

การวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
จังหวัดชัยนาท

สารนิพนธ์
ของ
พะจิต ตามประทีป

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและ
การจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
มกราคม 2549

การวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
จังหวัดชัยนาท

บทคัดย่อ
ของ
พะจิต ตามประทีป

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและ
การจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
มกราคม 2549

พะจิต ตามประทีป. (2549). การวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน จังหวัดชัยนาท. สารนิพนธ์ วท.ม. (การวางแผนและการจัดการ
การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาศริต
ชุ่มวัฒนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด
ชัยนาทในเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก ด้วยการวิเคราะห์ความ
คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ ประชาชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว มีผู้ให้
ความคิดเห็นทั้งสิ้น 350 คน จากอำเภอเมือง อำเภอสรรคบุรี และอำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท
ข้อแนะนำและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อาจ
ช่วยในการกำหนดด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทของทางราชการต่อไป ผลการศึกษาพบว่ากลุ่ม
ตัวอย่างส่วนใหญ่เฉลี่ยแล้วเป็นเพศหญิงอายุ 45 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับราชการ
และมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,000 – 20,000 บาท

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตทั้งมีส่วนร่วม
และไม่มีส่วนร่วม รวมทั้งการวิเคราะห์ SWOT และ แผนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (SEA)

สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการ
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มสนใจท่องเที่ยวโบราณสถานในจังหวัดชัยนาทเป็น
ลำดับแรก และสนใจท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นลำดับสอง กลุ่มตัวอย่างมุ่งหวังให้ภาครัฐบูรณะ
โบราณสถานและสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว ต้องการมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการตัดสินใจ
วางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว และต้องการได้รับความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จาก
หน่วยงานภาครัฐด้วย นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างใคร่เห็นการบริการด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแหล่ง
ท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทนำเสนอต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ข้อแนะนำสำคัญจากการวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับปัญหาที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวน้อย การแก้ไข
ที่จะทำได้ในปัจจุบันคือการใช้วิธีเชื่อมโยงพื้นที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัดเอง หรือเชื่อมโยงกับแหล่ง
ท่องเที่ยวของจังหวัดใกล้เคียง จังหวัดชัยนาทก็จะมีนักท่องเที่ยวมาแวะชมในที่สุด อย่างไรก็ตาม
ต้องจัดรายการท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้มากเพื่อจูงใจนักท่องเที่ยวและให้บอกเล่ากันต่อๆ ไป
นอกจากนี้ ภาครัฐควรจัดรถบริการสาธารณะ จัดทำป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวและภายใน
สถานที่ท่องเที่ยวให้เพียงพอ และในประการสุดท้าย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะยั่งยืนได้ถ้าคนรุ่น
ใหม่ของจังหวัดชัยนาทคงมีจิตสำนึกและเข้าใจในการรักษาคุณค่าของประเพณีเก่าแก่ และ
สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของตน

AN INTEGRATED STRATEGIC PLANNING FOR SUSTAINABLE ECOTOURISM
DEVELOPMENT OF CHAI NAT PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
PACHIT TARMPRATEEP

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Ecotourism Planning and Management
at Srinakharinwirot University

January 2006

Pachit Tarmprateep. (2006). *An Integrated Strategic Planning for Sustainable Ecotourism Development of Chai Nat Province*. Master's Project, M.Sc. (Ecotourism Planning and Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Asst. Prof. Dr. Chakrit Choomwattana.

This research is carried out in order to propose an integrated strategic planning for sustainable ecotourism development of Chai Nat province. Quantitative methods are mostly used for analyzing the opinion of 4 samples: population, tourists, entrepreneurs, and population of government sector. 350 people, in total, who live in Mueang district, Sanburi district, and Wat Singha district have expressed their opinion. Their views given on sustainable ecotourism management may strengthen official ecotourism plan of Chai Nat province in the future. Apparently, questionnaires were mostly answered by women about 45 years old who got bachelor's degree and work in various government divisions with a salary of 15,000-20,000 baht per month.

Research instruments: questionnaires, key informant interview, participant and non-participant observation, SWOT and SEA analysis

Statistical methods: use of percentage, mean, standard deviation by the SPSS synopsis process

Research results: the 4 samples are mostly interested in archeological tourism; natural tourism is their second choice. They would like to see the government repair ancient places and sites for sustainable ecotourism purposes. They are willing to participate with government officials in decision-making, planning, and development concerning tourism. At the same time, they would like to obtain more knowledge on ecotourism from the government as well. Furthermore, they prefer to see that information service concerning Chai Nat's tourist destinations is given to public regularly and continually.

Important suggestions gained by undertaking this research concern with the small amount of tourists visiting this province. An immediate solution is to package up various destination areas of Chai Nat or package up them with those of other nearby provinces. This will encourage tourists to visit the areas in Chai Nat eventually. However, many more interesting programs for tourists should be organized in order to motivate them to visit Chai Nat and let them pass on information by word of mouth. In addition, governmental departments concerned should provide enough public transportation, clear signposts to and within the tourist areas. Lastly, ecotourism can be sustainable only if new generations of people in Chai Nat are conscious of, understand and value old traditions and their natural and cultural environment.

การวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
จังหวัดชัยนาท

สารนิพนธ์
ของ
พะจิต ตามประทีป

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและ
การจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
มกราคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่องการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
จังหวัดชัยนาท ของพะจิต ตามประทีป ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อ
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาคริต ชุ่มวัฒนะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ สุภาพร สุกสีเหลือง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ สุภาพร สุกสีเหลือง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาคริต ชุ่มวัฒนะ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาวิตรี พิสนุพงศ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ เดือน มกราคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. พยอม ธรรมบุตร ผู้ให้การศึกษาวิชาในสาขานี้มาตั้งแต่ต้นและกรุณาให้ความเอาใจใส่ในงานชิ้นนี้อย่างเต็มที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาศริต ชุ่มวิวัฒนะ ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ และขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ สุภาพร สุกสีเหลือง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาวิตรี พิสนุพงศ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า สารนิพนธ์เล่มนี้และให้ข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยในชุมชน และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพัฒนาเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้นและทุกท่านเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทความรู้ให้กับศิษย์อย่างจริงใจ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.อรรณพ โพธิสุข รองผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความกรุณาตรวจแบบสอบถามครั้งที่ 1 และ ดร.ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ตรวจแบบสอบถามครั้งที่ 2 และตรวจผลการวิเคราะห์การประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณสุทัศน์ สุทันกิตระ รองผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านข้อมูล และแนะนำเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วรรณศรี หาระทุม อาจารย์จำเนียร คชประเสริฐ อาจารย์ไพโรจน์ เนยคำ อาจารย์ลัดดา ชัยบุรินทร์ อาจารย์ชูชาติ อุ้นพานิช อาจารย์อัญชลี อยู่เย็น อาจารย์ธเนศ ต่วนชะเอม ดต. ทองเจือ ศรีสุข คุณจงกลณี กุณฑลภักดีเดช คุณบังอร สว่างมณี คุณแสงเดือน เสาวคง คุณเฉลิมวงศ์ ศรีภักดิ์ จิต คุณอุษา แดงฉ่ำ คุณปิยะมาภรณ์ เมืองสุข คุณประดิษฐ์ เพชรไพล่ คุณสมพงษ์ มวลหภูมิ คุณชาญ ยิ้มจันทร์ คุณวันชัย รุ่งสังข์ คุณทองสุข คำแบน และตลอดจนเจ้าหน้าที่ท่านอื่นๆ ในส่วนราชการของอำเภอเมืองชัยนาท อำเภอสรรคบุรี และอำเภอวัดสิงห์ ที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านด้วย

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแด่คุณแม่บรรจง ตามประทีป ผู้มีพระคุณของลูก ผู้ให้กำลังใจและสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียน และในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด

พะจิต ตามประทีป

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมุติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยว.....	8
แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประเทศไทย.....	19
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน.....	21
แนวคิดการนำเสนอรูปแบบที่ใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดชัยนาทและสถานที่ท่องเที่ยวของ 3 อำเภอ พร้อมภาพประกอบ.....	42
ตอนที่ 2 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท.....	79
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 1.....	92
สรุปการวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 1 พร้อมภาพประกอบ.....	101

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
32 วัดปากคลองมะขามเฒ่า.....	76
33 ที่จอดรถนักท่องเที่ยวภายในวัดปากคลองมะขามเฒ่า.....	77
34 วัดทรงสวย.....	77
35 วัดสิงห์รีสอร์ท จำนวน 12 หลัง.....	78
36 คุณแสงเดือน เสาวง เจ้าของวัดสิงห์รีสอร์ท.....	78
37 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท.....	91
38 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	101
39 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	102
40 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	103
41 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา.....	104
42 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	105
43 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	106
44 ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท.....	171
45 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของจังหวัดชัยนาท.....	176
46 ระดับทัศนคติต่อวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ ในการพัฒนา จังหวัดชัยนาทให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว.....	185
47 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาท.....	192
48 การใช้ SEA ทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน.....	214

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4(ต่อ) ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 2-5	107
สรุปการวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 2-5 พร้อมภาพประกอบ	165
ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม	195
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำไปสู่การวางแผนกลยุทธ์การพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	195
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และหัวข้อเสนอแนะ	198
สรุปผลการวิจัย	199
การอภิปรายผล	204
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภายใน	207
การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	213
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	215
บรรณานุกรม	218
ภาคผนวก	225
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	226
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือ	231
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต	246
ภาคผนวก ง วิสัยทัศน์ จังหวัดชัยนาท	282
ประวัติย่อผู้วิจัย	290

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน.....	22
2 ลำดับชั้นของโครงสร้าง SEA.....	28
3 แผนที่ประเทศไทยแสดงที่ตั้งจังหวัดชัยนาท.....	44
4 แสดงพื้นที่ของอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดชัยนาท.....	50
5 ถนนเข้าสู่จังหวัดชัยนาท.....	63
6 วัดพระบรมธาตุวรวิหาร.....	63
7 พระประธานในอุโบสถ วัดพระบรมธาตุวรวิหาร.....	64
8 เสาหลักเมือง.....	64
9 เขื่อนเรียงหิน.....	65
10 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมูนิธิ.....	65
11 หลวงพ่อเพชร.....	66
12 เขื่อนชัยนาท.....	66
13 วัดธรรมามูลวรวิหาร.....	67
14 หลวงพ่อธรรมจักร.....	67
15 สวนนกชัยนาท.....	68
16 งานมหกรรมหุ่นฟางนกชัยนาท.....	68
17 ทำนําริมฝั่งแม่น้ำน้อยที่รัชกาลที่ 5 เสด็จขึ้นจากเรือพระที่นั่ง.....	69
18 วัดโคกดอกไม้ ตำบลดงคอน มีพิพิธภัณฑ์ที่เก็บโบราณวัตถุสมัยทวารวดี.....	69
19 พิพิธภัณฑ์วัดโคกดอกไม้.....	70
20 วัดมหาธาตุ.....	70
21 หลวงพ่อหมอและเสาหินหลักเมืองในวัดมหาธาตุ.....	71
22 พระปรารักษ์ลิบมะเฟือง.....	71
23 พระปรารักษ์รอบวัดมหาธาตุทางทิศเหนือ.....	72
24 แม่น้ำน้อย.....	72
25 เจดีย์วัดพระแก้ว.....	73
26 วัดพระยาแพรก.....	73
27 วัดโตนดหลาย.....	74
28 วิหารบุษแห่งลุ่มแม่น้ำน้อย.....	74
29 พระปรารักษ์สองพี่น้อง.....	75
30 วัดสองพี่น้อง (ทางเดินด้านหน้าวัดสองพี่น้อง).....	75
31 วัดวิหารทอง.....	76

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาทที่วางแผนประสานไปกับวาระแห่งชาติ.....	25
2 กลุ่มตัวอย่างประชากรในท้องถิ่นตามสัดส่วนประชากรจริงในปัจจุบัน ของแต่ละอำเภอ.....	36
3 ทรัพยากรวัฒนธรรม.....	81
4 ข้อมูลอุตสาหกรรมขนาดเล็กของจังหวัด พ.ศ. 2548	84
5 ทรัพยากรธรรมชาติและเทศกาลของทุกอำเภอในจังหวัดชัยนาท.....	86
6 เทศกาลท่องเที่ยว.....	87
7 ทรัพยากรกิจกรรม.....	88
8 ทรัพยากรบริการ.....	89
9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามสถานภาพ ของประชาชน.....	92
10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามสถานภาพ ของภาครัฐ.....	94
11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามสถานภาพ ของผู้ประกอบการ.....	96
12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามสถานะภาพ ของนักท่องเที่ยว.....	98
13 เพศ ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม พร้อมภาพประกอบ.....	101
14 อายุ ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม พร้อมภาพประกอบ.....	102
15 สถานภาพสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม พร้อมภาพประกอบ.....	103
16 การศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม พร้อมภาพประกอบ.....	104
17 อาชีพ ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม พร้อมภาพประกอบ.....	105
18 รายได้ ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม พร้อมภาพประกอบ.....	106
19 ความคิดเห็นเรื่อง ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท.....	107
20 ความคิดเห็นเรื่อง ธรรมชาติของจังหวัดชัยนาท.....	110
21 ความคิดเห็นเรื่อง ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของจังหวัดชัยนาท.....	112
22 ความคิดเห็นเรื่อง ทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาท.....	114
23 ความคิดเห็นเรื่อง มหกรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาท.....	116
24 ความคิดเห็นเรื่อง กิจกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท.....	118

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 ความคิดเห็นเรื่อง การคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท	120
26 ความคิดเห็นเรื่อง สาธารณูปโภคของจังหวัดชัยนาท	121
27 ความคิดเห็นเรื่อง ที่พัก / ร้านอาหารของจังหวัดชัยนาท	123
28 ความคิดเห็นเรื่อง ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท	124
29 ความคิดเห็นเรื่อง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท	126
30 ความคิดเห็นเรื่อง จุดแข็งของจังหวัดชัยนาท	128
31 ความคิดเห็นเรื่อง จุดอ่อนของจังหวัดชัยนาท	130
32 ความคิดเห็นเรื่อง โอกาสของจังหวัดชัยนาท	132
33 ความคิดเห็นเรื่อง อุปสรรคของจังหวัดชัยนาท	135
34 ความคิดเห็นเรื่อง วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ ของจังหวัดชัยนาท	138
35 ความคิดเห็นเรื่อง วิสัยทัศน์ ของจังหวัดชัยนาท	140
36 ความคิดเห็นเรื่อง ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท	143
37 ความคิดเห็นเรื่อง กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	146
38 ความคิดเห็นเรื่อง เป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาท	151
39 ความคิดเห็นเรื่อง การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ของจังหวัดชัยนาท	154
40 ความคิดเห็นเรื่อง การมีส่วนร่วมในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของจังหวัดชัยนาท และระบบสาธารณูปโภค	156
41 ความคิดเห็นเรื่อง การมีส่วนร่วมในเรื่องที่พัก / ร้านอาหาร	158
42 ความคิดเห็นเรื่อง การมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	159
43 ความคิดเห็นเรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ และประเพณี	161
44 ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการอื่น ๆ	163
45 ความคิดเห็นต่อทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	165
46 ความคิดเห็นต่อทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ของจังหวัดชัยนาทเรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	166

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
47 ความคิดเห็นต่อทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	167
48 ความคิดเห็นต่องานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	167
49 ความคิดเห็นต่อกิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	168
50 ความคิดเห็นต่อการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดชัยนาทเรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	168
51 ความคิดเห็นต่อระบบสาธารณูปโภคของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	169
52 ความคิดเห็นต่อที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	169
53 ความคิดเห็นต่อข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	170
54 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	172
55 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนหรือจุดด้อยของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	173
56 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	174
57 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	175
58 ระดับความคิดเห็นต่อวิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	177
59 ระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	178
60 ระดับความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	179
61 ระดับความคิดเห็นต่อเป้าประสงค์ของตัวชี้วัดในอีก 1 ปีข้างหน้า ของจังหวัดชัยนาทเรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	183

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
62 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาทเรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	186
63 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมและบทบาทต่อการเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและระบบสาธารณสุขภาค เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	187
64 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมและบทบาทที่ฝึกและ ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทเรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	188
65 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ในจังหวัดชัยนาทเรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	189
66 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมใน แหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	190
67 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการอื่น ๆ เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	191
68 ระดับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยว เรียงตามลำดับมากที่สุด – น้อยที่สุด	193
69 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายตามแนวคิดการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้ได้ผล	212

วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2548

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น คนโบราณหลายคนเดินทางเพราะมีเหตุผลเด่นชัดเพื่อจะสำรวจโลก ได้แก่ มาร์โคโพลโล โคลัมบัส แมคเจลแลน และเจมส์ คุก โดยนิสัยแล้วมนุษย์กระหายที่จะรู้ว่าโลกที่อาศัยอยู่เหมือนกันไปทั้งหมดหรือแตกต่างกัน โดยต้องการศึกษาคน วัฒนธรรม สัตว์และพันธุ์พืช รวมทั้งรูปพรรณสัณฐานของแผ่นดินในแต่ละประเทศด้วย การเดินทางจึงยอมรับได้ว่ามีหลายเหตุผล ในเวลาต่อมาการเดินทางเปลี่ยนไปเป็นเพื่อความสุข ความเพลิดเพลิน เพื่อธุรกิจ และเพื่อการศึกษา การเดินทางท่องเที่ยวจึงได้พัฒนาเติบโตอย่างมั่นคง (McIntosh; Goeldner; & Ritchie. 1995: 3)

ในศตวรรษที่ 20 มีการพัฒนาการเดินทางท่องเที่ยวในส่วนที่สำคัญคือ การคมนาคมและสถานที่พัก มนุษย์ได้พัฒนาการคมนาคมทั้ง 3 ทาง คือ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ในส่วนที่เกี่ยวกับทางบก มีการตัดถนนอย่างมากมาย เกิดการประดิษฐ์รถยนต์ รถขนส่งและรถไฟเพื่อความสะดวกในการขนส่งคนและสินค้า สำหรับทางน้ำมีผู้ประดิษฐ์เรือนำเที่ยวอย่างหรูหราสำหรับผู้ชอบเดินทางทางทะเล และทางอากาศมนุษย์ได้พัฒนาอย่างจริงจังหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการสร้างเครื่องบินไอพ่น ชนิดที่บรรจุคนได้มากถึง 400 คน มีบริการเส้นทางทางอากาศไปทั่วโลก ช่วยให้การเดินทางของคนจำนวนมากเป็นล้านเป็นไปอย่างรวดเร็ว การเดินทางทางอากาศจัดว่าเจริญก้าวหน้าสุดขีด ในส่วนที่พักมีโรงแรม รีสอร์ท บ้านพัก ภัตตาคาร ร้านอาหารไว้บริการผู้เดินทางให้สะดวกสบายอย่างยิ่ง เมื่อมีทุกสิ่งพร้อมทำให้นักเดินทางท่องเที่ยวไปมาจำนวนมากศาล ทุกคนล้วนไปยังสถานที่ที่พึงประสงค์พร้อมๆ กัน จึงพบปัญหาในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งหลายแห่งไม่เคยเตรียมแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาก่อนทำให้ธรรมชาติไม่มีเวลาปรับตัวและทรุดโทรมลง เจ้าของและผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวได้รับประโยชน์ด้านเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ แต่ทรัพยากรธรรมชาติกลับได้รับผลกระทบในระดับที่สูงขึ้น องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Travel and Tourism Council (WTTC). 1998: 4) ได้ประกาศว่า “ใน พ.ศ. 2537 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุด สามารถแข่งขันอุตสาหกรรมประเภทอื่น เช่น รถยนต์ เหล็ก และเครื่องใช้ไฟฟ้า” ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลายเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญของโลกไปแล้วรวมทั้งประเทศไทยด้วย เพราะประเทศไทยได้ใช้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจมาตั้งแต่ พ.ศ. 2503 โดยอาศัยความได้เปรียบของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีมากมาย วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย รวมทั้งโบราณสถานที่ดึงดูดใจเป็นวัตถุดิบ และผลก็เป็นไปตามคาด คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำรายได้เข้าประเทศมหาศาลนำหน้าอุตสาหกรรมหลายประเภท หน่วยงานที่

รับผิดชอบของรัฐบาลได้ทုံมความคิดวางนโยบายกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยให้มากที่สุด เอกสารเรื่องการทบทวนการจัดทำแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ พ.ศ. 2548 – 2549 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและคณะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยรังสิต. 2548: 1) กล่าวว่าใน พ.ศ. 2503 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 80,000 คน และเพิ่มเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2546 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 10,004,453 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 125 เท่า ประเทศไทยก็เหมือนกับประเทศอื่นทั้งหลายที่ไม่ได้เตรียมแก้ไขปัญหาล้างแวลล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวจึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามถูกทำลายไปเรื่อยๆ ตามเวลาที่ผ่านไป แต่ก็มีหลายประเทศที่มีจิตสำนึกเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรโบราณสถาน และล้างแวลล้อม จัดกิจกรรมอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยว มีการวางแผนอย่างรอบคอบทั้งป้องกันและแก้ไข อาศัยความร่วมมือจากนักท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และองค์กรภาครัฐโดยวางนโยบายให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติและแพร่กระจายความคิดเชิงอนุรักษ์ไปในประเทศต่างๆ (Dowling 1995: 85) กล่าวว่าใน พ.ศ. 2535 เกิดกรอบความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของล้างแวลล้อมเป็นแม่แบบขึ้นมาเรียกว่า Environmentally Based Tourism Development Planning Model หรือ EBT ซึ่งหมายถึงกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานด้านล้างแวลล้อมโดยนำไปใช้กับพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์เด่นทางธรรมชาติ พื้นที่ฉุกเฉินที่ต้องแก้ไขและต้องจัดกิจกรรมที่เข้ากันได้กับพื้นที่นั้น กรอบความคิดนี้เป็นรูปแบบที่ประเทศออสเตรเลีย นำร่องมาเป็นกรณีศึกษาและทดลอง แล้วพัฒนามาเป็นกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประโยชน์จากแนวคิดนี้ได้สะท้อนให้เห็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าสมควรนำไปใช้ทั่วโลก หลายประเทศได้จัดประชุมปรึกษา สัมมนา อภิปรายและจัดประชุมเชิงปฏิบัติการหลายครั้งเพื่อสรุปความสำคัญและจัดทำแผนให้เป็นรูปธรรมดังเช่น การประชุม The United Nations Conference on Environment and Development (Earth Summit) in Brazil in 1992 ที่บราซิล, The 4th World Congress on Adventure Travel and Ecotourism in Australia in 1994 ที่ออสเตรเลีย และ PATA's 7th the Adventure and Ecotourism Conference and Mart in Indonesia in 1995 ที่อินโดนีเซีย

ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาล้างแวลล้อมและตระหนักถึงความสำคัญเรื่องนี้เป็นอันมาก รัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งมี ดร. ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี จึงเสนอกลยุทธ์ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ระยะเวลา 5 ปี โดยจัดกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของล้างแวลล้อม คือ วางนโยบายในการแก้ปัญหาโครงสร้างความเสื่อมโทรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว กำหนดให้มีแผนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้ทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพสูงอย่างต่อเนื่องอีกทั้งวางแผนการปฏิบัติ และติดตามผลเพื่อมิให้แหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายอีกต่อไป ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงได้ประสานความคิดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ด้วยการแบ่งเขตการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกเป็น 19 กลุ่ม อาทิเช่น เมืองท่องเที่ยวหลัก เมืองท่องเที่ยวเสริม เมืองท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง เมืองท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรอง

และเมืองท่องเที่ยวชายแดน เพื่อสะดวกกับการพัฒนาและจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยว บริการสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย โดยแบ่งเป็นภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลางตอนบน ภาคกลางตอนล่าง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ตอนบน ภาคใต้ตอนล่าง และภาคใต้ชายแดน สำหรับภาคกลางตอนบนประกอบด้วยกลุ่มแหล่งท่องเที่ยว 9 จังหวัด ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ซึ่งมีประเด็นการพัฒนากลุ่มนี้ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ได้มาตรฐานสากล เป็นเครือข่ายสินค้าเกษตรและศูนย์บริการคมนาคมทางบก (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา และคณะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยรังสิต 2547: 3-4)

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มการท่องเที่ยวภาคกลางตอนบนนี้โดยเจาะจงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืนในจังหวัดชัยนาทเพราะเป็นเมืองเก่ามีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ เป็นเมืองโบราณที่สามารถสืบค้นที่มา ซึ่งได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ข้อมูลเรื่องกลยุทธ์และแผนแม่บท 4 ภาคกลางตอนบน กล่าวว่า จังหวัดชัยนาทมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 16 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอีก 16 แห่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและภาควิชาชีพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2544: 4-9) ผู้วิจัยเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงและศักยภาพรองใน 3 อำเภอของจังหวัดชัยนาท คือ อำเภอเมือง อำเภอสรรคบุรี และอำเภอวัดสิงห์ โดยเน้นเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรโบราณสถาน ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง ทรัพยากรมรดกประเพณี ทรัพยากรกิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัด บริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว บริการด้านสาธารณูปโภค บริการด้านที่พักและร้านอาหาร บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยว โดยหวังว่าการวางแผนกลยุทธ์จะสามารถเชิญชวนนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ ให้เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมและมีรายได้เพิ่มให้จังหวัดมาช่วยภาคเกษตรกรรมที่ทำอยู่ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอการวิจัยการวางแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยว อำเภอเมือง อำเภอสรรคบุรี และอำเภอวัดสิงห์ ในกรอบหัวข้อต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่จะวิจัยของ จังหวัดชัยนาท
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชน ข้าราชการ ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว เรื่องการท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท
3. เพื่อเสนอแผนกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในแหล่งวิจัยของจังหวัดชัยนาทให้ได้คุณภาพ

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อนำผลการวิจัยไปมอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นแนวทางการตัดสินใจและทำแผนกลยุทธ์กำหนดนโยบายการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตในการเลือกบุคคลที่จะวิจัยคือ จะทำวิจัยกับบุคคล 4 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว ที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอสรรคบุรี และอำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท ซึ่งประจวบกับกลยุทธ์ของจังหวัดมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเชิงเกษตรด้วย เนื่องจากข้อจำกัดที่ว่า ชัยนาทมี 8 อำเภอ มีระยะเวลาวิจัย 3 เดือน ทำให้ผู้วิจัยเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และคุณภาพรองเพียง 3 อำเภอ โดยจะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ตามกลยุทธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้ คือ

1. เลือกสถานที่สำคัญเชิงการท่องเที่ยวระดับสูง
2. มีระดับความสำคัญในการพัฒนาปานกลางถึงสูง
3. เป็นพื้นที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในปัจจุบัน
4. เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป โดยมีนักท่องเที่ยวเข้าชมอย่างต่อเนื่อง

จากเหตุที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงเลือกวิจัยในขอบเขตของสถานที่ท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ดังได้กล่าวมาแล้วโดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำแบบสอบถาม สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากบุคคลกลุ่มต่างๆ ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยว ผู้บริหารระดับท้องถิ่น และระดับจังหวัด แต่ละอำเภอจะมีประชากรที่ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ อำเภอละ 140 ชุด โดยใช้สูตรทาร์ยามาเน่ เลือกประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ คือ โบราณสถาน ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จึงใช้วิธีวิจัยโดยหาข้อมูลด้วยการสอบถามเรื่องราวในแหล่งท่องเที่ยว สัมภาษณ์บุคคลที่ให้ข้อมูลโดยตรง ตอบแบบสอบถาม สังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม อุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ แผนที่ กล้องถ่ายรูป สมุดบันทึก และแบบสอบถาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อการพักผ่อน หาคความเพลิดเพลิน หรือเพื่อศึกษาหาความรู้จากธรรมชาติ

2. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม แต่ที่นิยมใช้มากที่สุดคือ คำว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือ Ecotourism การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกทางเลือกหนึ่งเพื่อแก้ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกใช้รองรับการท่องเที่ยวจนเลยขอบเขตความสามารถของพื้นที่ทางด้านกายภาพ เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นไปในทางลบอย่างรวดเร็ว อีกสาเหตุหนึ่งคือ ความตื่นตัวของผู้บริโภค ที่ตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม เริ่มแสวงหาพื้นที่สีเขียว ทำให้รัฐบาลไทยและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวหันมาให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา

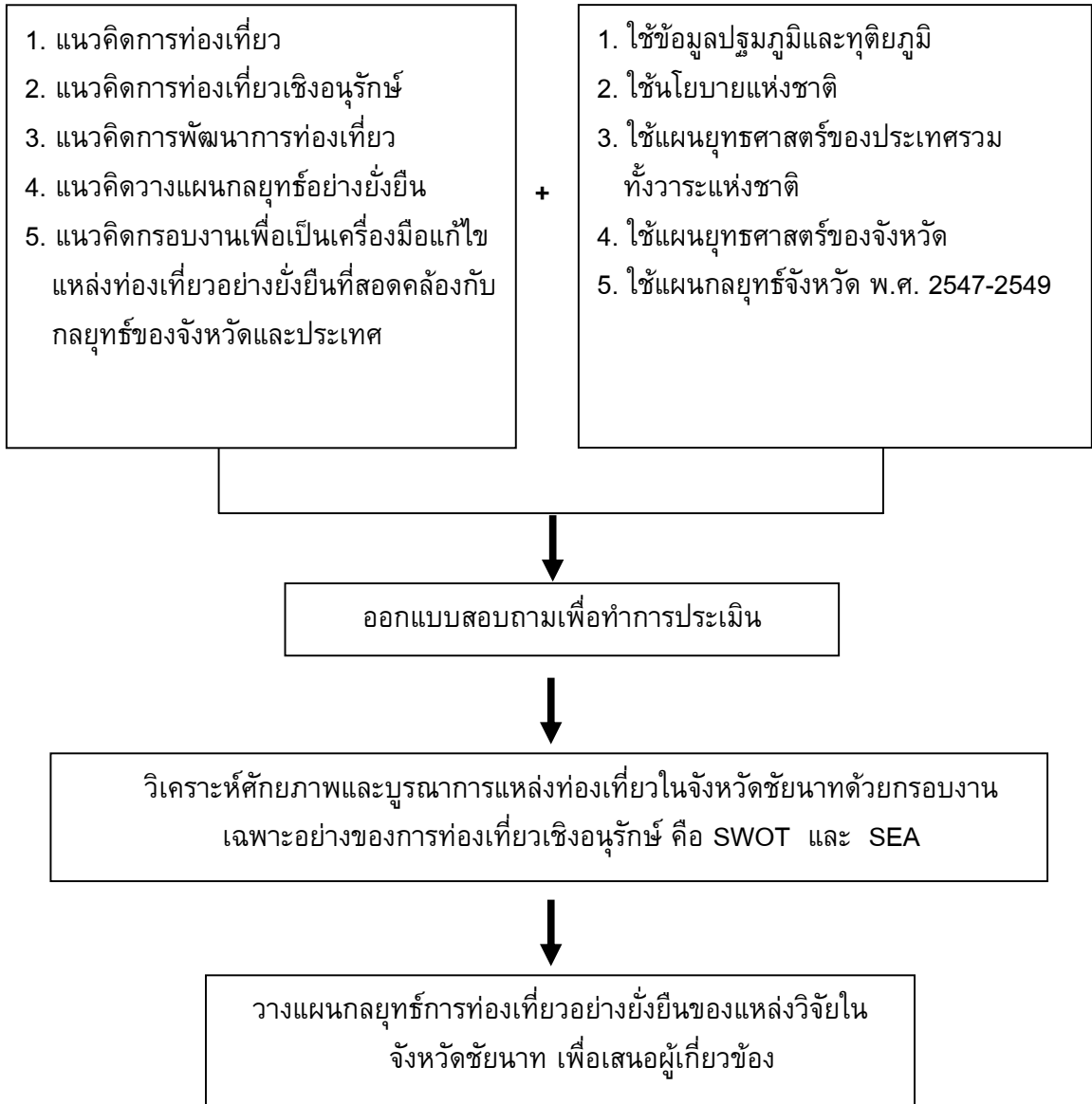
3. การวางแผนกลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานจากกลยุทธ์ไปสู่เป้าประสงค์ ลักษณะการวางแผนต้องระดมความคิด อภิปราย แล้วหาข้อสรุป บันทึกไว้เพื่อการปฏิบัติจริง แล้วนำมาจัดลำดับกิจกรรมก่อน-หลังทำให้กระชับเพื่อประหยัดเวลา เงิน บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน ผลออกมาจะมีประสิทธิภาพและสำเร็จรวดเร็วตามเป้าประสงค์

4. การพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งที่หน่วยงานของรัฐนำมาใช้เป็นนโยบายแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว การเกษตร เพราะเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสถานการณ์ปัจจุบันและการบริโภคอย่างขาดจิตสำนึกของประชาชน จึงควรมีความคิดและทางเลือกใหม่ ที่มีประโยชน์สามารถนำไปพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงให้เกิดความยั่งยืน

5. การบูรณาการ หมายถึง การพิจารณาส่วนเกี่ยวข้องหลายๆ เรื่องประกอบกัน ในการวางแผนเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ การวางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการบูรณาการด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม สถานที่ท่องเที่ยว และด้านจิตใจไปพร้อมกันเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กันและกัน และบรรลุความสำเร็จตามที่ได้มุ่งหมายไว้

6. แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง หมายถึง การจัดลำดับ คุณภาพ และความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวว่ามีผู้ไปเยี่ยมชมมากเพราะมีชื่อเสียง แบ่งเป็น สูงมาก และสูง แหล่งท่องเที่ยวภาคกลางตอนบนที่มีศักยภาพสูงมาก ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศนิยมไปเยี่ยมชมจำนวนมาก สำหรับจังหวัดชัยนาทแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพสูงมากคือ สวนนกและวัดพระบรมธาตุวรวิหาร แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง คือ เขื่อนชัยนาท วัดปากคลองมะขามเฒ่า และวัดธรรมามูล เพราะมีความสำคัญระดับจังหวัด มีความดึงดูดใจ มีสิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวได้รับผลกระทบน้อย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย: 2546)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

การวิจัยตามกรอบแนวคิดข้างต้นจะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้เกิดกระบวนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้จริง และจะทำให้จังหวัดสามารถนำไปเป็นองค์ประกอบการจัดทำกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดชัยนาทได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนในจังหวัดชัยนาท มุ่งไปที่การใช้กลยุทธ์ช่วยบูรณาการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ดึงดูดใจและอยู่ในสภาวะยั่งยืน ผลการศึกษาที่ได้จะนำไปเสนอผู้เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการวางแผนให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แต่ขาดความสนใจให้เป็นที่นิยมมากขึ้น การศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยว
 - 1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว
 - 1.2 ความหมายของคำว่านักท่องเที่ยว
 - 1.3 ปัจจัยของการท่องเที่ยว
 - 1.4 ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว
 - 1.5 ความหมายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - 1.6 ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - 1.7 วิวัฒนาการการท่องเที่ยว
 - 1.8 การขยายตัวของการท่องเที่ยว
2. แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.1 สาเหตุที่ทำให้การท่องเที่ยวแบบเดิมเปลี่ยนมาใช้ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.3 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.4 องค์ประกอบ 5 ประการ ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.5 ความแตกต่างของการท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.6 การเปลี่ยนแปลงแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวของประเทศไทย
3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประเทศไทย
 - 3.1 แนวทางการอนุรักษ์ของรัฐบาลที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ
 - 3.2 กรอบแผนงานการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของรัฐบาล
 - 3.3 สรุปองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
5. แนวคิดการนำเสนอรูปแบบที่ใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยว

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีหลายเรื่องที่ต้องพิจารณา ได้แก่

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

หมายถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากงานประจำที่ทำ มิได้มีจุดมุ่งหมายแสวงหาประโยชน์อื่นใด ต้องการการเดินทางเพื่ออยากรู้ อยากเห็น ต้องการพบสิ่งแปลกใหม่ หาความสุขจากสถานที่ที่ไปอันได้แก่ แหล่งธรรมชาติ ดึงนิยามของคำว่าท่องเที่ยวที่กล่าวไว้โดยองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (World Tourism Organization หรือ WTO) ว่าเป็นการเดินทางใด ๆ ก็ตามที่เป็นไปตามเงื่อนไขสากล 3 ประการดังนี้คือ เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางที่ไม่ใช่เพื่อหารายได้ ความจริงทั้งสามประการเป็นความหมายที่ยอมรับกันว่าเป็นมาตรฐานสากล

1.2 ความหมายของคำว่านักท่องเที่ยว

หัวใจสำคัญของการท่องเที่ยว คือ ตัวนักท่องเที่ยวและความตั้งใจที่จะไปยังแหล่งท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2533: 19-20) ลักษณะของนักท่องเที่ยวมี 3 แบบ ทั้ง 3 แบบขึ้นอยู่กับเงื่อนไขเวลาและสถานที่ดังนี้

1.2.1 นักท่องเที่ยวนานาชาติ (Inbound Tourists) หมายถึง ชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและพำนักไม่น้อยกว่า 1 วัน และไม่มากไปกว่า 60 วัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยว พักผ่อน รักษาสุขภาพ เยี่ยมญาติ ดูงาน มาศึกษา ประชุม สัมมนา เป็นตัวแทนนักกีฬา เป็นต้น

1.2.2 นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปต่างประเทศ (Outbound Tourists) หมายถึง ชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวไปต่างประเทศและพำนักอยู่ในประเทศนั้นน้อยกว่า 1 ปี

1.2.3 นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourists) หมายถึง ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเดินทางจากจังหวัดที่ตนอยู่ไปยังจังหวัดอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมิใช่เพื่อหารายได้ในสถานที่ไปเยือน ระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ใช้ คำว่านักท่องเที่ยวตามลักษณะแตกต่างกันดังนี้

นักทัศนาจรภายในประเทศ (Excursionists) เป็นบุคคลที่เดินทางไปตามจังหวัดต่าง ๆ โดยไม่ค้างคืน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังหรือมาจากต่างประเทศ (Tourists) ไปพำนักที่ประเทศที่ไปเยือนไม่น้อยกว่า 1 ปี

นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปประเทศอื่นที่มีใช้แหล่งที่อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว (Visitors) และไปพำนักอยู่ไม่เกิน 24 ชั่วโมง

1.3 ปัจจัยของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนอันประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยว และตลาดท่องเที่ยว

1.3.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ต้องอาศัยธรรมชาติแท้ ๆ หรือเรียกว่า Nature-Based Tourism ได้แก่ ภูเขา ทะเล ถ้ำ แม่น้ำ ลำธาร น้ำตก ป่าไม้ อุทยาน สวนผลไม้ ซึ่งในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวมีลักษณะและความงดงามไม่เหมือนกัน ในแหล่งท่องเที่ยวยังต้องมีชุมชน และชุมชนก็ต้องดำเนินวิถีชีวิตด้วยวัฒนธรรมและประเพณีประจำท้องถิ่นหรือเผ่าพันธุ์ของตนเรียกว่า Culture-Based Tourism ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้พบเห็นความแปลกในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยว เช่น วิถีชีวิต สัตว์ป่า พันธุ์พืช อาหาร ผัก ผลไม้ และสิ่งดึงดูดใจในเขตนั้น รวมถึงสิ่งเคารพนับถือหรือสถานที่ที่มนุษย์ได้สร้างไว้เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ วัง วัด โบสถ์ พระพุทธรูป นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวยังมีเทศกาลประจำถิ่นแตกต่างกันไป เช่น กีฬา งานแสดงสินค้า งานแสดงนวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและธุรกิจ งานแข่งขันต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นได้จัดขึ้นตามฤดูกาล

1.3.2 การบริการการท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมที่สะดวกทั้ง 3 ทาง คือ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การจัดสาธารณูปโภค การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดบริการที่พัก การจัดการบริหารภายในแหล่งท่องเที่ยว การบริการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ภัตตาคาร ร้านขายของที่ระลึก การจองตั๋วรถ เรือ เครื่องบิน และการให้ข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยว

1.3.3 ตลาดท่องเที่ยว หมายถึง กลุ่มนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย สำหรับอดีตที่ผ่านมาตลาดท่องเที่ยวของไทยคือเกาหลี จีน ญี่ปุ่น ยุโรป และสหรัฐอเมริกา

ปัจจัยทั้ง 3 อย่างนี้เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวอยู่ได้และกลายเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุด

1.4 ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวอย่างเดี่ยวไม่สามารถจัดเป็นอุตสาหกรรมได้ และไม่สามารถดำเนินไปได้จนประสบความสำเร็จต้องมีผู้ประกอบการจากภาคเอกชน ภาครัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเรียกกันว่า Private Sectors และ Public Enterprises มาร่วมกันทำธุรกรรม ได้แก่ ผู้ประกอบการทางธุรกิจที่ฝึก

โรงแรม ภัตตาคาร รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ โฮมสเตย์ ผู้ประกอบการขนส่งการท่องเที่ยวทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และผู้ประกอบการด้านผลิตภัณฑ์ ทั้งอุปโภคและบริโภค และของที่ระลึก ผู้ประกอบการเหล่านี้ต้องปฏิบัติตามภารกิจของตนให้ได้มาตรฐานสากลและไปเกี่ยวข้องกับธุรกิจอื่นเป็นวงจรกิจกรรมท่องเที่ยว จึงจะประกอบเป็นธุรกิจท่องเที่ยวได้

1.5 ความหมายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

จากเรื่องท่องเที่ยวที่เป็นการเดินทางตามความพอใจของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ ได้พัฒนาเติบโตเป็นภาคอุตสาหกรรม เพราะเริ่มจากการท่องเที่ยวแบบเดี่ยว (Mono Tourism) มาเป็นแบบมวลชน (Mass Tourism) จึงต้องมีธุรกิจรองรับให้เพียงพอกับคนจำนวนมาก การท่องเที่ยวจึงกลายเป็นกิจกรรมขนาดใหญ่ กิจกรรมของแต่ละผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีการประสานกัน เช่น แหล่งท่องเที่ยวต้องอาศัยธุรกิจโรงแรม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจร้านอาหาร และธุรกิจสินค้าหัตถกรรม และอุตสาหกรรม รวมทั้งธุรกิจบริการ การท่องเที่ยวไม่สามารถทำเพียงส่วนหนึ่งส่วนใดได้ต้องบูรณาการเข้าด้วยกันทุกอย่างจึงจะสมบูรณ์ การท่องเที่ยวจึงกลายเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก

1.6 ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็เหมือนอุตสาหกรรมอื่นๆ คือ ก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ เป็นประโยชน์ต่อสังคม และมีสัมพันธภาพที่ดีกับนานาประเทศ สรุปความสำคัญได้ 6 ประการ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2533: 24-26)

1.6.1 ก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ

1.6.2 รักษาเสถียรภาพดุลการชำระเงิน

1.6.3 เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ (งานบริการ และรวมถึงการเป็นเจ้าของกิจการผลิตสินค้าที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น OTOP)

1.6.4 เป็นการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อนุรักษ์ ฟื้นฟู ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

1.6.5 เป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีการผลิต (เพราะใช้ธรรมชาติที่มีอยู่)

1.6.6 ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชนท้องถิ่น

ความสำคัญทั้ง 6 ประการ ช่วยให้เกิดรูปธรรมหลากหลายชัดเจน มีหลักฐานยืนยันว่าเป็นไปได้จริง ยังผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวพัฒนาต่อมาอย่างไม่หยุดยั้ง

1.7 วิวัฒนาการการท่องเที่ยว

การเดินทางท่องเที่ยวของมนุษย์มีมานานแล้วแต่เริ่มจากเมื่อใดไม่ปรากฏแน่ชัด เพราะคำว่าท่องเที่ยวเริ่มใช้ใน พ.ศ. 2343 และบันทึกไว้ในพจนานุกรมออกซ์ฟอร์ดของอังกฤษ ใน พ.ศ. 2354 จากการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ ส่วนใหญ่ปรารถนาที่จะสนองความต้องการทางกายและใจของตน เป็นเบื้องต้น ตามทฤษฎีของอับราฮัม มัสโลว์ (McIntosh. 1995: 171-6; citing Maslow. 1992) เขากล่าวว่า มนุษย์อยากเห็นสิ่งดึงดูดใจ อยากไปที่ที่ใจปรารถนา อยากเห็นวัฒนธรรมที่แตกต่าง มนุษย์มีความสุขจากการที่ไปเที่ยว กว่า 2,000 ปีมาแล้ว ชาวกรีกโบราณ ชื่อ เฮโรโดตัส ได้ออกท่องเที่ยวในเขตทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และเขียนเล่าประสบการณ์ให้คนได้เรียนรู้ ต่อมาเศรษฐกิจโรมันได้เดินทางไปอียิปต์และกรีก ด้วยจุดประสงค์เพื่อเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ คือไปอาบน้ำแร่และพักผ่อน ในสมัยกลางมนุษย์เดินทางเพื่อศาสนา มีการเดินทางจาริกแสวงบุญ

หลังยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance) ประชาชนเดินทางเพื่อหาความสุข หาความรู้ และเพื่อการศึกษากันมากขึ้น ประมาณศตวรรษที่ 18-19 ยุโรปจัดการท่องเที่ยวแบบแกรนด์ทัวร์ (Grand Tour) ประกอบด้วยนักศึกษาและชนชั้นสูง เดินทางเป็นวงรอบทวีปยุโรปโดยรถไฟและรถยนต์ เป็นเวลานาน 3 ปี ทำให้คนอังกฤษมีโอกาสไปเยือนประเทศสวิตเซอร์แลนด์ อย่างไรก็ดีตาม คณธรรมดาสามัญก็ยังเข้าไม่ถึงเรื่องการท่องเที่ยว จนกระทั่งถึงยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial Revolution) ในยุคนี้เอง ผู้ใช้แรงงานได้รับวันหยุดประจำปีและได้รับโอกาสใช้บริการรถไฟราคาถูก จึงเริ่มเกิดการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มใหญ่ (Mass Tourism) และพากันเข้าสู่ที่พักชายทะเลที่สร้างขึ้นใหม่ในอังกฤษ ฝรั่งเศส และนิวยอร์ก ในสหรัฐอเมริกา นอกจากนั้นการพัฒนาสังคมและเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์ได้แพร่หลาย จึงช่วยให้คนชั้นกลางสามารถมีเงินและมีเวลาพอที่จะท่องเที่ยวหาความเพลิดเพลินได้ ช่วงนี้การท่องเที่ยวหาความเพลิดเพลินได้มุ่งไปที่การเสาะหาทัศนียภาพที่สวยงามน่าดูเป็นสำคัญ ยุคนี้เป็นยุคที่การท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมเป็นครั้งแรก

สำหรับผู้ที่อาศัยในประเทศอุตสาหกรรมจะได้รับการกระตุ้นให้มีการท่องเที่ยวและสร้างจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน รู้จักประโยชน์ของสิ่งแวดล้อมว่ามีต่อมนุษย์นับประการ ความคิดนี้ได้แพร่กระจายไปทั่วยุโรป ช่วงเดียวกันนี้มนุษย์คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ได้ใหม่ คือ กล้องถ่ายรูป เป็นเครื่องมือที่ช่วยบันทึกแหล่งท่องเที่ยวในส่วนต่างๆ ของโลกที่สวยงาม แปลก ดึงดูดใจ ทำให้มนุษย์อยากผจญภัย เพราะอยากเห็นด้วยตาตนเอง และถ่ายรูปเพื่อบันทึกความทรงจำ

ต้นศตวรรษที่ 20 ชาวอเมริกันและอังกฤษยังคงใช้วันหยุดฤดูร้อนไปพักผ่อนด้วยพาหนะรถยนต์ แต่ตอนปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกสามารถเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวอันห่างไกลได้ง่ายขึ้น เมื่อการบินกลายเป็นเรื่องเป็นไปได้และให้ประโยชน์ในแง่เศรษฐกิจแล้ว หลังจากนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมอย่างเต็มตัว (Lascurain 1996: 1-2) แต่กลับทำให้เกิด

ความเสียหายทางด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่นต้องสูญเสียมูลค่า และเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจในแหล่งท่องเที่ยว เพราะเป็นการท่องเที่ยวแบบมวลชน (Mass Tourism)

ประมาณ พ.ศ. 2483-2503 แทบทุกประเทศใช้การท่องเที่ยวเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศ เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ เพราะเปรียบการท่องเที่ยวตั้งเป็นยาบำบัดสารพัดโรค หลังจากปรับให้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมแล้ว ประเทศเกษตรกรรมที่ยากจนมีรายได้เข้าประเทศมากกว่าเป็นรายได้ในการส่งสินค้าออก ทำให้ประเทศเหล่านี้มีรายรับสูงขึ้น รายได้ประชาชาติเพิ่ม รัฐบาลเก็บภาษีได้มาก จำนวนประชาชนได้รับการจ้างงานสูงขึ้น แต่ประเทศอุตสาหกรรมในยุโรปต้องมีการทบทวนเรื่องสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวมวลชน เพราะเกิดผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงนี้ ทำให้เกิดการมองหาการท่องเที่ยวแบบใหม่ และพบว่าควรเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เริ่มเข้าใจ และเกิดจิตสำนึก ปรับพฤติกรรมในการท่องเที่ยว และศึกษาเรื่องการอนุรักษ์มากขึ้น ขณะเดียวกันองค์กรอนุรักษ์ต่างประเทศหลายแห่งได้ก่อตั้งขึ้น เช่น The Ecotourism Society (TES), The Ecotourism Association of Australia (EAA), และ The World Travel and Tourism Environment Research Center of England (WTTERC) เป็นต้น องค์กรเหล่านี้เสนอแนะให้จัดหาสถานที่ท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์และบูรณาการธรรมชาติในระบบนิเวศทั้งหมด (นี่คือที่มาของความคิดการจัดป่าสงวน วนอุทยาน อุทยานแห่งชาติ อุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช)

การท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เจริญสุดขีดใน พ.ศ. 2536-2537 แล้วค่อยๆ ชะลอตัวลง เพราะใน พ.ศ. 2540 เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ในต่างประเทศเกิดการขัดแย้งทางการเมือง เกิดภัยผู้ก่อการร้าย เกิดสงครามระหว่างอิรักกับสหรัฐอเมริกา ใน พ.ศ. 2546 เกิดโรคระบาด (ซาร์) ในประเทศไทยเกิดการปฏิรูป และปรับเปลี่ยนองค์กรภายใน และใน พ.ศ. 2547 เกิดภัยธรรมชาติ (Tsunami) จะเห็นได้ว่าแม้ปัญหาต่างๆ จะเกิดขึ้นในต่างประเทศ หรือภายในประเทศก็ตามมีส่วนทำให้การท่องเที่ยวสะดุดไปด้วย ดังนั้นจึงขอสังเขปวิวัฒนาการการท่องเที่ยวจากอดีต ถึงปัจจุบัน ดังนี้

สรุปวิวัฒนาการการท่องเที่ยวในอดีตจากแบบมวลชนมาถึงแบบเชิงอนุรักษ์ ในปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงแนวคิดด้านการท่องเที่ยว (Tourism Planning : 5 Schools of Thought)

พ.ศ. 2493 - 2503 (1950-1960)

การท่องเที่ยวเป็นแบบกลุ่มใหญ่ (Mass Tourism) ทุกคนชอบท่องเที่ยวมาก ไปกันเป็นกลุ่มใหญ่ หาความสุขความพอใจจากธรรมชาติ โดยไม่สนใจสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวถูกใช้และเกิดผลกระทบมากมาย ผู้ประกอบการขอมีประโยชน์แต่ฝ่ายเดียว เรียกว่ายุค Boosterism

พ.ศ. 2504 - 2513 (1961 -1970)

เกิดอุปสงค์ อุปทาน มีความต้องการแหล่งท่องเที่ยวมาก การพัฒนาเศรษฐกิจมุ่งแต่วัตถุมากกว่าสนใจสิ่งแวดล้อม และมีนักการเงินใช้เงินต่อเงิน ทำให้เกิดเศรษฐกิจฟองสบู่

พ.ศ. 2514 - 2523 (1971-1980)

การท่องเที่ยวเริ่มเปลี่ยนแปลง แหล่งท่องเที่ยวต้องมีพื้นฐานการจัดการโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม, การวางแผนการใช้ที่ดิน และมีกิจกรรมที่ให้ผลกระทบน้อยที่สุด

พ.ศ. 2524 - 2533 (1981-1990)

การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงเป็นการตั้งอยู่บนพื้นฐานของชุมชนคือ ให้ชุมชนมีส่วนร่วม, ให้ชุมชนมีอำนาจจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วยตนเอง และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ หวงแหนแหล่งท่องเที่ยว

พ.ศ. 2534 - 2549 (1991-2006)

การท่องเที่ยวเป็นไปแบบเชิงอนุรักษ์ และพัฒนาต่อมาเป็นแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในปัจจุบัน

ที่มา : ดร.พยอม ธรรมบุตร. (2542). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. (เอกสารประกอบคำสอน) สถาบันการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ไม่ปรากฏเลขหน้า.

1.8 การขยายตัวของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวในปัจจุบันขยายตัวอย่างมาก เพราะขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงหรือเรียกว่า 12 trends of tourism (Lascurain. 1996: 4) ตัวอย่างเช่น แนวโน้มสังคมเปลี่ยน เปิดโอกาส

ให้ผู้หญิงทำงานมากขึ้น เป็นโสดมากขึ้น แต่งงานช้ามากขึ้น ประชาชนมีรายได้มากขึ้น วันลาของพนักงานมีมากขึ้นและยืดหยุ่นได้ให้เกษียณก่อนกำหนดได้ ประชาชนได้รับการศึกษาสูงเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวดี ทำให้เพิ่มจิตสำนึก เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองให้ประชาชนมีเสรีภาพมากยิ่งขึ้น รัฐบาลและหลายประเทศผ่อนคลายนโยบายการเข้าเมือง การเข้าประเทศบางแห่งไม่ต้องใช้วีซ่า มีการพัฒนาเทคโนโลยีด้านวิศวกรรมการบิน ด้านระบบข้อมูล และใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการซื้อขาย ขยายสาธารณูปโภคด้านขนส่ง ปรับปรุงความปลอดภัยเรื่องการเดินทาง และส่วนใหญ่มีวิสัยทัศน์ที่จะสร้างความมั่นคงทางการเมือง สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยช่วยให้การท่องเที่ยวขยายตัว ตามที่สภาการท่องเที่ยวโลก (World Travel and Tourism Council (WTTC) 1992: 86) กล่าวไว้ว่า “การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ประชาชาติทั่วโลกสูงขึ้น 6 % เป็นอุตสาหกรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกนี้ และคน 1 ใน 15 ทำงานด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ขณะเดียวกัน อาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวขยายตัวมากเท่าใด ผลเสียด้านสิ่งแวดล้อมยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น เว้นเสียแต่ว่าจะทำการอนุรักษ์ควบคู่กันไป

2. แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2.1 สาเหตุที่ทำให้การท่องเที่ยวแบบเดิมเปลี่ยนมาใช้ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เนื่องจากการท่องเที่ยวแบบ Mass Tourism นำเศรษฐกิจมาสู่ประเทศที่กำลังพัฒนา และพัฒนาแล้วก็จริง แต่บางประเทศยังคงใช้การท่องเที่ยวแบบนี้อยู่ทำให้ทำลายสิ่งแวดล้อมโดยขาดจิตสำนึก สร้างมลภาวะให้ธรรมชาติขาดการป้องกันและแก้ไข เกิดผลกระทบไปทั่วโลก องค์การการท่องเที่ยวโลก หรือ WTO ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ **Tourism, Ecotourism and Protected Area** โดย (Lascurain, 1996: 14) ว่า “การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในปรากฏการณ์ทางการเมือง วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจที่สำคัญของศตวรรษที่ 20 ประเทศทั้งหลายไม่ควรจะทำให้มันแตกต่างกัน” และเสริมว่า ประชาคมโลกมองแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติของแต่ละประเทศโดยรวมเหมือนเป็นสมบัติของโลก นักท่องเที่ยวทุกคนมีสิทธิ์มาดู มาชื่นชมและสัมผัสความงดงาม ความน่าทึ่ง ดูแล้วเกิดความคิด เกิดความสนใจ เกิดความพอใจ ทุกประเทศจึงควรร่วมมือกันอนุรักษ์ ส่วนใดเสียหายก็ควรปรับปรุงแก้ไขให้ธรรมชาติกลับคืนมาอย่างเดิมเพื่อประโยชน์ของคนรุ่นหลัง

2.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

หลังจากที่การท่องเที่ยวแบบ Mass Tourism มาถึงจุดที่ธรรมชาติรับไม่ได้ เพราะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ช่วงนั้นเกิดนักอนุรักษ์ที่มีอุดมคติและมีวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมได้แพร่กระจายความคิดออกไปอย่างกว้างขวาง และบางประเทศรวมกลุ่มกันเป็นองค์กรอนุรักษ์ระดับชาติถึงนานาชาติ ทุกกลุ่มมีวัตถุประสงค์เดียวกันคือ มีความคิดที่จะปกป้องและรักษาสภาพของแหล่ง

ท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงทั่วโลกให้ยั่งยืน โดยตั้งความประสงค์ที่จะนำการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มาแก้ปัญหาการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม เน้นการรักษาสิ่งแวดล้อม สร้างจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยว จัดกิจกรรมให้เป็น การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ด้าน อนุรักษ์ด้วย

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในหนังสือเรื่อง ในหลวง กับสิ่งแวดล้อมไทย (2545: 20) ทรงให้พระราชวินิจฉัยว่า “ความเชื่อมโยงของทรัพยากร หมายถึงการ สูญสิ้นองค์ประกอบในระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ทำให้ระบบนิเวศทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์”

2.3 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ชื่อของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อาจเรียกแตกต่างกันไปได้หลายชื่อ เช่น การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แต่ที่นิยมมากที่สุด คือคำว่า การ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือ Ecotourism หลายองค์กรรมถึงนักอนุรักษ์ต่างให้คำนิยามของการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์มากมายแตกต่างกันไปในรายละเอียด ส่วนความหมายใหญ่ๆ แล้วมีทฤษฎีคล้าย ๆ กันคือ ศึกษารวมชาติ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยว จัดการสิ่งแวดล้อม ให้ยั่งยืนในเชิงนิเวศวิทยา และให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม ดังคำกล่าวของนักอนุรักษ์ชาวไทยและ ชาวต่างประเทศได้กล่าวไว้ ดังนี้

นักวิชาการชาวไทย 3 ท่าน (วัลลิพันธุ์ สถิตยุทธการ; สำอางค์ หิรัญบุรณะ; และพยอม ธรรมบุตร. 2538: 3) ได้อธิบายลักษณะท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเหล่านั้นให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมโดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือ กระทบน้อยที่สุด รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิต เอกลักษณ์ของท้องถิ่น ต้องให้การศึกษาที่ยั่งยืนรากลึกลงในจิตสำนึกของแต่ละคนให้ตระหนักถึงความ จำเป็นและความสำคัญอย่างยั่งยืนในอนาคตอันที่จะถนอมสภาพแวดล้อมรอบตัวเราไว้ ประชาชนในพื้นที่ต้อง มีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจ และสามารถได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว ต้องคำนึงถึง ความพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เน้นคุณค่าทางจิตใจมาก

คริสต (Costas Christ. 1992: 23) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องเป็นการ ท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติ พร้อมกับอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปด้วย และช่วยสร้างสวัสดิการให้ชุมชน ท้องถิ่น และยังได้กล่าวอีกว่า นักท่องเที่ยวสับสนคำว่าท่องเที่ยวธรรมชาติกับคำว่าท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งไม่เหมือนกัน เพราะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องใช้ธรรมชาติและปฏิบัติต่อสัตว์ป่าอย่างยั่งยืนและยังต้องบริจาคเงินช่วยเหลือเพื่อเป็นทุนในการอนุรักษ์ รวมทั้งเพื่อให้คนในชุมชนมีฐานะดีขึ้น

ลาสคูเรน (Hector Ceballos – Lascurain. 1996: 28) สรุปความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปชมธรรมชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชื่นชมเพื่อการศึกษา และได้รับความเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพและสัตว์ป่า ตลอดจนชื่นชมลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้น

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540: 2-25 อ้างอิงจาก Elizabeth Boo. 1991) สรุปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าเป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติที่อุทิศให้กับการอนุรักษ์โดยมีกองทุนเพื่อปกป้องแหล่งท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้ชุมชน และให้การศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2540: 5) ได้สรุปความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับระบบนิเวศ โดยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

จะเห็นได้ว่าสิ่งซึ่งนักอนุรักษ์คำนึงถึงมากในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน คือการรักษาธรรมชาติและสัตว์ป่าไว้ ท่องเที่ยวให้กระทบสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น คำนึงถึงผลประโยชน์ชุมชนโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวด้วย

2.4 องค์ประกอบ 5 ประการ ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จากการศึกษานิยามของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากนักอนุรักษ์ทั้งหลายแล้วทำให้ทราบว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องมีหลักการพื้นฐาน 5 อย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ต้องอยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติ (Nature-Based Tourism) หมายถึง ต้องเจาะจงลงลึกเรื่องชีววิทยา ลักษณะกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม ศึกษาเรื่องอนุรักษ์ การวางแผน การพัฒนา การจัดการด้านท่องเที่ยว เพราะทั้งหมดเป็นพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

2.4.2 ต้องทำให้ระบบนิเวศยั่งยืน (Ecological Sustainable Tourism) หมายถึง เป็นการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วยเศรษฐกิจยั่งยืน สังคมยั่งยืน และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน การทำให้แหล่งท่องเที่ยวยั่งยืนเป็นกุญแจดอกสำคัญ นำไปสู่การจัดกิจกรรมของมนุษย์ นอกจากนั้นยังเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนที่ยอมรับกันในการจัดการด้านธรรมชาติวิทยา เป็นการพัฒนาเรื่องศักยภาพในการรองรับและคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้สิ่งแวดล้อมจะคงอยู่ไม่ได้รับความเสียหาย

2.4.3 ต้องศึกษาสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ (Environmentally Educative Tourism) เป็นการศึกษาสิ่งแวดล้อมและแปลความหมาย สิ่งนี้เป็นเครื่องมือสำคัญสร้างความสนุกสนานและให้ประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีความหมาย ช่วยดึงดูดผู้คนที่ปรารถนาจะมีส่วนร่วมให้ปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีสำนึก โดยพัฒนาความคิด จิตใจ ความรู้สึกชื่นชมต่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเรื่องนี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและชุมชน ซึ่งช่วยให้กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ได้อย่างยั่งยืน การแปลความหมายช่วยให้นักท่องเที่ยวเห็นภาพในการพิจารณาสิ่งแวดล้อมได้อย่างชัดเจน ซึ่งให้ทั้งคุณค่าทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ พอ ๆ กัน

2.4.4 ต้องให้ชุมชนมีรายได้ (Locally Beneficial Tourism) เป็นการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ถือว่าไม่เพียงแต่ให้ประโยชน์กับชุมชนและสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาคุณภาพของประสบการณ์การท่องเที่ยว ชุมชนในท้องถิ่นมักให้ความร่วมมือกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้วยการให้ความรู้ ให้บริการ ให้ความสะดวก และขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ผลประโยชน์เหล่านี้จะมีน้ำหนักกว่าที่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะมีให้ต่อแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ช่วยก่อให้เกิดรายได้ไว้จัดการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว นอกเหนือไปจากผลต่อสังคม และวัฒนธรรมท้องถิ่น เงินบริจาคก็เป็นทุนช่วยเหลือโครงการอนุรักษ์ได้ เช่น ช่วยเหลือนักวิจัยที่มาเก็บรายละเอียดหรือวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2.4.5 ต้องให้นักท่องเที่ยวมีความพอใจ (Tourist Satisfaction) ความพอใจเป็นสิ่งสำคัญต่อนักท่องเที่ยว แมคอินทอช (McIntosh, 1975: 176 อ้างอิง Pearce, 1991) กล่าวว่ามนุษย์มี Fulfillment Needs เรื่องการท่องเที่ยวซึ่งเรียกว่า Travel Needs Ladder ซึ่งหมายถึง ขั้นตอนของความพึงพอใจในการท่องเที่ยว เช่นพอใจเรื่องความปลอดภัย พอใจเรื่องความมั่นคงทางสังคม พอใจในข้อมูลของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ถูกต้อง พอใจกับการจัดประสบการณ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสม พอใจในคาดหวังที่เป็นจริงให้กับนักท่องเที่ยว ถึงอย่างไรความพึงพอใจควรเป็นอันดับรองในเรื่องการอนุรักษ์ซึ่งต้องมาก่อน

2.5 ความแตกต่างของการท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวแบบแรกไม่มีการพัฒนาตัวนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเกิดความสุขและความพึงพอใจจะใช้สถานที่ท่องเที่ยวจนหมดสภาพ บางแห่งยากแก่การเยียวยา ส่วนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวแนวใหม่เน้นธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เป็นสำคัญ ไม่จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวแต่จำกัดรูปแบบกิจกรรมและขนาดที่เหมาะสมกับพื้นที่ ต้องมีการรักษาสิ่งแวดล้อม มีการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน ต้องเน้นการให้ความรู้ การแปลความหมาย และการสร้างจิตสำนึก มิใช่การท่องเที่ยวเพื่อหาความเพลิดเพลินแต่ประการเดียว

2.6 การเปลี่ยนแปลงแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ย้อนหลังไปเมื่อประมาณ 40 ปีมานี้ ประเทศไทยยังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ด้อยพัฒนา เป็นสมัยของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรีคนที่ 11 ผู้นำรัฐบาลในยุคนั้นได้เห็นประโยชน์ของการท่องเที่ยวในต่างประเทศว่าสามารถทำรายได้ให้กับประเทศเหล่านั้นได้อย่างมหาศาล และพิจารณาว่าประเทศไทยมีศักยภาพพร้อมอยู่แล้วเหมือนกัน สมควรพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยวให้มีผลทางด้านเศรษฐกิจ จึงออกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2503 มีหน้าที่เชิญชวนและแนะนำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้มารู้จักแหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมประเพณีอันสวยงาม ปรากฏว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ความสนใจ และเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากเกินความคาดหมายของทางภาครัฐ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็ไม่ได้วางแผนป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวขาดจิตสำนึก ทั้งสองฝ่ายลืมนึกถึงความสามารถในการรองรับด้านกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว (Physical Carrying Capacity) และไม่ได้นึกถึงการเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ถ้าพื้นที่ถูกพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว กรณีที่ระบบนิเวศอ่อนแอ จะเกิดผลเสียถึงทรัพยากรธรรมชาติ พืชและสัตว์อาจสูญพันธุ์ รวมถึงสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมชุมชน (มนัส สุวรรณ. 2530: 167-171)

รัฐบาลต่อมาเล็งเห็นว่าจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมให้เป็นสีเขียว จึงเกิดความคิดที่จะแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากผลกระทบของการท่องเที่ยว ใน พ.ศ. 2519 รัฐบาลได้มีแผนอนุรักษ์ทรัพยากรแล้วแต่ยังไม่มีแนวทางชัดเจน ในปี พ.ศ. 2530-2536 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวมาเป็นอันดับหนึ่ง ก็ยังเกิดผลกระทบกับทรัพยากรมากขึ้น ใน พ.ศ. 2540-2544 รัฐบาลได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้กำหนดกลยุทธ์การป้องกันการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ แต่ก็ไร้ผล จึงได้กำหนดกลยุทธ์ใหม่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เป็นวาระแห่งชาติให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นไปตามกระแสของการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ นอกจากนั้นยังเกิดแรงกระตุ้นจากแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ซึ่งเป็นผลจากการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่จัดขึ้น ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2535 เป็นแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน เป็นแผนที่กำหนดนโยบายทั้งภาครัฐและเอกชนให้ปฏิบัติ คือ ต้องพัฒนาสิ่งแวดล้อม 27 หลักการ เกี่ยวกับสิทธิ ความรับผิดชอบ เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชากร มีการพัฒนาป่าไม้อย่างยั่งยืนทุกประเภท มีวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหาภาวะเรือนกระจกในบรรยากาศเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อสภาวะอากาศของโลก และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตเพื่อให้เกิดการแบ่งปัน และเป็นผลตอบแทนอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมในการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ และให้มีบทลงโทษผู้ทำความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมโดยถือหลักว่า ผู้ทำสิ่งแวดล้อมเสียหายต้องเป็นผู้จ่ายเงินชดเชย (Polluter does, Polluter pays)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประเทศไทย

ประเทศไทยไม่สามารถใช้การท่องเที่ยวแบบเดิมหรือหยุดยั้งไว้อย่างเดิม เพราะ มีแต่การทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รัฐบาลและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงต้องวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนไปพร้อมกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุก ระยะ 5 ปี และวางแนวทางการอนุรักษ์ไว้ดังนี้

1. กำหนดเป็นนโยบายระดับชาติ
2. ผสมผสานความต้องการของทุกกลุ่ม
3. มีเป้าหมายอนุรักษ์วัตถุเป็นพื้นฐาน
4. มีมาตรการให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติ
5. กระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
6. ลดผลกระทบ
7. สนับสนุนองค์กรท้องถิ่นในการพัฒนา
8. มีระบบติดตามและประเมินผล

(แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549)

3.1 แนวทางการอนุรักษ์ของรัฐบาลที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ

รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาประเทศโดยอาศัยจุดแข็งที่มีอยู่ในศักยภาพ และนำข้อได้เปรียบไปทดแทนจุดอ่อนที่เผชิญอยู่และได้กล่าวถึงกลยุทธ์ในการพัฒนาของชาติโดยรวม (สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดชัยนาท 2547: 1-7) ดังนี้

3.1.1 พัฒนาสู่ความเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยอาศัยการผลิตด้านเกษตร ที่ยังคงเป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพสำคัญของโลก พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว การบริการสุขภาพ และ โภชนาการ

3.1.2 พัฒนาเป็นประตูเศรษฐกิจ เชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค โดยอาศัยโครงสร้างพื้นฐานและสื่อสารโทรคมนาคม ที่กระจายอย่างทั่วถึงในพื้นที่

3.1.3 พัฒนาเป็นแกนนำเสริมสร้างสันติภาพในภูมิภาค โดยอาศัยเอกลักษณ์วัฒนธรรม ไทย ที่รักสงบเกื้อกูลกันและกัน เป็นสังคมประนีประนอมยืดหยุ่นปรับตัวง่ายภายใต้กระแสวัฒนธรรมที่ หลากหลาย

3.1.4 พัฒนาเป็นสังคมและชุมชนที่เข้มแข็งมีระบบบริหารจัดการที่ดีในทุกระดับ

3.2 กรอบแผนงานการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของรัฐบาล

3.2.1 รัฐบาลได้วางกรอบเรื่องการท่องเที่ยวให้ปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกันดังนี้

- 3.2.1.1 พัฒนาการบริการแหล่งท่องเที่ยว
- 3.2.1.2 ทำทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- 3.2.1.3 ทำแผนพัฒนากิจกรรมภายใน
- 3.2.1.4 พัฒนาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2.2 นโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น (พรเพ็ญ จริญญาถม. 2542: 22) รัฐบาลได้เน้นเรื่องดังต่อไปนี้

- 3.2.2.1 ด้านการลงทุน ผลิต หรือบริการต้องเสมอภาค และกระทบสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
- 3.2.2.2 จัดเครือข่ายครอบคลุมทุกส่วนทุกระดับ ดำเนินการได้อิสระ ภายใต้กรอบที่ตั้งไว้
- 3.2.2.3 ประชาชนมีส่วนร่วมวางแผน ตัดสินใจ ติดตาม และประเมินผล จนถึงได้รับประโยชน์
- 3.2.2.4 ส่งเสริมองค์กรนิติบุคคล และไม่ใช่นิติบุคคล ดูแลสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 3.2.2.5 แก้ไขปรับปรุง ข้อบังคับ ระเบียบ และพัฒนากฎหมายรวมถึงงบประมาณของรัฐให้เอื้อต่อความร่วมมือ ของหน่วยงานท้องถิ่น และประชาชน ให้ชุมชนจัดการทรัพยากรด้วยตนเอง
- 3.2.2.6 สนับสนุนศักยภาพของประชาชนให้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ การดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว การรักษาสีสิ่งแวดล้อม ของประชาชน ให้ความช่วยเหลือการมีส่วนร่วม เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของรัฐบาลและจัดเก็บรายได้ พื้นฟูท้องถิ่น
- 3.2.2.7 องค์กรพัฒนาเอกชนต้องดูแลการจัดตั้งธุรกิจของประชาชนอย่างสร้างสรรค์

การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดลำดับกลยุทธ์ในการอนุรักษ์เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของรัฐบาล ดังนี้ คือ

- กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถในด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาสินค้าและบริการด้านท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ

สำหรับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประเทศไทยในปัจจุบันนั้น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540: 4-77) กล่าวว่า ผู้ประกอบการท่องเที่ยว

เชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย เห็นว่ายังอยู่ในระดับพอใช้ (53.8%) ซึ่งดีกว่าในอดีต เพราะนักท่องเที่ยวยังขาดจินตนาการสร้างสรรค์เชิงอนุรักษ์ การพัฒนาของรัฐบางครั้งก็สวนทางกับการอนุรักษ์ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดลัทธิใจ วิธีแก้ไขของรัฐบาลคือจะต้องไม่ให้ความสำคัญกับวัตถุมากเกินไป ควรมีกฎหมายบังคับเรื่องสิ่งแวดล้อมให้จริงจัง และสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชน

3.3 สรุปองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

3.3.1 ด้านพื้นที่ต้องเกี่ยวกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นแหล่งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

3.3.2 ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวต้องแบบมีส่วนร่วม คือ ศึกษาสภาพแวดล้อมที่สื่อความหมาย เพิ่มความรู้ เป็นการเสริมประสบการณ์ เกิดความประทับใจ และเกิดจิตสำนึก

3.3.3 ด้านบริหารจัดการ ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดผลลบ มีการจัดการอย่างยั่งยืน

3.3.4 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น ทุกกิจกรรมต้องก่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น เกิดการกระจายรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิต

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540: 2-22 อ้างอิงจาก วารสาร **Ecotourism in the National Park of Thailand**) ระบุว่าแรงกระตุ้นที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือการถ่ายภาพภูมิทัศน์ และสัตว์ป่า การเรียนรู้เรื่องธรรมชาติ สัมผัสชีวิตแบบแปลกใหม่ พื้นที่เป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องเป็นอุทยานแห่งชาติ ป่าเขตร้อน ป่าอนุรักษ์ พงไพร ต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ป่า และนก อีกทั้งสิ่งต่างๆ มากมาย เช่นในสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งที่มีแหล่งโบราณสถานสำคัญทางประวัติศาสตร์

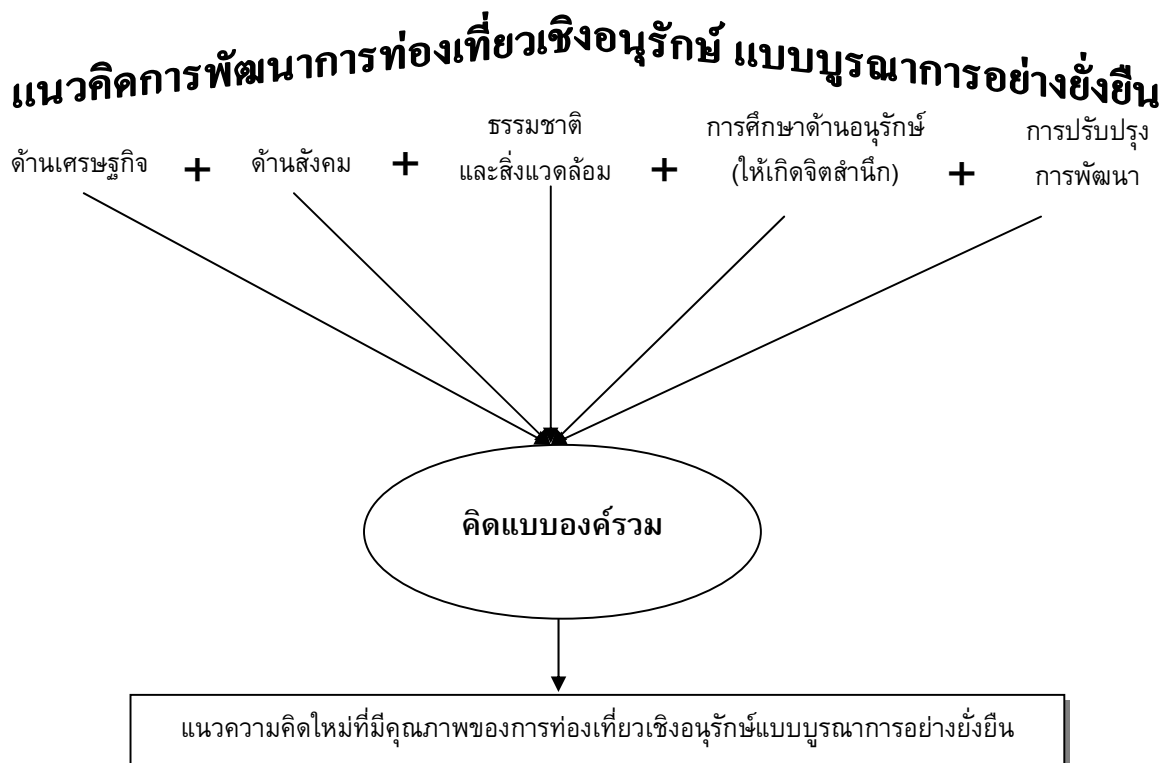
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยว หมายถึงรูปแบบการใช้สิ่งที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ยาวนาน บูรณาการ หมายถึง การนำนามธรรมที่อยู่ในรูปของแผนงาน สมมติฐาน กระบวนทัศน์ ทฤษฎี และโครงการ โดยใช้แผน 2 แนวคิดขึ้นไปมาบูรณาการให้เกิดรูปแบบใหม่ ผลที่ได้จะน่าพอใจกว่าที่แต่ละแนวจะอยู่อย่างแยกส่วน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2547: 11)

อย่างยั่งยืน หมายถึง การมีความหมายต่อการคงอยู่ของสภาวะแบบนิเวศวิทยา จากเอกสารสัมมนาของสหประชาชาติ เรื่องสิ่งแวดล้อม Earth Summit ที่กรุง ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล พ.ศ. 2535 ให้นิยามการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า ต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเที่ยวที่ไหน กลุ่มเล็กหรือใหญ่ในเมืองหรือชนบทต้องเหมือนกัน

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสถาบันสิ่งแวดล้อม และสถาบันคีนันแห่งเอเชีย (2547: บทที่ 2 หน้า 3-4 อ้างอิงจาก เจอรัลด์ ไลน์เบิร์ด; และโรเบิร์ต ซาปิโร. 1980) ได้ให้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนไว้ว่า “เป็นการยากที่สุดที่จะแยกสิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งไม่มีชีวิต ระหว่างสรรพสิ่งทั้งหลายบนผิวโลก ต้องอาศัยพึ่งพาซึ่งกันและกัน เกี่ยวข้องกันอย่างลึกซึ้งจนแยกออกจากกันไม่ได้ ดังนั้นระบบนิเวศซึ่งรวมสิ่งมีชีวิต ได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเปลือกโลก ต่างเป็นสิ่งมีชีวิตไม่รูปใดก็รูปหนึ่ง และมีความเป็นไปได้ว่าโลกนี้มีชีวิตได้จริง รับรู้เรื่องที่เกิดขึ้นกับมันได้ โลกแก้ไขและปรับตนเองได้ มีวิวัฒนาการได้ สามารถจัดองค์กรตนเองด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้ มนุษย์เป็นเพียงส่วนย่อยในระบบนิเวศแต่มีอิทธิพลสำคัญในการสร้างผลกระทบอย่างมหาศาล”

ผู้พัฒนาโครงสร้างงานการท่งเกี่ยวข้องต้องมองให้ลึกกว่า การท่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องใดบ้างแล้วนำมาพิจารณาเป็นองค์รวม (Holistics) องค์รวม คือ ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับการเกิด การคงอยู่ และวิวัฒนาการที่อิงธรรมชาติ และกลมกลืนกับธรรมชาติ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 แนวคิดการท่งเกี่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้ผสมผสานแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนให้ประเทศไทยพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทุกอย่างบูรณาการไปพร้อมกันและทำให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพตั้งนี้คือ ด้านเศรษฐกิจยกระดับให้เป็นผู้นำทางด้านอุตสาหกรรม โดยเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านคมนาคม และขนส่ง (Logistics) เชื่อมโยงการค้าและการลงทุน ปรับปรุงให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ พัฒนาคุณภาพการผลิตอาหารไปสู่ระดับมาตรฐานโลก สนับสนุนการเป็นครัวโลก ด้านพัฒนาการท่องเที่ยว ควรสร้างมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการการท่องเที่ยวสู่สากล เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย รักษาสิ่งแวดล้อมโดยให้การศึกษาเพื่อเกิดจิตสำนึก ขยายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจชายแดน เช่น กลยุทธ์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อีรวดี เจ้าพระยา แม่โขง ด้านสังคมต้องพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตของผู้ประกอบการขนาดย่อม

จึงเห็นได้ว่าการบูรณาการอย่างยั่งยืนต้องมีการจัดระเบียบที่ดี ทรัพยากรปัจจุบันจะอยู่ได้ จนถึงลูกหลาน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงหมายถึงแรงผลักดันที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ธรรมชาติ และ พัฒนาการจัดการ ส่วนคำว่ายั่งยืนเป็นกลยุทธ์นำไปสู่การจัดการกิจกรรมที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม คำนี้ถึง ระบบนิเวศ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง รักษาธรรมชาติให้อยู่ได้ในระยะยาว

5. แนวคิดการนำเสนอรูปแบบที่ใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง

อนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

คำว่ากลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนคิดเพื่อมุ่งสู่การปฏิบัติในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะต้องใช้ทฤษฎีในการวางแผนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ดึงความสำคัญออกมา เขียนวิสัยทัศน์ และนำไปสร้างกลยุทธ์ให้ครอบคลุม และนำแต่ละประเด็นไปสร้างกลยุทธ์ย่อยๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง เช่น กลยุทธ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยได้พัฒนามาตลอดทำให้รัฐมีรายได้จากการท่องเที่ยวมาเป็นอันดับ 1 ใน พ.ศ.2536 มีเงินตราต่างประเทศเข้ามาทำให้ประเทศไทยมีเศรษฐกิจดี ประชาชนมีอาชีพ รายได้กระจายไปสู่ประชาชน ในท้องถิ่น กระตุ้นให้เกิดตัวทวี (Multiplier Effects) คือทฤษฎีที่กล่าวถึงการใช้จ่ายครั้งหนึ่งจะก่อให้เกิดการใช้จ่ายอีกต่อไปหลายรอบเมื่อรวมกันจะมีมูลค่าสูงกว่าการใช้จ่ายรอบแรก (ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2521: 2) แต่ถ้าการพัฒนาทำอย่างไรจุดหมายขาดกลยุทธ์ เศรษฐกิจและการท่องเที่ยวจะถดถอย การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ก็ต้องมีกลยุทธ์ที่ทันสมัยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและวาระแห่งชาติ

จากคำให้สัมภาษณ์เรื่องวิสัยทัศน์มหาราช (สุเมธ ตันติเวชกุล. 2539: 3-17) กล่าวถึงยุทธศาสตร์ในการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อราษฎรไทย ว่าทรงมี

Vision หรือ วิสัยทัศน์มหาราช มาก่อนแล้วคือ ต้องพัฒนาคน / สังคม / สิ่งแวดล้อม เป็นหลักการของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริทุกโครงการ ซึ่งทรงคิดกลยุทธ์ ดังนี้

1. พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง โดยการให้พึ่งตนเอง และแก้ไขความยากจนของราษฎร
2. แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ดังที่อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ราษฎรยากจนมาก เกิดภัยแล้ง มีภัยคอมมิวนิสต์ พระองค์ทรงนำโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริไปปฏิบัติ ผลคือสามารถลดและแก้ปัญหาได้ในที่สุด

3. ทรงเสริมความรู้วิชาการสมัยใหม่ที่เหมาะสม เกิดศูนย์ศึกษาพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำรินี้ในทุกภาคของประเทศ ทำการศึกษา ทดลอง วิจัย พัฒนาทั้งด้านเกษตร ประมง ปรากฏว่าได้ผล และเกิดประโยชน์มหาศาลแก่ราษฎร

4. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ ที่ดิน แหล่งน้ำ และประมง ให้มีประสิทธิภาพ ประชาชนต้องรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และเกิดประโยชน์สูงสุด

5. ทรงเสริมและปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 – 2534 เน้นเรื่องอุตสาหกรรม เศรษฐกิจขยายตัวรวดเร็วและเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่มีอุตสาหกรรมเป็นหลัก สังคมไทยเปลี่ยนไปจากสังคมชนบทมาสู่สังคมเมือง เกิดความแออัด ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม จนทำให้พระองค์มีพระราชดำริจะแก้ไขปัญหาให้นำเสียและการกำจัดขยะ เพื่อบำรุงสุขภาพพลานามัยของราษฎร ซึ่งพระองค์ทำได้ประสบความสำเร็จ

6. ทรงพัฒนาแบบบูรณาการ พระองค์ทรงสนพระทัยเรื่องการบูรณาการมานานแล้ว ใน พ.ศ. 2505 ราษฎรในนิคมเขื่อนเพชร ประสบปัญหาขายผลผลิตได้กำไรน้อยไม่เพียงพอต่อการครองชีพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้พระราชทานเครื่องอุปโภคบริโภค และปัจจัยการผลิตเป็นเบื้องต้น ทรงมีพระราชดำริให้พัฒนาที่ดินรกร้างว่างเปล่าให้ราษฎรช่วยตนเอง และช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จึงจัดตั้งโครงการหุบกระพง ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีพื้นที่ จำนวน 10,000 ไร่ ซึ่งแห้งแล้ง ขาดน้ำ และถูกทิ้งร้างว่างเปล่า พระองค์ทรงพระดำริว่า การแก้ความยากจนต้องแก้หลายด้าน ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญจากหลายสาขามารวมกันเป็นการพัฒนาแบบผสมผสานหรือบูรณาการ เช่น ปัญหาเรื่องการเพาะปลูก ต้องดูปัญหาดิน ปัญหาน้ำ ปัญหาการผลิต ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาการตลาด

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงทดลองการพัฒนาแบบบูรณาการมา 30 กว่าปี พระองค์มีแนวพระราชดำริแบบบูรณาการ ในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จนมาถึงปัจจุบัน

จังหวัดชัยนาทก็มีกระบวนการจัดทำกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ ดังตัวอย่าง กลยุทธ์จังหวัด พ.ศ. 2547 – 2548 ซึ่งจัดให้สอดคล้องไปกับวาระแห่งชาติดังนี้

ตาราง 1 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาทที่วางแผนประสานไปกับวาระแห่งชาติ

วาระแห่งชาติ	กลยุทธ์พัฒนาจังหวัดชัยนาทปี 2547-2548
1. การท่องเที่ยวเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่คนไทยทุกคนมีโอกาสได้รับ	1. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการมีสุขภาพแข็งแรง ส่งเสริมกีฬาทุกชนิด ป้องกันยาเสพติด ป้องกันอุบัติเหตุ และสาธารณภัย ดูแลความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัย
2. จัดการท่องเที่ยวอย่างมีเอกภาพบูรณาการ	2. พัฒนาแหล่งประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริม สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชาวจัยนาท ฟื้นฟูทำนุบำรุงโบราณสถาน และมรดกทางวัฒนธรรมสร้างจิตสำนึกความภูมิใจในความเป็นไทย ภูมิใจเอกลักษณ์ไทย และเอกลักษณ์ชาวจัยนาท เผยแพร่ความรู้ และภูมิหลังของประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
3. ให้การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3. พัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง ให้ชุมชนมีส่วนร่วม สร้างเครื่องมือชุมชน สร้างกระบวนการเรียนรู้ ให้บริการทางสังคมแก่คนจน และผู้ด้อยโอกาส สนับสนุนให้ใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษา
4. กระจายโอกาสการสร้างงาน	4. พัฒนาศักยภาพและโอกาส มีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเปลี่ยนแปลงการผลิต ลดต้นทุนการผลิต สร้างโอกาสการกระจายรายได้ ส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างขีดความสามารถการผลิต พัฒนาการตลาด
5. ยกระดับคุณภาพของการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ มีเอกลักษณ์โดยในมาตรฐานสากล	5. บริหารจัดการบ้านเมือง ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เผยแพร่งาน เข้าถึงประชาชน และให้บริการอย่างรวดเร็ว

การวางแผนกลยุทธ์จังหวัดต้องประกอบด้วยวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงาน ฉะนั้นการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนก็เช่นเดียวกัน จะต้องใช้การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีต่อไปนี้ช่วย เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนในการแก้ปัญหาแบบบูรณาการของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นจุดประสงค์ของการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ เครื่องมือเหล่านั้น ได้แก่

1. การตรวจสอบทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดชัยนาท (Resource Audit)
2. การวิเคราะห์ด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) ของจังหวัดชัยนาท
3. การวิเคราะห์ด้วยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน (SEA :

Sustainable Environmental Assessment)

1. การตรวจสอบทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดชัยนาท (Resource Audit)

เพื่อต้องการทราบว่า แหล่งท่องเที่ยวใดมีคุณสมบัติโดดเด่น และกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ในแต่ละทรัพยากรดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด มีบริการที่เหมาะสมสอดคล้องกับแหล่งท่องเที่ยวระดับใด

การจัดทรัพยากรท่องเที่ยวแบ่งเป็น 6 ชนิด คือ

1. ทรัพยากรธรรมชาติ
2. ทรัพยากรวัฒนธรรม
3. ทรัพยากรมหกรรมและเทศกาล
4. ปฏิทินท่องเที่ยวในรอบปี
5. ทรัพยากรกิจกรรม
6. ทรัพยากรบริการ

2. การวิเคราะห์ด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) ของจังหวัดชัยนาท

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ SWOT เป็นเครื่องมือในการจัดทำกลยุทธ์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการใน 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอสรรคบุรี และอำเภอลำลูกกา จังหวัดชัยนาท ใช้การวิจัยด้วยการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นขั้นตอนแรกของการบริหารเชิงกลยุทธ์ การวิเคราะห์ SWOT สามารถเสนอแนะว่าแหล่งท่องเที่ยวควรจะวางวัตถุประสงค์ นโยบาย หรือกลยุทธ์อย่างไร

ในเรื่องการวิเคราะห์ SWOT (นันทิยา หุตานุวัตร ; และณรงค์ หุตานุวัตร. 2538: 1-15) มีคำอธิบายว่า

SWOT มาจากคำตามลำดับดังนี้

Strength คือ จุดแข็ง หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในที่เป็นบวก ซึ่งองค์กรนำมาใช้ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

Weakness คือ จุดอ่อน หมายถึงสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นลบหรือด้อยความสามารถ ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

Opportunities คือ โอกาส หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์

Threat คือ อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่ขัดขวางการทำงานขององค์กรไม่ใหบรรลุวัตถุประสงค์

นอกจากนี้ยังได้กล่าวว่า SWOT เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญและใช้ทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร กลยุทธ์ของแต่ละองค์กรถูกกำหนดโดยธรรมชาติและลักษณะขององค์กร องค์กรต้องรู้สถานะและสภาวะของตน วิธีการและเทคนิคในการวิเคราะห์องค์กรมีการกำหนดกลยุทธ์ได้หลายวิธี หนึ่งในนั้นคือ การวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นการตรวจสอบทั้งสี่ด้าน คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของทุกประเด็นปัญหา กลยุทธ์ของ SWOT ต้องใช้การร่วมมือกันระดมความคิดของบุคลากรในองค์กรและทำงานเป็นทีม จึงจัดว่าเป็นวิธีที่เอื้ออำนวยต่อการบรรลุเป้าหมาย

หลังจากวิเคราะห์ SWOT ของแหล่งท่องเที่ยวแล้วจึงนำมาหาวิสัยทัศน์ต่อจากนั้นนำวิสัยทัศน์ไปเชื่อมโยงกับวาระแห่งชาติและแผนโดยรวมของจังหวัดเพื่อจัดทำกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการต่อไป

3. การวิเคราะห์ด้วยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

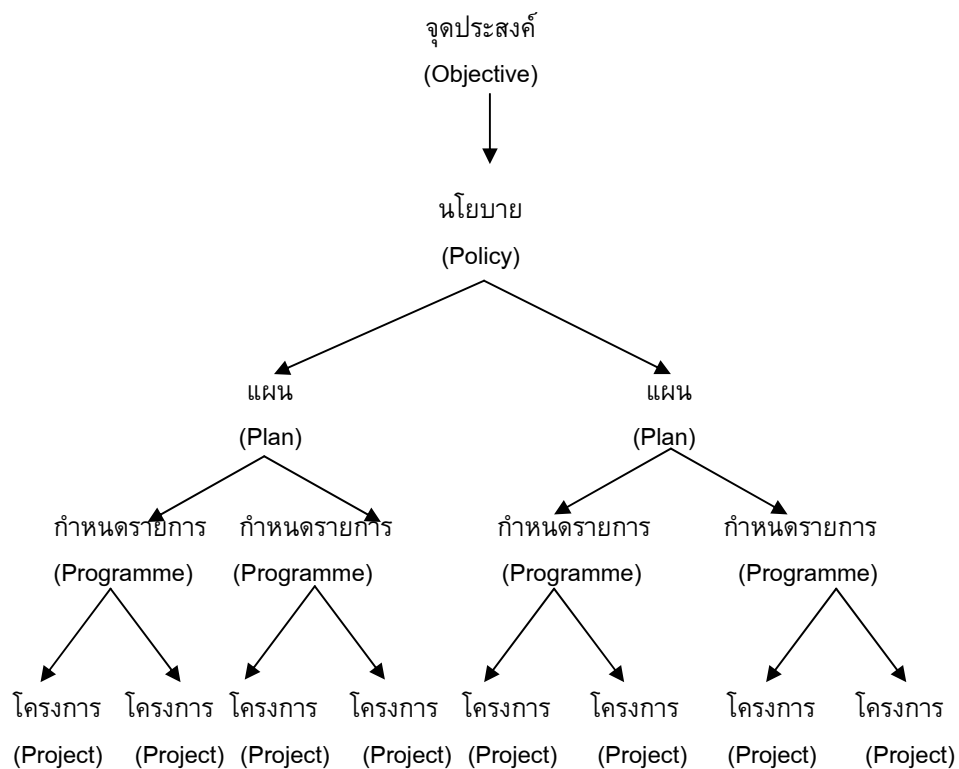
(SEA : Sustainable Environmental Assessment)

SEA เป็นอีกทฤษฎีหนึ่ง หมายถึง กลยุทธ์การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเป็นตัวชี้วัดและประเมินคุณค่า **SEA** จัดเป็นตัวชี้วัดประเมินผลกระทบที่ครอบคลุมเนื้อหาและได้ผลมาก จึงสมควรนำมาใช้กับการกำหนดกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว หรือ ใช้ **SEA** เป็นเครื่องมือทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โครงสร้างของขั้นตอนการวิเคราะห์แบ่งเป็นลำดับ 4 ขั้นตอน ขั้นตอนบนสุดจะเป็นกรอบรอบลงมาลำดับล่างสุดมีลำดับเรียกดังนี้

1. นโยบาย
2. แผน
3. โปรแกรม
4. โครงการ

แต่ละหัวข้อในการวิเคราะห์ด้วย SEA จัดว่าละเอียดและครอบคลุมถึงสิ่งที่จำเป็นแก่การแก้ไขเรื่องการท่องเที่ยว ดังภาพประกอบ

ลำดับขั้นของโครงสร้างของ SEA

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างของ SEA

ที่มา : Strategic Environmental Assessment (pp. 12-403) **Improving the Effectiveness of Project Assessment**

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์เพื่อเป็นข้อมูลในการประมวลความคิดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ในจังหวัดชัยนาท แต่ปัจจุบันยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยโดยตรง พบแต่ม้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

วรรณพร วณิชชานุกร; วรรณวิภา จัตูชัย; และมาลี บุษยะมา. (2541) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย. และพบว่า งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้นำชุมชน ประชาชน นักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ผู้ประกอบการก็แตกต่างกันไป ส่วนผู้นำชุมชนและประชาชนให้ความเห็นว่าทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นแม้ว่าจะมีปัญหาตามมาบ้าง สองกลุ่มหลังนี้ต้องการเข้าร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวในเรื่องต่างๆ ตลอดจนการแก้ไขปัญหา ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติต้องการใช้บริการมัคคุเทศก์ ส่วนนักท่องเที่ยวไทยกำลังเปลี่ยนทัศนคติมาช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อุทัย ทักษิณธรรม. (2542) การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยประชาชนในท้องถิ่นกรณีศึกษา : หมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเสนอว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหมู่บ้านคีรีวงสามารถลดปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยวในรูปแบบประเพณีนิยมบางเรื่องได้ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความปรารถนิต่างศิลปะ แต่ยังคงมีบางปัญหาที่คงอยู่ เช่น ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การบุกรุกที่สาธารณะ การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังหาข้อสรุปไม่ได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ป่าไม้และสัตว์ป่าได้จริงตามหลักการ จึงได้นำผลของการศึกษาและปัญหาที่นำเสนอในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาดูแลสภาพแวดล้อมมากขึ้น เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นแบบยั่งยืนต่อไป

พรเพ็ญ จรรย์นฤมล. (2542) ได้เสนอเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณีอุทยานแห่งชาติศรีสขาลัย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศศึกษาบทบาทผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการแสดงบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่าผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นชาย อาชีพรับราชการโยกย้ายตำแหน่งไปตามคำสั่งของราชการ แต่ถ้าผู้นำท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจะได้รับความนิยมจากชุมชนมากที่สุดเนื่องจากความใกล้ชิด ฉะนั้นชุมชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ที่เป็นผู้นำจะมีอาชีพเกษตรกรรมและมีการศึกษาในระดับประถม ผู้นำท้องถิ่นมีกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยศึกษาชุมชน ชักชวนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วยตนเองรวมถึงประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ และติดตามประเมินผลเป็นขั้นตอนสุดท้าย ในการ

แสดงบทบาท ผู้นำท้องถิ่นได้มีบทบาทเป็นผู้บริหาร ผู้ให้การศึกษา ผู้ประสานงานและผู้ติดตามการประเมินผล ส่วนปัญหาหรืออุปสรรคก็จะมี บทบาทของผู้บริหาร ผู้ให้การศึกษา และผู้ประสานงาน ส่วนผลในการพิสูจน์ข้อสมมติฐานพบว่าผู้นำท้องถิ่นมีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจริง

กฤษดา ยะการ. (2543) เรื่อง **ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน ตำบลแม่ทราย อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่** พบว่าต้องการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระหว่างประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน โดยปัจจัยที่ว่าได้แก่ การศึกษาและอาชีพ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยศึกษาจาก 4 หมู่บ้าน จำนวน 218 ครัวเรือน สรุปผลวิจัย คือ ชุมชนตำบลแม่ทรายต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างยิ่ง ประชาชนในชุมชนอาชีพต่างก็มีส่วนร่วมในการจัดการไม่ต่างกัน ชุมชนคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน ชุมชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกันมีความต้องการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ต่างกัน และประชาชนที่มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกันกลับมีความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน

สุชิน ศิลธรรม; และคนอื่นๆ. (2544) ได้ให้ทัศนะเรื่อง **การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะปากจั่น ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา** ผลการศึกษาสรุปว่าการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนควรใช้วิธีให้ชาวบ้านมาศึกษาอบรมก่อน เพื่อสร้างมาตรฐานด้านคุณภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วนประเด็นที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นควรได้รับการฟื้นฟูเพื่อนำมาเป็นปัจจัยในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยว ที่สำคัญคือ จุดแข็งของชุมชนที่เชื่อมั่นในศาสนาเคร่งครัดในประเพณี มีความสามัคคี เคารพศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เชื่อมมั่นในบุคคลอาวุโส และจุดอ่อนคือ ขาดความรู้กระบวนการวิเคราะห์ ตกเป็นเหยื่อของบุคคลภายนอกในการปรับตัวทางด้านเศรษฐกิจ ขาดความสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างผู้นำท้องถิ่น

อุไรพรรณ ปรางอุดมทรัพย์. (2544) **ศักยภาพของชุมชนในท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่** การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทุ่งสูงจังหวัดกระบี่ โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคเดลฟี จากประชากร 143 ครัวเรือน พบว่าชุมชนบ้านทุ่งสูงมีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับปานกลาง แต่มีระดับศักยภาพสูงสุดในด้านองค์กรชุมชน และศักยภาพต่ำสุดในด้านการจัดการท่องเที่ยว ฉะนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ชุมชนทุ่งสูงมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการสนับสนุนในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกือบทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการท่องเที่ยว ส่วนราชการของรัฐอาจเข้ามามีบทบาทช่วยเหลือและเพิ่มพูนทักษะให้คำสนับสนุนและวางแผนด้านการจัดการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนต่อไปด้วย

วีระศักดิ์ อนันทมวงคล. (2545) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาคมตำบล เพื่อกำหนดมาตรฐานคุณภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง ผลการศึกษาสรุปว่าวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนตะโหมดมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบอาชีพ เป็นความสัมพันธ์ที่แยกจากกันไม่ได้ ฉะนั้นรูปแบบมาตรฐานการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับท้องถิ่นตำบลตะโหมดจึงเป็นเรื่องจัดการแหล่งท่องเที่ยวจัดการสิ่งแวดล้อม จัดการทางด้านเศรษฐกิจสังคม, จัดการด้านศิลปวัฒนธรรม และมิติทางด้านคุณค่าต่อการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างให้ชุมชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ยั่งยืนตลอดไป

สนธยา บำรุงศักดิ์. (2545) **ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา** งานวิจัยฉบับนี้ได้ศึกษาความตระหนักของประชาชนกับสิ่งแวดล้อมความคิดเห็นของชาวเบตง ที่มีต่อการจัดการด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อความคิดเห็นของชาวเบตงในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผลวิจัยคือประชาชนไม่เคยมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน ขาดข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความรู้เพียงพอด้านการท่องเที่ยว ประชาชนไม่ให้ความสนใจข้อเสนอแนะ ควรให้งบประมาณองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหน้าที่ดูแลโดยตรงให้มากกว่าเดิม เพื่อนำมาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่ม จัดการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากขึ้น

ดวงใจ หล่อธนวิชย์; และโยชิโร อิวะสะ. (2545) **การศึกษาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดแม่ฮ่องสอน** ผู้วิจัยมุ่งหวังให้เกิดแนวทางการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวจากเงื่อนไขทางกายภาพและทางสังคมเพื่อพิจารณาว่าจะพัฒนาไปในแนวทางใดจึงจะเหมาะสมและควรจัดระบบอย่างไรที่จะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ให้แก่ชุมชน ผลที่ศึกษา แม่ฮ่องสอนยังขาดสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ขาดประสิทธิภาพการรองรับหรือธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ขาดความรู้และไม่รู้คุณค่าของทรัพยากร ขาดความเข้าใจในการใช้ทรัพยากร ขาดการวางแผนแม่บทเพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาแบบองค์รวมสมควรจะต้องแก้ปัญหาที่กล่าวมาโดยอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชน

กาญจนา ทองทั่ว; และคนอื่นๆ. (2546) **การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บ้างวังอ้อ ตำบลหัวดอน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี** การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจศักยภาพอันจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนที่จะนำมาจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศึกษารูปแบบ แนวทางที่เหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เสนอรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับชุมชนบ้านวังอ้อ โดยศึกษาจากแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนั้นสร้างให้ชุมชนมีจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรป่าและเพื่อศึกษาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิง

นิเวศโดยการศึกษาเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่าบ้านวังอ้อเป็นชุมชนใหญ่มีลักษณะอุดมสมบูรณ์ มี ศักยภาพระดับปานกลาง ป่าถูกทำลายแต่ได้รับการดูแลจากชาวบ้าน ทำให้ฟื้นคืนสภาพจึงช่วยกันดูแล รักษาและมีสำนึกของความเป็นเจ้าของทรัพยากรร่วมกัน รายได้ของบ้านวังอ้อเป็นรายได้ทางอ้อมที่มาจาก การซื้อขายสินค้ามากกว่าการบริการท่องเที่ยว หมู่บ้านวังอ้อมีผู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำไปใช้ กับหมู่บ้านของตนเอง อุปสรรคในการจัดท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือความไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการ เปิดป่าอนุรักษ์ ชาวบ้านหวงแหนทรัพยากรป่ามากกว่ารายได้ที่จะเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวโดยตรงซึ่ง สวนทางกับแนวคิดการทำธุรกิจ และชุมชนบ้านวังอ้อมีการเกษตรทำตลอดทั้งปีไม่มีวางแผน ฉะนั้นกลุ่ม การจัดการท่องเที่ยวของหมู่บ้านนี้จึงต้องได้รับการให้ความรู้ถึงเรื่องจุดประสงค์ของการท่องเที่ยวและให้ ประสานกับชุมชนอื่นที่จัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีสินค้าชุมชนหลากหลายโดยการส่งมาจำหน่าย ของชุมชนในหมู่บ้านอื่นเพื่อเป็นรายได้ทางอ้อมของป่าชุมชนบ้านวังอ้อ

สิริวัฒนา ไจมา; และคนอื่นๆ. (2547) การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านแม่กลาง หลวง ดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยเห็นคุณค่าของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ว่าเป็น การพัฒนาควบคู่การวิจัยโดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักโดยผ่านเทคนิควิธีการ ต่างๆ คือ การประเมินแบบมีส่วนร่วมของชุมชน การประชุมกลุ่มย่อย การประชุมปฏิบัติการ การอบรม การทัศนศึกษาและดูงาน การสนทนาแลกเปลี่ยนความเห็นอย่างไม่เป็นทางการ การฝึกปฏิบัติและ ประเมินตนเองจากประสบการณ์ที่ได้ทดลองปฏิบัติเพื่อพัฒนาวิธีการจัดการที่จะนำไปสู่ความยั่งยืนโดย ศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนบ้านแม่กลางหลวงในประเด็นสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และ เศรษฐกิจ รวมทั้งการจัดบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชน นอกจากนั้นยังศึกษาองค์ความรู้ภายในชุมชน บ้านแม่กลางหลวงที่จะนำมารองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และสรุปการจัดการท่องเที่ยวเชิง นิเวศที่ยั่งยืนให้เหมาะสมกับชุมชน จากการศึกษาพบว่าชาวบ้านมีประสบการณ์ก่อนการพัฒนาใน ฐานะเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยวแต่มีปัญหาเรื่องการจัดการเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจการท่องเที่ยว เชิงนิเวศที่ถูกต้อง ขาดทักษะ และมีทัศนคติเชิงลบที่ทำให้การท่องเที่ยวเกิดผลกระทบ ส่วนผลของ การดำเนินโครงการเปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้ร่วมมือจัดการทุกขั้นตอน มีการแบ่งผลประโยชน์อย่าง ทั่วถึงและเป็นธรรมและจัดกิจกรรมสอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน ปัจจัยสำคัญที่ให้ชาวบ้านตัดสินใจ เข้าร่วมกิจกรรมคือการให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในเชิงนิเวศ มีทัศนคติที่ดี รวมทั้งการคาดหวัง ผลตอบแทน ให้อยอมรับสภาพพื้นที่ของตนเองและเข้ามามีบทบาทจัดการ

พิมลพรรณ ลาภยงยศ. (2541) การกระจายรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวลงสู่ท้องถิ่น อำเภอกะชัง จังหวัดตราด งานวิจัยฉบับนี้ต้องการศึกษาการกระจายรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระจายรายได้ของประชาชนบนเกาะชัง จังหวัดตราด เพื่อแสดงให้เห็น ว่าผลจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกิดกับประชาชนในท้องถิ่นมีความเหมาะสมหรือไม่ ผลของการวิจัย

ผู้มีรายได้จากการท่องเที่ยว 53 ครั้วเรือน มีรายได้เฉลี่ย 194,059.16 บาท ใน พ.ศ. 2540 และพบว่า การกระจายรายได้ในพื้นที่นี้ยังไม่เป็นธรรมสมควรปรับปรุงโดยให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้ และจัดหา แหล่งเงินทุนเพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากขึ้น

ลัดดา ศิลาน้อย; และคนอื่นๆ. (2542) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อสร้างจิตสำนึกใน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอห้าพอง จังหวัดขอนแก่น การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นเพื่อ สร้างจิตสำนึกและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อะไรสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผล คือวัดจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งมีความเชื่อมั่นได้ 0.84 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีค่าความยากง่าย 0.51 และค่าความเชื่อมั่น 0.84 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและ หลังเมื่อสิ้นสุดการสอนพบว่านักเรียนมีจิตสำนึกหลังจากการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้หลักสูตรท้องถิ่นสูงกว่าก่อนใช้ หลักสูตรมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

สมยศ เงินบำรุง; และชานินทร์ สุทธิประเสริฐ. (2542) การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมสิ่งแวดล้อม ศึกษาเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับสมาชิกองค์การบริหารส่วน ตำบล อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาวิจัยเรื่องนี้พบว่าการสร้างหลักสูตรอบรม สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องทำการทดลอง ทั้งก่อนและหลังการสร้างหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติไม่แตกต่างจากก่อนการ ทดลอง ผู้รับการฝึกอบรมเห็นว่าหลักสูตรมีประโยชน์และได้รับความรู้ระดับปานกลางถึงมาก ข้อเสนอแนะที่ได้คือ จะอบรมต่อเนื่องและกระจายไปสู่เป้าหมายอื่นและควรมีการติดตามผล

กฤติยากร นวลศรี. (2544) การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในทัศนคติของผู้ประกอบการ ธุรกิจการท่องเที่ยว เกาะพีพี อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์จะศึกษาผลที่เกิด ขึ้นกับประชาชนและชุมชนในมุมมองของผู้ประกอบการหลังจากที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยวและเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาอย่างยั่งยืนทางด้านการท่องเที่ยว ใช้วิธีสำรวจ สัมภาษณ์ ออก แบบสอบถาม พบว่าผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้เท่านั้นและ ผู้ประกอบการมองว่าทำให้เกิดการจ้างงานและสร้างรายได้แก่ชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเปลี่ยนจากอาชีพ เกษตรกรรมมาเป็นการรับจ้างและให้บริการในด้านการท่องเที่ยวทำให้เกิดความมั่นคงในรายได้ และ เมื่อประชาชนเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น ย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่อยู่อาศัยทำให้ หนาแน่นขึ้น ขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้ำเสีย ขยะ เสีย และ ปัญหาสังคม ผู้วิจัยมีความประสงค์ให้ผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมเต็มรูปแบบ เพื่อรับผิดชอบในด้าน

การจัดการการท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพของพื้นที่พร้อมทั้งการจัดความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภค

ระพีพรรณ ท่องห่อ; และคนอื่นๆ. (2545) การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เป็นผลจากการท่องเที่ยว จังหวัดน่าน ผลการวิจัยสรุปว่าจากการศึกษาข้อมูลที่ได้จากการวิจัย 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ผู้ประกอบการ ผู้นำชุมชน และประชาชน พบว่าความสมบูรณ์ของธรรมชาติในด้านการท่องเที่ยวจังหวัดน่านยังอยู่ในระดับสูงมาก งานหัตถกรรมต่างๆ ได้รับการปรับเปลี่ยนรูปแบบโดยอาศัยกลไกในการพัฒนา ทำให้จังหวัดน่านมีรายได้จากการท่องเที่ยวและการเกษตรเท่านั้นผลิตผลจากสินค้าหัตถกรรมของจังหวัดนำไปสู่การพัฒนา ส่วนผลกระทบต่อประชาชน เป็นไปในด้านบวก ทำให้ชุมชนพัฒนาตนเองมีความรู้และมีฝีมือในด้านประกอบอาชีพ การท่องเที่ยวทำให้มีระบบไฟฟ้า ประปาและการคมนาคม วัฒนธรรมชุมชนเปลี่ยนเป็นชีวิตที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น

สรุป

ผลจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นี้พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะออกมา 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 แสดงผลถูกต้องตามหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กลุ่มที่ 2 แสดงผลให้เห็นว่าชุมชนขาดความเข้าใจในการใช้ทรัพยากร ขาดระบบการจัดการ มีทัศนคติเชิงลบต่อการท่องเที่ยว บางแห่งขาดข้อมูลข่าวสาร ขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำชุมชนกับชุมชน และสุดท้ายขาดความร่วมมือของภาครัฐ ที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่จะเอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยเหล่านี้มีประโยชน์ ให้แง่คิด มุมมองให้ความรู้พื้นฐานในด้านการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยิ่ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ผู้วิจัยอาศัยวิธีวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ จึงทำให้เกิดเครื่องมือหลายรูปแบบเพื่อให้ได้ผลวิเคราะห์ที่เที่ยงตรงที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทาง ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. กำหนดประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การศึกษาครั้งนี้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่มคือ

- 1.1 จำนวนประชากรในท้องถิ่น
- 1.2 ข้าราชการส่วนจังหวัดและส่วนท้องถิ่น
- 1.3 ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว
- 1.4 กลุ่มนักท่องเที่ยว

เนื่องจากประชาชนในพื้นที่มีมาก ผู้วิจัยจึงสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะคนที่ให้ข้อมูลได้ครบถ้วนและผู้ที่มีส่วนได้ช่วยเหลือและผลักดันให้การวางแผนการพัฒนาเรื่องนี้ประสบความสำเร็จ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกประชากรในท้องถิ่นของสามอำเภอ ในจังหวัดชัยนาท ขั้นตอนการหาตัวแทนประชากรทั้งหมดโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ	n	=	จำนวนตัวอย่าง
	N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
	e	=	ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับนัยสำคัญเป็น 0.05

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างประชากรในท้องถิ่นตามสัดส่วนประชากรจริงในปัจจุบันของแต่ละอำเภอ

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนประชากร
1	เมือง	75,596
2	สรรคบุรี	70,402
3	วัดสิงห์	27,136
	รวม	173,134

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2545

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad N &= \frac{173,134}{1 + 173,134(0.05)^2} \\ &= 400 \\ &\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400} \end{aligned}$$

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้นจำนวนประชากรของชุมชนท้องถิ่น 173,134 คน ใน 3 อำเภอ จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ในจำนวนนี้ได้ออกแบบสอบถามข้าราชการ 100 คน ประชาชน 100 คน นักท่องเที่ยว 100 คน ผู้ประกอบการ 100 คน (ได้ข้อมูล 50 คน) ผู้ให้ข้อมูลหลักในส่วนราชการ จำนวน 30 คน (รองผู้ว่าราชการจังหวัด 1 คน ประชาสัมพันธ์จังหวัด 1 คน เจ้าหน้าที่ศาลากลางจังหวัด 10 คน เจ้าหน้าที่อำเภอ 4 คน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3 คน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล 5 คน กำนัน 3 คน ผู้ใหญ่บ้าน 3 คน รวม 30 คน)

ผู้วิจัยได้ทดลอง กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2548 แล้วนำแบบสอบถามมาหาค่าความน่าเชื่อถือ เมื่อผลผ่านเกณฑ์สัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือแล้ว จึงเดินทางไปแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม พร้อมสัมภาษณ์ และสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2548 จนถึง วันที่ 15 สิงหาคม 2548 ได้ใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์สุดท้ายไป

เก็บข้อมูลที่ยังไม่ครบถ้วน และไปพบผู้ที่นัดสัมภาษณ์ เช่น อบจ. อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าอาวาส วัดของแต่ละอำเภอที่แหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ แล้วนำแบบสอบถามที่ได้กลับมาแยกผู้ตอบออกเป็น 4 กลุ่ม แยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกรวมทั้งฉบับที่ข้อเสนอนะท้ายแบบสอบถามเพื่อประมวลผล ความต้องการ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพกับการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงครอบคลุม เนื้อหาอย่างสมบูรณ์ กำหนดเครื่องมือไว้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง 4 ชุดเพื่อนำมาใช้แบบบูรณาการเป็น ขั้นตอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การสร้างเครื่องมือในภาคสนามทุกอย่างต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกันได้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้คือ แบบสอบถาม ประเด็นสัมภาษณ์ ประเด็นการสังเกต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่ แบบสอบถาม สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีการ ตรวจสอบทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว SWOT วิสัยทัศน์กลยุทธ์จังหวัด และสอดคล้องกับความมุ่งหมาย และสมมติฐาน ที่ได้กล่าวไว้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 1

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 5 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้ ลักษณะคำตอบเป็นตัวเลือก (Check List) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2-5 เป็นคำถามให้ตัดสินใจเลือกด้วยเกณฑ์การตอบจากมากที่สุด-น้อยที่สุด โดย แบ่งหัวข้อเป็นดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของจังหวัด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และเป้าหมายของ จังหวัด และมีเพิ่มอีก 2 คือ

5.1 แบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์

5.2 แบบสอบถามเรื่องแรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยว

แบบสอบถามตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 5.1 ใช้สำหรับประชากร เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการ สำหรับนักท่องเที่ยวใช้ตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 5.2

2. เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน
ตอบมาก	ได้ 4 คะแนน
ตอบปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ตอบน้อย	ได้ 2 คะแนน
ตอบน้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน

ผู้วิจัยใช้สอบถามผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 4 กลุ่ม แตกต่างกันไปโดยเฉพาะส่วนสุดท้ายของแบบสอบถามนักท่องเที่ยงที่มีเรื่องแรงจูงใจเพิ่มมา ต่อจากนั้นนำคะแนนความต้องการไปหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าต่ำสุดของข้อมูล และค่าสูงสุดของข้อมูล

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขความสมบูรณ์ของเนื้อหาก่อนไปทำการทดสอบกับกลุ่มคน 30 คน เพื่อนำคำตอบมาหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม เช่นเดียวกับการทดสอบการเก็บข้อมูลจริงโดยวิธีวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของ ครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(\frac{1 - \sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

α = สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n = จำนวนประชากร

$\sum s_i^2$ = คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

$\sum s_t^2$ = คะแนนความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

เมื่อได้คำนวณหาความเชื่อมั่นแล้ว ค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า 0.71 ลงมา ก็ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข จนกว่าจะเป็นเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน เพื่อนำไปเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป

จากการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของกลุ่มทดลองเรื่องการท่องเที่ยวที่จังหวัดชัยนาท จำนวน 30 คน ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ นักท่องเที่ยว เท่ากับ 0.9898 ประชาชน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ รวมกันแล้วได้ 0.9945 ถือว่าได้มาตรฐาน ดังผลที่แนบมานี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัยขั้นที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพได้แก่ การสัมภาษณ์และการสังเกต

ประเด็นสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้กับผู้ให้ข้อมูลหลักมี 5 ประเด็นคือ ความรับผิดชอบ การจัดการ การดูแล การแก้ปัญหาและการหาแนวทางป้องกัน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกประกอบการสังเกต โดยมีการปรับปรุงคำถามขณะที่สัมภาษณ์ (แบบสัมภาษณ์อยู่ท้ายภาคผนวก ค)

ประเด็นการสังเกต สืบหาพื้นที่ศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตตลอดจนกิจกรรมทางศาสนา

นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมพร้อมกันไปเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ Key persons ด้านวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานเพื่อให้ได้ข้อมูลลึกในการจัดการ

ขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยขั้นที่ 2 คือ ให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา และการใช้คำถามที่ถูกต้อง

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยลงพื้นที่ 3 อำเภอของจังหวัดชัยนาทและนำข้อมูลทั้งหมดมาประกอบกันเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะ

ระยะที่ 1 สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เก็บประวัติของอำเภอ การตั้งถิ่นฐาน ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต การศึกษา การประกอบอาชีพ การคมนาคมและการสาธารณสุข

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างในชุมชน คือ ประชาชน ข้าราชการ ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว เพื่อศึกษาข้อมูลการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจ ความปลอดภัย การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4. การตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้จัดบันทึกและตรวจสอบข้อมูลทุกครั้งโดยรวบรวมให้ครบทั้ง 4 กลุ่ม แยกแบบสอบถามของแต่ละกลุ่มในแต่ละวันรวมทั้งแยกแบบสอบถามไม่สมบูรณ์พิจารณาข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามว่ามีประโยชน์เพียงใด เพื่อเป็นแนวคิดในการหาคำตอบเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยวิเคราะห์และประมวลผลแต่ละประเภทดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์และประมวลผล ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดไปลงรหัส แล้วนำไปประมวลผล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for Social Sciences) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ข้อมูลชนิดนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์แต่ละบุคคลในภาพรวม เพื่อประเมินทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ผู้วิจัยนำมาสรุปตามประเด็นเนื้อหาเพื่อการศึกษาวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลพรรณนา ผู้วิจัยใช้สถิติ หาความถี่ร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต กับ ตอนที่ 1 ในแบบสอบถาม คือข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{รัตนะ บัวสนธิ. 2538 : 139})$$

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \text{ค่าเฉลี่ย} \\ \sum X &= \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด} \\ N &= \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้กับแบบสอบถามรายข้อในตอนที่ 2-5 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$SD = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (\text{รัตนะ บัวสนธิ. 2538 : 142})$$

$$\begin{aligned} SD &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ (\sum X)^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง} \\ \sum X^2 &= \text{ผลรวมของกำลังสองของคะแนน} \\ n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

3. สถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Compare Means) ใช้ t-test และ Anova เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05

4. ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้ Scheffe' – test ในกรณีที่มีความแตกต่างเป็นนัยสำคัญ

การแปลผลแบ่งระดับการประเมินค่า 5 ระดับ แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยการกำหนดอันตรภาคชั้น (Class Interval)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการศึกษาเรื่อง “การวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน จังหวัดชัยนาท” จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 350 คน ขอนำเสนอรายละเอียดผลการศึกษาออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดชัยนาทและสภาพแหล่งท่องเที่ยว 3 อำเภอ พร้อมภาพประกอบ

ตอนที่ 2 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม และตารางสรุปพร้อมภาพประกอบ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 2-5 ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม ทั้งโดยรวมและรายด้าน ตามหัวข้อที่กำหนดตามแบบสอบถาม 5 ตอน และตารางสรุปที่จัดลำดับความคิดเห็นจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด พร้อมภาพประกอบ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำไปสู่การวางแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การแปลความหมายความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อต่อไปนี้

X	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
f	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา f – distribution
N	แทน	จำนวนนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดชัยนาทและสภาพแหล่งท่องเที่ยว 3 อำเภอ พร้อมภาพประกอบ

ข้อมูลทั่วไป จังหวัดชัยนาท

ชัยนาท แปลตามศัพท์มีความหมายว่า ชัยชนะที่มีเสียงกึกก้อง เป็นเมืองโบราณเมืองหนึ่ง ตัวเมืองเดิมอยู่บริเวณฝั่งขวาแม่น้ำเจ้าพระยาที่ปากคลองแพรกศรีราชาได้ปากลำน้ำเก่า ตั้งขึ้นหลัง

เมืองสุพรรณบุรี เป็นเมืองหน้าด่านของกรุงสุโขทัยสร้างในสมัยพญาเลอไท แห่งกรุงสุโขทัย ระหว่าง พ.ศ. 1860-1879 เมืองนี้ได้ชื่อว่า เมืองแพรก หรือเมืองสรรค์ มีฐานะเป็นเมืองหน้าด่านทางใต้ เมื่อสุโขทัยเสื่อมอำนาจลง เมืองแพรกได้กลายเป็นเมืองหน้าด่านทางตอนเหนือของกรุงศรีอยุธยา มีพระมหากษัตริย์ทรงพระนามว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 เมืองที่เกิดขึ้นใหม่นี้เป็นเมืองใหญ่ มีชื่อว่า ชัยนาท ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ย้ายตัวเมืองจากบริเวณแหลมยางมาตั้งตรงฝั่งซ้ายแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนเมืองสรรค์นั้นเสื่อมลงเรื่อยๆ เพราะผู้คนอพยพมาอยู่ที่ ชัยนาทเป็นส่วนใหญ่ ในที่สุดก็กลายเป็นเพียงอำเภอหนึ่งของชัยนาทเท่านั้น ชัยนาทเป็นเมืองยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เคยใช้เป็นที่ตั้งทัพรับศึกพม่าหลายครั้ง และมีชัยทุกครั้งไป จึงเป็นที่มาของชื่อเมืองชัยนาทแห่งนี้ (ข้อมูลทั่วไป ประวัติความเป็นมาจังหวัดชัยนาท. 2548: ออนไลน์)

นอกจากชัยนาทจะเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน ปัจจุบันชัยนาทก็มีชื่อเสียงและมีสินค้าด้านหัตถกรรม การจักสาน การปั้น การทอ การทำเครื่องเบญจรงค์ ที่มีฝีมือประณีต รูปแบบทันสมัย ราคาย่อมเยา มีตลาดการค้าจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีมือของชาวบ้านกลุ่มต่างๆ อีกด้วย

การเดินทาง

การเดินทางโดยรถยนต์ ชัยนาทอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 195 กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข 1 ประมาณ กิโลเมตรที่ 50 มีทางเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 32 ผ่าน อ่างทอง สิงห์บุรี ประมาณกิโลเมตรที่ 183 มีทางแยกซ้ายมือเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 1 ไป ชัยนาทอีก 10 กิโลเมตร

การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง จากกรุงเทพฯ มีรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ และรถโดยสารธรรมดา ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือเริ่มบริการตั้งแต่เวลา 05.10 – 09.30 น. ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง (ควรจะไปโดยรถโดยสารกรุงเทพฯ – ชัยนาท ซึ่งถึงตัวเมือง) ค่าโดยสารระหว่างกรุงเทพฯถึงจังหวัดชัยนาทประมาณ 130-140 บาท

ภาพประกอบ 3 แผนที่ประเทศไทยแสดงที่ตั้งจังหวัดชัชนา

1. สภาพภูมิศาสตร์

1.1 ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดชัยนาทเป็นจังหวัดหนึ่งของภาคกลางตอนบน ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี และชัยนาท ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาและเป็นตอนเหนือสุดของภาคกลาง ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 195 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 2,469.746 กิโลเมตร หรือประมาณ 1,543,591 ไร่ หรือเท่ากับร้อยละ 15.5 ของพื้นที่ในภาคกลางตอนบน

ทิศเหนือ ติดกับ นครสวรรค์ และอุทัยธานี

ทิศใต้ ติดกับ สิงห์บุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ นครสวรรค์ และสิงห์บุรี

ทิศตะวันตก ติดกับ สุพรรณบุรี และอุทัยธานี

จังหวัดชัยนาทมีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ประมาณร้อยละ 99.06 ของพื้นที่ทั้งหมด มีแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำน้อย ไหลผ่านทุกอำเภอ นอกจากนี้ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบแล้ว ยังมีเนินเขาเล็กๆ ขนาดประมาณ 1-3 กิโลเมตรกระจายอยู่ทั่วไป ที่สำคัญได้แก่เขารธรรมามูล ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์สำคัญของจังหวัดชัยนาท เขาพลอง เขาขยาย เขาท่าพระ เขากระดี เขาใหญ่ เขารัก เขาดิน เขาหลัก เขาสารพัดดี เขาราวเทียน เขาสรรพยา และเขาแก้ว เป็นต้น

1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ดินจังหวัดชัยนาท 1,543,591 ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม 1,228,455 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 79.29 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยพื้นที่เกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ในการทำนาปลูกพืชไร่ นอกนั้นทำสวน ปลูกผัก ไม้ดอกไม้ประดับ ที่ดินจังหวัดชัยนาท สามารถแบ่งเป็นกลุ่ม 5 กลุ่ม คือ

1. ที่ดินสำหรับปลูกข้าว 70%
 2. ที่ดินสำหรับปลูกไร่ 10%
 3. ที่ดินสำหรับปลูกผัก ผลไม้ 7%
 4. ที่ดินสำหรับทำทุ่งหญ้า 9%
 5. ที่ดินไม่เหมาะสำหรับการเกษตร 2.35% ที่เหลือเป็นป่าไม้
- ป่าไม้ ชัยนาทมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 2 แห่ง คือ

1.2.1 ป่าสงวนแห่งชาติเขาช่องลมและป่าเขาหลัก ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 188 (2506) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า ปี พ.ศ. 2481 เนื้อที่ประมาณ 4,369.75 ไร่ อยู่ในพื้นที่ตำบลวังตะเคียน ตำบลหนองมะโมง ตำบลสะพานหิน กิ่งอำเภอนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

1.2.2 ป่าสงวนแห่งชาติเขาราวเทียน ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 406 (2512) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 เนื้อที่ประมาณ 70.34 ตารางกิโลเมตร หรือ 43,962 ไร่ อยู่ในท้องที่ตำบลไพรนกยูง อำเภอหันคา ตำบลเนินขาม ตำบลสุขเดือนห้า และตำบลกระบกเตี้ย กิ่งอำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท

2. สภาพเศรษฐกิจ

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดชัยนาทเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ จึงเหมาะสมสำหรับอาชีพเกษตรกรรม ประชากรร้อยละ 80 ทำการเกษตร รองลงมาคือการค้าพาณิชย์ ร้อยละ 6 ทำการอุตสาหกรรม และร้อยละ 3 ทำการหัตถกรรม

ในปี พ.ศ. 2544 มีรายได้ต่อหัว 43,346 บาท และมีผลิตภัณฑ์มวลรวม 16,168 ล้านบาท

2.1 การเกษตรกรรม

จังหวัดชัยนาทมีพื้นที่เกษตร 1,228,455 ไร่ อยู่ในเขตชลประทาน 777,991 ไร่

2.2 การผลิตพืชเศรษฐกิจ

นอกจากข้าวซึ่งเป็นพืชหลักของจังหวัดแล้ว ยังมีพืชไร่และพืชผักที่สำคัญๆ ได้แก่ มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน และถั่วเขียวผิวมัน

2.3 การปศุสัตว์

จังหวัดชัยนาทมีเกษตรกรประกอบอาชีพปศุสัตว์ประมาณ 17.16% หรือประมาณ 8,385 ครัวเรือน และเลี้ยงไก่มากที่สุด รองลงมาเป็ด สุกร และโคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ แกะ ในบรรดาสัตว์เลี้ยงทั้งหมด สุกรและไก่ นำรายได้ให้จังหวัดหลายสิบล้านบาทต่อปี

2.4 การประมง

จังหวัดชัยนาทมีแหล่งน้ำเพื่อการประมง 291 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 44,183.50 ไร่ ปลาที่นิยมเลี้ยง ได้แก่ ปลานิล ปลาทับทิม ปลาดุก ปลาดุกเพียน และปลาสวาย

2.5 การพาณิชย์กรรม

การค้าโดยทั่วไปของจังหวัดชัยนาทอยู่ในเกณฑ์ขยายตัว เกษตรกรมีผลผลิตข้าวเปลือกเพิ่มขึ้น ราคาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง มีการลงทุนและก่อสร้างในภาคบริการและการท่องเที่ยว การประกอบการร้านอาหารมีแนวโน้มดีขึ้น ใน พ.ศ. 2544 การพาณิชย์กรรมทำรายได้มีมูลค่า 3,717 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.58 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

3. สภาพสังคม

3.1 การปกครองและการบริหารราชการ

3.1.1 เขตการปกครองภูมิภาคแบ่งเป็น 6 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 51 ตำบล 502 หมู่บ้าน ได้แก่ อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอมโนรมย์ อำเภอวัดสิงห์ อำเภอสรรพยา อำเภอสรรคบุรี อำเภอหันคา กิ่งอำเภอหนองมะโมง และกิ่งอำเภอเนินขาม

3.1.2 ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 1 เทศบาลเมือง 8 เทศบาลตำบล และ 51 องค์การบริหารส่วนตำบล หน่วยราชการประจำจังหวัด
 ชัยนาทมีราชการบริหารส่วนภูมิภาค 25 ส่วน ราชการบริหารส่วนกลาง 47 ส่วน และรัฐวิสาหกิจ
 2 แห่ง ได้แก่ การประปา การไฟฟ้า

3.2 สภาพประชากร

จังหวัดชัยนาทมีประชากร 350,547 คน เป็นชาย 170,261 คน และเป็นหญิง
 180,286 คน โดยแบ่งได้ ดังนี้

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)
1. อำเภอเมือง (มีความหนาแน่นของประชากร เฉลี่ย 296.02 คน/ ตาราง กิโลเมตร)	75,596
2. อำเภอสรรคบุรี	70,402
3. อำเภอหันคา	57,137
4. อำเภอสรรพยา	48,413
5. อำเภอมโนรมย์	34,968
6. อำเภอวัดสิงห์	27,136
7. กิ่งอำเภอหนองมะโมง	19,340
8. กิ่งอำเภอเนินขาม	17,555

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2545

4. สภาพแหล่งท่องเที่ยว ของสามอำเภอจังหวัดชัยนาท

1. อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอมโนรมย์
 ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอสรรคบุรี
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอสรรพยา
 ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอหันคา กิ่งอำเภอหนองมะโมง และอำเภอวัดสิงห์
 ประกอบด้วย 7 ตำบล คือ ตำบลเขาท่าพระ ตำบลบ้านกล้วย ตำบลท่าชัย ตำบล
 หาดท่าเสา ตำบลธรรมามูล ตำบลเสื่อโฮก ตำบลนางลือ กับอีก 51 หมู่บ้าน

อาชีพของประชาชน

อาชีพหลัก รับราชการ ค้าขาย รับจ้าง ทำนา ทำไร่ ทำสวนและทำสินค้า
 หัตถกรรม

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและธรรมชาติ

- สวนนก
- วัดพระบรมธาตุวรวิหาร
- วัดธรรมามูล
- เสาหลักเมือง
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี
- เขื่อนเจ้าพระยา (ที่ตั้งอยู่ในอำเภอสรรพยา แต่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับสูง
 ของจังหวัด และอยู่ห่างจากอำเภอเมือง 8 กิโลเมตร)

2. อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท

อำเภอสรรคบุรี ตั้งอยู่ในเขตที่ราบลุ่มภาคกลางพื้นที่ราว 363 ตารางกิโลเมตร
 เหมาะแก่การทำนาทำไร่ ราษฎรมีพื้นที่นาเป็นของตนเองถึงร้อยละ 93 ทำนาปีละ 2 ครั้ง ในพื้นที่นาทั้ง
 อำเภอราว 2 แสนไร่ ผลผลิตแต่ละครั้งได้ประมาณ 300 ล้านบาท ชาวนาอำเภอสรรคบุรี ยังปลูก
 ผลไม้อื่นๆ ซึ่งได้ผลดีเช่นกัน

อาณาเขตอำเภอสรรคบุรี

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเมืองชัยนาท
 ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเดิมบางนางบวช สุพรรณบุรีและอำเภอบางระจัน
 จังหวัดสิงห์บุรี
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และอำเภออินทร์บุรี
 จังหวัดสิงห์บุรี
 ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท

ประกอบด้วย 8 ตำบล คือ ตำบลแพรกศรีราชา ตำบลเที่ยงแท้ ตำบลโพงาม ตำบลบางซุด ตำบลดงคอน ตำบลดอนกำ ตำบลห้วยกรดและตำบลห้วยกรดพัฒนา

โบราณสถาน และวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและผลิตภัณฑ์พื้นเมืองของอำเภอสรรคบุรี

- แหล่งโบราณคดี บ้านหนองบัว ตำบลเที่ยงแท้
- แหล่งโบราณคดี ตำบลดงคอน
- วัดวิหารทอง ตำบลเที่ยงแท้
- วัดมหาธาตุ, วัดพระยาแพรก, วัดสองพี่น้อง, วัดโตนดหลาย, วัดพระแก้ว

ตำบลแพรกศรีราชา

- อนุสาวรีย์ขุนสรรค์ ตำบลแพรกศรีราชา
- ทำบุญข้าวหลาม เดือน 3
- บึงละหานใหญ่ ตำบลแพรกศรีราชา
- กระจายสารทโบราณ ตำบลดอนกำ
- น้ำตาลโตนด ห้วยกรดพัฒนา

3. อำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท

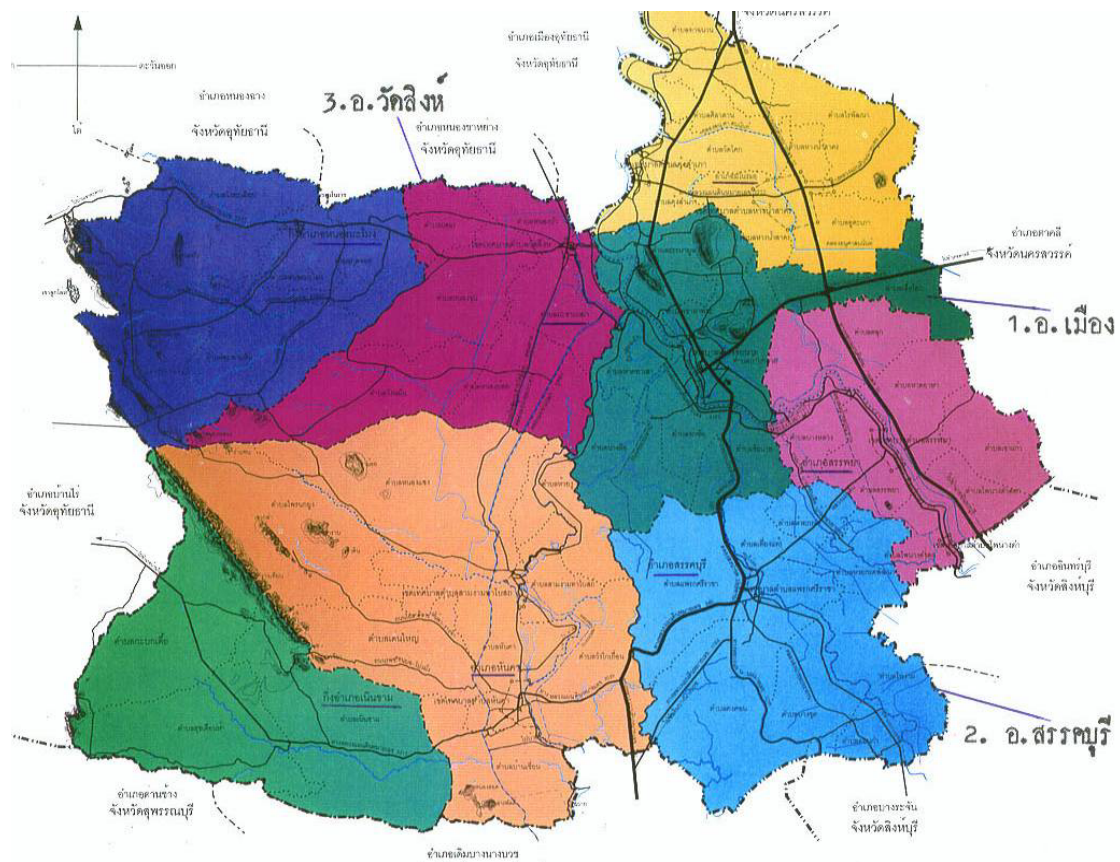
ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอวัดสิงห์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดชัยนาทระยะทางห่างจากจังหวัดประมาณ 25 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 218 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 183.137 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอต่างๆ และจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับกิ่งอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท
อำเภอวัดสิงห์ ประกอบด้วย 7 ตำบล 47 หมู่บ้าน ดังนี้	
ตำบลหนองบัว	จำนวน 5 หมู่บ้าน
ตำบลหนองขุ่น	จำนวน 8 หมู่บ้าน
ตำบลบ่อแร่	จำนวน 7 หมู่บ้าน
ตำบลมะขามเฒ่า	จำนวน 11 หมู่บ้าน
ตำบลวังหมัน	จำนวน 8 หมู่บ้าน
ตำบลหนองน้อย	จำนวน 8 หมู่บ้าน
ตำบลวัดสิงห์	ไม่มีหมู่บ้าน

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ได้แก่ แหล่งโบราณคดีตอนกลาง ไร่ตาก็ ตำบลหนองบัว
 แหล่งโบราณคดีหนองห้วย ตำบลหนองบัว
 แหล่งโบราณคดีบ้านห้วย ตำบลหนองบัว
 แหล่งโบราณคดีหนองไธ้ อ่อน ตำบลหนองขุ่น
 วัดปากคลองมะขามเฒ่า
 วัดทรงเสวย

ภาพประกอบ 4 พื้นที่ของอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดจันทบุรี

ที่มา: สำนักงานโยธาและผังเมือง จังหวัดจันทบุรี พ.ศ. 2548

สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอเมือง

วัดพระบรมธาตุวรวิหาร และพระประธานในพระอุโบสถ (ภาพประกอบ 6-7 หน้า 63-64)

ที่ตั้งเลขที่ 173 ตำบลชัยนาท อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ตั้งมานานแต่ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าเมื่อใดแน่ จังหวัดได้จดทะเบียนรับสภาพวัด ที่ชน.0032/788 ลว. 26 สิงหาคม 2545 ว่าวัดนี้ตั้งเมื่อ พ.ศ. 1990 และได้วิสุงคามสีมาครั้งสุดท้ายเมื่อ พ.ศ. 2410 (บุญส่ง ภัททะจาโร. 2547: 1)

วัดพระบรมธาตุวรวิหารมีเนื้อที่ 31 ไร่ 1 งาน 24 ตารางวา ทิศเหนือจดแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศใต้จดที่ชลประทานและแม่น้ำน้อย (แม่น้ำน้อยเริ่มต้นที่นี่ และไหลผ่านอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ไปอำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ผ่านจังหวัดอ่างทองไปบรรจบแม่น้ำเจ้าพระยา ที่อำเภอบางไทร จังหวัดอยุธยา ความยาวทั้งสิ้น 145 กิโลเมตร) ทิศตะวันออกติดประตูน้ำชลประทาน ทิศตะวันตกติดที่ชลประทาน

วัดห่างจากตัวจังหวัด 5 กิโลเมตร และห่างจากเขื่อนเจ้าพระยา 5 กิโลเมตร ได้ยกขึ้นเป็นพระอารามหลวงชั้นโทชนิดวรวิหาร เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2498 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จมาสักการะพระบรมสารีริกธาตุ และพระราชทานนามว่า “วัดพระบรมธาตุวรวิหาร” เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2499 (เดิมชื่อวัดพระบรมธาตุหรือวัดหัวเมือง) มีเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันว่า “พระมหาเจติยารักษ์ บุญส่ง ภัททะจาโร”

วัดนี้เป็นโบราณสถานที่มีโบราณวัตถุ คือพระเจดีย์พระบรมธาตุ ป่อน้ำศักดิ์สิทธิ์อยู่ในวิหาร 9 ห้อง ตำนานกล่าวว่าวัดนี้สร้างมาแต่สมัยขอมเรื่องอำนาจ มีพระธาตุของพระพุทธเจ้าบรรจุอยู่ในเจดีย์ องค์พระเจดีย์สร้างด้วยศิลาแลงทั้งองค์ กษัตริย์ในสมัยกรุงสุโขทัยที่ได้ทำนุบำรุงและสมโภชพระบรมธาตุคือ พระเจ้าลิไทแห่งกรุงสุโขทัย ทรงสร้างเมืองชัยนาทเป็นเมืองหน้าด่านของกรุงสุโขทัย จึงเรียกวัดนี้ว่าวัดหัวเมืองชัยนาท ต่อมาวัดนี้ถูกทิ้งร้างเพราะสงครามไทยกับพม่า

ใน พ.ศ. 2260 สมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ และพระเถระชั้นผู้ใหญ่ในชัยนาทได้เป็นหัวหน้าชักชวนเมืองต่างๆ ให้ช่วยกันปฏิสังขรณ์องค์พระบรมธาตุใช้ดิบูก 25 หาบ ซ่อมแล้วเสร็จในปีเดียวกัน จากนั้นก็สมโภชใหญ่ 3 วัน 3 คืนโดยจะมีการทำบุญวันวิสาขบูชาทุกปี ในวันเพ็ญเดือน 6

ต่อมามีการซ่อมแซมอีกหลายครั้ง จนถึง พ.ศ.2469 แต่ละครั้งอาศัยการเรียไรเงินจากประชาชน

วัดนี้มีในอดีตมีเจ้าอาวาสที่มีชื่อเสียงรูปหนึ่งนามว่าพระอินทโมลี ศรีมหาธาตุสุวิจารย์ สังฆปาโมกข์ (หลวงพ่อช้าง) เป็นเจ้าอาวาส เมื่อ พ.ศ. 2410 เคยรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จประพาสจังหวัดชัยนาท เป็นพระที่รักษาระเบียบวินัยเคร่งครัด และมรณภาพเมื่อ พ.ศ. 2465

รอบบริเวณวัดประกอบด้วย

1. พระเจดีย์พระบรมธาตุ
2. พระวิหาร 9 ห้อง ภายในมีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งน้ำได้ถูกนำมาใช้ในพิธีพุทธาภิเษกตั้งแต่โบราณ
3. พระอุโบสถ ที่มีพระประธานเป็นปูนปั้นปางมารวิชัย แบบสุพรรณบุรี
4. เสาาคู่สลักทำด้วยหินทราย ประติมากรรมอยุธยา
5. ศาลาการเปรียญ (ทรุดโทรมหมดแล้ว)
6. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี
7. ต้นโพธิ์โบราณ นำมาจากประเทศอินเดีย ด้านข้างอุโบสถ
8. เมรุเผาศพอยู่ด้านประตูทิศเหนือ

ความสำคัญ

1. เป็นศูนย์รวมใจประชาชนชัยนาทและจังหวัดใกล้เคียงที่นับถือศาสนาพุทธและใช้ปฏิบัติศาสนกิจในวันสำคัญทางศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันวิสาขบูชา
2. เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ ที่ศึกษาประวัติความเป็นมาของโบราณสถาน และโบราณวัตถุในอดีต

สิ่งที่ต้องพัฒนา

วัดพระบรมธาตุวรวิหารทรุดโทรมมาก ต้องแก้ไข ซ่อมแซม ทั้งโบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ องค์พระเจดีย์ นับว่าขาดองค์ประกอบสำคัญที่จำเป็นสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่เรียกว่าข้อกำหนด 20 ประการ คือ

- ต้องมีภาพพจน์ง่ายแก่การจดจำ (Logo) หรือ คำขวัญ (Slogan)
- มีป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว
- มีป้ายสื่อความหมาย
- มีป้ายบอกทางที่ใช้และห้ามใช้ ภายในแหล่งท่องเที่ยว เวลาและวันเปิด-ปิด
- มีบริเวณที่จอดรถ ป้ายบอกทางเข้าออก
- มีบริการห้องสุขา
- มีเรื่องราวและตำนานบอกที่มาที่ไปของสถานที่
- จัดหาความสะดวกสบายให้นักท่องเที่ยวโดยให้เหมาะสมกับเพศ วัย และผู้พิการ
- มีข้อมูลหรือความรู้ที่เป็นปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยว
- มีการดูแลรักษาความสะอาด
- ต้องดูแลสถานที่ให้มีชีวิตชีวา
- ทางเดินเข้าชมหมุนตามเข็มนาฬิกา และไม่มีทางเดินย้อนกลับ

- มีสถานที่จำหน่ายของที่จำเป็น เช่น คู่มือแนะนำข้อมูล ของที่ระลึกในราคายุติธรรม
- มีบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณภาพ และสถานที่พอเพียง
- ต้องทำให้ผู้มาเยือนเกิดความพึงพอใจ เห็นคุณค่า ได้ประสบการณ์
- ทำให้นักท่องเที่ยวอยากกลับมาอีกด้วยการแนะนำเทศกาลประจำปี หรือรายการพิเศษให้ทราบล่วงหน้า

- เชิญชวนมารับทราบข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวเป็นครอบครัวหรือเป็นกลุ่ม แล้วให้บอกเล่ากันต่อไป

- ในแผนที่หรือใบโฆษณาต้องบอกว่าแหล่งท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนใด และสามารถผ่านเข้าชุมชนได้ในเวลาใด

- คำอธิบายข้อมูลต้องชัดเจนไม่ยากเกินไปโดยคำนึงถึงว่านักท่องเที่ยวมีหลายระดับ

- การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับข้อความหรือรูปภาพเพื่อให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามต้องคำนึงถึง อายุ เพศ ความสนใจ และคนพื้นเมืองเผ่าต่างๆ ว่ามีทักษะทางภาษาและสามารถเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ที่มา: สถาบันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2542). **องค์ประกอบในสถานที่ท่องเที่ยว**. (เอกสารประกอบคำสอน) หน้า 1-2.

เสาหลักเมือง และเขื่อนเรียงหิน (ภาพประกอบ 8-9 หน้า 64-65)

เสาหลักเมืองตั้งอยู่บริเวณเขื่อนเรียงหิน ริมน้ำเจ้าพระยาหน้าศาลากลางจังหวัด สาเหตุที่ต้องมี คือ เป็นประเพณีดั้งเดิม เมื่อก่อสร้างแปลงเมืองต้องมีเสาหลักเมืองอันจะนำสิริมงคลมาสู่เมืองนั้นๆ และยังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจประชาชนผู้อยู่อาศัยในเมือง ศาลหลักเมืองชัยนาท เป็นสิ่งสำคัญคู่บ้านคู่เมืองของชาวชัยนาท ก่อสร้างเมื่อ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528 เสร็จเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ค่าก่อสร้าง 1,704,880 บาท ตัวเสาทำด้วยไม้ชัยพฤกษ์ เป็นเสากลมเรียวปลาย ความสูง 3.19 เมตร ได้ทำการสมโภชเมื่อ 4-6 สิงหาคม 2530 ตั้งอยู่บริเวณเดียวกับเขื่อนเรียงหิน

ปัจจุบันนอกจากเป็นที่เคารพสักการะ แล้วบริเวณโดยรอบยังเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เพราะอากาศเย็นสบายเนื่องจากติดแม่น้ำเจ้าพระยา

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมูนิธิ (ภาพประกอบ 10 หน้า 65)

ตั้งอยู่ในบริเวณวัดพระบรมธาตุวรวิหาร หมู่ 6 ตำบลชัยนาท อำเภอชัยนาท ห่างตัวจังหวัด 5 กิโลเมตร จัดตั้งโดยเจ้าอาวาสพระชัยนาทมูนิธิ (นวม สุทนต์) เมื่อ พ.ศ.2509 เป็นตึก 2 ชั้น ที่เก็บรักษารวบรวมโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุที่พบในเขตจังหวัดชัยนาทและบริเวณใกล้เคียงเพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง และที่นี่เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อเพชร ปางมารวิชัย ศิลปะเชียงแสน พระพุทธรูปศิลาเขียว สมัยทวารวดี พระเครื่อง พระพิมพ์ เครื่องประดับสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เครื่องถ้วยชาม ศิลปะไทย-สมัยลพบุรี สุโขทัย อยุรยา ศิลปะจีน สมัยราชวงศ์ต่างๆ ตู้พระไตรปิฎก ลายรดน้ำ ซึ่ง

รัชกาลที่ 5 ทรงถวายวัดพระบรมธาตุ ตู๋พระไตรปิฎกไม้ เคียรพระพุทธรูปสมัยอยุธยา สุโขทัย แผ่นหิน แกะสลักนูนต่ำมีพระพุทธรูปอยู่ระหว่างพระธรรมจักรกับพระสถูป และอื่น ๆ

เวลาเปิด-ปิด พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมูนี้

เปิด วันพุธ – วันอาทิตย์

ปิด วันจันทร์ – อังคาร

ราคาค่าเข้าชม 20 บาท

หลวงพ่อเพชร (ภาพประกอบ 11 หน้า 66)

ประดิษฐานอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชัยนาทมูนี้ อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท เดิมพอกปูนตั้งอยู่บนศาลาวัดในพระบรมธาตุวรวิหาร ต่อมาปูนกะเทาะ จึงเห็นพระพุทธรูปสัมฤทธิ์ ปางมารวิชัยอยู่ภายใน ลักษณะสมัยเชียงแสนงดงามมาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสวัดพระบรมธาตุ ทรงขอกับเจ้าอาวาสพระอินทโมลี ทางวัดจัดถวายให้ทรงนำมากองเทพฯ เมื่อพระองค์เสด็จสวรรคต ท่านเจ้าอาวาสขอคืนไว้เป็นพระคู่วัดตามเดิม ต่อมาได้เก็บไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชัยนาทมูนี้ เมื่อมีการแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะมาขอยืมจากพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชัยนาทมูนี้ ไปแสดงทุกครั้ง

เขื่อนชัยนาท (ภาพประกอบ 12 หน้า 66)

ตั้งอยู่ที่ คุ้มบางกระเบียน ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ห่างจากตัวจังหวัด 8 กิโลเมตร เป็นเขื่อนทดน้ำแห่งแรกในประเทศ กรมชลประทานต้องการพัฒนาลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อการเพาะปลูกของประชาชนชัยนาทและจังหวัดใกล้เคียง โดยขออนุมัติสร้างเขื่อนเพื่อทดน้ำและชุดคลองส่งน้ำเข้าพื้นที่นา เริ่มก่อสร้าง เมื่อ พ.ศ.2495 ใช้งบประมาณการสร้าง 1,460 ล้านบาท ตัวเขื่อนสูง 16 เมตร ยาว 253 เมตร หลังเขื่อนทำเป็นถนนคอนกรีตกว้าง 7 เมตรให้ยานพาหนะผ่านไปได้ มีประตูระบายน้ำ 16 ช่อง ใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าได้ส่วนหนึ่ง เมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2500 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินมาทำพิธีเปิดเขื่อน นอกเหนือจากคุณประโยชน์ด้านชลประทานแล้ว ยังมีผลถึงด้านเศรษฐกิจคมนาคม ป้องกันอุทกภัย อนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำและการท่องเที่ยวด้วย

วัดธรรมามูลวรวิหาร และหลวงพ่อธรรมจักร (ภาพประกอบ 13 -14 หน้า 67)

ที่ตั้งห่างจากอำเภอเมืองชัยนาทไปทางตะวันออกประมาณ 8 กิโลเมตร วัดตั้งอยู่บนเขาวรรณามูล เป็นลานกว้างประมาณ 5 ไร่เศษ มีอุโบสถด้านตรงกับทางเดินขึ้น ทางด้านขวามือของวัดคือ แม่น้ำเจ้าพระยาด้านซ้ายมือและด้านหลังวัดเป็นภูเขาวรรณามูล วัดนี้สร้างโดยพระมหาธรรมราชาแห่งกรุงศรีอยุธยาใน พ.ศ. 2120 มีพระพุทธรูปคู่วัด เป็นองค์พระประทับยืนบนดอกบัวบาน ปางห้ามญาติ ในฝ่ามือที่ยกขึ้นระดับพระอุระมีรูปธรรมจักร จึงเรียกหลวงพ่อธรรมจักร พระบาทสมเด็จพระ

พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เคยเสด็จประพาสที่นี่ และมีจารึกที่เสาด้านกลางของประตูทางเข้าด้านบนว่าสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถทรงบริจาคเงินซ่อมแซมวัดนี้เป็นเงิน 200 บาท พระประธานในโบสถ์เป็นสัมฤทธิ์ ปางมารวิชัยศิลปะอุทอง นอกจากนี้ มีเสมาทรายแดงเป็นเสมาคู่ (แสดงว่าเป็นวัดกษัตริย์สร้าง) มีรอยพระพุทธรูปสร้างสมัยสุโขทัยอยู่ในวิหารด้านใน มีเจดีย์หลังวัดหลายองค์ แต่ชำรุดทรุดโทรมหมด

ในอดีตยอดเขาธรรมามูลเป็นสถานที่ปลูกเสกน้ำมันดีให้กับทหารที่ไปรบ น้ำศักดิ์สิทธิ์ใช้จากแม่น้ำเจ้าพระยาหน้าวัด เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ วัดนี้เป็นที่ศรัทธาของประชาชนอย่างมาก จะมีการปฏิบัติศาสนกิจในวันสำคัญทางศาสนา และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอย่างดี เพราะร่มรื่น กว้าง สะอาด สวยงาม

สวนนกชัยนาท งานมหรหรรพ์หุ่นฟางนก (ภาพประกอบ 15 - 16 หน้า 68)

สวนนกชัยนาท เป็นทรัพยากรสิ่งก่อสร้างอีกแห่งหนึ่งสำหรับนักท่องเที่ยวพักผ่อนหาความเพลิดเพลิน ทั้งนี้เกิดจากความคิดของนายกุศล ศานติธรรม ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่เห็นว่าชัยนาทเป็นเมืองปิด ทำอย่างไรจะมีสถานที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวรู้จักชัยนาทและมาเที่ยวชัยนาทให้มาก เหมือนกับไปเที่ยวจังหวัดอื่นๆ จึงคิดจัดทำสวนนกขึ้นที่เขาพลอง เพราะสภาพภูมิประเทศและธรรมชาติอำนวย อีกทั้งยังไม่มีที่ใดจัดทำ แต่การจัดทำเป็นไปได้เพียง 30% ท่านก็เสียชีวิต

ผู้ว่าราชการจังหวัดคนต่อมา ดร. ไพรัตน์ เตชะรินทร์ ได้สานงานที่ค้างไว้ สวนนกตั้งอยู่ที่ริมถนนหลัก ทางเข้าสู่เมืองชัยนาท (ภาพประกอบ 5 หน้า 63) เขิงเขาพลอง อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท มีเนื้อที่ 75 ไร่ (เฉพาะบริเวณสวน) มีกำแพงล้อมรอบ ปรับปรุงทัศนียภาพอยู่เสมอ ดูสะอาด สวยงาม ภายในมีนกต่างๆ รวมทั้งนกยูงจำนวนมาก นกทุกชนิดใส่กรงเล็กใหญ่ ตามความเหมาะสม มีสัตว์อื่นๆ บ้างเพียง เล็กน้อย เช่น ปลาน้ำจืด เก้ง และกวาง ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ คนละ 20 บาท เด็ก 10 บาท เปิดให้ชมทุกวัน ในเวลาราชการ

บนเขาพลองภายในสวนนก มีบันไดขึ้นไปกราบนมัสการรูปจำลองหลวงปู่ศุข ตั้งอยู่ในศาลาประดิษฐานที่สวยงามมาก นักท่องเที่ยววนนอกจากชมนกแล้ว ยังได้นมัสการพระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงที่สุดของจังหวัดชัยนาทเพื่อเป็นสิริมงคล โดยไม่ต้องไปถึงวัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์

นอกจากนั้น ดร. ไพรัตน์ เตชะรินทร์ยังจัดกิจกรรมเป็นแรงจูงใจให้คนมาเที่ยวสวนนก เป็นการประชาสัมพันธ์จังหวัดไปด้วย โดยได้นำความคิดจากที่พบในต่างประเทศว่าควรนำสิ่งแวดลอมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ จึงได้ให้ชาวนานำฟางข้าวที่เหลือจากการเก็บเกี่ยวมาทำหุ่นฟางนก โดยไม่ต้องเผาฟาง ไม่เกิดไฟไหม้ ไม่เกิดดินเสีย ไม่เกิดอุบัติเหตุบนถนนเพราะหมอกควัน นำฟางมาทำเป็นนกชนิดต่างๆ ทำโครงสร้างภายในตัวนกด้วยลวด หรือไม้ไผ่ ใช้ฟางมัดทำเป็นลำตัว ปีก และขน และแต่งแต้มสีสันให้สวยงาม นำมาประกวดกัน เป็นการแนะนำเยาวชนให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้ความรู้เรื่องลักษณะพันธุ์นกชนิดต่างๆ สามารถทำเป็นของที่ระลึกจำหน่ายได้อีกทั้งยังเป็นทรัพยากรมหรหรรพ์ในแต่ละปีให้คนมาเที่ยวจังหวัดชัยนาท

งานประกวดหุ่นฟางนกครั้งที่ 1 ได้จัดขึ้นเมื่อ 6-12 กุมภาพันธ์ 2529 มีผู้ส่งหุ่นฟางนกเข้าประกวด 127 ตัว นกชนะเลิศเป็นหุ่นฟางนกกาบบัว และได้ตั้งไว้เป็นสัญลักษณ์ที่สวนนก ทั้งการเที่ยวสวนนกและประกวดหุ่นฟางนกได้ดำเนินต่อมาทุกปีถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 20 ปี แล้ว (เอกสารสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดชัยนาท. 2548: 2)

สถานที่ท่องเที่ยวอำเภอสรรคบุรี

ทำนาริมฝั่งแม่น้ำน้อย (ภาพประกอบ 17 หน้า 69)

บริเวณทำนาริมฝั่งแม่น้ำน้อยในอดีตที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นจากเรือพระที่นั่งครวเสด็จประพาสทางชลมารคเมืองแพรกศรีราชา (สรรคบุรี) ใน พ.ศ. 2444

วัดโคกดอกไม้ ตำบลดงคอน และพิพิธภัณฑสถาน (ภาพประกอบ 18 – 19 หน้า 69 - 70)

วัดโคกดอกไม้ ตำบลดงคอน มีพิพิธภัณฑสถานที่เก็บโบราณวัตถุสมัยทวาราวดี โดยขุดได้จากเมืองโบราณดงคอน ดังรายละเอียดข้างล่างนี้

เมืองโบราณดงคอน อำเภอสรรคบุรี

ตั้งอยู่หมู่ 4 ตำบลดงคอน อำเภอสรรคบุรี สภาพเป็นที่ดอน เป็นป่าละเมาะที่บ มีต้นไม้โตโคกและสะแก ฝั่งเมืองเป็นสี่เหลี่ยมมุมมน มีแต่คูเมืองไม่มีกำแพง ถ้าย้อนขึ้นไปก่อนสมัยกรุงสุโขทัยกล่าวได้ว่าเมืองสรรคบุรีหรือแพรกศรีราชาเป็นชุมชนมาแต่สมัยทวาราวดีเพราะพบชิ้นส่วนสำคัญของวัตถุศิลปะทวาราวดีหลายชิ้น เมืองนี้มีลำน้ำสองสายไหลผ่านตัวเมืองแพรกศรีราชา คือคลองหัวหนอง และคลองควาย ถ้าไปตามลำคลองหัวหนองขึ้นทางเหนือ จะเป็นเมืองโบราณชื่อบ้านเกาะและบ้านกระเบื้อง ปัจจุบันหลักฐานเลือนรางมากแล้ว แต่ถ้าลงไปใต้ลงมาตามลำคลองควาย ห่างจากตัวเมืองประมาณ 3.5 กิโลเมตร ก็จะพบเมืองโบราณดงคอน ขนาด 755 X 555 เมตร (บังอร สว่างมณี. 2547: 2) นับว่าอยู่ใกล้ตัวเมืองมากที่สุด ชุมชนในดงคอนได้รับอิทธิพลด้านศิลปวัฒนธรรมจากอินเดียประมาณพุทธศตวรรษที่ 12-13 ซึ่งเรียกว่าสมัยทวาราวดี

ณ ที่นี้เองได้ขุดพบกระเบื้อง ถ้วยชาม ลูกปัด เครื่องปั้นดินเผาแบบทวาราวดี เศษกระเบื้องเคลือบแบบสุโขทัย พบถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ถัง ราชวงศ์ซุ่น ราชวงศ์หยวน และราชวงศ์หมิง ซากเจดีย์วิหาร ตลอดจนพระพุทธรูป มีซากโบราณสถานขนาดใหญ่บริเวณนอกเมือง เหลือแต่เนินดินกับแผ่นอิฐขนาด 26 x 51 เซนติเมตร น่าจะเป็นอิฐสำหรับสร้างปราสาท ชาวบ้านเรียกโคกปราสาท (วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ และภูมิปัญญาของจังหวัดชัยนาท. 2542: 28) ไม่สามารถบอกได้ว่าในอดีตดงคอนเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์หรือไม่ เพราะพบขวานหินขัด 3 ชิ้น อายุ 2000 ปีมาแล้ว

สิ่งที่ขุดพบได้

แผ่นหินสลักภาพหุ่นต่ำบน

ด้านซ้ายมีพระธรรมจักรบนเสาศรกลางมีพระพุทธรูปปางสมาธิ ด้านขวาสลักพระสถูปบนเสาศรปัจจุบันเก็บไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชัชชนาทมุณี

พระพุทธรูปประทับยืนเหลือแต่ฐานกับพระบาท เก็บไว้ที่วัดโคกดอกไม้

ระฆังหิน

ทำด้วยหินเป็นรูปสี่เหลี่ยมแบนเจาะรูตรงกลางใช้ไม้เคาะจะมีเสียงกังวาน เก็บไว้ที่วัดโคกดอกไม้

แผ่นหินฤกษ์ เป็นภาชนะทำด้วยหิน ก้นลึกต่ำกว่าขอบประมาณ 1 นิ้ว ใช้ใส่แป้งและน้ำมันหอม สลักลวดลายที่ก้นภาชนะเป็นเรื่องศาสนาหรือลวดลายที่เป็นมงคล (บังอร สว่างมณี. 2547: 15) ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชัชชนาทมุณี อำเภอเมือง จังหวัดชัชชนา

กำไล แหวน ลูกกระพรวน ต่างหู

- ทำด้วยสัมฤทธิ์ เงิน และแก้ว

ใบหอก ขวาน

- ทำด้วยเหล็ก เหล็กมีมากที่ชัชชนาที่ตำบลอยู่ตะเภา อำเภอมนอรัมย์ (บันทึกชาวฝรั่งเศส สมัยพระนารายณ์ พ.ศ. 2228 กล่าวถึงการไปชมการถลุงเหล็กเมืองชัชชนา)

แฉ คือ เครื่องมือปั้นด้าย ทำด้วยตะกั่วนำมาหลอมเป็นวัสดุกลมเจาะรูตรงกลางไว้สอดไม้ปั้นด้าย

เหรียญเงินดงคอน

1. ทำด้วยเงิน ทรงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.7 เซนติเมตร มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 12 ด้านหนึ่งประทับตราพระอาทิตย์ครึ่งดวง หรือตราสังข์ อีกด้านหนึ่งเป็นตราศรีวิฑสะ (สัญลักษณ์ของมหาบุรุษ) ได้แก่ หม้อน้ำ แส้จามรี ขอช้าง หอยสังข์ วัชระ (อาวุธของพระอินทร์) พระอาทิตย์และพระจันทร์เสี้ยว (พิริยะ ไกรฤกษ์. 2520: 7) รอบๆ มีจุดไขปลา อยู่ที่พิพิธภัณฑสถานส่วนตัวของนายแพทย์สำนวน ภาลวัฒน์วิไชย ถนนพรหมประเสริฐ อำเภอเมือง จังหวัดชัชชนา

2. เหรียญขนาด 1.7 เซนติเมตร ตราลูกแก้วและแม่ว้าวหันหน้าไปทางเดียวกันด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งจารึกอักษรปัลลวะ นายชะเอม แก้วคล้าย ผู้เชี่ยวชาญภาษาโบราณ กรมศิลปากร แปลได้ว่า “พระเจ้าศรีทวาราวดี และพระเทวีผู้มีบุญอันประเสริฐ” (บังอร สว่างมณี. 2547: 22)

นอกจากนั้นเหรียญที่พบที่ดงคอนเป็นตราพระอาทิตย์ครึ่งดวง เป็นเหรียญที่พบแบบเดียวกันในเวียดนามตอนใต้ที่เมืองออกแก้ว ซึ่งเป็นเมืองท่าของอาณาจักรฟูนัน (พุทธศตวรรษที่ 6-11) ส่วนเหรียญที่เป็นตราแม่ว้าวและลูกแก้วก็ใกล้เคียงกับตราว้าวหมอบพบที่อารกันทางตะวันออกของพม่า แสดงถึงความสัมพันธ์ของชนกลุ่มต่างๆ ในสมัยทวาราวดี

เครื่องปั้นดินเผา มีลักษณะเป็นทรงต่าง ๆ เช่น ทรงไห ทรงแจกัน ทรงชาม ทรงหม้อ ทรงกาน้ำ เครื่องใช้สอยประจำวัน วัตถุที่ใช้ขึ้นรูปภาชนะเหล่านี้เรียกว่า หินดู (ทิ้ง) (บังอร สว่างมณี. 2547 : 26. อ้างอิงจาก ทนงศักดิ์ หาญวงศ์. 2528 : 4)

ลวดลายภาชนะ

- เป็นลายเชือก ลายเสือ กดเป็นร่อง ลายแนวนอนคู่ขนาน ขูด ผิวภาชนะเป็นรูปสามเหลี่ยม ขูดเป็นกากบาท

เครื่องเคลือบ

- พบถ้วยชามสมัยราชวงศ์ถัง (พ.ศ.1161 - 1450)
 - พบถ้วยชามสมัยราชวงศ์ซ่ง (พ.ศ.1503 - 1820)
 - พบถ้วยชามสมัยราชวงศ์หยวน (พ.ศ.1820 - 1911)
 - พบถ้วยชามสมัยราชวงศ์หมิง (พ.ศ.1911 - 2187)
 - นอกจากนั้นพบเครื่องเคลือบดินเผาบุริรมย์จากเตาเผาชายแดนไทย-เขมร และพบเครื่องถ้วยชามสังคโลก เตาเผาเมืองศรีสัชชนาลัย

แท่นหินบดยา

- เก็บไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชัยนาท
ตะเกียงน้ำมันดินเผา แบบโรมัน
 - อายุราวพุทธศตวรรษที่ 12 เป็นภาชนะทรงกลมใส่น้ำมันหรือไขสัตว์มีพวยยื่นออกมาเพื่อสอดไส้เส้นใยสำหรับจุด

เมืองโบราณหนองบัว

ตั้งอยู่ที่หมู่ 10 ตำบลเที่ยงแท้ อำเภอสรรคบุรี สภาพเป็นป่า พื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ ดินยังคงเป็นชุดเพชรบุรีและนครปฐมเหมาะสำหรับทำนา หลักฐานส่วนใหญ่มีรูปแบบคล้ายที่ขุดพบแถบเมืองโบราณสมัยทวารวดี อันได้แก่ เครื่องปั้นดินเผาเนื้อหยาบ หม้อ ถ้วย ชาม อ่าง เครื่องมือหินสำหรับตอกและทุบ แหวนดีบุก ลูกปัดแก้ว

วัดมหาธาตุ (ภาพประกอบ 20 หน้า 70)

ตั้งอยู่ที่หมู่ 8 ตำบลแพรกศรีราชา อ. สรรคบุรี วัดมีเนื้อที่ 19 ไร่ 2 งาน 47 ตารางวา เดิมชื่อวัดหัวเมืองสร้างเมื่อพุทธศักราช 1897 สมัยพระเจ้าลี้ไท วัดด้านเหนือและตะวันออกอยู่ใกล้กับแม่น้ำน้อย กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน พ.ศ. 2471 มีพระอุโบสถที่มีมุขเด็จและแบ่งเป็น 7 ห้อง ขณะนี้พังชำรุดหมดแล้ว มีวิหารที่คู่ขนานกับพระอุโบสถเหลือแต่เสา 8 เหลี่ยม 13 ต้น และเสา 4 เหลี่ยม 3 ต้น พระพุทธรูปมากมายทำด้วยศิลาทรายถูกโจรกรรมหมด ที่เหลือคือพระพุทธรูปศิลาทรายศิลปะสมัยกรุงศรีอยุธยา พระพุทธรูปศิลาเขียวปางนาคปรกศิลปะสมัยลพบุรีอย่างละ 1 องค์

พระพุทธรูปปางห้ามญาติศิลปะอยุธยา 3 องค์ พระพุทธรูปจำหลักศิลปะลพบุรี 1 องค์ เสมอทราย 1 คู่ เจดีย์กสิภมระเฟือง 1 องค์ และเจดีย์อื่นอีก 4 องค์

สิ่งที่ต้องพัฒนา

ขณะนี้ทางวัดกำลังซ่อมแซมทุกส่วนทั้งโบสถ์ วิหาร ศาลาราย เจดีย์ พระพุทธรูป และภูมิทัศน์ รอบบริเวณ

หลวงพ่อบุญรอดและเสาศิลาหลักเมืองในวัดมหาธาตุ (ภาพประกอบ 21 หน้า 71)

หลวงพ่อบุญรอด เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวสุพรรณบุรีให้ความเคารพสักการะ มีความสูง 2.30 เมตร ประดิษฐานอยู่ในวิหารวัดมหาธาตุ ผินพระพักตร์ไปสู่วังทิศตะวันตก เหตุที่เรียกหลวงพ่อบุญรอด เพราะเมื่อประชาชนเจ็บป่วยจะมาขอให้น้ำมนต์ท่านไปรักษา หรือบนบานศาลกล่าวเมื่อมีเหตุขัดข้องตามความเชื่อแต่โบราณ และเหตุที่เรียกว่าเสาศิลาหลักเมืองเพราะด้านหลังขององค์พระมีแท่งศิลาจำหลักเทวรูปปักคู่กัน 2 แท่ง แท่งใหญ่สูง 1.40 เมตร แท่งเล็กสูง .60 เมตร ชาวบ้านเรียกเสาศิลาหลักเมือง อยู่ติดกำแพงพระวิหารด้านหลัง

พระปรางค์กสิภมระเฟือง และพระปรางค์รายรอบ (ภาพประกอบ 22-23 หน้า 71-72)

พระปรางค์นี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกภายในวัดมหาธาตุใกล้กับแม่น้ำน้อยมีลักษณะสวยงามกะทัดรัด ก่อสร้างด้วยอิฐแบบอุทอง ในซุ้มมีพระปางรำพึงประดิษฐานอยู่เหนือขึ้นไปเป็นรูปกสิภมระเฟือง มีรูปปั้นเทพพนมติดอยู่ที่สันทุกกลีบ ไต่ลงมาเป็นบัวหงาย ศิลปะชนิดนี้อยู่สมัยปลายอาณาจักรอยุธยา

แม่น้ำน้อย (ภาพประกอบ 24 หน้า 72)

แม่น้ำน้อย (ภาพถ่ายเมื่อ 31 กรกฎาคม 2548) ที่ไหลผ่านอำเภอสุพรรณบุรี หัวโค้งค้ำน้ำด้านซ้ายคือวัดมหาธาตุ เหนือขึ้นไป คือ วัดพระแก้ว

วัดพระแก้ว (ภาพประกอบ 25 หน้า 73)

วัดพระแก้วตั้งอยู่ ณ หมู่ 10 บ้านบางน้ำพระ ต. แพรกศรีราชา อ. สุพรรณบุรี สร้างสมัยเดียวกับวัดพระมหาธาตุ พ.ศ. 1897 วัดนี้เป็นศูนย์รวมใจของชาวบ้านบางน้ำพระ ภายในวัดมีเจดีย์ทรงระฆังผสมกับสมัยทวารวดีตอนปลาย สวยงามมาก สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยพุทธศตวรรษที่ 18-19 เป็นเจดีย์ฐาน 4 เหลี่ยม (หมายถึง อริยะสัจสี่) มีพระพุทธรูปปูนปั้นประดับ 4 ทิศ ตอนบนถัดไปเป็นฐานแปดเหลี่ยม (หมายถึง อริยะมรรคแปด) มีซุ้มจรนำ 4 ทิศ ต่อขึ้นไปเป็นบัวลูกแก้วและบัวถลาจนถึงองค์ระฆังลักษณะคล้ายเจดีย์สมัยสุโขทัย บนฐานชั้น 3 มีพระพุทธรูปปางถวายเนตรประทับยืน 4 องค์ 4 ทิศ ต่อจากนั้นเป็นปล้องไฉน 12 ปล้อง (หมายถึง ปฏิจจสมุทพบาท – สิ่ง

อาศัยการเกิดเป็นลูกโซ่) ความสูงจากองค์ระฆังสูง 37 เมตร (หมายถึง ธรรมะอันเป็นเครื่องตรัสรู้ 37 ประการ) ความสูงทั้งหมดของตัวเจดีย์ 77 เมตร

ในพระวิหารมีหลวงพ่อบุญอายุ 800 ปี ทำด้วยศิลาสีแดง มีทับหลังสลักเป็นช่างนอนหงายและพระอิศวรกำลังหลั่งน้ำพระพุทธรูปบนตัวช่างติดกับพระปฤษฎางค์ขององค์พระ นอกจากนี้ยังมีหลวงพ่อลอยอยู่วัดทัพยาน ตำบลเที่ยงแท้ แต่ชาวบ้านบางน้ำพระอัญเชิญมาประดิษฐานที่วัดนี้ด้วย

มีนักท่องเที่ยวต่างชาติและในประเทศสนใจมาก บริเวณวัดพัฒนาสะอาดเรียบร้อย ไม่มีอุจาดทัศนะ

วัดพระยาแพรก (ภาพประกอบ 26 หน้า 73)

วัดพระยาแพรก ตั้งอยู่ที่หมู่ 8 ตำบลแพรกศรีราชา อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท เป็นศาสนสถานของชุมชนในเมืองโบราณ หรือที่รู้จักกันในนามเมืองแพรกศรีราชาตั้งอยู่ระหว่างอาณาจักรใหญ่ ได้แก่สุโขทัย อโยธยา และสุพรรณบุรี ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 18-20 โบราณสถานแห่งนี้ประกอบด้วย พระวิหารและเจดีย์ประธานทรงกลมบนฐาน 8 เหลี่ยม มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ภายในซุ้มทั้ง 8 ด้าน พระเจดีย์ก่อสร้างด้วยอิฐ สอดิน ฉาบปูนตกแต่งผิวภายนอกซึ่งได้รับอิทธิพลการก่อสร้างก่อนอยุธยาหรือในราวกลางพุทธศตวรรษที่ 20 และคงจะมีอายุการใช้งานสืบต่อมาระยะหนึ่งก่อนทิ้งร้างไป

วัดโตนดหลาย (ภาพประกอบ 27 หน้า 74)

วัดโตนดหลาย ตั้งอยู่ที่หมู่ 7 ตำบลแพรกศรีราชา อำเภอสรรคบุรี เป็นวัดร้างตั้งอยู่ในเมืองแพรกศรีราชาอยู่บนฝั่งแม่น้ำน้อย เป็นเมืองสมัยทวารวดี มีหลักฐานการพัฒนาต่อเนื่องมาถึงสมัยสุโขทัยและอยุธยาระหว่างพุทธศตวรรษที่ 14-20 วัดโตนดหลาย มีสถาปัตยกรรมที่สำคัญ คือเจดีย์ประธานทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ อิทธิพลศิลปะแบบสุโขทัยราวพุทธศตวรรษที่ 20 ยังมีวิหาร เจดีย์ และมณฑป ซึ่งมีร่องรอยก่อสร้างซ้อนทับกันหลายยุคหลายสมัย พบโบราณวัตถุที่แสดงถึงการนับถือพุทธศาสนาและร่องรอยของชุมชน พบชิ้นส่วนพระพุทธรูปลายปูนปั้นประดับอาคาร ตลอดจนเศษภาชนะดินเผา นอกจากนี้ยังมีเจดีย์ทรงปราสาทแบบศิลปะสมัยอยุธยาปรากฏอยู่ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชพงศาวดารที่กล่าวว่าเจ้าพี่พระยาพระราชโอรสในสมเด็จพระนครินทราราชเสด็จมาครองเมืองแพรกศรีราชาระหว่าง พ.ศ. 1946-1960 วัดโตนดหลายถูกทิ้งร้างในคราวเสียกรุงครั้งที่ 2 เพราะเป็นวัดที่อยู่ในเส้นทางเดินทัพของพม่า

ขุนสรรค์: วิหารบุษแห่งลุ่มแม่น้ำน้อย (ภาพประกอบ 28 หน้า 74)

อนุสาวรีย์ของท่านตั้งอยู่ที่ หน้าว่าการอำเภอสรรคบุรี มีพิธีบวงสรวงในวันที่ 19 มกราคมเป็นประจำทุกปี ขุนสรรค์มีความสามารถเป็นเยี่ยมในการยิงปืนแม่น เป็นชาวสรรคบุรีโดยกำเนิด

เป็นผู้นำชาวสุพรรณบุรีไปสมทบกับชาวบ้านบางระจัน รบกับพม่าถึง 7 ครั้ง วีรกรรมของท่านห้าวหาญ ยิ่งนัก แต่การกอบกู้ประเทศชาติก็ไม่สำเร็จเนื่องจากมีกำลังน้อย และขาดอาวุธปืนพร้อมกระสุนที่สุดก็เสียชีวิตในที่รบ ชาวสุพรรณบุรีช่วยกันสละทรัพย์สร้างอนุสาวรีย์รูปจำลองขุนสรรค์เพื่อระลึกถึงวีรกรรมเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2525 ใช้เงินทั้งสิ้น 400,000 บาท มีการบวงสรวงสักการะสืบมาเป็นประจำนับเป็นประเพณีที่สำคัญยิ่ง

เมื่อนักท่องเที่ยวผ่านมาเห็น ก็จะระลึกถึงวีรบุรุษแห่งลุ่มแม่น้ำน้อยผู้นี้ที่รบกับศัตรู เพื่อให้ชาติไทยดำรงสืบมา

พระปรารักษ์สองพี่น้อง (ภาพประกอบ 29-30 หน้า 75)

วัดสองพี่น้องตั้งอยู่ ณ บ้านแพรกศรีราชา อำเภอสุพรรณบุรี จังหวัดชัยนาท สันนิษฐานว่าสร้างสมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมาเป็นวัดร้าง ประชาชนร่วมกันปฏิสังขรณ์และประกาศให้เป็นวัดที่มีพระสงฆ์เมื่อ 23 กันยายน 2528

สถาปัตยกรรมที่สำคัญ คือ ปรารักษ์สมัยลพบุรี 2 องค์ องค์ใหญ่ค่อนข้างสมบูรณ์มีลายปูนปั้นงดงามมาก ปรารักษ์องค์เล็กมีสภาพทรุดโทรม ปรารักษ์ทั้งสองอยู่ริมทางเดินเข้าวัด

วัดวิหารทอง (ภาพประกอบ 31 หน้า 76)

วัดวิหารทอง อยู่หมู่ 7 ตำบลเที่ยงแท้ อำเภอสุพรรณบุรี เป็นวัดโบราณอยู่ในกำแพงเมืองสุพรรณ เป็นวัดสมัยเจ้ายี่พระยา มาครองเมืองสุพรรณบุรี วัดนี้ถูกพบโดยชาวบ้านชื่อนายสอน ผู้มาเลี้ยงโคกระบือ ณ ที่วัดร้างแห่งนี้จึงพบพระเจดีย์และอุโบสถซึ่งสวยงามเป็นทรงเรือสำเภา ต่อมานายสอนจึงอุปสมบทและจำพรรษา ณ วัดแห่งนี้ วัดนี้ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2496 พระประธานในอุโบสถเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่

แหล่งโบราณคดีและแหล่งท่องเที่ยวอำเภอวัดสิงห์

1. แหล่งโบราณคดีตอนกลางและไร้ตาก็ อยู่ใกล้ลำห้วยขุนแก้ว ตำบลหนองบัว
2. แหล่งโบราณคดีหนองห้วย มีลำห้วยเก่าไหลผ่าน ตำบลหนองบัว
3. แหล่งโบราณคดีบ้านห้วย อยู่ใกล้คลองกระทิง ตำบลหนองบัว
4. แหล่งโบราณคดีหนองไฉ่ฉอน ตำบลหนองขุน

ทั้ง 4 แห่งมีลักษณะทั่วไปเป็นเนินดินถูกหักร้างถางพงทำการเพาะปลูก ทำนา ทำไร่ มาประมาณ 60 ปีเศษ แต่ละแห่งขุดพบเศษภาชนะดินเผาเนื้อหยาบ ตกแต่งผิวด้วยภาชนะกดทับ ขูดเป็นรอยลึก หยัก เคลือบน้ำดิน เป็นแหล่งโบราณคดียุคประวัติศาสตร์ บริเวณที่ทั้งร้างจะปกคลุมด้วยวัชพืช ป่าไผ่และไม้ยืนต้น

วัดปากคลองมะขามเฒ่า (ภาพประกอบ 32 - 33 หน้า 76 - 77)

ตั้งอยู่บริเวณปากคลองมะขามเฒ่าบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยา สร้างเมื่อพ.ศ. 2434 โดยหลวงปู่ศุข ต่อมา พ.ศ. 2442 ได้สร้างพระอุโบสถ ภายในมีจิตรกรรมฝาผนัง ที่พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์และข้าราชการบริพารเป็นผู้เขียน 1 ด้าน ใน พ.ศ. 2456 หลวงปู่ศุขสร้างมณฑปที่มีบานประตูแกะสลักอย่างสวยงาม สำหรับไว้เป็นที่ตั้งพระพุทธรูปจำลอง ปัจจุบันวัดนี้มีความสำคัญเรื่องการท่องเที่ยว เพราะทุกครึ่งชั่วโมงจะมีรถพานักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติโดยเฉพาะชาวจีน ชาวสิงคโปร์ มานมัสการหลวงปู่ศุข เนื่องจากศรัทธาในบุญญาภิหารของท่าน และวัดได้รับการทำนุบำรุงจากหน่วยงานราชการกองทัพเรือทำให้มีความสวยงามมาก

วัดทรงเสวย (ภาพประกอบ 34 หน้า 77)

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 ตำบลหนองน้อย อำเภอวัดสิงห์ เดิมชื่อวัดหนองแค พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสชัยนาทครั้งที่ 3 พ.ศ. 2451 โดยทางชลมารค เพื่อตรวจลำน้ำท่าจีน หลังจากผ่านอำเภอมโนรมย์แล้วได้เสด็จตามลำน้ำมายังอำเภอวัดสิงห์ ผ่านตลาดวัดสิงห์ ได้ทรงแวะประทับแรมที่วัดนี้ และมีพระราชประสงค์จะเสวยพระกระยาหารเย็นเป็นน้ำพริกกับยอดหวายโปงเฒ่า เจ้าอธิการวัดได้จัดถวาย พระองค์ได้ทรงเสวยอย่างเจริญพระกระยาหาร พระองค์ ทรงถวายเจ้าอธิการวัดด้วยของที่ระลึก คือ บาตร ป่าน้ำชา 1 ชุด พระขรรค์ ปิ่นโต มีด ตาลบัตร ตะเกียงลาน หน้าวัดเป็นที่ชุมนุมของปลาสร้อยและปลาเทโพ

วัดสิงห์รีสอร์ต (ภาพประกอบ 35-36 หน้า 78)

เป็นรีสอร์ตแห่งเดียวในตำบลมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์ เจ้าของเป็นผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ คุณแสงเดือน เสาชง อายุ 34 ปี เป็นโสด จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นชาวอำเภอวัดสิงห์ วัดสิงห์รีสอร์ต มีบ้านพัก 12 หลัง ในเนื้อที่ 14 ไร่ ค่าที่พักคืนละ 200 บาท/หลัง แต่มีคนมาพักน้อยมาก วันไปสัมภาษณ์มีผู้มาพัก 2 คน เพราะคนที่มาท่องเที่ยวมาพักกับญาติ หรือไป-กลับ เปิดกิจการมา 10 ปี แล้ว แต่ยังดำเนินธุรกิจต่อไปได้เพราะเป็นของตนเอง ลงทุนและลงแรงเอง ทั้งทำสวน ปลูกดอกไม้ ทำความสะอาด ดูแลอำนวยความสะดวก ไม่เคยโฆษณากิจการ อยู่แบบชาวบ้าน จะพบข้อมูลของวัดสิงห์รีสอร์ตในหนังสือของจังหวัดเท่านั้น ซึ่งไม่แพร่หลายออกนอกจังหวัด ขณะเดียวกันคุณแสงเดือนก็ทำงานบำบัดทุกข์ บำรุงสุขราษฎรไปด้วยในฐานะผู้ใหญ่บ้าน เรื่องการบริหารจัดการคุณแสงเดือนยอมรับว่าตนเองไม่มีประสบการณ์ที่ทันสมัย แต่ไม่จ้างคน คงศึกษาเองแบบค่อยเป็นค่อยไป จัดทำสถานที่สะอาด เรียบร้อย มีอาหารตามสั่งถ้าลูกค้าต้องการ

ภาพประกอบ 5 ถนนเข้าสู่จังหวัดชัยนาท

ภาพประกอบ 6 วัดพระบรมธาตุวรวิหาร

ภาพประกอบ 7 พระประธานในอุโบสถ วัดพระบรมธาตุวรวิหาร

ภาพประกอบ 8 เสาหลักเมือง

ภาพประกอบ 9 เชื้อนเรียงหิน

ภาพประกอบ 10 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุณี

ภาพประกอบ 11 หลวงพ่อเพชร

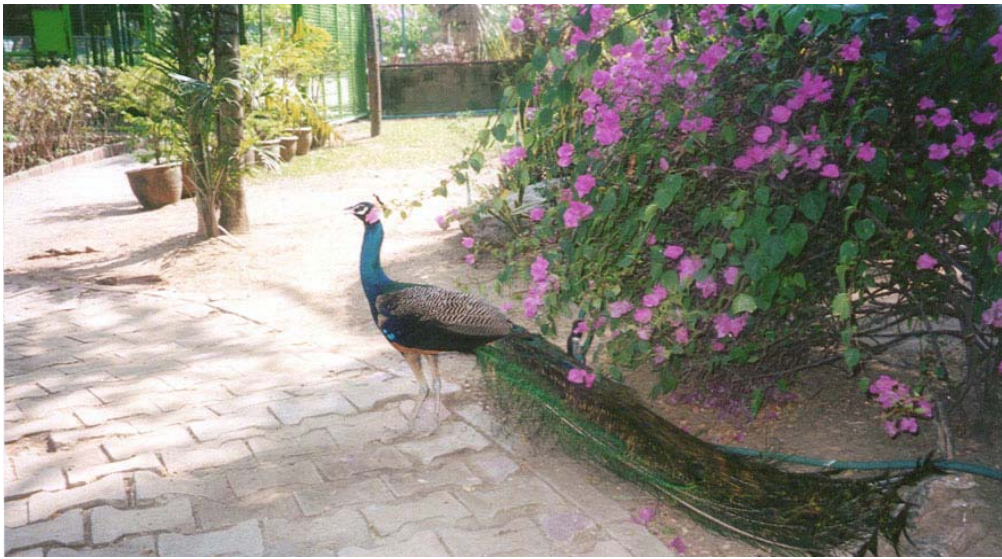
ภาพประกอบ 12 เขื่อนชัยนาท

ภาพประกอบ 13 วัดธรรมามูลวรวิหาร

ภาพประกอบ 14 หลวงพ่อธรรมจักร

ภาพประกอบ 15 สวนนกชัยนาท

ภาพประกอบ 16 งานมหกรรมหุ่นฟางนกชัยนาท

ภาพประกอบ 17 ทำน้ำริมฝั่งแม่น้ำน้อยที่รัชกาลที่ 5 เสด็จขึ้นจากเรือพระที่นั่ง

ภาพประกอบ 18 วัดโคกดอกไม้ ตำบลดงคอน มีพิพิธภัณฑที่เก็บโบราณวัตถุสมัยทวาราวดี

ภาพประกอบ 19 พิพิธภัณฑวัดโคกดอกไม้

ภาพประกอบ 20 วัดมหาธาตุ

ภาพประกอบ 21 หลวงพ่อหอมและเสาคินหลักเมืองในวัดมหาธาตุ

ภาพประกอบ 22 พระปรางค์ก้อสีมะเฟือง

ภาพประกอบ 23 พระปรางค์รอบวัดมหาธาตุทางทิศเหนือ

ภาพประกอบ 24 แม่น้ำน้อย

ภาพประกอบ 25 เจดีย์วัดพระแก้ว

ภาพประกอบ 26 วัดพระยาแพรง

ภาพประกอบ 27 วัดโตนดหลาย

ภาพประกอบ 28 วีรบุรุษแห่งลุ่มแม่น้ำน้อย

ภาพประกอบ 29 พระปรางค์สองพี่น้อง

ภาพประกอบ 30 วัดสองพี่น้อง (ทางเดินด้านหน้าวัดสองพี่น้อง)

ภาพประกอบ 31 วัดวิหารทอง

ภาพประกอบ 32 วัดปากคลองมะขามเฒ่า

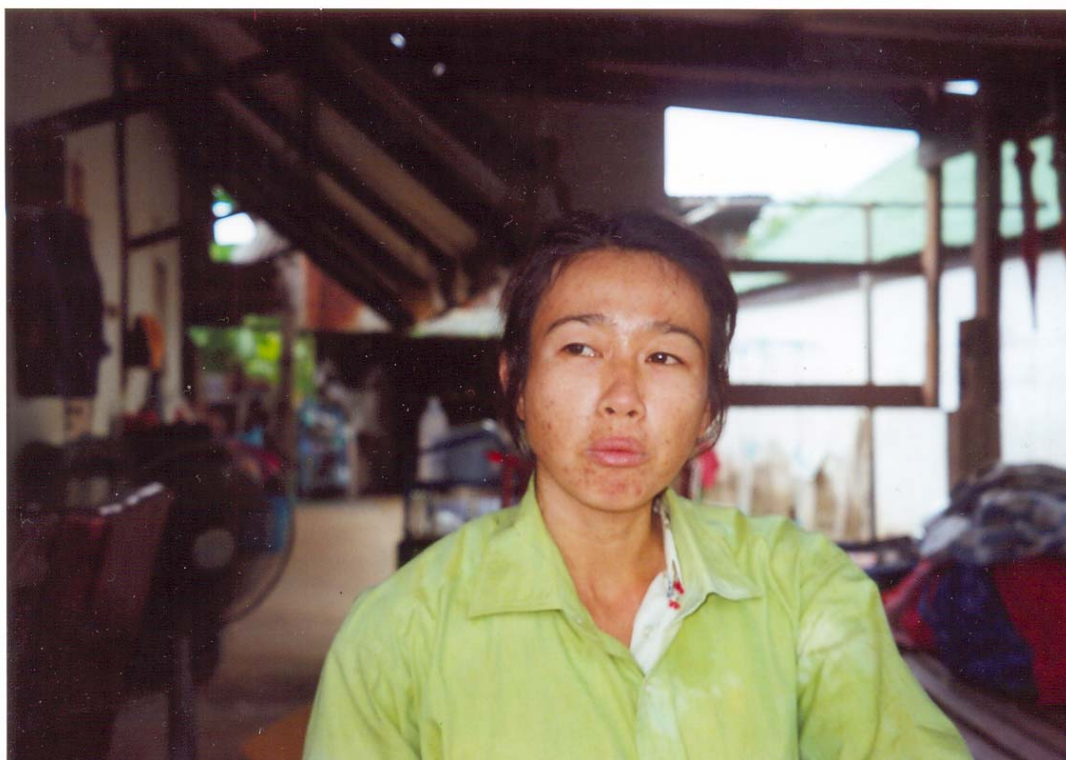
ภาพประกอบ 33 ที่จอดรถนักท่องเที่ยวภายในวัดปากคลองมะขามเฒ่า

ภาพประกอบ 34 วัดทรงเสวย

ภาพประกอบ 35 วัดสิงห์รีสอร์ท จำนวน 12 หลัง

ภาพประกอบ 36 คุณแสงเดือน เสาธง เจ้าของวัดสิงห์รีสอร์ท

ตอนที่ 2 การตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท

เพื่อให้การวิเคราะห์ปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องทราบเรื่องทรัพยากรของจังหวัดทั้งที่เป็นธรรมชาติ และมนุษย์สร้าง โดยจัดทำตรวจสอบทรัพยากรเพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยซึ่งแบ่งเป็น 6 ชนิด ดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติ
2. ทรัพยากรวัฒนธรรม
3. ทรัพยากรมหกรรม
4. ปฏิทินเทศกาลท่องเที่ยว
5. ทรัพยากรกิจกรรม
6. ทรัพยากรบริการ

1. ทรัพยากรธรรมชาติ มี 4 ชนิด

1.1 ภูมิทัศน์และภูมิอากาศ จังหวัดชัยนาทเป็นที่ราบลุ่ม 90% เหมาะแก่การเพาะปลูก มีแม่น้ำอุดมสมบูรณ์ อากาศเย็นสบาย ประชาชนจำนวนไม่มาก มีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง มีสภาพของเมืองเก่าให้เห็นคูเมืองและเนินดินซึ่งปัจจุบันถูกหักร้างทางพงเป็นที่อยู่อาศัยและทำเกษตรกรรมไปมากมาย ภูมิอากาศแบ่งเป็น 3 ฤดูแต่ก็ยังมีส่วนที่แห้งแล้งใจกลางของจังหวัด ซึ่งไม่สามารถระบายน้ำไปถึง การเกษตรกรรม คือ ปลูกอ้อยเพราะน้ำน้อยและอาศัยธรรมชาติคือฝนตามฤดูกาล ภูเขาส่วนใหญ่ไม่สูง เช่น เขาธรรมามูล เขาพลอง เขาขยาย เขาท่าพระ ส่วนภูเขาสูงก็เป็นเขาสรรพยา เขาสารพัดดี สภาพโดยทั่วไปชุ่มชื้นไม่ร้อน

1.2 พืชและป่าไม้ จังหวัดชัยนาทมีพันธุ์ไม้ด้วยพรรณไม้ มะตูมเป็นไม้ประจำจังหวัด ป่าไม้ผลัดใบได้แก่ ป่าเบญจพรรณ ไม้ไผ่ ยาง ไม้ตะเคียน ไม้เคี่ยม ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้มะค่าโมง ไม้ชิงชัน ส่วนไม้ผลัดใบได้แก่ป่าดิบแล้ง ในป่าสงวนแห่งชาติเขาหลัก-เขาช่องลม และป่าสงวนแห่งชาติเขาราวเทียน จะมีไม้เต็ง ไม้แดง มะกอก ต้นไม้เรือนยอดสูง 40 เมตร ชั้นล่างสูง 5 เมตร ที่วัดธรรมิกาวาส ตำบลโพธิ์งาม อำเภอสรรคบุรี มีป่าต้นยางขนาดใหญ่ และเก่าแก่ ประมาณ 60 กว่าไร่ มีสวนส้มโอที่อำเภอมนोरมย์ เป็นพันธุ์ที่มีชื่อ เรียกว่า “พันธุ์ขาวแตงกวา” รสชาติอร่อย เป็นสินค้าออกที่สำคัญไปสู่ประเทศจีน นอกจากนั้นก็มีกระท้อนคุณภาพดีที่ตำบลตุ๊ก อำเภอสรรพยา

1.3 สัตว์ เนื่องจากภูมิประเทศมีพืชพันธุ์ไม้ยืนต้นปกคลุมพื้นที่ป่าอยู่น้อย จึงมีสัตว์ป่าไม่มาก แต่ก็มีหลงเหลืออยู่ เช่น กวาง ลิง พังพอน ละมั่ง เนื้อทราย งู นกยูง ซึ่งอาศัยอยู่บนเขาสารพัดดี อำเภอหันคา โดยทางวัดเขาสารพัดดีศรีเจริญธรรม เป็นผู้ดูแลและจัดเป็นเขตอภัยทาน ส่วนสัตว์เศรษฐกิจได้แก่ วัว ควาย ไก่ หมู จระเข้ ปลา เป็นทั้งอาหารของประชาชนในจังหวัดและส่งเป็นสินค้าออกไปจังหวัดใกล้เคียง ปลาที่นิยมบริโภคและจำหน่ายได้แก่ปลาสวาย ปลานิล ปลาไน ปลา ยี่สก ปลากะโห้ ปลาร้าหู ปลาเนื้ออ่อนและปลาตะเพียน

1.4 น้ำ จังหวัดชัยนาทมีแม่น้ำ 3 สายไหลผ่าน คือแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย มีบึงน้ำใหญ่ๆ สำหรับทำประมงหลายแห่ง ขณะเดียวกันก็เป็นที่พักผ่อนของประชาชนได้ เช่น บึงฉวาก (มีพื้นที่ 1,807 ไร่ ลึก 2 เมตร) อยู่ในตำบลบ้านเขย่น อำเภอหันคา มีประชากรโดยรอบ 340 ครอบครัว พื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี เก็บน้ำได้ตลอดปี เป็นที่อาศัยของนกน้ำ นอกจากนี้ยังมี บึงละหานใหญ่ บึงประจักษ์ และบึงละหานบัว เขื่อนเจ้าพระยาเป็นแหล่งน้ำที่ให้ประโยชน์มากในการระบายน้ำเข้าสู่ไร่นา และเป็นสถานที่พักผ่อนอย่างดีของคนในจังหวัด และนักท่องเที่ยวจากจังหวัดอื่น จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดชัยนาท

นอกจากนี้ยังมีน้ำใต้ดิน (น้ำบาดาล) ลึก 40 -100 ฟุต ให้น้ำ 60-80 แกลลอน ต่อ นาที พบบริเวณสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีคลองส่งน้ำชลประทานเพื่อช่วยเหลือด้านการเกษตรกรรม 8 แห่ง เช่น ที่คลองอนุศาสนนันท์ เขื่อนจังหวัดชัยนาท นครสวรรค์และลพบุรี ยาว 132 กิโลเมตร

ที่มา: วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ และภูมิปัญญาของ จังหวัดชัยนาท. (2542: 4)

2. ทรัพยากรวัฒนธรรม ประกอบด้วย มรดกทางวัฒนธรรม มรดกด้านศาสนา สถาปัตยกรรมทางศาสนาและงานหัตถศิลป์ เป็นทรัพยากรที่เกิดจากศิลปะการสร้างสรรค์และความสามารถของคนโบราณในอดีต ที่มีค่าควรแก่การบูชาและชื่นชม เหมาะแก่การอนุรักษ์ไว้ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและภาคภูมิใจ รวมทั้งชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อยที่ก่อให้เกิดงานศิลป์ มีดังนี้

ตาราง 3 ทรัพยากรวัฒนธรรม

ทรัพยากรวัฒนธรรม	ลักษณะ	ที่ตั้ง
1. มรดกทางวัฒนธรรม		
1. บุคคลสำคัญ	อนุสาวรีย์ขุนสรรค์ รูปปั้นขุนศรีสิทธิธรรม	อ. สรรคบุรี อ. มโนรมย์
2. เมืองโบราณสมัยทวารวดีราวพุทธศตวรรษ 11-16		
เมืองนครน้อย เมืองอุตะเกา	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต.หางน้ำสาคร อ. มโนรมย์
เมืองดงคอน เมืองคลองมวย	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต.ดงคอน อ. สรรคบุรี
เมืองทุ่งกระถิน	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต.ดงคอน อ. สรรคบุรี
เมืองบางพระ	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต. แพรกศรีราชา อ. สรรคบุรี
เมืองคูเมือง	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต. โพธิ์งาม อ. สรรคบุรี
เมืองไผ่ขวาง	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต. เทียงแท้ อ. สรรคบุรี
เมืองบางกระเบื้อง	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต. บางหลวง อ. สรรพยา
เมืองโรงวัว	ร่องรอยเมืองมีคูน้ำคันดินโดยรอบ	ต. เสือโฮก อ. เมือง
3. โบราณวัตถุสมัยทวารวดี	ระฆังหิน หินบดยา เศษภาชนะดินเผา ลูกปัด กำไลหิน หอก โลหะเหรียญเงิน ธรรมจักร	ต. แพรกศรีราชา อ. สรรคบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ชัยนาทหมู่ที่ ๑.เมือง พิพิธภัณฑสถานส่วนต่วนนายแพทย์ สำนวน ปาลวัฒน์วิไชย
4. โบราณวัตถุสมัยรัตนโกสินทร์	ตู้พระไตรปิฎก แกะสลักสมัยรัตนโกสินทร์ มีอายุ 250 ปี	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ชัยนาทหมู่ที่ ๑.เมือง
2. มรดกด้านศาสนา		
วัด 1. วัดธรรมามูล	สมัยกรุงศรีอยุธยา	อ. เมือง
2. วัดพระบรมธาตุวรวิหาร	สมัยสุโขทัย	อ. เมือง
3. วัดมหาธาตุ	สมัยอู่ทองและสมัยอยุธยาตอนต้น	อ. สรรคบุรี
4. วัดพระแก้ว	สมัยอู่ทองและสมัยอยุธยาตอนต้น	อ. สรรคบุรี
5. วัดพระยาแพรก	สมัยอยุธยาตอนต้น	อ. สรรคบุรี
6. วัดโตนดหลาย	สมัยสุโขทัย	อ. สรรคบุรี
7. วัดสองพี่น้อง	สมัยกรุงศรีอยุธยา	อ. สรรคบุรี
8. วัดทรงเสวย	สมัยรัตนโกสินทร์	อ. วัดสิงห์

ตาราง 3 (ต่อ)

ทรัพยากรวัฒนธรรม	ลักษณะ	ที่ตั้ง
9. วัดท่านจั้น	สมัยอยุธยา	อ. วัดสิงห์
10. วัดโพธาราม	สมัยอยุธยาตอนต้น	อ. สรรคบุรี
11. วัดวิหารทอง	สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย	อ. วัดสิงห์
12. วัดปากคลองมะขามเฒ่า	สมัยรัตนโกสินทร์	อ. วัดสิงห์
พิพิธภัณฑ์		
1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ชัยนาทมุนี	เป็นของหน่วยงานราชการ	อ. เมือง
2. พิพิธภัณฑ์นายแพทย์ สำนวน ปาลวัฒน์วิไชย	เป็นของส่วนบุคคล	อ. สรรคบุรี
พระพุทธรูป		
หลวงพ่อบรม	ทำด้วยศิลา	วัดมหาธาตุ อ. สรรคบุรี
หลวงพ่อดาย	มีทับหลังอยู่หลังองค์พระ	วัดพระแก้ว อ. สรรคบุรี
หลวงพ่อดามสี่	พระปูนปั้น	วัดโพธิ์ศรีรัตนาราม ต. คู้้ง สำเนา อ. มโนรมย์
พระนาคปรก 2 องค์	หล่อสำริด	วัดธรรมามูล อ. เมือง
หลวงพ่อบเพชร	เป็นพระพุทธรูปสำริดปางมารวิชัย สมัยเชียงแสนตอนต้น	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ชัยนาทมุนี อ. เมือง
หลวงพ่อด	ปางป่าเลไลย์ ปั้นด้วยปูน	วัดพิชัยนาวาส อ. หันคา
3. สถาปัตยกรรมทางศาสนา		
1. พระอุโบสถ พระวิหาร ปราสาท เสมาคิลาทราย มีลายกนกอรุณพระพุทธรูป	ศิลปะสุโขทัย	วัดธรรมามูล อ. เมือง
2. เจดีย์ย่อมุมไม้สิบสอง	ปลายสมัยอยุธยา	วัดธรรมามูล อ. เมือง
3. วิหารหลวงพ่อนาค	สมัยอยุธยาตอนต้น	วัดธรรมามูล อ. เมือง
4. รอยพระพุทธรูปศิลา 1	สร้างด้วยศิลา	วัดธรรมามูล อ. เมือง
5. รอยพระพุทธรูปศิลา 2	สร้างด้วยศิลา	วัดธรรมามูล อ. เมือง
6. เจดีย์วัดโตนดหลาย	เจดีย์พุ่มข้าวบิณฑ์ ศิลปะสุโขทัย	วัดโตนดหลาย ต. แพรกศรีราชา อ. สรรคบุรี
7. เจดีย์พระพุทธรูปปูนปั้น กลุ่มพระปรางค์	พระพุทธรูปองค์ใหญ่ตามศาลาราย หรือศาลาการเปรียญ เป็นองค์เล็กๆ รอบวัดมหาธาตุ	วัดมหาธาตุ อ. สรรคบุรี
8. พระปรางค์กลีบมะเฟือง	ทรงสูงฐานแปดเหลี่ยม มีซุ้มจรนำ 4 ทิศศิลปะอยุธยา	วัดมหาธาตุ อ. สรรคบุรี
9. พระอุโบสถวัดมหาธาตุ	มี 7 ห้อง ฐานพาลีโค้ง ทั้งหน้าและหลัง	อ. สรรคบุรี

ตาราง 3(ต่อ)

ทรัพยากรวัฒนธรรม	ลักษณะ	ที่ตั้ง
10. พระเจดีย์วัดมหาธาตุ	ก่ออิฐถือปูนอยู่ในฐานสี่เหลี่ยม ทุกด้านมีร่องรอยพระพุทธรูปปูนปั้น	อ. สรรคบุรี
11. วิหารวัดมหาธาตุ	ศิลปะอยุธยา	อ. สรรคบุรี
12. เจดีย์วัดพระแก้ว	ศิลปะทวาราวดี และละโว้	วัดพระแก้ว อ. สรรคบุรี
13. เจดีย์วัดพระยาแพรก	ศิลปะอยุธยาตอนต้น	ศิลปะอยุธยา อ. สรรคบุรี
14. อุโบสถ มณฑป เจดีย์ วัดวิหารทอง	สมบูรณ์และสวยงามมาก ปฏิสังขรณ์จากของเดิม โดยสามัญชน ชื่อ นายสอน ซึ่งมาบวชที่วัดแห่งนี้	อ. สรรคบุรี
15. วัดพระบรมธาตุวรวิหาร วิหาร เจดีย์ อุโบสถ	สร้างไว้สมัยใดไม่ปรากฏ ศิลปะศรีวิชัย สถาปัตยกรรมกรุงศรีอยุธยาตอนต้น	อ. เมือง
16. แผ่นศิลาจารึกที่ วัดพระบรมธาตุวรวิหาร	ศิลปะสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ เล่าเรื่องการฉลองการปฏิสังขรณ์ และการบูรณะวัดนี้	อ. เมือง
17. มณฑป อุโบสถ วัดปากคลองมะขามเฒ่า	หลวงปู่ศุขสร้างเอง แกะสลักสวยงามโดยชาวจีนไหหลำ	อ. วัดสิงห์
18. จิตรกรรมฝาผนัง วัดปากคลองมะขามเฒ่า	ฝีมือหัตถ์ของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์	อ. วัดสิงห์
4. งานศิลป์		
*งานหัตถกรรม	หัตถกรรมทอผ้า จักสาน ทอเสื่อ เครื่องปั้นดินเผา เครื่องเคลือบลายคราม เครื่องลายครามเฟอร์นิเจอร์ประดับมุก ที่นอนดักคานน ไม้กวาดดอกหญ้า ผลิตภัณฑ์ผักตบชวา	กิ่งอ.เนินขาม ต. ท่าฉนวน อ. มโนรมย์ กิ่งอ.เนินขาม ต. แพรกศรีราชา อ. สรรคบุรี ต. บ้านกล้วย อ. เมือง ต. หาดท่าเสา อ. เมือง ต. ชรรรามามูล กิ่งอ.หนองมะโมง ต. เสือโฮก อ. เมือง
*ผลงานภูมิปัญญาท้องถิ่น	แปรรูปสมุนไพร	จังหวัดชัยนาท
ศิลปะการแสดง	การฟ้อนรำเพลงพวงมาลัย ระบำท่าताल รำมะนาห้วยกรด เพลงทรงเครื่องเพลงเห่เรือบก ระบำข้าวเส้น ประเพณีทำขวัญข้าว ทำบุญข้าวหลาม	ต. บางซุด อ. สรรคบุรี อ. หันคา อ. สรรคบุรี อ. มโนรมย์ อ. หันคา ทุกอำเภอ

*ทั้งงานหัตถกรรมและงานภูมิปัญญาท้องถิ่นได้กล่าวไว้ในตาราง 4

ตาราง 3 (ต่อ)

ทรัพยากรวัฒนธรรม	ลักษณะ	ที่ตั้ง
ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อยชาวไทยเชื้อสายลาว(ลาวคั่ง)	กิ่งอ.หนองมะโมง
	ชนกลุ่มน้อยชาวไทยเชื้อสายเขมร	กิ่งอ.เนินขาม

ที่มา : คณะกรรมการจัดทำหนังสือประเพณีวัฒนธรรมจังหวัดชัยนาท พ.ศ.2542

ตาราง 4 ข้อมูลอุตสาหกรรมขนาดเล็กของจังหวัด ปี พ.ศ. 2548

ลำดับ	ผลิตภัณฑ์	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ
1	ทอผ้า จักสาน	155	8	นางลือ	เมือง
2	ทอเสื่อกก	53/23	2	ท่าฉนวน	มโนรมย์
3	จักสานไม้ไผ่	12/2	6	ศิลาदान	มโนรมย์
4	จักสานไม้ไผ่	76/2	3	วัดโคก	มโนรมย์
5	ทอผ้า	61	5	ท่าชัย	เมือง
6	ทอผ้า	14	3	วังตะเคียน	กิ่ง อ.หนองมะโมง
7	ผักตบชวา	24	6	บ้านกล้วย	เมือง
8	ผักตบชวา	47	4	อู่ตะเภา	มโนรมย์
9	ทอผ้า	14	1	กุดจอก	กิ่ง อ.หนองมะโมง
10	จักสานไม้ไผ่	30	6	บ่อแร่	วัดสิงห์
11	จักสานไม้ไผ่	173	3	มะขามเฒ่า	วัดสิงห์
12	ไม้กวาดดอกหญ้า	23	1	วังตะเคียน	วัดสิงห์
13	ทอผ้า	36	1	สะพานหิน	กิ่ง อ.หนองมะโมง
14	ทอผ้า	102	9	เนินขาม	กิ่ง อ.เนินขาม
15	ผักตบชวา	23	6	เนินขาม	กิ่ง อ.เนินขาม
16	ผักตบชวา	9	11	ดงคอน	สรรคบุรี
17	ผักตบชวา	½	4	ห้วยกรด	สรรคบุรี
18	ผักตบชวา	180	1	สรรพยา	สรรพยา
19	ผักตบชวา	16/1	7	สรรพยา	สรรพยา
20	ผักตบชวา	32	11	เสือโฮก	เมือง
21	ผักตบชวา	25	9	ตลุก	สรรพยา
22	ผักตบชวา	188/2	11	ตลุก	สรรพยา
23	แชมพูสมุนไพร	169	1	บางหลวง	สรรพยา
24	ประกอบชิ้นส่วนไฟแช็ค	40	2	หนองขุ่น	วัดสิงห์

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	ผลิตภัณฑ์	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ
25	ประกอบชิ้นส่วนไฟแช็ค	53	5	หนองน้อย	วัดสิงห์
26	ประกอบชิ้นส่วนไฟแช็ค	18	1	กุดจอก	กิ่ง อ.หนองมะโมง
27	ประกอบชิ้นส่วนไฟแช็ค	52	5	บ่อแร่	วัดสิงห์
28	ประกอบชิ้นส่วนไฟแช็ค	80	4	หนองมะโมง	กิ่ง อ.หนองมะโมง
29	ประกอบชิ้นส่วนไฟแช็ค	73	3	วังตะเคียน	กิ่ง อ.หนองมะโมง
30	กลุ่มแม่บ้านเกษตรทำข้าวโพด	205	2	บ้านกล้วย	เมือง
31	กลุ่มแม่บ้านบ้านใหม่บางกระเบียน	124	12	ตลุก	สรรพยา
34	กลุ่มฝึกตบชวบางตาคลี-ท่าทราย	60/1	5	หาดอาษา	สรรพยา
35	กลุ่มจักสานไม้ไผ่	119	1	ศิลาदान	มโนรมย์
36	กลุ่มไข่เค็มปลอดสารพิษ วัดสะพาน	421	3	ท่าชัย	เมือง
37	กลุ่มเกษตรบ้านท่าลาภ	241	7	ธรรมามูล	เมือง
38	กลุ่มผู้ผลิตแปรรูปข้าวบ้านท่าไทร	123	12	นางลือ	เมือง
39	กลุ่มประมงบ้านท่าไม้	196	4	ท่าชัย	เมือง
40	กลุ่มทอผ้าสุขเดือนห้า		6	สุขเดือนห้า	กิ่งอ.เนินขาม
41	กลุ่มจักสานฝึกตบชวบ้านบางท่าช้าง	40	6	โพนางคำออก	สรรพยา
42	กลุ่มจักสานฝึกตบชวบ้านใหญ่	47/3	5	โพงาม	สรรคบุรี
43	กลุ่มจักสานฝึกตบชว	5	1	เที่ยงแท้	สรรคบุรี
44	กลุ่มจักสานฝึกตบชว	106	7	แพรกศรีราชา	สรรคบุรี
45	กลุ่มไม้แขวนเสื้อเขาไพร	33	9	ไพรงกยูง	หันคา
46	กลุ่มแม่บ้านบ้านกลาง	59	2	สรรพยา	สรรพยา
47	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านท่าน	58	2	บางหลวง	สรรพยา
48	กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	102	5	ตลุก	สรรพยา
49	กลุ่มแปรรูปน้ำพริก	31	12	บางซุด	สรรคบุรี
50	กลุ่มผลิตภัณฑ์ฝึกตบชว	110	3	ธรรมามูล	เมือง
51	กลุ่มน้ำพริกบางท่าช้าง	47	6	โพนางคำออก	สรรพยา
52	กลุ่มจักสานบ้านหนองยาง	155/1	10	วังตะเคียน	กิ่ง อ.หนองมะโมง
53	กลุ่มน้ำตาลโตนดคลองขี้เหล็ก	99	1	ห้วยกรดพัฒนา	สรรคบุรี
54	กลุ่มเกษตรกรบ้านเขียน	133/1	3	บ้านเขียน	หันคา
55	กลุ่มเกษตรกรหนองจิก	18	6	บ่อแร่	วัดสิงห์
56	กลุ่มไม้กวาดบ้านทุ่งวัวแดง	31	1	วังตะเคียน	กิ่ง อ.หนองมะโมง
57	กลุ่มแปรรูปอาหาร (น้ำพริก)	90	3	โพนางคำออก	สรรพยา
58	กลุ่มแม่บ้านสวนลำไย		3	บางหลวง	สรรพยา
59	กลุ่มทอผ้าบ้านหนองยางตาก	37	1	สุขเดือนห้า	กิ่ง อ. เนินขาม

ที่มา: อุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท 2548.

3. ทรัพยากรมหกรรม

ตาราง 5 ทรัพยากรมหกรรมและเทศกาลของทุกอำเภอในจังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรมหกรรม และเทศกาล	ลักษณะและ ผู้จัดการ	ที่ตั้ง(แผนที่)	วันที่	ประเภทกิจกรรม
3.1 มหกรรมผลไม้ ดนตรี ละคร ระบำ ลิเก ทำขวัญนาคนาค	ผลไม้- ส้มโอ -การแสดงดนตรี ลิเก ละคร ระบำ ทำขวัญ นาคนาค	สวนนกและตลาดกลาง อ. สรรคบุรี	เดือน ก.ค.-ก.ย. ตลอดปี	ค้าขาย ความสนุกเพลิดเพลิน
งานประกวดหุ่นฟางนก	งานแข่งขันประจำ จังหวัด	จัดแข่งขันที่สวนนก อ.เมือง ชัยนาท	จัดเดือนเมษายน ของทุกปี	ความคิดริเริ่ม
การทำน้ำตาลโตนด	สาธิต โดยเอกชน	สวนตาลโตนด	ไม่จำกัดเวลา	การแสดงจริง
3.2 Tournament การ แข่งขันกีฬากอล์ฟ				
เทนนิส มวย ฟุตบอล แข่งม้า แข่งรถ แข่งจักรยาน	แข่งขันชมมวยสากล	อ. สรรพยา อ. มโนรมย์ อ. หันคา	สิงหาคม 2547 กันยายน 2548 พฤศจิกายน 2548	แข่งกับชาวเม็กซิกัน แข่งกับชาวฟิลิปปินส์ แข่งกับชาวฟิลิปปินส์
3.3 งานแสดงสินค้าหรือ ธุรกิจ	แนะนำ-ซื้อ-ขายสินค้า	ห้างโลตัส อ. เมือง	เปิดบริการ 2547	ขายปลีก
3.4 งานอื่นๆ วันชาติ, วันประเพณีต่างๆ	วันสงกรานต์ วันลอยกระทง ก่อพระทราย/ ขนทรายเข้าวัด แห่เทียนพรรษา แห่พระ ทำบุญหน้าลาน	ทุกอำเภอ ทุกอำเภอ ทุกอำเภอ ทุกอำเภอ 27 วัด อำเภอมโนรมย์ ชนบทที่ทำการเกษตร ปลูกข้าว	13-15 เม.ย. วันเพ็ญ เดือน 12 ก่อนสงกรานต์ 1 วัน ก่อนเข้าพรรษา 1 วัน 16 เม.ย. ของทุกปี ขึ้น 8 ค่ำ เดือน 4	รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ ลอยเคราะห์ รำลึกถึงพระคุณ ของวัด เพื่อระลึกถึงประเพณี ดั้งเดิม เป็นการเคารพสักการะ แบบหนึ่ง เพื่อรับขวัญแม่โพสพ หลังเก็บเกี่ยวมีการเผา ข้าวหลามแจกจ่ายกัน จัดงานทางศาสนพิธี นึก ถึงวีรกรรม บวงสรวง ดวงวิญญาณ หล่อเทียนถวายวัด สักการะ รอยพระพุทธรบาท
	ประเพณีบวงสรวง ขุนสรรค์	อ. สรรคบุรี	19-20 ม.ค.	
	หล่อเทียนพรรษา ปิดทองพระพุทธรบาท จำลอง	ทุกอำเภอ ต.เที่ยงแท้ อ. สรรคบุรี	วันอาสาฬหบูชา เพ็ญกลางเดือน 3	

4. ปฏิทิน เทศกาลท่องเที่ยว ในรอบปี

ตาราง 6 เทศกาลท่องเที่ยว

Tourism Events	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
4.1 สวนนกชัยนาท แข่งขัน ประกวดหุ่นฟางนก		6-12										
4.2 นมัสการรอยพระพุทธรูป บาทวัดเขาท่าพระ			15 ค่ำ									
4.3 ทำบุญข้าวหลาม วัฒนธรรมพื้นบ้าน			8 ค่ำ									
4.4 เทศกาลอาหารชัยนาท				11- 13								
4.5 นมัสการพระบรมสารีริกธาตุ วัดพระบรมธาตุวรวิหาร						15 ค่ำ						
4.6 นมัสการหลวงพ่อด ธรรมจักร วัดธรรมามูล												15 ค่ำ
4.7 นมัสการหลวงพ่อด วัดพิชัยนาวาส								15 ค่ำ				
4.8 งานส้มโอชัยนาท								1 ส.ค.– 30 ก.ย.				
6.9 ตักบาตรเทโว								15 ค่ำ				

5. ทรัพยากรกิจกรรม

ตาราง 7 ทรัพยากรกิจกรรม

ทรัพยากรกิจกรรม	ชื่อ	ที่ตั้ง(แผนที่)	เวลา เปิด-ปิด
5.1 กิจกรรมนันทนาการ ศึกษาเส้นทางธรรมชาติ ซีจรรย์านชมโบราณสถาน ว่ายนํ้า พายเรือ ล่องแพ ตกปลา ยิงปืน แฟชั่น บันจีจัมพ์	ไม่ทราบหลักฐานจากกลุ่ม ผู้ประกอบการ	-	-
5.2 กิจกรรมบริการ ขายอุปกรณ์ตกปลา อุปกรณ์แคมป์ Spa นวดตัวและฝ่าเท้า อบสมุนไพร	มโนรมย์สปา	อยู่ระหว่างทางไป วัดธรรมามูล	09.00-17.00 น. ทุกวัน
5.3 สิ่งอำนวยความสะดวก เขื่อนและกระเช้าลอยฟ้า	กระเช้าลอยฟ้าข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา	อ.เมือง	08.30-17.00 น.
5.4 กิจกรรมการท่องเที่ยว ทัวร์สวนผลไม้ ทัวร์อุทยาน ฟาร์มจระเข้ สวนสาธารณะและแหล่งนํ้า	สวนส้มโอ อุทยานแห่งชาติ ฟาร์มจระเข้สันต์ บึงฉวาก บึงละหานใหญ่	เขาพลอง อ.เมือง เขาหลัก, เขาช่องลม อ. วัดสิงค์ อ. หันคา อ. สรรคบุรี	ไม่มีเวลาปิด-เปิด 08.30-17.00 น. 08.30-17.00 น.

6. ทรัพยากรบริการ

ตาราง 8 ทรัพยากรบริการ

ทรัพยากรบริการ	ชื่อ/ประเภท บริการ/ลักษณะ	ที่ตั้ง (แผนที่)	จำนวนห้อง	ราคา
6.1 การขนส่ง การเข้าถึง ยานพาหนะ รถยนต์ รถทัวร์ เรือ เครื่องบิน สนามบิน ท่าเรือ	การขนส่งสาธารณะ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ	กรุงเทพฯ-ชัยนาท - -	-	130 บาท
6.2 ที่พัก โรงแรม 2-3-4-5 ดาว เกสเฮาส์	โรงแรมมนตรี	อ.เมือง ชัยนาท	59 ห้อง	230-550 บาท
B&B Homestay	โรงแรมน้ำชัย	อ.เมือง ชัยนาท	88 ห้อง	160-380 บาท
Farmstay Motel หอพัก เยาวชน แคมป์	โรงแรมสุขจิต โรงแรมชัยนาทอินน์ โรงแรมส.ศิริ โรงแรมเพิ่มสุข ศูนย์อบรมมูลนิธิบูรณะ ชนบทแห่งประเทศไทย โรงแรมสันติ วัดสิงห์รีสอร์ท โรงแรมเชียร์ไทย โรงแรมบุญรอด โรงแรมภูส้มพันธ์ โรงแรมทองเปี่ยม	อ. เมือง ชัยนาท อ. เมือง ชัยนาท อ. เมือง ชัยนาท ต. เขาท่าพระ ชัยนาท อ. เมือง ชัยนาท อ. หันคา ชัยนาท อ. วัดสิงห์ ชัยนาท ต. คู้้งสำเภา อ.มโนรมย์ ต. คู้้งสำเภา อ.มโนรมย์ ต. คู้้งสำเภา อ.มโนรมย์ ต. คู้้งสำเภา อ.มโนรมย์	40 ห้อง 20 ห้อง 10 ห้อง 29 ห้อง 120 ห้อง 25 ห้อง 12 หลัง 13 ห้อง 7 ห้อง 13 ห้อง 13 ห้อง	220-400 บาท 200-300 บาท 100-180 บาท 400 บาท 35-80 บาท 200 บาท
6.3 การต้อนรับ ศูนย์ข้อมูล โบรชัวร์ ของที่ระลึก เส้นทางทัวร์ ป้ายบอกทาง แผนที่ ไกด์ท้องถิ่น เดินเที่ยวเอง ภาพลักษณ์ของ สถานที่ ที่ทำของเจ้าของบ้าน บริษัททัวร์				

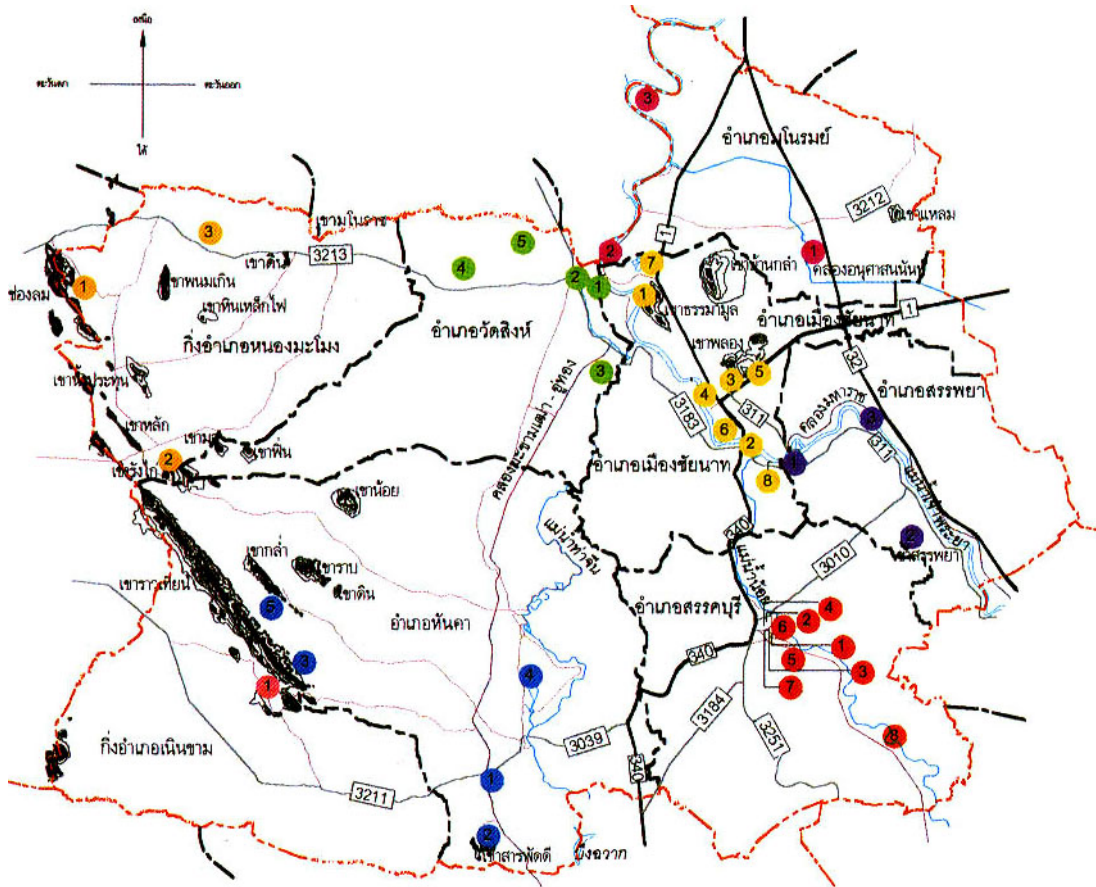
ตาราง 8 (ต่อ)

ทรัพยากรบริการ	ชื่อ/ประเภท บริการ/ลักษณะ	ที่ตั้ง (แผนที่)	จำนวนห้อง	ราคา
6.4 บริการอื่นๆ				
ร้านอาหารไทย/จีน	เรือนแพ	ถ. ชัยณรงค์ อ. เมือง		
	ครัวชัยนาท	ถ. พหลโยธิน อ. เมือง		
	เพ็ญนภา	ถ. ลुकเสื่อสอง อ. เมือง		
	อรรวรรณ	ต. ธรรมามูล อ. เมือง		
	ท่าลาภ	ต. ธรรมามูล อ. เมือง		
	แฟริมน้ำ	ต. บ้านกล้วย อ. เมือง		
	แพเจ้าคุณ	ต. บ้านกล้วย อ. เมือง		
	แพรุ่ง	ต. บ้านกล้วย อ. เมือง		
	ส้มจีน	ถ. ชัยณรงค์ อ. เมือง		
ร้านขายของที่ระลึก	เจ้าพระยา	ถ. พหลโยธิน อ. เมือง		
	เบญจรงค์ชัยนาทเซรามิก	อ. ชัยนาท		
	สุทินเบญจรงค์	ต. บ้านกล้วย อ.เมือง		
	เครื่องปั้นดินเผา	ต. แพรกศรีราชา		
	ชดินทร์ซาร์ สุขนาถ	อ. สรรคบุรี		
ธนาคาร จุดแลกเงิน	ผ้าไหมตีนจกกลุ่มผ้าเนินขาม	กิ่ง อ. เนินขาม		
	ธนาคารกรุงเทพ	อ. เมือง		
	ธนาคารกรุงไทย	อ. เมือง		
	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	อ.วัดสิงห์		
	ธนาคารทหารไทย	อ. สรรคบุรี		
	ธนาคารไทยพาณิชย์	อ. เมือง		
ไปรษณีย์	บริการสาธารณะ	ทุกอำเภอ		
โทรศัพท์	ส่วนภูมิภาค	ทุกอำเภอ		
ไฟฟ้า	ส่วนภูมิภาค	ทุกอำเภอ		
สถานีเติมน้ำมัน	ป.ต.ท. และ บางจาก	อ. เมือง		

ที่มา: ข้อมูลการตลาด สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชัยนาท (2541: 78)

หลังจากได้วิเคราะห์ผลการศึกษาด้านสำรวจทรัพยากร (Resource Audit) แล้ว ทำให้ทราบถึงทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อจังหวัดในด้านต่าง ๆ ทั้งทรัพยากรหลัก และทรัพยากรรอง ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำข้อมูลสถานที่และกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างได้เลือกแล้วมาประมวลเป็นแผนที่ท่องเที่ยว (Resource Map) โดยสามารถแสดงจุดของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและรู้จัก

Resource Map

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท

อำเภอเมืองชัยนาท

- 1 วัดธรรมามูลวรวิหาร
- 2 วัดพระบรมธาตุวรวิหาร
- 3 วัดบูรพเทคนาอริญาลี (วัดเขาพลอง)
- 4 ศาลหลักเมือง
- 5 สวนนกชัยนาท
- 6 หนองระแหง
- 7 บึงสำเนา
- 8 วัดสองคม

อำเภอสรรคบุรี

- 1 วัดมหาธาตุ
- 2 วัดโตนดหลาย
- 3 วัดพระยาแพรก
- 4 วัดสองพี่น้อง
- 5 วัดพระแก้ว
- 6 วัดวิหารทอง
- 7 อนุสาวรีย์ขุนสรรค์
- 8 วัดธรรมเมิภาวาส

อำเภออินทร์มัย

- 1 เมืองคู่ตะกา
- 2 วัดพิบูลงาม
- 3 สวนเกษตรปลอดสารพิษ

อำเภอวัดสิงห์

- 1 วัดปากคลองมะขามเฒ่า
- 2 วัดสิงห์สถิตย์
- 3 วัดทรงสวย
- 4 วัดพันชัน
- 5 วัดหนองบัว

อำเภอหันคา

- 1 วัดศิขณาวาส (วัดบ้านเขียน)
- 2 วัดเขาสารพัดดีศรีเจริญธรรม (วัดโกลกวังล)
- 3 ป่าสงวนแห่งชาติเขาวงกตเขียน
- 4 บึงกระจับ - เกาะเมือง
- 5 ฟาร์มปศุสัตว์ M7

อำเภอสรรพยา

- 1 เขื่อนเจ้าพระยา
- 2 เขาสรรพยา
- 3 วัดอินทราคม (วัดตุ๊ก)

กิ่งอำเภอหนองมะโมง

- 1 ป่าสงวนแห่งชาติเขาหลัก - เขาช่องลม
- 2 เขารังไก่อ
- 3 อนุสรณ์สถานมวย อึ้งภากรณ์

กิ่งอำเภอเนินขาม

- 1 ป่าสงวนแห่งชาติเขาวงกตเขียน

เครื่องหมาย

- - - - - เขตจังหวัด
- - - - - เขตอำเภอ
- — — — ถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง
- ~ ~ ~ ~ คลองส่งน้ำชลประทาน

หนอง บึง
แม่น้ำ คลอง ห้วย
เส้นชั้นความสูง

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดชัยนาท
กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

ภาพประกอบ 37 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม และ ตารางสรุป พร้อมภาพประกอบ

กลุ่มที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นภาคประชาชน
ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นภาคประชาชน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 ราย โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังปรากฏ
ในตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
-ชาย	30	30.00
-หญิง	70	70.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
-ต่ำกว่า 30 ปี	42	42.00
-30 - 45 ปี	34	34.00
-46 ปีขึ้นไป	24	24.00
รวม	100	100.00
3. สถานภาพ		
-โสด	49	49.00
-สมรส	44	44.00
-แยกกันอยู่/หย่าร้าง	7	7.00
รวม	100	100.00
4. การศึกษา		
-ป.4	7	7.00
-ป.6	8	8.00
-ม.3	21	21.00
-ม. 6	2	2.00
-ปวช.	37	37.00
-ปวส.	24	24.00
-ปริญญาตรี	1	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
-สูงกว่าปริญญาตรี	7	7.00
รวม	100	100.00
5. อาชีพ		
-ค้าขาย	7	7.00
-การเกษตร	8	8.00
-นักเรียน/นักศึกษา	21	21.00
-ข้าราชการบำนาญ	2	2.00
-รับราชการ	37	37.00
-พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัท	24	24.00
-แม่บ้าน	1	1.00
รวม	100	100.00
6. รายได้ต่อเดือน		
-ไม่มีรายได้	18	18.00
-ต่ำกว่า 5,000 บาท	14	14.00
-5,000 - 10,000 บาท	28	28.00
-10,001 - 15,000 บาท	16	16.00
-15,001 - 20,000 บาท	8	8.00
-มากกว่า 20,000 บาท	16	16.00
รวม	100	100.00

ตาราง 9 แสดงว่า จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม 100 คน เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า เป็นเพศชาย ร้อยละ 30.00 เพศหญิง ร้อยละ 70.00 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 42.00 อายุระหว่าง 30 - 45 ปี ร้อยละ 34.00 อายุ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 24.00 เมื่อพิจารณาตามสถานภาพ พบว่าเป็นโสด ร้อยละ 49.00 สมรสแล้ว ร้อยละ 44.00 แยกกันอยู่/หย่าร้าง ร้อยละ 7.00 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาระดับ ป.4 ร้อยละ 7.00 ป.6 ร้อยละ 8.00 ม.3 ร้อยละ 21.00 ม.6 ร้อยละ 2.00 ปวช. ร้อยละ 37.00 ปวส. ร้อยละ 24.00 ปริญญาตรี ร้อยละ 1.00 และ สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 7.00 เมื่อพิจารณาตามอาชีพ พบว่า มีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 7.00 การเกษตร ร้อยละ 8.00 นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 21.00 ข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 2.00 รับราชการ ร้อยละ 37.00 พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัท ร้อยละ 24.00 แม่บ้าน ร้อยละ 1.00 และเมื่อพิจารณาตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ไม่มีรายได้ ร้อยละ 18.00 ต่ำกว่า 5,000 บาท

ร้อยละ 14.00 มีรายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท ร้อยละ 28.00 มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 16.00 มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 8.00 มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 16.00

กลุ่มที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นภาครัฐ
 ในตอนนี้เป็นกรวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นภาครัฐที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 ราย โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
-ชาย	44	44.00
-หญิง	56	56.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
-ต่ำกว่า 30 ปี	10	10.00
-30 - 45 ปี	47	47.00
-46 ปีขึ้นไป	43	43.00
รวม	100	100.00
3. สถานภาพ		
-โสด	17	17.00
-สมรส	78	78.00
-แยกกันอยู่/หย่าร้าง	5	5.00
รวม	100	100.00

ตาราง 10 (ต่อ)

สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
4. การศึกษา		
-ป.4	-	-
-ป.6	-	-
-ม.3	1	1.00
-ม.6	3	3.00
-ปวช.	5	5.00
-ปวส.	9	9.00
-ปริญญาตรี	68	68.00
-สูงกว่าปริญญาตรี	14	14.00
รวม	100	100.00
5. อาชีพ		
- รับราชการ	93	93.00
- ลูกจ้าง	7	7.00
รวม	100	100.00
6. รายได้ต่อเดือน		
-ไม่มีรายได้	-	-
-ต่ำกว่า 5,000 บาท	-	-
-5,000 - 10,000 บาท	14	14.00
-10,001 - 15,000 บาท	21	21.00
-15,001 - 20,000 บาท	22	22.00
-มากกว่า 20,000 บาท	43	43.00
รวม	100	100.00

ตาราง 10 แสดงว่า จำนวนภาครัฐที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 คน เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า เป็นเพศชาย ร้อยละ 44.00 เพศหญิง ร้อยละ 56.00 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 10.00 อายุระหว่าง 30 - 45 ปี ร้อยละ 47.00 อายุ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 43.00 เมื่อพิจารณาตามสถานภาพ พบว่าเป็นโสด ร้อยละ 17.00 สมรสแล้ว ร้อยละ 78.00 แยกกันอยู่/หย่าร้าง ร้อยละ 5.00 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาระดับ ม.3 ร้อยละ 1.00 ม. 6 ร้อยละ 3.00 ปวช. ร้อยละ 5.00 ปวส. ร้อยละ 9.00 ปริญญาตรี ร้อยละ 68.00 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 14.00 เมื่อพิจารณาตามอาชีพ พบว่า รับราชการ ร้อยละ 93.00 เป็นลูกจ้าง ร้อยละ 7.00

เมื่อพิจารณาตามรายได้ต่อเดือน พบว่า มีรายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท ร้อยละ 14.00 มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 21.00 มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 22.00 และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 43.00

กลุ่มที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ประกอบการ

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ราย โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังปรากฏในตาราง 11

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
-ชาย	15	30.00
-หญิง	35	70.00
รวม	50	100.00
2. อายุ		
-ต่ำกว่า 30 ปี	12	24.00
-30 - 45 ปี	27	54.00
-46 ปีขึ้นไป	11	22.00
รวม	50	100.00
3. สถานภาพ		
-โสด	16	32.00
-สมรส	27	54.00
-แยกกันอยู่/หย่าร้าง	7	14.00
รวม	50	100.00

ตาราง 11 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
4. การศึกษา		
-ป.4	-	-
-ป.6	6	12.00
-ม.3	5	10.00
-ม.6	9	18.00
-ปวช.	-	-
-ปวส.	12	24.00
-ปริญญาตรี	6	12.00
-สูงกว่าปริญญาตรี	12	24.00
รวม	50	100.00
5. อาชีพ		
-ค้าขาย	29	58.00
-การเกษตร	21	42.00
รวม	50	100.00
6. รายได้ต่อเดือน		
-ไม่มีรายได้	-	-
-ต่ำกว่า 5,000 บาท	-	-
-5,000 - 10,000 บาท	13	26.00
-10,001 - 15,000 บาท	5	10.00
-15,001 - 20,000 บาท	11	22.00
-มากกว่า 20,000 บาท	21	42.00
รวม	50	100.00

ตาราง 11 แสดงว่า จำนวนผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 50 คน เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า เป็นเพศชาย ร้อยละ 30.00 เพศหญิง ร้อยละ 70.00 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 24.00 อายุระหว่าง 30 - 45 ปี ร้อยละ 54.00 และอายุ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 22.00 เมื่อพิจารณาตามสถานภาพ พบว่าเป็นโสด ร้อยละ 32.00 สมรสแล้ว ร้อยละ 54.00 แยกกันอยู่/หย่าร้าง ร้อยละ 14.00 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาระดับ ป.6 ร้อยละ 12.00 ม.3 ร้อยละ 10.00 ม.6 ร้อยละ 18.00 ปวส. ร้อยละ 24.00 ปริญญาตรี ร้อยละ 12.00 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 24.00 เมื่อพิจารณาตามอาชีพ พบว่า มีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 58.00

อาชีพการเกษตร ร้อยละ 42.00 เมื่อพิจารณาตามรายได้ต่อเดือน พบว่า มีรายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท ร้อยละ 26.00 มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 10.00 มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 22.00 และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 42.00

กลุ่มที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยวจำนวน 100 ราย โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
-ชาย	28	28.00
-หญิง	72	72.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
-ต่ำกว่า 30 ปี	22	22.00
-30 - 45 ปี	42	42.00
-46 ปีขึ้นไป	36	36.00
รวม	100	100.00
3. สถานภาพ		
-โสด	29	29.00
-สมรส	64	64.00
-แยกกันอยู่/หย่าร้าง	7	7.00
รวม	100	100.00

ตาราง 12 (ต่อ)

สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
4. การศึกษา		
-ป.4	2	2.00
-ป.6	1	1.00
-ม.3	3	3.00
-ม.6	3	3.00
-ปวส.	8	8.00
-ปริญญาตรี	69	69.00
-สูงกว่าปริญญาตรี	8	8.00
รวม	100	100.00
5. อาชีพ		
- รับราชการ	73	73.00
- ลูกจ้าง หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	13.00
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	14	14.00
รวม	100	100.00
6. รายได้ต่อเดือน		
-ไม่มีรายได้	7	7.00
-ต่ำกว่า 5,000 บาท	6	6.00
-5,000 - 10,000 บาท	13	13.00
-10,001 - 15,000 บาท	20	20.00
-15,001 - 20,000 บาท	15	15.00
-มากกว่า 20,000 บาท	39	39.00
รวม	100	100.00

ตาราง 12 แสดงว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 คน เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า เป็นเพศชาย ร้อยละ 28.00 เพศหญิง ร้อยละ 72.00 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 22.00 อายุระหว่าง 30 - 45 ปี ร้อยละ 42.00 อายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.00 เมื่อพิจารณาตามสถานภาพ พบว่า เป็นโสด ร้อยละ 29.00 สมรสแล้ว ร้อยละ 64.00 แยกกันอยู่/หย่าร้าง ร้อยละ 7.00 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาระดับ ป.4 ร้อยละ 2.00 ป.6 ร้อยละ 1.00 ม.3 ร้อยละ 3.00 ม. 6 ร้อยละ 3.00 ปวช. ร้อยละ 6.00 ปวส. ร้อยละ 8.00 ปริญญาตรี ร้อยละ 69.00 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 8.00 เมื่อพิจารณาตามรายได้ต่อเดือน

พบว่า รัฐบาล ร้อยละ 73.00 พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 13.00 ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 14.00 เมื่อพิจารณาตามรายได้ ไม่มีรายได้ ร้อยละ 7.00 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 6.00 มีรายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท ร้อยละ 13.00 มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 20.00 มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 15.00 และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 39.00

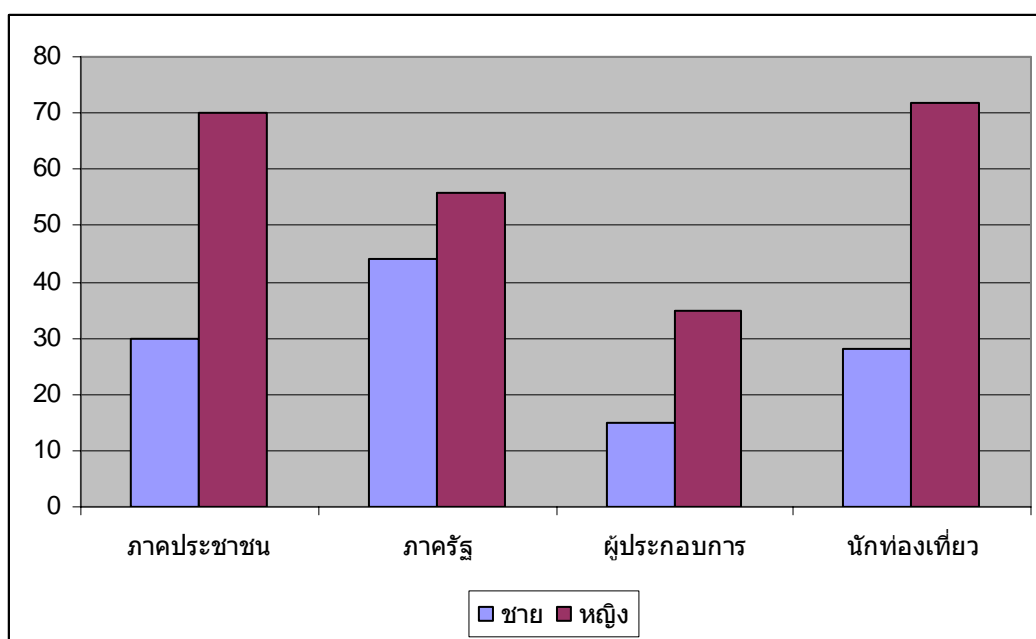
สรุปการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม (จากตาราง 9-12)

เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามเชิงคุณภาพเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยว ภาครัฐ ประชาชน และผู้ประกอบการ

ตาราง 13 เพศ

เพศ	ประชาชน			ภาครัฐ			*ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว		
	ชาย	หญิง	รวม%	ชาย	หญิง	รวม%	ชาย	หญิง	รวม%	ชาย	หญิง	รวม%
จำนวน	30	70	100	44	56	100	30	70	100	28	72	100

* ผู้ประกอบการ n = 50 (15+35 = 50)

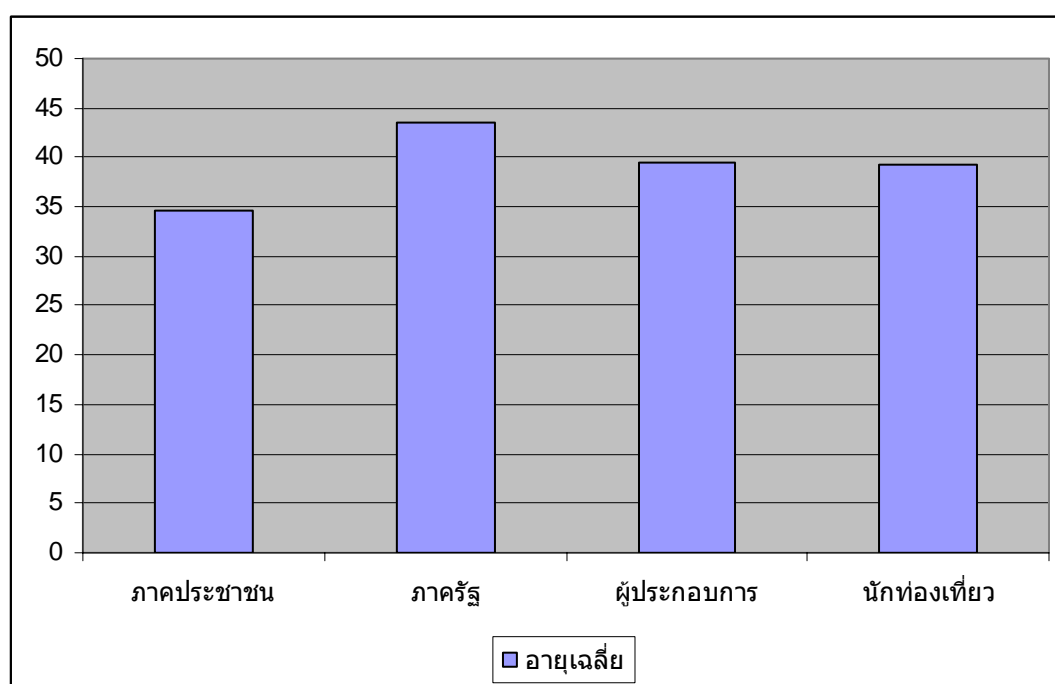

ภาพประกอบ 38 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ตาราง 14 อายุ

อายุ	ประชาชน				ภาครัฐ				*ผู้ประกอบการ				นักท่องเที่ยว			
	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปี	รวม %	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปี	รวม %	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปี	รวม %	ต่ำกว่า 30 ปี	30-45 ปี	46 ปี	รวม %
จำนวน	42	34	24	100	10	47	43	100	24	54	22	100	22	42	36	100

* ผู้ประกอบการ n = 50 (12+27+11= 50)

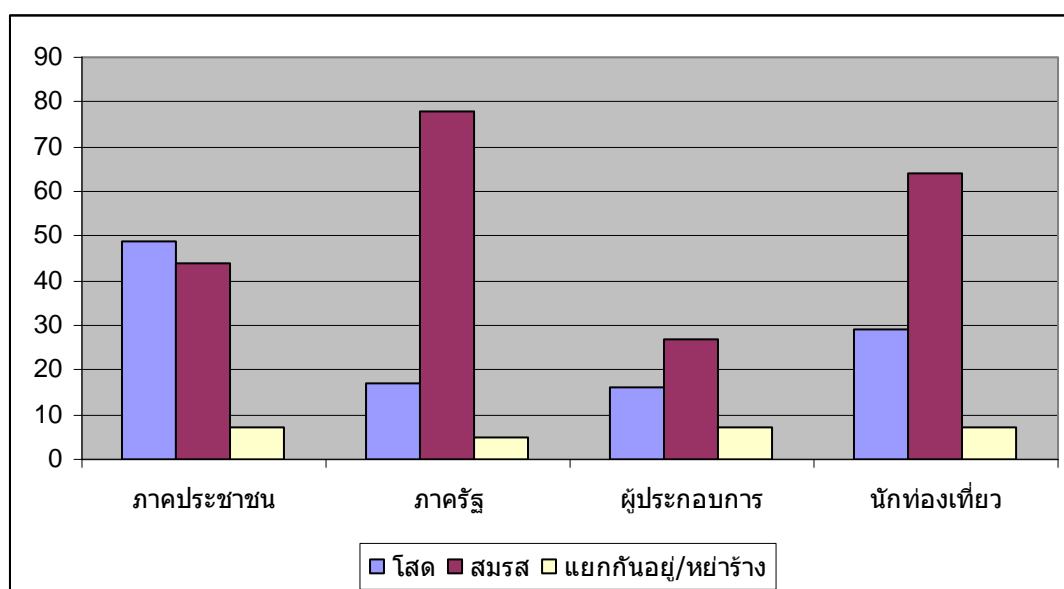

ภาพประกอบ 39 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ตาราง 15 สถานภาพ

สถานภาพ สมรส	ประชาชน				ภาครัฐ				*ผู้ประกอบการ				นักท่องเที่ยวน			
	โสด	สมรส	แยกกันอยู่	รวม %	โสด	สมรส	แยกกันอยู่	รวม %	โสด	สมรส	แยกกันอยู่	รวม %	โสด	สมรส	แยกกันอยู่	รวม %
จำนวน	49	44	7	100	17	78	5	100	32	54	14	100	49	44	7	100

* ผู้ประกอบการ n = 50 (16+27+7 = 50)

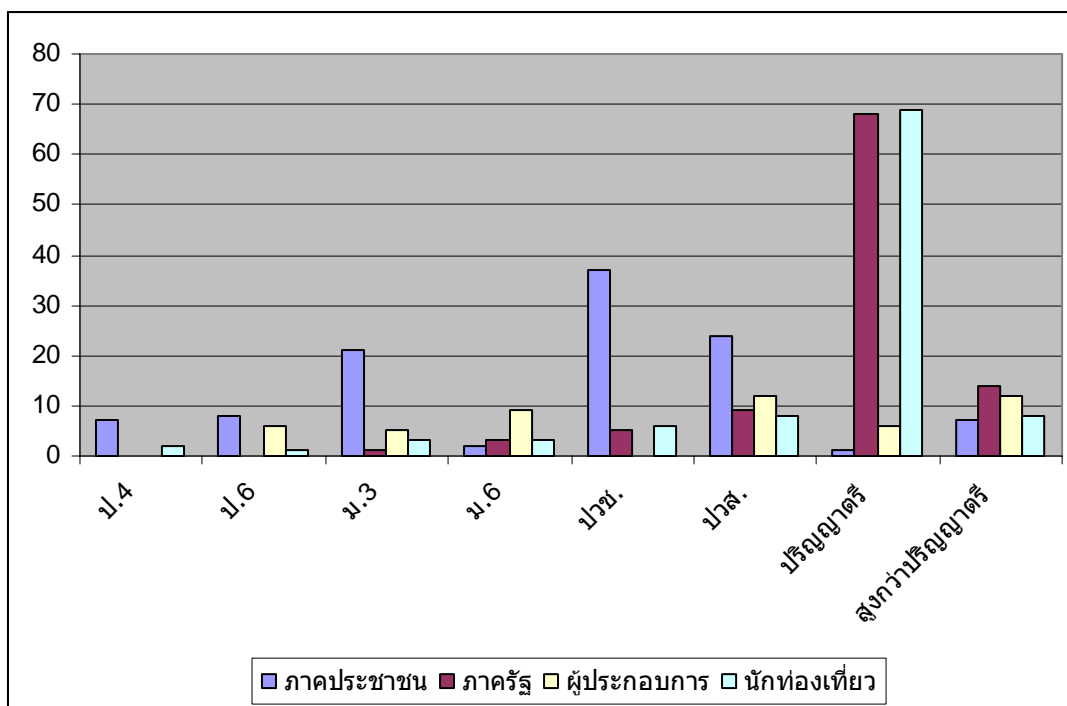

ภาพประกอบ 40 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

ตาราง 16 การศึกษา

การศึกษา	ประชาชน				ภาครัฐ				*ผู้ประกอบการ				นักท่องเที่ยว			
	สูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม%	สูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม%	สูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม%	สูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม%
จำนวน	7	1	92	100	14	68	18	100	24	12	64	100	8	69	23	100

* ผู้ประกอบการ n = 50 (12+6+32 = 50)

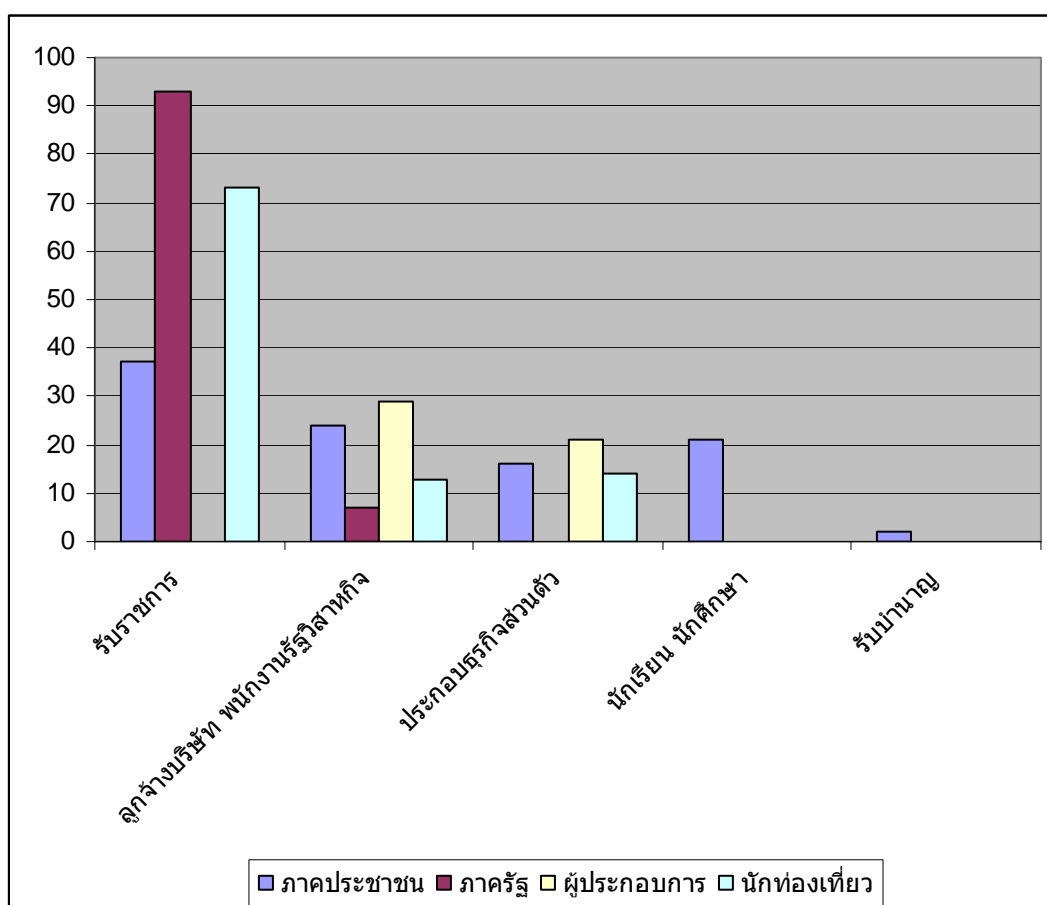

ภาพประกอบ 41 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา

ตาราง 17 อาชีพ

	รับราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ประกอบกิจการ ส่วนตัว	นักเรียน/ นักศึกษา	บำนาญ	รวม %
ประชาชน	37	24	16	21	2	100
ภาครัฐ	93	7	-	-	-	100
*ผู้ประกอบการ	-	58	42	-	-	100
นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	73	13	14	-	-	100

* ผู้ประกอบการ n = 50 (29 + 21 = 50)

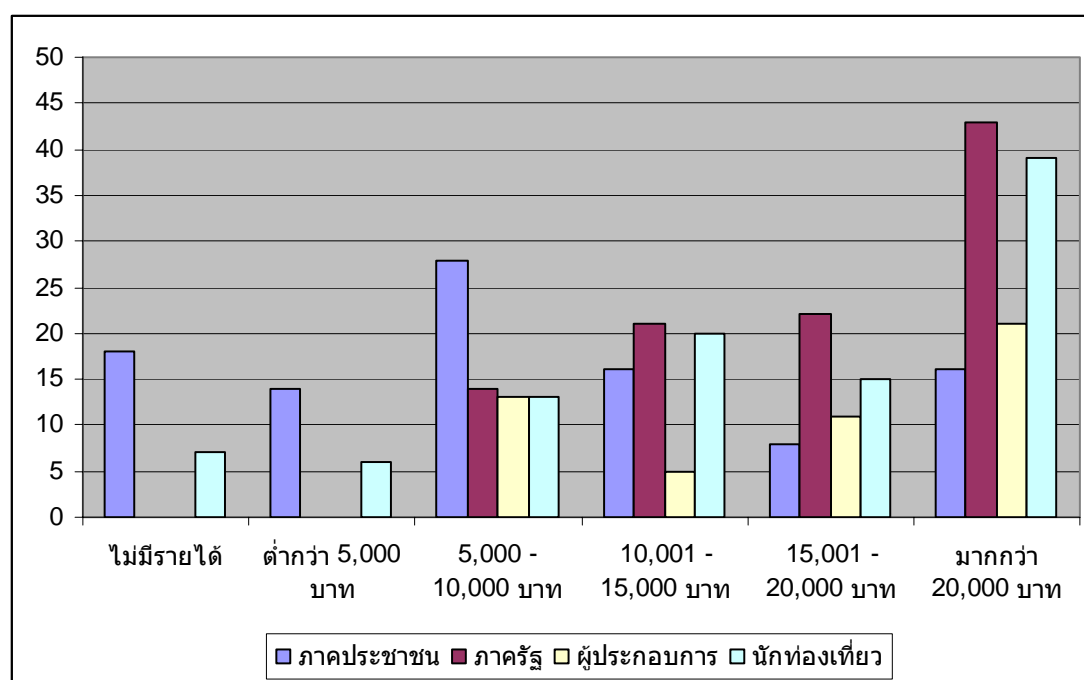

ภาพประกอบ 42 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

ตาราง 18 รายได้

	ไม่มี รายได้	รายต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	มากกว่า 20,000 บาท	รวม%
ประชาชน	18	14	28	16	8	16	100
ภาครัฐ	-	-	14	21	22	43	100
*ผู้ประกอบการ	-	-	26	10	22	42	100
นักท่องเที่ยว	7	6	13	20	15	39	100

* ผู้ประกอบการ n = 50 (13 + 5 +11 +21 = 50)

ภาพประกอบ 43 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

**ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 -5 ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มทั้ง
โดยรวมและรายด้านตามหัวข้อที่กำหนดในแบบสอบถาม 5 ตอน
(จากตาราง 19 – 44) และตารางสรุป พร้อมภาพประกอบ**

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวและอื่น ๆ ตั้งแต่ตอนที่ 2-5.2 ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม ทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และจัดระดับความคิดเห็นตามค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

- 1.00 – 1.49 มีความเหมาะสมที่จะจัดลำดับว่าน้อยที่สุด
- 1.50 – 2.49 มีความเหมาะสมที่จะจัดลำดับว่าน้อย
- 2.50 – 3.49 มีความเหมาะสมที่จะจัดลำดับว่าปานกลาง
- 3.50 – 4.49 มีความเหมาะสมที่จะจัดลำดับว่ามาก
- 4.50 – 5.00 มีความเหมาะสมที่จะจัดลำดับว่ามากที่สุด

ตาราง 19 ตารางแสดงทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรท่องเที่ยว	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติ	3.56	.63	มาก	3.60	.72	มาก	3.02	.84	ปานกลาง	3.55	0.53	มาก	3.49	.69	ปานกลาง
2. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	3.85	.70	มาก	3.88	.75	มาก	3.41	.96	ปานกลาง	3.80	0.62	มาก	3.78	.75	มาก
3. ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง	4.01	.81	มาก	4.21	.79	มาก	3.44	1.05	ปานกลาง	4.12	0.71	มาก	4.02	.85	มาก
4. งานเทศกาลและมหรหรมประเพณี	3.91	.72	มาก	3.95	.74	มาก	3.68	.93	มาก	3.92	0.68	มาก	3.89	.75	มาก
5. กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท	3.59	.77	มาก	3.50	.82	มาก	3.14	.60	ปานกลาง	3.43	0.82	ปานกลาง	3.46	.79	ปานกลาง
6. การบริการ ด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.38	1.01	ปานกลาง	3.49	1.00	ปานกลาง	3.48	1.10	ปานกลาง	3.36	0.97	ปานกลาง	3.42	1.01	ปานกลาง
7. ด้านสาธารณสุขปลอดภัย	3.71	.88	มาก	3.73	.87	มาก	3.29	1.09	ปานกลาง	3.77	0.79	มาก	3.67	.90	มาก
8. ด้านที่พัก, ร้านอาหาร	3.35	.90	ปานกลาง	3.30	.94	ปานกลาง	2.74	.90	ปานกลาง	3.30	0.78	ปานกลาง	3.23	.90	ปานกลาง
9. ด้านข้อมูลการท่องเที่ยว	3.26	.88	ปานกลาง	3.31	1.04	ปานกลาง	2.92	.82	ปานกลาง	3.19	0.91	ปานกลาง	3.20	.93	ปานกลาง
รวม	3.62	.67	มาก	3.68	.70	มาก	3.24	.72	ปานกลาง	3.60	0.57	มาก	3.57	.67	มาก

จากตาราง 19 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทที่ภาคประชาชนเห็นว่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมา คือ งานเทศกาลและมหรหรมประเพณี ($\bar{X} = 3.91$) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.85$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.71$) กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท ($\bar{X} = 3.59$) ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.56$) การบริการ ด้านคมนาคม ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.38$) ด้านที่พัก, ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.35$) และ ด้านข้อมูลการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทที่ภาครัฐเห็นว่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมา คือ งานเทศกาลและมหรหรมประเพณี ($\bar{X} = 3.95$) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.88$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.73$) ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.6$) กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท ($\bar{X} = 3.5$) การบริการ ด้านคมนาคม ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.49$) ด้านข้อมูลการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.31$) และ ด้านที่พัก, ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.3$)

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทที่ผู้ประกอบการเห็นว่มีความเหมาะสมมากที่สุดคืองานเทศกาลและมหรหรมประเพณี ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมา คือ การบริการ ด้านคมนาคม ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.48$) ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง ($\bar{X} = 3.44$) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.41$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.29$) กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท ($\bar{X} = 3.14$) ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.02$) ด้านข้อมูลการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.92$) และ ด้านที่พัก, ร้านอาหาร ($\bar{X} = 2.74$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทที่นักท่องเที่ยวเห็นว่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง ($\bar{X} =$

4.12) รองลงมา คือ งานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณี ($\bar{X} = 3.92$) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.8$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.77$) ทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.55$) กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท ($\bar{X} = 3.43$) การบริการ ด้านคมนาคม ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.36$) ด้านที่พัก, ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.3$) และด้านข้อมูลการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.19$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุดคือ ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมา คือ งานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณี ($\bar{X} = 3.89$) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.78$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.67$) ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.49$) กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท ($\bar{X} = 3.46$) การบริการ ด้านคมนาคม ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.42$) ด้านที่พัก, ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.23$) และ ด้านข้อมูลการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.20$) ตามลำดับ

ตาราง 20 ตารางแสดงทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ทศนิยมภาพลุ่มน้ำ เจ้าพระยาและท่า จีน	3.54	0.83	มาก	3.81	.93	มาก	3.02	0.87	ปาน กลาง	3.75	0.85	มาก	3.60	.90	มาก
2. ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา	3.33	0.88	ปาน กลาง	3.35	.91	ปาน กลาง	2.88	0.82	ปาน กลาง	3.23	0.76	ปาน กลาง	3.24	.86	ปาน กลาง
3. เขาสารพัดดี อำเภอ หันคา	3.61	0.78	มาก	3.71	.96	มาก	3.04	0.88	ปาน กลาง	3.71	0.87	มาก	3.59	.90	มาก
4. บึงฉวาก อำเภอหัน คา	4.16	0.77	มาก	4.29	.82	มาก	3.44	1.18	ปาน กลาง	4.22	0.79	มาก	4.11	.90	มาก
5. บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี	3.50	0.85	มาก	3.36	.95	ปาน กลาง	2.94	1.00	ปาน กลาง	3.40	0.77	ปาน กลาง	3.35	.89	ปาน กลาง
6. บึงละหานบัว อำเภอหันคา	3.41	0.79	ปาน กลาง	3.34	.92	ปาน กลาง	2.88	0.92	ปาน กลาง	3.24	0.74	ปาน กลาง	3.27	.85	ปาน กลาง
7. เขาสรรพยา อำเภอ สรรพยา	3.46	0.86	ปาน กลาง	3.45	.88	ปาน กลาง	2.90	0.93	ปาน กลาง	3.36	0.92	ปาน กลาง	3.35	.91	ปาน กลาง
8. เขาพลอง อำเภอ เมือง	3.47	0.86	ปาน กลาง	3.47	.90	ปาน กลาง	3.10	0.89	ปาน กลาง	3.51	0.83	มาก	3.43	.88	ปาน กลาง
รวม	3.56	0.63	มาก	3.60	.72	มาก	3.02	0.84	ปาน กลาง	3.55	0.53	มาก	3.49	.69	ปาน กลาง

จากตาราง 20 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นที่ทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรธรรมชาติที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุด คือ บึงฉวาก อำเภอหันคา ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา คือ เขาสารพัดดี อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.61$) ทศนิยมภาพลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน ($\bar{X} = 3.54$) บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.50$) เขาพลอง อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.47$) เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา ($\bar{X} = 3.46$) บึงละหานบัว อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.41$) และ ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นที่ทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรธรรมชาติที่ภาครัฐเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุด คือ บึงฉวาก อำเภอหันคา ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมา คือ ทศนิยมภาพลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน ($\bar{X} = 3.81$) เขาสารพัดดี อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.71$) เขาพลอง อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.47$) เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา ($\bar{X} = 3.45$) บึงละหานใหญ่ อำเภอ

สรรคบุรี ($\bar{X} = 3.36$) ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.35$) และ บึงละหานบัว อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทรัพยากรธรรมชาติที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ บึงฉวาก อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมา คือ เขาพลอง อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.10$) เขาสารพัดดี อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.04$) ทัศนียภาพลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน ($\bar{X} = 3.02$) บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 2.94$) เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา ($\bar{X} = 2.90$) ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา ($\bar{X} = 2.88$) และ บึงละหานบัว อำเภอหันคา ($\bar{X} = 2.88$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทรัพยากรธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ บึงฉวาก อำเภอหันคา ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมา คือ ทัศนียภาพลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน ($\bar{X} = 3.75$) เขาสารพัดดี อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.71$) เขาพลอง อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.51$) บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.4$) เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา ($\bar{X} = 3.36$) บึงละหานบัว อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.24$) และ ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.23$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุดคือ บึงฉวาก อำเภอหันคา ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมา คือ ทัศนียภาพลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน ($\bar{X} = 3.60$) เขาสารพัดดี อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.59$) เขาพลอง อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.43$) บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.35$) เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา ($\bar{X} = 3.35$) บึงละหานบัว อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.27$) และ ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ตาราง 21 ตารางแสดงทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของ
จังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เมืองโบราณคดีดงคอน อำเภอสรรคบุรี	3.66	0.88	มาก	3.71	.96	มาก	3.46	1.05	ปาน กลาง	3.60	0.92	มาก	3.63	.94	มาก
2. อุสุรณสถานขุนสรร์	3.77	0.90	มาก	3.80	.95	มาก	3.32	1.19	ปาน กลาง	3.73	0.84	มาก	3.70	.95	มาก
3. เมืองโบราณดอนกลาง อำเภอวัดสิงห์	3.52	0.89	มาก	3.50	.96	มาก	3.22	1.20	ปาน กลาง	3.45	0.86	ปาน กลาง	3.45	.95	ปาน กลาง
4. เมืองโบราณ อู่ตะเภา	3.68	0.91	มาก	3.48	.98	ปาน กลาง	3.24	0.74	ปาน กลาง	3.46	0.83	ปาน กลาง	3.50	.89	มาก
5. วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์	4.22	0.79	มาก	4.27	.79	มาก	3.68	1.13	มาก	4.28	0.75	มาก	4.17	.86	มาก
6. วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง	3.94	0.86	มาก	4.09	.89	มาก	3.48	1.01	ปาน กลาง	3.98	0.94	มาก	3.93	.93	มาก
7. วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี	3.83	0.93	มาก	3.81	.99	มาก	3.40	0.99	ปาน กลาง	3.76	0.88	มาก	3.74	.95	มาก
8. วัดธรรมามูล อำเภอ เมือง	4.08	0.81	มาก	4.28	.79	มาก	3.52	1.05	มาก	4.13	0.79	มาก	4.07	.87	มาก
9. วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี	3.92	0.92	มาก	3.94	.97	มาก	3.36	1.01	ปาน กลาง	3.83	0.90	มาก	3.82	.96	มาก
รวม	3.85	0.70	มาก	3.88	.75	มาก	3.41	0.96	ปาน กลาง	3.80	0.62	มาก	3.78	.75	มาก

จากตาราง 21 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุดคือ วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์ ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมา คือ วัดธรรมามูล อำเภอเมือง ($\bar{X} = 4.08$) วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.94$) วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.92$) วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.83$) อุสุรณสถานขุนสรร์ ($\bar{X} = 3.77$) เมืองโบราณอู่ตะเภา ($\bar{X} = 3.68$) เมืองโบราณคดีดงคอน อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.66$) และ เมืองโบราณดอนกลาง อำเภอวัดสิงห์ ($\bar{X} = 3.52$)

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ภาครัฐเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือ วัดธรรมามูล อำเภอมือง ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา คือ วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอสว่าง ($\bar{X} = 4.27$) วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอมือง ($\bar{X} = 4.09$) วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.94$) วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.81$) อนุสรณ์สถานขุนสรรค์ ($\bar{X} = 3.80$) เมืองโบราณคดีตองคอน อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.71$) เมืองโบราณตองกลาง อำเภอสว่าง ($\bar{X} = 3.50$) และ เมืองโบราณอุตะเปา ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือ วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอสว่าง ($\bar{X} = 3.68$) วัดธรรมามูล อำเภอมือง ($\bar{X} = 3.52$) วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอมือง ($\bar{X} = 3.48$) เมืองโบราณคดีตองคอน อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.46$) วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.40$) วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.36$) อนุสรณ์สถานขุนสรรค์ ($\bar{X} = 3.32$) เมืองโบราณ อุตะเปา ($\bar{X} = 3.24$) และ เมืองโบราณตองกลาง อำเภอสว่าง ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือ วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอสว่าง ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา คือ วัดธรรมามูล อำเภอมือง ($\bar{X} = 4.13$) วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอมือง ($\bar{X} = 3.98$) วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.83$) วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.76$) อนุสรณ์สถานขุนสรรค์ ($\bar{X} = 3.73$) เมืองโบราณคดีตองคอน อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.60$) เมืองโบราณ อุตะเปา ($\bar{X} = 3.46$) และ เมืองโบราณตองกลาง อำเภอสว่าง ($\bar{X} = 3.45$)

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุด คือ วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์ ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมา คือ วัดธรรมามูล อำเภอเมือง ($\bar{X} = 4.07$) วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.93$) วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.82$) วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.74$) อนุสรณ์สถานขุนสรรค์ ($\bar{X} = 3.7$) เมืองโบราณคดีตองคอน อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.63$) เมืองโบราณ อุตะเปา ($\bar{X} = 3.5$) และ เมืองโบราณดอนกลาง อำเภอวัดสิงห์ ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ

ตาราง 22 ตารางแสดงทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เขื่อนชัยนาท	4.09	0.91	มาก	4.34	.83	มาก	3.42	1.11	ปานกลาง	4.30	0.81	มาก	4.13	.94	มาก
2. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี	3.92	0.94	มาก	3.97	.96	มาก	3.32	1.11	ปานกลาง	3.92	0.81	มาก	3.85	.96	มาก
3. สวนนก	4.03	0.92	มาก	4.31	.81	มาก	3.58	1.05	มาก	4.14	0.90	มาก	4.08	.93	มาก
รวม	4.01	0.81	มาก	4.21	.79	มาก	3.44	1.05	ปานกลาง	4.12	0.71	มาก	4.02	.85	มาก

จากตาราง 22 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรสิ่งก่อสร้างที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุด คือ เขื่อนชัยนาท ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา คือ สวนนก ($\bar{X} = 4.03$) และ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี ($\bar{X} = 3.92$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรสิ่งก่อสร้างที่ภาครัฐเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุด คือ เขื่อนชัยนาท ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมา คือ สวนนก ($\bar{X} = 4.31$) และ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรสิ่งก่อสร้างที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ สวนนก ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมา คือ เขื่อนชัยนาท ($\bar{X} = 3.42$) และ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรสิ่งก่อสร้างที่นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ เขื่อนชัยนาท ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมา คือ สวนนก ($\bar{X} = 4.14$) และ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี ($\bar{X} = 3.92$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรสิ่งก่อสร้างที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ เขื่อนชัยนาท ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมา คือ สวนนก ($\bar{X} = 4.08$) และ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

ตาราง 23 ตารางแสดงงานเทศกาลและมหกรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาท

งานเทศกาลและมหกรรม ประเพณี	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การผลิตและจำหน่าย สินค้า OTOP ของแต่ละ ตำบล	3.74	0.96	มาก	3.85	.89	มาก	3.76	0.96	มาก	3.80	0.86	มาก	3.79	.91	มาก
2. ประภาดุนพางนก	4.20	0.82	มาก	4.25	.86	มาก	3.70	1.04	มาก	4.23	0.81	มาก	4.15	.88	มาก
3. เทศกาลอาหารไทย โบราณชัยนาท	3.80	0.88	มาก	3.76	.93	มาก	3.56	0.91	มาก	3.71	0.89	มาก	3.73	.90	มาก
4. งานวันส้มโอชัยนาท	4.09	0.87	มาก	4.17	.88	มาก	3.80	0.99	มาก	4.16	0.87	มาก	4.09	.89	มาก
5. ตักบาตรเทโว	3.72	0.96	มาก	3.72	.88	มาก	3.60	0.95	มาก	3.68	0.86	มาก	3.69	.91	มาก
รวม	3.91	0.73	มาก	3.95	.74	มาก	3.68	0.93	มาก	3.92	0.68	มาก	3.89	.75	มาก

จากตาราง 23 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่างานเทศกาลและมหกรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า งานเทศกาลและมหกรรมประเพณีที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ ประภาดุนพางนก ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา คือ งานวันส้มโอชัยนาท ($\bar{X} = 4.09$) เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท ($\bar{X} = 3.80$) การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล ($\bar{X} = 3.74$) และ ตักบาตรเทโว ($\bar{X} = 3.72$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่างานเทศกาลและมหกรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า งานเทศกาลและมหกรรมประเพณีที่ภาครัฐเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ ประภาดุนพางนก ($\bar{X} = 4.25$) งานวันส้มโอชัยนาท ($\bar{X} = 4.17$) การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล ($\bar{X} = 3.85$) เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท ($\bar{X} = 3.76$) และ ตักบาตรเทโว ($\bar{X} = 3.72$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่างานเทศกาลและมหกรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า งานเทศกาลและมหกรรมประเพณีที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ งานวันส้มโอชัยนาท ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล ($\bar{X} = 3.76$) ประภาดุนพางนก ($\bar{X} = 3.70$) ตักบาตรเทโว ($\bar{X} = 3.60$) และ เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่างานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า งานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณีที่นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ประกวดหุ่นฟางนก ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมา คือ งานวันส้มโอชัยนาท ($\bar{X} = 4.16$) การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล ($\bar{X} = 3.8$) เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท ($\bar{X} = 3.71$) และ ตักบาตรเทโว ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่างานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า งานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณีที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ประกวดหุ่นฟางนก ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา คือ งานวันส้มโอชัยนาท ($\bar{X} = 4.09$) การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล ($\bar{X} = 3.79$) เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท ($\bar{X} = 3.73$) และ ตักบาตรเทโว ($\bar{X} = 3.69$) ตามลำดับ

ตาราง 24 ตารางแสดงกิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมท่องเที่ยว ภายในจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การปฏิบัติธรรมที่ วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา	3.58	0.87	มาก	3.51	.87	มาก	3.16	0.77	ปาน กลาง	3.48	0.90	ปาน กลาง	3.47	.87	ปาน กลาง
2. ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง	3.55	0.87	มาก	3.43	.92	ปาน กลาง	3.28	0.73	ปาน กลาง	3.39	0.91	ปาน กลาง	3.43	.88	ปาน กลาง
3. พักโฮมสเตย์ ศึกษา วิถีชีวิตชาวบ้าน	3.46	0.90	ปาน กลาง	3.39	1.01	ปาน กลาง	2.78	0.89	ปาน กลาง	3.29	1.09	ปาน กลาง	3.29	1.01	ปาน กลาง
4. เยี่ยมชมวัดและ ศิลปะไทยภาคกลาง ตอนบน	3.60	0.90	มาก	3.49	.92	ปาน กลาง	3.08	0.75	ปาน กลาง	3.41	1.02	ปาน กลาง	3.44	.93	ปาน กลาง
5. ชมสวนเกษตรส้มโอ ขาวแตงกวา อำเภอ มโนรมย์	3.75	0.88	มาก	3.69	.88	มาก	3.42	1.05	ปาน กลาง	3.60	1.01	มาก	3.64	.95	มาก
รวม	3.59	0.77	มาก	3.50	.82	มาก	3.14	0.60	ปาน กลาง	3.43	0.82	ปาน กลาง	3.46	.79	ปาน กลาง

จากตาราง 24 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่างิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา อำเภอโมโนรมย์ ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมา คือ เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน ($\bar{X} = 3.60$) การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.58$) ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.55$) และ พักโฮมสเตย์ ศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่างิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทที่ภาครัฐเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา อำเภอโมโนรมย์ ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา คือ การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.51$) เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน ($\bar{X} = 3.49$) ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.43$) และ พักโฮมสเตย์ ศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน ($\bar{X} = 3.39$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทที่ผู้ประกอบการเห็นว่าจะมีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมา คือ ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.28$) การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.16$) เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน ($\bar{X} = 3.08$) และ พักโฮมสเตย์ ศึกษาวีถีชีวิตชาวบ้าน ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าจะมีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.6$) รองลงมา คือ การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.48$) เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน ($\bar{X} = 3.41$) ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.39$) และ พักโฮมสเตย์ ศึกษาวีถีชีวิตชาวบ้าน ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าจะมีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา คือ การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.47$) เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน ($\bar{X} = 3.44$) ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.43$) และ พักโฮมสเตย์ ศึกษาวีถีชีวิตชาวบ้าน ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

ตาราง 25 ตารางแสดงการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท

การบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ	3.42	1.07	ปานกลาง	3.53	1.11	มาก	3.48	1.11	ปานกลาง	3.49	1.06	ปานกลาง	3.48	1.08	ปานกลาง
2. แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ	3.33	1.10	ปานกลาง	3.45	1.00	ปานกลาง	3.48	1.11	ปานกลาง	3.22	1.09	ปานกลาง	3.35	1.07	ปานกลาง
รวม	3.38	1.01	ปานกลาง	3.49	1.00	ปานกลาง	3.48	1.10	ปานกลาง	3.36	0.97	ปานกลาง	3.42	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 25 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมา คือ แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทที่ภาครัฐเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมา คือ แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท ทั้งด้านถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ และทางแม่น้ำ, ท่าจอดเรือต่างมีความเหมาะสมเท่ากัน ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทที่นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมา คือ แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา คือ แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

ตาราง 26 ตารางแสดงระบบสาธารณูปโภคของจังหวัดชัยนาท

ระบบ สาธารณูปโภค	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ไฟฟ้า	3.74	0.89	มาก	3.77	.86	มาก	3.24	1.13	ปานกลาง	3.79	0.84	มาก	3.69	.93	มาก
2. ประปา	3.64	0.94	มาก	3.74	.94	มาก	3.24	1.24	ปานกลาง	3.69	0.85	มาก	3.63	.97	มาก
3. โทรศัพท์	3.74	0.95	มาก	3.67	.93	มาก	3.38	1.01	ปานกลาง	3.82	0.85	มาก	3.69	.93	มาก
รวม	3.71	0.88	มาก	3.73	.87	มาก	3.29	1.09	ปานกลาง	3.77	0.79	มาก	3.67	.90	มาก

จากตาราง 26 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่ระบบสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ไฟฟ้า และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา คือ ประปา ($\bar{X} = 3.64$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นวาระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทที่ภาครัฐเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุดคือ ไฟฟ้า ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา คือ ประปา ($\bar{X} = 3.77$) และ โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.67$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นวาระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุดคือ โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมา คือ ไฟฟ้า ($\bar{X} = 3.24$) และ ประปา ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นวาระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทที่นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุดคือ โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมา คือ ไฟฟ้า ($\bar{X} = 3.79$) และ ประปา ($\bar{X} = 3.69$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นวาระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบสาธารณสุขปโภคในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ไฟฟ้า ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา คือ โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.69$) และ ประปา ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับ

ตาราง 27 ตารางแสดงที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาท

ที่พัก, ร้านอาหาร	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. โรงแรม	3.34	1.01	ปานกลาง	3.30	1.01	ปานกลาง	2.66	1.04	ปานกลาง	3.35	.95	ปานกลาง	3.23	1.02	ปานกลาง
2. โฮมสเตย์	3.21	1.00	ปานกลาง	3.19	1.07	ปานกลาง	2.60	1.16	ปานกลาง	3.06	1.10	ปานกลาง	3.07	1.09	ปานกลาง
3. ร้านอาหาร	3.48	0.94	ปานกลาง	3.46	.95	ปานกลาง	2.84	0.98	ปานกลาง	3.52	.83	มาก	3.39	.94	ปานกลาง
4. ร้านขายของที่ระลึก	3.36	1.00	ปานกลาง	3.26	1.05	ปานกลาง	2.86	0.90	ปานกลาง	3.26	.91	ปานกลาง	3.23	.98	ปานกลาง
รวม	3.35	0.90	ปานกลาง	3.30	.94	ปานกลาง	2.74	0.90	ปานกลาง	3.30	.78	ปานกลาง	3.23	.90	ปานกลาง

จากตาราง 27 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทที่ภาคประชาชนเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุดคือ ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา คือ ร้านขายของที่ระลึก ($\bar{X} = 3.36$) โรงแรม ($\bar{X} = 3.34$) และ โฮมสเตย์ ($\bar{X} = 3.21$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทที่ภาครัฐเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุดคือ ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมา คือ โรงแรม ($\bar{X} = 3.30$) ร้านขายของที่ระลึก ($\bar{X} = 3.26$) และ โฮมสเตย์ ($\bar{X} = 3.19$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุดคือ ร้านขายของที่ระลึก ($\bar{X} = 2.86$) รองลงมา คือ ร้านอาหาร ($\bar{X} = 2.84$) โรงแรม ($\bar{X} = 2.66$) และ โฮมสเตย์ ($\bar{X} = 2.60$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าเป็นที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าเป็นที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมา คือ โรงแรม ($\bar{X} = 3.35$) ร้านขายของที่ระลึก ($\bar{X} = 3.26$) และ โฮมสเตย์ ($\bar{X} = 3.06$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าเป็นที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าเป็นที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมา คือ โรงแรม ($\bar{X} = 3.23$) ร้านขายของที่ระลึก ($\bar{X} = 3.23$) และ โฮมสเตย์ ($\bar{X} = 3.07$) ตามลำดับ

ตาราง 28 ตารางข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท

ข้อมูลการท่องเที่ยว	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. แผนที่	3.37	1.00	ปานกลาง	3.38	1.13	ปานกลาง	3.00	0.76	ปานกลาง	3.37	0.99	ปานกลาง	3.32	1.01	ปานกลาง
2. แผ่นพับ	3.26	0.98	ปานกลาง	3.35	1.10	ปานกลาง	2.80	0.90	ปานกลาง	3.14	1.08	ปานกลาง	3.19	1.04	ปานกลาง
3. ป้ายบอกทาง	3.51	0.95	มาก	3.48	1.01	ปานกลาง	3.10	0.93	ปานกลาง	3.50	0.99	มาก	3.44	.98	ปานกลาง
4. ป้ายสื่อความหมาย	3.31	0.98	ปานกลาง	3.40	1.06	ปานกลาง	2.96	0.86	ปานกลาง	3.27	1.05	ปานกลาง	3.27	1.02	ปานกลาง
5. มัคคุเทศก์	2.96	1.08	ปานกลาง	3.04	1.21	ปานกลาง	2.66	0.80	ปานกลาง	2.70	1.09	ปานกลาง	2.87	1.09	ปานกลาง
6. เว็บไซต์	3.12	1.14	ปานกลาง	3.22	1.18	ปานกลาง	3.00	1.05	ปานกลาง	3.13	1.12	ปานกลาง	3.13	1.13	ปานกลาง
รวม	3.26	0.88	ปานกลาง	3.31	1.04	ปานกลาง	2.92	0.82	ปานกลาง	3.19	0.91	ปานกลาง	3.20	.93	ปานกลาง

จากตาราง 28 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทที่ภาคประชาชนเห็นว่าเป็นที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ป้ายบอกทาง ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมา คือ แผนที่ ($\bar{X} = 3.37$) ป้ายสื่อความหมาย ($\bar{X} = 3.31$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 3.26$) เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.12$) และ มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 2.96$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทที่ภาครัฐเห็นว่าคุณภาพเหมาะสมมากที่สุดคือ ป้ายบอกทาง ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา คือ ป้ายสื่อความหมาย ($\bar{X} = 3.4$) แผนที่ ($\bar{X} = 3.38$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 3.35$) เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.22$) และ มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 3.04$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทที่ผู้ประกอบการเห็นว่าคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด คือ ป้ายบอกทาง ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมา คือ แผนที่ และ เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.00$) ป้ายสื่อความหมาย ($\bar{X} = 2.96$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 2.80$) และ มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 2.66$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าคุณภาพเหมาะสมมากที่สุดคือ แผนที่ ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมา คือ แผ่นพับ ($\bar{X} = 3.14$) ป้ายบอกทาง ($\bar{X} = 3.5$) ป้ายสื่อความหมาย ($\bar{X} = 3.27$) มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 2.7$) และ เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.13$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าคุณภาพการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด คือป้ายบอกทาง ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมา คือ แผนที่ ($\bar{X} = 3.32$) ป้ายสื่อความหมาย ($\bar{X} = 3.27$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 3.19$) เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.13$) และ มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 2.87$) ตามลำดับ

ตาราง 29 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของจังหวัด ชัยนาท

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัดชัยนาทด้วย SWOT	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัดชัยนาท	3.68	.72	มาก	3.78	.70	มาก	3.37	1.07	ปานกลาง	3.83	.63	มาก	3.71	.76	มาก
2. จุดอ่อนหรือจุดด้อยของจังหวัดชัยนาท	2.61	.86	ปานกลาง	2.47	.80	น้อย	2.82	1.11	ปานกลาง	2.67	.56	ปานกลาง	2.62	.81	ปานกลาง
3. โอกาสของจังหวัดชัยนาท	3.51	.76	มาก	3.60	.70	มาก	3.19	1.15	ปานกลาง	3.65	.60	มาก	3.53	.78	มาก
4. อุปสรรคของจังหวัดชัยนาท	2.42	.73	น้อย	2.62	.51	ปานกลาง	2.92	.66	ปานกลาง	2.47	.66	น้อย	2.56	.66	ปานกลาง
รวม	3.06	.32	ปานกลาง	3.12	.29	ปานกลาง	3.08	.26	ปานกลาง	3.16	.31	ปานกลาง	3.10	.30	ปานกลาง

จากตาราง 29 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาคประชาชนเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาคือ มีโอกาสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) มีจุดอ่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) และมีอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย (มีอุปสรรคมาก) ($\bar{X} = 2.42$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาครัฐเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือ มีโอกาสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) มีอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) และมีจุดอ่อนอยู่ในระดับน้อย (มีจุดอ่อนมาก) ($\bar{X} = 2.47$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมา คือ มีโอกาสอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) มีอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) และมีจุดอ่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักท่องเที่ยวเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมา คือ มีโอกาสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) มีจุดอ่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) และมีอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย (มีอุปสรรคมาก) ($\bar{X} = 2.47$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมา คือ มีโอกาสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) มีจุดอ่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) และมีอุปสรรคในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$) ตามลำดับ

ตาราง 30 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัดชัยนาท

จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม	3.41	0.89	ปานกลาง	3.59	.91	มาก	3.24	1.08	ปานกลาง	3.66	0.89	มาก	3.51	.93	มาก
2. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง	3.49	0.92	ปานกลาง	3.52	.95	มาก	3.32	1.13	ปานกลาง	3.62	0.94	มาก	3.51	.97	มาก
3. มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้	3.20	0.93	ปานกลาง	3.38	.94	ปานกลาง	3.16	1.11	ปานกลาง	3.22	0.89	ปานกลาง	3.25	.95	ปานกลาง
4. มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย	4.00	0.96	มาก	4.07	.77	มาก	3.60	1.16	มาก	4.16	0.77	มาก	4.01	.91	มาก
5. มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอขาวแตงกวา	4.07	0.90	มาก	4.18	.87	มาก	3.42	1.31	ปานกลาง	4.33	0.77	มาก	4.08	.97	มาก
6. ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร	3.91	0.88	มาก	3.94	.85	มาก	3.48	1.31	ปานกลาง	4.01	0.76	มาก	3.89	.93	มาก
รวม	3.68	0.72	มาก	3.78	.70	มาก	3.37	1.07	ปานกลาง	3.83	0.63	มาก	3.71	.76	มาก

จากตาราง 30 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอขาว แตงกวา ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมา คือ มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย ($\bar{X} = 4.00$) ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร ($\bar{X} = 3.91$) มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.49$) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.41$) และ มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้ ($\bar{X} = 3.20$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอขาว แตงกวา ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมา คือ มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย ($\bar{X} = 4.07$) ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร ($\bar{X} = 3.94$) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ($\bar{X} =$

3.59) มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.52$) และ มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้ ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมา คือ ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร ($\bar{X} = 3.48$) มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอขาว แตงกวา ($\bar{X} = 3.42$) มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.32$) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.24$) และ มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้ ($\bar{X} = 3.16$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอขาว แตงกวา ($\bar{X} = 4.33$) รองลงมา คือ มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย ($\bar{X} = 4.16$) ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร ($\bar{X} = 4.01$) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.66$) มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.62$) และ มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้ ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดแข็งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าปัจจัยที่เป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอขาว แตงกวา ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา คือ มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย ($\bar{X} = 4.01$) ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร ($\bar{X} = 3.89$) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.51$) มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.51$) และ มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้ ($\bar{X} = 3.25$) ตามลำดับ

ตาราง 31 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนหรือจุดด้อยของจังหวัดชัยนาท

จุดอ่อนหรือจุดด้อยของ จังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ	2.56	.89	ปานกลาง	2.39	.92	น้อย	2.66	1.06	ปานกลาง	2.59	.96	ปานกลาง	2.53	.95	ปานกลาง
2.ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว	2.62	.93	ปานกลาง	2.48	.87	น้อย	2.86	1.18	ปานกลาง	2.44	.95	น้อย	2.56	.96	ปานกลาง
3.ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา	2.57	1.01	ปานกลาง	2.42	.85	น้อย	2.88	1.35	ปานกลาง	2.41	.99	น้อย	2.53	1.03	ปานกลาง
4.กิจกรรมงานประเพณีได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด	2.65	.99	ปานกลาง	2.59	.88	ปานกลาง	2.74	1.10	ปานกลาง	3.32	.90	ปานกลาง	2.84	1.00	ปานกลาง
5.ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค	2.65	1.05	ปานกลาง	2.49	.93	น้อย	2.94	1.33	ปานกลาง	2.61	.94	ปานกลาง	2.63	1.04	ปานกลาง
รวม	2.61	.86	ปานกลาง	2.47	.80	น้อย	2.82	1.11	ปานกลาง	2.67	.56	ปานกลาง	2.62	.81	ปานกลาง

จากตาราง 31 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดอ่อน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 2.56$) รองลงมา คือ ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 2.57$) ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.62$) กิจกรรมงานประเพณีได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด ($\bar{X} = 2.65$) และ ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค ($\bar{X} = 2.65$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดอ่อน อยู่ในระดับน้อย (มีจุดอ่อนมาก) ($\bar{X} = 2.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 2.39$) รองลงมา คือ ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 2.42$) ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.48$) ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค ($\bar{X} = 2.49$) และ กิจกรรมงานประเพณีได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดอ่อน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค ($\bar{X} = 2.94$) รองลงมา คือ ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 2.88$) ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.86$) กิจกรรมงานประเพณี ได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด ($\bar{X} = 2.74$) และขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 2.66$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดอ่อน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 2.41$) รองลงมา คือ ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.44$) ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 2.59$) ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค ($\bar{X} = 2.61$) และ กิจกรรมงานประเพณี ได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดอ่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ และ ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 2.53$) รองลงมา คือ ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.56$) ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค ($\bar{X} = 2.63$) และ กิจกรรมงานประเพณี ได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด ($\bar{X} = 2.84$) ตามลำดับ

ตาราง 32 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดชัยนาท

โอกาสของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ	3.60	0.92	มาก	3.80	.83	มาก	3.22	1.30	ปานกลาง	3.72	0.70	มาก	3.64	.92	มาก
2. ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	3.59	0.81	มาก	3.60	.84	มาก	3.22	1.09	ปานกลาง	3.68	0.75	มาก	3.57	.86	มาก
3. ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท)	3.48	0.87	ปานกลาง	3.53	.81	มาก	3.18	1.17	ปานกลาง	3.53	0.81	มาก	3.47	.89	ปานกลาง
4. มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ	3.40	0.90	ปานกลาง	3.52	.87	มาก	3.28	1.21	ปานกลาง	3.72	0.81	มาก	3.51	.93	มาก
5. การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของภาครัฐ	3.46	0.89	ปานกลาง	3.56	.83	มาก	3.06	1.24	ปานกลาง	3.58	0.89	มาก	3.47	.94	ปานกลาง
รวม	3.51	0.76	มาก	3.60	.70	มาก	3.19	1.15	ปานกลาง	3.65	0.60	มาก	3.53	.78	มาก

จากตาราง 32 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีโอกาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมา คือ ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ($\bar{X} = 3.59$) ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท) ($\bar{X} = 3.48$) การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยว

ในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของภาครัฐ ($\bar{X} = 3.46$) และมีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ ($\bar{X} = 3.40$) ตามลำดับ **ภาครัฐ**

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีโอกาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.8$) รองลงมา คือ ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ($\bar{X} = 3.6$) การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของภาครัฐ ($\bar{X} = 3.56$) ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท) ($\bar{X} = 3.53$) และมีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีโอกาส อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมา คือ กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ และ ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ($\bar{X} = 3.22$) ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท) ($\bar{X} = 3.18$) และ การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของภาครัฐ ($\bar{X} = 3.06$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีโอกาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมา คือ มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ ($\bar{X} = 3.72$) ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ($\bar{X} = 3.68$) การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การ

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.58$) และได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท) ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีโอกาสน้อยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าปัจจัยที่เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา คือ ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ($\bar{X} = 3.57$) มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ ($\bar{X} = 3.51$) ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท) ($\bar{X} = 3.47$) และ การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของภาครัฐ ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

ตาราง 33 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท

อุปสรรคของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชมเขา	2.46	.97	น้อย	3.76	.83	มาก	3.42	.99	ปานกลาง	2.40	.83	น้อย	2.95	1.08	ปานกลาง
2. ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้	2.36	.90	น้อย	2.28	.85	น้อย	2.66	1.04	ปานกลาง	2.29	.91	น้อย	2.36	.92	น้อย
3. ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม	2.41	.90	น้อย	2.35	.81	น้อย	2.74	.92	ปานกลาง	2.42	.97	น้อย	2.44	.90	น้อย
4. สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะงัก	2.61	1.02	ปานกลาง	2.63	1.12	ปานกลาง	3.20	.99	ปานกลาง	2.81	1.03	ปานกลาง	2.76	1.06	ปานกลาง
5. การกักตุนน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน	2.34	.88	น้อย	2.38	.86	น้อย	2.82	1.00	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	2.47	.94	น้อย
รวม	2.37	.92	น้อย	2.29	.90	น้อย	2.70	1.09	ปานกลาง	2.39	.98	น้อย	2.40	.96	น้อย

จากตาราง 33 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีอุปสรรค อยู่ในระดับน้อย (อุปสรรคมาก) ($\bar{X} = 2.42$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ การกักตุนน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน ($\bar{X} = 2.34$) รองลงมา คือ ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้ ($\bar{X} = 2.36$) นักลงทุนจากภายนอกไม่สนใจลงทุนท่องเที่ยว นอกจากเกษตรกรรม ($\bar{X} = 2.37$) ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ($\bar{X} = 2.41$) ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชมเขา ($\bar{X} = 2.46$) และ สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะงัก ($\bar{X} = 2.61$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีอุปสรรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้ ($\bar{X} = 2.28$) รองลงมา คือ นักลงทุนจากภายนอกไม่สนใจลงทุนท่องเที่ยว นอกจากเกษตรกรรม ($\bar{X} = 2.29$) ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ($\bar{X} = 2.35$) การกำจัดน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน ($\bar{X} = 2.38$) สัตว์ปีกติดเชื้อไข้หวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะลอตัว ($\bar{X} = 2.63$) และ ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชบเซา ($\bar{X} = 3.76$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีอุปสรรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชบเซา ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมา คือ สัตว์ปีกติดเชื้อไข้หวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะลอตัว ($\bar{X} = 3.20$) การกำจัดน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน ($\bar{X} = 2.82$) ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ($\bar{X} = 2.74$) นักลงทุนจากภายนอกไม่สนใจลงทุนท่องเที่ยว นอกจากเกษตรกรรม ($\bar{X} = 2.70$) และ ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้ ($\bar{X} = 2.66$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีอุปสรรค อยู่ในระดับน้อย (มีอุปสรรคมาก) ($\bar{X} = 2.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้ ($\bar{X} = 2.29$) รองลงมา คือ นักลงทุนจากภายนอกไม่สนใจลงทุนท่องเที่ยว นอกจากเกษตรกรรม ($\bar{X} = 2.39$) ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชบเซา ($\bar{X} = 2.40$) ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ($\bar{X} = 2.42$) การกำจัดน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลาย

จังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน ($\bar{X} = 2.50$) และ สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะลอตัว ($\bar{X} = 2.81$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย (อุปสรรคมาก) ($\bar{X} = 2.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวซบเซา ($\bar{X} = 2.95$) รองลงมา คือ สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะลอตัว ($\bar{X} = 2.76$) การกำจัดน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน ($\bar{X} = 2.47$) ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ($\bar{X} = 2.44$) ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้ ($\bar{X} = 2.36$) ตามลำดับ

ตาราง 34 ตารางแสดงระดับทัศนคติต่อวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์
ในการพัฒนาจังหวัดชัยนาทให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว

วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และ เป้าประสงค์	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วิสัยทัศน์	3.70	.72	มาก	3.94	.70	มาก	3.46	1.08	ปานกลาง	3.72	.73	มาก	3.74	.79	มาก
2. ยุทธศาสตร์	3.72	.79	มาก	4.00	.75	มาก	3.38	1.24	ปานกลาง	3.78	.70	มาก	3.77	.85	มาก
3. กลยุทธ์	3.68	.78	มาก	3.91	.71	มาก	3.30	.94	ปานกลาง	3.79	.66	มาก	3.72	.77	มาก
4. เป้าประสงค์	3.63	.83	มาก	3.69	.73	มาก	3.40	1.11	ปานกลาง	3.56	.66	มาก	3.60	.81	มาก
รวม	3.68	.74	มาก	3.88	.65	มาก	3.38	1.03	ปานกลาง	3.71	.60	มาก	3.71	.74	มาก

จากตาราง 34 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นว่า วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาทโดยรวมที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาคประชาชนเห็นว่าจังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.70$) กลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.68$) และ เป้าประสงค์ ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นว่า วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาทโดยรวมที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาครัฐเห็นว่าจังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.94$) กลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.91$) และ เป้าประสงค์ ($\bar{X} = 3.69$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป็นว่า วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาทโดยรวมที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าจังหวัดชัยนาทมีวิสัยทัศน์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมา คือ เป้าประสงค์ ($\bar{X} = 3.40$) ยุทธศาสตร์ ($\bar{X} = 3.38$) และ กลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ของจังหวัด ชัยนาทโดยรวมที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวเห็นว่าจังหวัดชัยนาทมีกลยุทธ์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ ($\bar{X} = 3.78$) วิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.72$) และเป้าประสงค์ ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่า วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และ เป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาทโดยรวมที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าจังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.74$) กลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.72$) และ เป้าประสงค์ ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

ตาราง 35 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อวิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท

วิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.74	0.81	มาก	4.00	.83	มาก	3.34	1.15	ปานกลาง	3.77	0.81	มาก	3.76	.94	มาก
2. สร้างโอกาสและกระจายรายได้	3.70	0.85	มาก	3.95	.81	มาก	3.38	1.29	ปานกลาง	3.77	0.89	มาก	3.73	.95	มาก
3. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.66	0.92	มาก	4.04	.84	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.74	0.89	มาก	3.73	1.02	มาก
4. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง	3.71	0.90	มาก	4.01	.81	มาก	3.38	1.29	ปานกลาง	3.77	0.90	มาก	3.77	.97	มาก
5. ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	3.81	0.86	มาก	3.86	.89	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.85	0.87	มาก	3.77	.95	มาก
6. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	3.75	0.86	มาก	3.93	.84	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.79	0.90	มาก	3.77	.93	มาก
7. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	3.90	0.94	มาก	4.10	.87	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.88	0.95	มาก	3.92	.97	มาก
8. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ	3.51	0.86	มาก	3.75	.82	มาก	3.52	0.86	มาก	3.74	0.94	มาก	3.57	.84	มาก
9. รักษาความสงบเรียบร้อย	3.59	0.93	มาก	3.77	.81	มาก	3.44	1.03	ปานกลาง	3.76	0.79	มาก	3.63	.88	มาก
10. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร	3.63	0.88	มาก	3.87	.85	มาก	3.56	1.15	มาก	3.72	0.89	มาก	3.70	.93	มาก
11. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	3.72	0.93	มาก	4.01	.89	มาก	3.52	1.11	มาก	3.78	0.82	มาก	3.78	.96	มาก
12. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ	3.71	0.95	มาก	3.95	.89	มาก	3.58	1.21	มาก	3.75	0.83	มาก	3.75	.98	มาก
รวม	3.70	0.72	มาก	3.94	.70	มาก	3.46	1.08	ปานกลาง	3.78	0.70	มาก	3.74	.79	มาก

จากตาราง 35 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีวิสัยทัศน์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีวิสัยทัศน์ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.81$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.75$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.74$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.72$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.71$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.71$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.70$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.66$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.63$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.59$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.51$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามีวิสัยทัศน์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีวิสัยทัศน์ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมา คือ พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 4.04$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 4.01$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 4.01$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 4.00$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.95$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.95$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.93$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.87$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.86$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.77$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.75$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีวิสัยทัศน์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีวิสัยทัศน์ด้าน เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการทำงานภาครัฐมากที่สุด ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมา คือ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.56$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.52$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.52$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.44$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.44$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.44$) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.44$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.44$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.38$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.38$) และ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่ามีวิสัยทัศน์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีวิสัยทัศน์ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.85$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.79$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.78$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.77$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.77$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.77$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.76$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.75$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.74$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.74$) และ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.72$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าวิสัยทัศน์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมี วิสัยทัศน์ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา คือ พัฒนา หน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.78$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.77$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.77$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.77$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.76$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.75$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.73$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.73$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.70$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.63$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ตาราง 36 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท (ยุทธศาสตร์คือการนำวิสัยทัศน์มาวิเคราะห์ให้)

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.69	0.85	มาก	4.05	.82	มาก	3.36	1.27	ปานกลาง	3.75	.97	มาก	3.77	.93	มาก
2. สร้างโอกาสและกระจายรายได้	3.69	0.92	มาก	4.05	.88	มาก	3.22	1.46	ปานกลาง	3.73	.92	มาก	3.75	1.02	มาก
3. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.66	0.89	มาก	3.95	.90	มาก	3.34	1.30	ปานกลาง	3.62	1.09	มาก	3.72	.98	มาก
4. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง	3.73	0.92	มาก	3.99	.94	มาก	3.52	1.27	มาก	3.79	.95	มาก	3.79	.98	มาก
5. ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	3.76	0.90	มาก	3.92	.82	มาก	3.52	1.27	มาก	3.79	.90	มาก	3.80	.94	มาก
6. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	3.70	0.92	มาก	3.90	.92	มาก	3.40	1.40	ปานกลาง	3.81	.87	มาก	3.74	1.00	มาก
7. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	3.78	1.00	มาก	4.17	.82	มาก	3.52	1.27	มาก	4.00	.89	มาก	3.88	1.00	มาก
8. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ	3.70	0.88	มาก	3.93	.81	มาก	3.22	1.18	ปานกลาง	3.47	.81	ปานกลาง	3.71	.95	มาก
9. รักษาความสงบเรียบร้อย	3.74	0.86	มาก	3.98	.85	มาก	3.46	1.11	ปานกลาง	3.64	.80	มาก	3.77	.89	มาก
10. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร	3.71	0.89	มาก	4.06	.85	มาก	3.28	1.39	ปานกลาง	3.68	.92	มาก	3.75	.99	มาก
11. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	3.70	0.95	มาก	4.01	.90	มาก	3.40	1.31	ปานกลาง	3.75	.94	มาก	3.77	.98	มาก
12. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ	3.80	0.89	มาก	3.98	.90	มาก	3.28	1.47	ปานกลาง	3.67	.94	มาก	3.76	1.00	มาก
รวม	3.72	0.79	มาก	4.00	.75	มาก	3.38	1.24	ปานกลาง	3.73	.73	มาก	3.77	.85	มาก

จากตาราง 36 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์ด้านเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐมากที่สุด ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ($\bar{X} = 3.78$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.76$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.74$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.73$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.71$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.70$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.70$)

พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.70$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.69$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.69$) และ พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมา คือ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 4.06$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 4.05$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 4.05$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 4.01$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.99$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.98$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.98$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.95$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.93$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.92$) และ เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.90$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์ด้านเสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็งมากที่สุด ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.52$) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.52$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.46$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.40$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.40$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.36$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.34$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.28$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.28$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.22$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมา คือ เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.81$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.79$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.79$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.75$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.75$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.73$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.68$) เสริมสร้างความรู้ความ

เข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.67$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.64$) พัฒนาศักยภาพ
ทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.62$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.47$)
ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์โดยรวมของจังหวัด
ชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัด
ชัยนาทมียุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมา คือ
ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.80$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.79$)
เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.77$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.77$) พัฒนาหน่วยงาน
และบุคลากร ($\bar{X} = 3.77$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.76$) สร้าง
โอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.75$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการ
เสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.75$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.74$)
พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.72$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ
($\bar{X} = 3.71$) ตามลำดับ

ตาราง 37 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท (กลยุทธ์คือการนำ
วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์มาวิเคราะห์ใช้)

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.68	0.80	มาก	3.94	.78	มาก	3.37	0.75	ปานกลาง	3.73	.74	มาก	3.72	.79	มาก
- พัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ	3.70	0.90	มาก	4.02	.82	มาก	3.40	0.78	ปานกลาง	3.80	0.83	มาก	3.78	.86	มาก
- ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต	3.66	0.81	มาก	3.81	.84	มาก	3.18	0.83	ปานกลาง	3.66	0.82	มาก	3.63	.84	มาก
- พัฒนาการเรียนรู้ การบริหารจัดการ จำหน่าย และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์	3.69	0.87	มาก	3.98	.88	มาก	3.52	0.79	มาก	3.73	0.90	มาก	3.76	.88	มาก
2. สร้างโอกาสและกระจายรายได้	3.73	0.89	มาก	3.98	.83	มาก	3.22	0.89	ปานกลาง	3.81	.80	มาก	3.75	.88	มาก
- พัฒนาอาชีพหลัก ส่งเสริมอาชีพรอง เพื่อเพิ่มรายได้	3.76	0.91	มาก	4.06	.87	มาก	3.22	0.95	ปานกลาง	3.91	0.88	มาก	3.81	.93	มาก
- สร้างจิตสำนึกและวินัยทางการเงิน	3.78	0.93	มาก	3.99	.88	มาก	3.10	0.97	ปานกลาง	3.78	0.95	มาก	3.74	.96	มาก
- เพิ่มช่องทางการตลาด	3.66	0.99	มาก	3.90	.94	มาก	3.34	0.85	ปานกลาง	3.75	0.93	มาก	3.71	.95	มาก
3. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.66	0.83	มาก	3.94	.78	มาก	3.29	0.87	ปานกลาง	3.72	.85	มาก	3.71	.85	มาก
- พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาสังคม	3.71	0.90	มาก	3.94	.89	มาก	3.40	0.78	ปานกลาง	3.71	0.89	มาก	3.73	.89	มาก
- สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต	3.61	0.92	มาก	4.02	.88	มาก	3.26	1.01	ปานกลาง	3.81	0.94	มาก	3.73	.95	มาก
- พัฒนาและบริการสังคมแบบก้าวหน้า	3.68	0.90	มาก	3.92	.80	มาก	3.34	0.85	ปานกลาง	3.73	0.99	มาก	3.71	.91	มาก
- รวมพลังพัฒนาทุนทางสังคม	3.65	0.91	มาก	3.87	.82	มาก	3.16	1.00	ปานกลาง	3.65	0.98	มาก	3.64	.94	มาก
4. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง	3.69	0.83	มาก	3.89	.80	มาก	3.31	0.93	ปานกลาง	3.76	.82	มาก	3.71	.85	มาก
- สร้างกระบวนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการ	3.69	0.87	มาก	3.98	.85	มาก	3.28	1.03	ปานกลาง	3.75	.98	มาก	3.73	.94	มาก
- จัดทำแผนบูรณาการเครือข่าย	3.68	0.89	มาก	3.89	.85	มาก	3.24	0.98	ปานกลาง	3.74	.88	มาก	3.69	.91	มาก
- ประกวดหมู่บ้านต้นแบบเพื่อขยายผล	3.71	0.94	มาก	3.81	.90	มาก	3.40	0.93	ปานกลาง	3.78	.91	มาก	3.71	.92	มาก

ตาราง 37 (ต่อ)

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. ส่งเสริมการศึกษาและสุขภาพ	3.72	0.88	มาก	3.96	.72	มาก	3.53	0.79	มาก	3.93	.73	มาก	3.82	.79	มาก
- เสริมสร้างสุขภาพ	3.77	0.95	มาก	3.96	.76	มาก	3.62	0.83	มาก	4.05	0.87	มาก	3.88	.87	มาก
- ส่งเสริมการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ	3.63	0.93	มาก	3.86	.79	มาก	3.34	0.77	ปานกลาง	3.80	0.82	มาก	3.70	.85	มาก
- ส่งเสริมการบริโภคอาหารปลอดภัย	3.77	0.94	มาก	4.05	.81	มาก	3.62	1.03	มาก	3.94	0.84	มาก	3.88	.90	มาก
6. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	3.67	0.87	มาก	3.87	.75	มาก	3.48	0.94	ปานกลาง	3.74	.78	มาก	3.72	.83	มาก
- อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว ไร่ วัด โบราณสถานและแหล่งศึกษาชุมชน	3.79	0.95	มาก	4.11	.80	มาก	3.56	1.15	มาก	3.96	0.84	มาก	3.90	.92	มาก
- รวมกลุ่มสร้างพลังชุมชนให้เป็นนักรักสิ่งแวดล้อม	3.72	0.93	มาก	3.94	.83	มาก	3.52	0.86	มาก	3.89	0.90	มาก	3.80	.89	มาก
- สร้างกระบวนการเรียนรู้ นักสืบสายน้ำ	3.58	0.98	มาก	3.70	.83	มาก	3.22	1.07	ปานกลาง	3.53	1.04	มาก	3.55	.98	มาก
- สร้างวิทยากรแกนนำประจำอำเภอ	3.62	0.96	มาก	3.78	.91	มาก	3.58	0.86	มาก	3.62	0.85	มาก	3.66	.90	มาก
- พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ของชุมชน	3.66	0.92	มาก	3.83	.85	มาก	3.52	1.05	มาก	3.68	0.93	มาก	3.69	.93	มาก
7. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	3.67	0.90	มาก	3.89	.84	มาก	3.29	1.01	ปานกลาง	3.86	.74	มาก	3.73	.88	มาก
- สร้างเครือข่ายผู้ประสานพลังแผ่นดิน อบรบให้มีความรู้ความเข้าใจ	3.70	0.92	มาก	3.90	.85	มาก	3.22	1.13	ปานกลาง	3.84	0.84	มาก	3.73	.93	มาก
- ทำแผนยุทธการเพื่อป้องกันและแก้ไขปราบปรามบำบัดรักษา	3.61	0.95	มาก	3.88	.87	มาก	3.28	1.03	ปานกลาง	3.89	0.79	มาก	3.72	.92	มาก
- ติดตามและประเมินผล	3.69	0.97	มาก	3.88	.94	มาก	3.38	1.03	ปานกลาง	3.85	0.86	มาก	3.75	.95	มาก
8. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ	3.64	0.96	มาก	3.93	.85	มาก	3.35	1.20	ปานกลาง	3.84	.79	มาก	3.74	.94	มาก
- ยกระดับความปลอดภัยทางถนน ของจังหวัดชัยนาท	3.69	0.98	มาก	3.98	.86	มาก	3.32	1.24	ปานกลาง	3.89	0.85	มาก	3.78	.98	มาก
- ให้ความรู้บังคับด้วยกฎหมาย จัดกิจกรรมจราจร จัดการแพทย์ฉุกเฉิน และระบบข้อมูลข่าวสาร	3.59	1.02	มาก	3.88	.90	มาก	3.38	1.19	ปานกลาง	3.79	0.86	มาก	3.70	.98	มาก

ตาราง 37 (ต่อ)

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9. รักษาความสงบเรียบร้อย	3.64	0.97	มาก	3.87	.80	มาก	3.25	1.05	ปานกลาง	3.81	.80	มาก	3.70	.91	มาก
- จัดชุดเฉพาะกิจ รับมือข้อขัดแย้งแต่ละคดีที่ เกิดขึ้น	3.61	1.04	มาก	3.82	.86	มาก	3.32	1.02	ปานกลาง	3.75	0.88	มาก	3.67	.95	มาก
- เร่งรัดปราบปราม อบายมุขทุกประเภท	3.64	0.99	มาก	3.94	.86	มาก	3.20	1.11	ปานกลาง	3.92	0.87	มาก	3.74	.97	มาก
- เพิ่มความถี่ของจุดตรวจ และจุดสกัดโดยมี เครือข่ายครอบคลุมทุก พื้นที่	3.64	0.99	มาก	3.83	.82	มาก	3.14	1.14	ปานกลาง	3.74	0.94	มาก	3.65	.97	มาก
- จัดชุดปฏิบัติการสัมพันธ์ ทุกสถานีตำรวจ ร่วมมือ กับชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการ สืบสวนจับกุม	3.66	1.03	มาก	3.89	.85	มาก	3.32	1.19	ปานกลาง	3.81	0.88	มาก	3.72	.98	มาก
10. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร	3.68	0.83	มาก	3.90	.77	มาก	3.24	1.26	ปานกลาง	3.78	.79	มาก	3.71	.90	มาก
- สร้างความพึงพอใจ ให้กับผู้รับบริการ	3.67	0.95	มาก	3.91	.83	มาก	3.32	1.17	ปานกลาง	3.86	0.88	มาก	3.74	.95	มาก
- ลดขั้นตอนระยะเวลาการ ปฏิบัติราชการ	3.67	0.92	มาก	3.89	.85	มาก	3.32	1.28	ปานกลาง	3.70	0.95	มาก	3.69	.98	มาก
- เสริมสร้างศักยภาพของ บุคลากร และ กระบวนการตรวจสอบ แก้ไขปัญหา	3.65	0.96	มาก	3.82	.89	มาก	3.44	1.30	ปานกลาง	3.73	0.91	มาก	3.69	.99	มาก
- ปรับปรุงการให้บริการ	3.70	0.93	มาก	3.94	.89	มาก	3.26	1.41	ปานกลาง	3.79	0.92	มาก	3.73	1.02	มาก
- ขจัดเหตุแห่งทุจริต	3.71	0.97	มาก	3.91	.94	มาก	3.02	1.48	ปานกลาง	3.78	1.06	มาก	3.69	1.11	มาก
- เสริมสร้างการมีส่วนร่วม ภาคประชาชน	3.62	0.86	มาก	3.90	.81	มาก	3.14	1.34	ปานกลาง	3.80	0.95	มาก	3.68	.98	มาก
- พัฒนาจิตสำนึก ค่านิยม จรรยาบรรณ และ มาตรฐานศีลธรรมจรรยา	3.75	0.93	มาก	3.95	.83	มาก	3.20	1.44	ปานกลาง	3.78	0.92	มาก	3.74	1.01	มาก
11. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	3.70	0.82	มาก	3.87	.78	มาก	3.22	1.25	ปานกลาง	3.79	.77	มาก	3.70	.89	มาก
- สร้างความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึกที่ดีแก่บุคลากร	3.72	0.90	มาก	3.95	.78	มาก	3.20	1.31	ปานกลาง	3.84	0.90	มาก	3.75	.96	มาก
- การบูรณาการการทำงาน	3.68	0.90	มาก	3.94	.81	มาก	3.32	1.28	ปานกลาง	3.79	0.89	มาก	3.73	.95	มาก
- การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บุคลากรในองค์กร	3.68	0.87	มาก	3.78	.87	มาก	3.14	1.39	ปานกลาง	3.63	0.95	มาก	3.62	1.00	มาก

ตาราง 37 (ต่อ)

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
- พัฒนาคุณภาพหน่วยงาน	3.74	0.92	มาก	3.88	.84	มาก	3.20	1.40	ปานกลาง	3.86	0.86	มาก	3.74	.99	มาก
- บูรณาการโครงการภารกิจ บุคลากรงบประมาณ	3.67	0.90	มาก	3.79	.87	มาก	3.24	1.24	ปานกลาง	3.82	0.83	มาก	3.69	.94	มาก
12. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ	3.66	0.88	มาก	3.89	.85	มาก	3.08	1.32	ปานกลาง	3.75	.80	มาก	3.67	.96	มาก
- ประชาสัมพันธ์ และสื่อสาร 2 ทาง	3.67	0.92	มาก	3.94	.85	มาก	3.20	1.26	ปานกลาง	3.73	0.84	มาก	3.70	.96	มาก
- สร้างประสิทธิภาพเครือข่ายประชาสัมพันธ์	3.65	0.91	มาก	3.85	.90	มาก	2.96	1.41	ปานกลาง	3.76	0.91	มาก	3.64	1.03	มาก
รวม	3.68	0.78	มาก	3.91	.71	มาก	3.30	.9	ปานกลาง	3.79	.66	มาก	3.72	.77	มาก

จากตาราง 37 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการกลยุทธ์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีกลยุทธ์ด้านสร้างโอกาสและกระจายรายได้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.72$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.70$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.69$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.68$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.68$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.67$) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.67$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.66$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.66$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติภัย ($\bar{X} = 3.64$) และ รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.64$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการกลยุทธ์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีกลยุทธ์ด้านสร้างโอกาสและกระจายรายได้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.96$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.94$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.94$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติภัย ($\bar{X} = 3.93$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.9$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.89$) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.89$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ

($\bar{X} = 3.89$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.87$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.87$) และ พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.87$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการกลยุทธ์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีกลยุทธ์ด้านส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมา คือ เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.48$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.37$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.35$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.31$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.29$) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.29$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.25$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.24$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.22$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.22$) และ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.08$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการกลยุทธ์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีกลยุทธ์ด้านส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมา คือ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.86$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.84$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.81$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.81$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.79$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.78$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.76$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.75$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.74$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.73$) และ พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.72$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการกลยุทธ์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมา คือ สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.75$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.74$) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.73$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.72$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.72$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.71$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.71$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การ

บริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.71$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.70$) พัฒนา
หน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.70$) และ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} =$
3.67) ตามลำดับ

ตาราง 38 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อเป้าประสงค์ของตัวชี้วัดในอีก 1 ปีข้างหน้า
ของจังหวัดชัยนาท

เป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.58	0.87	มาก	3.74	.77	มาก	3.45	1.1	ปานกลาง	3.58	.72	มาก	3.60	.84	มาก
- รายได้จากการปรับเปลี่ยนอาชีพเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็น 10% (เดิม 6% ในปี 2548)	3.70	1.00	มาก	3.76	.89	มาก	3.42	1.11	ปานกลาง	3.63	0.84	มาก	3.66	.94	มาก
- ด้านทุนการผลิตข้าวคุณภาพต่อไร่ลดลง 5% (เดิม 10% ในปี 2548)	3.51	0.94	มาก	3.75	.85	มาก	3.42	1.11	ปานกลาง	3.57	0.88	มาก	3.58	.93	มาก
- โกมาตรฐานไม่เป็นใช้หัตถนง 85% (เดิม 75% ในปี 2548)	3.51	0.97	มาก	3.75	.86	มาก	3.46	1.11	ปานกลาง	3.65	0.82	มาก	3.61	.92	มาก
- การเจริญเติบโตของโคเนื้อ 90% (เดิม 75% ในปี 2548)	3.59	1.00	มาก	3.69	.80	มาก	3.50	1.15	มาก	3.45	0.86	ปานกลาง	3.57	.93	มาก
2. การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้	3.62	0.95	มาก	3.67	.79	มาก	3.36	1.2	ปานกลาง	3.56	.81	มาก	3.75	.88	มาก
- มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น 6% (เดิม 3% ในปี 2548)	3.63	1.02	มาก	3.73	.84	มาก	3.48	1.16	ปานกลาง	3.55	0.95	มาก	3.61	.97	มาก
- รายได้การท่องเที่ยวให้เพิ่ม 6% (เดิม 3% ในปี 2548)	3.57	0.98	มาก	3.60	.86	มาก	3.36	1.21	ปานกลาง	3.54	0.95	มาก	3.54	.97	มาก
- แหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานเพิ่ม 5% (เดิม 10% ในปี 2548)	3.66	1.04	มาก	3.67	.84	มาก	3.24	1.29	ปานกลาง	3.59	0.92	มาก	3.58	1.00	มาก
3. การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.61	0.9	มาก	3.60	.86	มาก	3.30	1.1	ปานกลาง	3.48	.95	ปานกลาง	3.53	.97	มาก
- คนพิการที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพ พ.ศ. 2534 เพิ่ม 80% (เดิม 70% ในปี 2548)	3.61	0.9	มาก	3.60	.86	มาก	3.30	1.1	ปานกลาง	3.48	0.95	ปานกลาง	3.53	.97	มาก
5. ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	3.71	0.9	มาก	3.74	.81	มาก	3.52	1.2	มาก	3.60	.89	มาก	3.66	.96	มาก
- ประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็น 80% (เดิม 60% ในปี 2548)	3.71	0.9	มาก	3.74	.81	มาก	3.52	1.2	มาก	3.60	0.89	มาก	3.66	.96	มาก
7. บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ	3.73	0.8	มาก	3.66	.92	มาก	3.30	1.2	ปานกลาง	3.51	.99	มาก	3.59	.99	มาก
- สัดส่วนของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนใน 100,000 ราย ควรมีไม่เกิน 20 คน (เดิม 25 คน ในปี 2548)	3.73	0.8	มาก	3.66	.92	มาก	3.30	1.2	ปานกลาง	3.51	0.99	มาก	3.59	.99	มาก

ตาราง 38 (ต่อ)

เป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8. ประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสาร	3.63	0.95	มาก	3.80	.92	มาก	3.48	.93	มาก	3.71	.83	มาก	3.68	.91	มาก
- จำนวนหน่วยงานที่พร้อมให้ข้อมูลเครือข่ายแบบ On Line เป็น 80% (เดิม 60% ในปี 2548)	3.63	0.95	มาก	3.80	.92	มาก	3.48	.93	มาก	3.71	0.83	มาก	3.68	.91	มาก
รวม	3.63	0.83	มาก	3.69	.73	มาก	3.40	1.11	ปานกลาง	3.56	.66	มาก	3.60	.81	มาก

จากตาราง 38 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป้าประสงค์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีเป้าประสงค์ด้านบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุมากที่สุด ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.71$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.68$) การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.66$) ประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.63$) การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.62$) การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.61$) และ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าเป้าประสงค์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีเป้าประสงค์ด้านประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.74$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.74$) การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.69$) การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.67$) บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.66$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.62$) และ การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเป้าประสงค์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีเป้าประสงค์ด้านส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมา คือ ประสิทธิภาพและการปฏิบัติ

ราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.48$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.45$) การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.40$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.38$) การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.36$) การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.30$) และ บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าเป้าประสงค์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีเป้าประสงค์ด้านประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.60$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.58$) การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.56$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.55$) บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.51$) การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.48$) และ การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าเป้าประสงค์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีเป้าประสงค์ด้านการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมา คือ ประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.68$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.66$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.60$) บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.59$) การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.58$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.58$) และ การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ตาราง 39 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
จังหวัดชัยนาท

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดชัยนาทและ สาธารณูปโภค	3.45	.85	ปาน กลาง	3.62	.88	มาก	3.43	1.02	ปาน กลาง	3.56	.81	มาก	3.52	.87	มาก
2. ที่พักแรมและร้านอาหาร	3.29	.86	ปาน กลาง	3.43	.90	ปาน กลาง	3.16	1.06	ปาน กลาง	3.38	.85	ปาน กลาง	3.34	.90	ปาน กลาง
3. มีส่วนร่วมในการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.41	.79	ปาน กลาง	3.59	.85	มาก	3.22	.85	ปาน กลาง	3.39	.78	ปาน กลาง	3.43	.82	ปาน กลาง
4. การพัฒนากิจกรรมใน แหล่งท่องเที่ยวด้าน ธรรมชาติและด้าน วัฒนธรรมประเพณี	3.49	.83	ปาน กลาง	3.66	.83	มาก	3.26	1.29	ปาน กลาง	3.59	.80	มาก	3.53	.91	มาก
5. บริการอื่น ๆ	3.37	.90	ปาน กลาง	3.41	.93	ปาน กลาง	3.15	1.17	ปาน กลาง	3.36	.82	ปาน กลาง	3.35	.93	ปาน กลาง
รวม	3.40	.76	ปาน กลาง	3.54	.79	มาก	3.24	.99	ปาน กลาง	3.46	.67	ปาน กลาง	3.43	.78	ปาน กลาง

จากตาราง 39 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาท โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรมประเพณีมากที่สุด ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมา คือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.45$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.41$) บริการอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.37$) และ ที่พักแรมและร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาท โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรมประเพณี มากที่สุด ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมา คือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.62$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.59$) ที่พักแรมและร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.43$) และ บริการอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมและบทบาทผู้ประกอบการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาท โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภคมากที่สุด ($\bar{X} = 3.43$) รองลงมา คือ การพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรมประเพณี ($\bar{X} = 3.26$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.22$) ที่พักแรมและร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.16$) และ บริการอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.15$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่างังหวัดชัยนาทมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรม ประเพณี มากที่สุด ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมา คือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.56$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.39$) ที่พักแรมและร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.38$) และ บริการอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่างจังหวัดชัยนาทมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรม ประเพณีมากที่สุด ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมา คือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.52$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.43$) บริการอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.35$) และ ที่พักแรมและร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ

ตาราง 40 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมและบทบาทต่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและระบบสาธารณูปโภค

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภค	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ถนน เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี	3.42	0.98	ปานกลาง	3.62	.94	มาก	3.50	1.07	มาก	3.60	0.91	มาก	3.54	.96	มาก
2. แม่น้ำ เป็นทางคมนาคมเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.38	0.94	ปานกลาง	3.56	1.06	มาก	3.44	1.13	ปานกลาง	3.45	0.96	ปานกลาง	3.46	1.01	ปานกลาง
3. ระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.49	0.97	ปานกลาง	3.67	.97	มาก	3.56	1.07	มาก	3.62	0.99	มาก	3.59	.99	มาก
4. ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.49	0.94	ปานกลาง	3.59	.99	มาก	3.26	1.16	ปานกลาง	3.51	0.92	มาก	3.49	.98	ปานกลาง
5. ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว	3.45	0.93	ปานกลาง	3.64	.94	มาก	3.38	1.03	ปานกลาง	3.60	0.97	มาก	3.54	.96	มาก
รวม	3.45	0.85	ปานกลาง	3.62	.88	มาก	3.43	1.0	ปานกลาง	3.56	.81	มาก	3.52	.87	มาก

จากตาราง 40 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทด้านระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และ ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมา คือ ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.45$) ถนนเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี ($\bar{X} = 3.42$) และ แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทด้านมีระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมา คือ ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.64$) ถนน เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี ($\bar{X} = 3.62$) ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.59$) และ แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทด้านระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 3.56$) รองลงมา คือ ถนนเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี ($\bar{X} = 3.50$) แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.44$) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.38$) และ ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา คือ ถนน เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี ($\bar{X} = 3.6$) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.6$) ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.51$) และ แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมา คือ ถนน เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี ($\bar{X} = 3.54$) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.54$) ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.49$) และ แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ

ตาราง 41 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมและบทบาทต่อที่พักและร้านอาหารในจังหวัดชัยนาท

ที่พักแรมและร้านอาหาร	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีหลากหลายให้เลือก	3.22	1.04	ปานกลาง	3.31	1.03	ปานกลาง	3.28	1.11	ปานกลาง	3.33	1.01	ปานกลาง	3.29	1.03	ปานกลาง
2. สะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ	3.35	0.93	ปานกลาง	3.50	.96	มาก	3.26	1.07	ปานกลาง	3.43	0.95	ปานกลาง	3.40	.96	ปานกลาง
3. ราคาถูก	3.30	0.90	ปานกลาง	3.49	.96	ปานกลาง	3.18	1.21	ปานกลาง	3.36	0.93	ปานกลาง	3.35	.98	ปานกลาง
4. มีจำนวนเพียงพอ	3.29	0.90	ปานกลาง	3.42	.92	ปานกลาง	2.92	1.26	ปานกลาง	3.42	1.00	ปานกลาง	3.31	1.00	ปานกลาง
รวม	3.29	0.86	ปานกลาง	3.43	.90	ปานกลาง	3.16	1.0	ปานกลาง	3.38	.85	ปานกลาง	3.34	.90	ปานกลาง

จากตาราง 41 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านที่พักแรมและร้านอาหารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านสะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35$) รองลงมา คือ ราคาถูก ($\bar{X} = 3.30$) มีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.29$) และ มีหลากหลายให้เลือก ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านที่พักแรมและร้านอาหารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านความสะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$) รองลงมา คือ ราคาถูก ($\bar{X} = 3.49$) มีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.42$) และ มีหลากหลายให้เลือก ($\bar{X} = 3.31$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านที่พักแรมและร้านอาหารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการมีที่พักและร้านอาหารที่หลากหลายให้เลือก ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมา คือ สะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 3.26$) ราคาถูก ($\bar{X} = 3.18$) และ มีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 2.92$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านที่พักและร้านอาหารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการมีที่พักและร้านอาหารที่สะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะมากที่สุด

($\bar{X} = 3.43$) รองลงมา คือ มีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.42$) ราคาถูก ($\bar{X} = 3.36$) และมีหลากหลายให้เลือก ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านที่พักและร้านอาหารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านความสะดวก ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมา คือ ราคาถูก ($\bar{X} = 3.35$) มีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.31$) และมีหลากหลายให้เลือก ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

ตาราง 42 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดชัยนาท

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์	3.44	0.91	ปานกลาง	3.57	.89	มาก	3.02	1.22	ปานกลาง	3.51	0.89	มาก	3.44	.96	ปานกลาง
2. มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ	3.46	0.87	ปานกลาง	3.59	.94	มาก	3.40	0.86	ปานกลาง	3.32	0.85	ปานกลาง	3.45	.89	ปานกลาง
3. มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว	3.33	0.91	ปานกลาง	3.57	.90	มาก	3.24	0.82	ปานกลาง	3.31	0.94	ปานกลาง	3.38	.91	ปานกลาง
4. ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก	3.41	0.85	ปานกลาง	3.58	.98	มาก	3.26	0.80	ปานกลาง	3.44	0.88	ปานกลาง	3.45	.89	ปานกลาง
5. ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน	3.42	0.85	ปานกลาง	3.62	.98	มาก	3.16	0.93	ปานกลาง	3.38	0.86	ปานกลาง	3.43	.91	ปานกลาง
รวม	3.41	0.79	ปานกลาง	3.59	.85	มาก	3.22	.85	ปานกลาง	3.39	.78	ปานกลาง	3.43	.82	ปานกลาง

จากตาราง 42 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านมีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.44$) ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.42$) ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก ($\bar{X} = 3.41$) และ มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานมากที่สุด ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา คือ มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ ($\bar{X} = 3.59$) ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก ($\bar{X} = 3.58$) แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.57$) และ มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการมีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมา คือ ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก ($\bar{X} = 3.26$) มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.24$) ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.16$) และ แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.02$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านแหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมา คือ ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก ($\bar{X} = 3.44$) ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.38$) มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ ($\bar{X} = 3.32$) และ มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.31$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมา คือ ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก ($\bar{X} = 3.45$) แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.44$) ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.43$) และ มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ตาราง 43 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว
ด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี

การพัฒนากิจกรรมในแหล่ง ท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและ วัฒนธรรมประเพณี	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีหลากหลายให้เลือก ตามสภาพของแหล่ง ท่องเที่ยว	3.45	0.89	ปาน กลาง	3.62	.93	มาก	3.26	1.26	ปาน กลาง	3.57	0.86	มาก	3.51	.96	มาก
2. ราคายุติธรรม	3.46	0.93	ปาน กลาง	3.66	.88	มาก	3.26	1.26	ปาน กลาง	3.50	0.94	มาก	3.50	.97	มาก
3. การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์	3.44	0.95	ปาน กลาง	3.62	.93	มาก	3.14	1.37	ปาน กลาง	3.53	0.96	มาก	3.47	1.02	ปาน กลาง
4. ทำให้เกิดการศึกษาค้นหา ความรู้	3.51	0.92	มาก	3.60	.90	มาก	3.26	1.31	ปาน กลาง	3.63	0.92	มาก	3.53	.98	มาก
5. เป็นการกระจายรายได้	3.47	0.90	ปาน กลาง	3.69	.94	มาก	3.30	1.39	ปาน กลาง	3.61	0.92	มาก	3.55	1.01	มาก
6. รักษาวัฒนธรรมประเพณี ดั้งเดิมไว้	3.58	0.93	มาก	3.79	.91	มาก	3.36	1.35	ปาน กลาง	3.70	0.98	มาก	3.64	1.02	มาก
รวม	3.49	0.83	ปาน กลาง	3.66	.83	มาก	3.26	1.29	ปาน กลาง	3.59	0.80	มาก	3.53	.91	มาก

จากตาราง 43 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมา คือ ทำให้เกิดการศึกษาค้นหาความรู้ ($\bar{X} = 3.51$) เป็นการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.47$) ราคายุติธรรม ($\bar{X} = 3.46$) จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.45$) และ การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.44$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมา คือ เป็นการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.69$) ราคายุติธรรม ($\bar{X} = 3.66$) จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.62$) การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.62$) และ ทำให้เกิดการศึกษาค้นหาความรู้ ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมา คือ เป็นการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.30$) จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.26$) ราคายุติธรรม ($\bar{X} = 3.26$) ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ($\bar{X} = 3.26$) และ การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.14$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.7$) รองลงมา คือ ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ($\bar{X} = 3.63$) เป็นการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.61$) จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.57$) การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.53$) และ ราคายุติธรรม ($\bar{X} = 3.5$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา คือ เป็นการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.55$) ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ($\bar{X} = 3.53$) จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.51$) ราคายุติธรรม ($\bar{X} = 3.50$) และ การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

ตาราง 44 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการอื่น ๆ

การบริการอื่น ๆ	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. บริการสินค้าที่ระลึก มี อย่างหลากหลาย	3.34	1.06	ปาน กลาง	3.51	.99	มาก	3.28	1.16	ปาน กลาง	3.36	0.98	ปาน กลาง	3.39	1.03	ปาน กลาง
2. บริการห้องน้ำมีจำนวน เพียงพอ	3.35	1.05	ปาน กลาง	3.42	1.06	ปาน กลาง	3.12	1.26	ปาน กลาง	3.33	1.01	ปาน กลาง	3.33	1.07	ปาน กลาง
3. โทรศัพท์สาธารณะมี พอสมควร	3.51	0.93	มาก	3.48	.99	ปาน กลาง	3.10	1.27	ปาน กลาง	3.55	0.93	มาก	3.45	1.01	ปาน กลาง
4. ตู้บริการเงินด่วน 1 – 2 หน่วยในแต่ละแหล่ง ท่องเที่ยว	3.38	1.04	ปาน กลาง	3.31	.94	ปาน กลาง	3.12	1.21	ปาน กลาง	3.18	1.03	ปาน กลาง	3.27	1.04	ปาน กลาง
5. บริการศูนย์ข้อมูล นักท่องเที่ยวมีเพียงพอ	3.30	1.05	ปาน กลาง	3.29	1.10	ปาน กลาง	3.20	1.16	ปาน กลาง	3.33	1.08	ปาน กลาง	3.29	1.09	ปาน กลาง
6. บริการด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินมี เพียงพอ	3.36	1.09	ปาน กลาง	3.42	1.09	ปาน กลาง	3.10	1.22	ปาน กลาง	3.41	0.99	ปาน กลาง	3.35	1.08	ปาน กลาง
รวม	3.37	0.90	ปาน กลาง	3.41	.93	ปาน กลาง	3.15	1.17	ปาน กลาง	3.36	.82	ปาน กลาง	3.35	.93	ปาน กลาง

จากตาราง 44 พบว่า

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการบริการอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านโทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควรมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมา คือ ตู้บริการเงินด่วน 1 - 2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.38$) บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.36$) บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.35$) บริการสินค้าที่ระลึกมีอย่างหลากหลาย ($\bar{X} = 3.34$) และ บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ

ภาครัฐ

ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการบริการอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาครัฐมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการบริการสินค้าที่ระลึก ให้มีอย่างหลากหลายมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมา คือ โทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควร ($\bar{X} = 3.48$) บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.42$) บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.42$) ตู้บริการเงินด่วน 1 - 2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.31$) และ บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.29$)

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทต่อการพัฒนาในด้านการบริการอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการมีบริการสินค้าที่ระลึกอย่างหลากหลายมากที่สุด ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมา คือ บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.20$) บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.12$) ตู้บริการเงินด่วน 1 - 2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.12$) โทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควร ($\bar{X} = 3.10$) และ บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.10$) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาบริการอื่น ๆ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านโทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควรมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมา คือ บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.41$) บริการสินค้าที่ระลึก มีอย่างหลากหลาย ($\bar{X} = 3.36$) บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.33$) บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.33$) และ ตู้บริการเงินด่วน 1-2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.18$) ตามลำดับ

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาบริการอื่น ๆ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านโทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควรมากที่สุด ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมา คือ บริการสินค้าที่ระลึก มีอย่างหลากหลาย ($\bar{X} = 3.39$) บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.35$) บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.33$) บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.29$) และ ตู้บริการเงินด่วน 1 - 2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ

สรุปการลำดับความคิดเห็น ทรัพยากรท่องเที่ยวจากมากที่สุด-น้อยที่สุด (ตาราง 45-68) ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม ได้เลือกไว้พร้อมภาพประกอบดังนี้

ตาราง 45 ตารางแสดงทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. บึงฉวาก อำเภอ หันคา	4.16	0.77	มาก	4.29	.82	มาก	3.44	1.18	ปาน กลาง	4.22	0.79	มาก	4.11	.90	มาก
2. ทศนิยมากลุ่มน้ำ เจ้าพระยาและท่า จีน	3.54	0.83	มาก	3.81	.93	มาก	3.02	0.87	ปาน กลาง	3.75	0.85	มาก	3.60	.90	มาก
3. เขาสารพัดดี อำเภอหันคา	3.61	0.78	มาก	3.71	.96	มาก	3.04	0.88	ปาน กลาง	3.71	0.87	มาก	3.59	.90	มาก
4. เขาพลอง อำเภอ เมือง	3.47	0.86	ปาน กลาง	3.47	.90	ปาน กลาง	3.10	0.89	ปาน กลาง	3.51	0.83	มาก	3.43	.88	ปาน กลาง
5. บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี	3.50	0.85	มาก	3.36	.95	ปาน กลาง	2.94	1.00	ปาน กลาง	3.40	0.77	ปาน กลาง	3.35	.89	ปาน กลาง
6. เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา	3.46	0.86	ปาน กลาง	3.45	.88	ปาน กลาง	2.90	0.93	ปาน กลาง	3.36	0.92	ปาน กลาง	3.35	.91	ปาน กลาง
6. บึงละหานบัว อำเภอหันคา	3.41	0.79	ปาน กลาง	3.34	.92	ปาน กลาง	2.88	0.92	ปาน กลาง	3.24	0.74	ปาน กลาง	3.27	.85	ปาน กลาง
8. ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา	3.33	0.88	ปาน กลาง	3.35	.91	ปาน กลาง	2.88	0.82	ปาน กลาง	3.23	0.76	ปาน กลาง	3.24	.86	ปาน กลาง
รวม	3.56	0.63	มาก	3.60	.72	มาก	3.02	0.84	ปาน กลาง	3.55	0.53	มาก	3.49	.69	ปาน กลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติ ของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามี ความเหมาะสมมากที่สุดคือ บึงฉวาก อำเภอหันคา ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมา คือ ทศนิยมากลุ่มน้ำ เจ้าพระยาและท่าจีน ($\bar{X} = 3.60$) เขาสารพัดดี อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.59$) เขาพลอง อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.43$) บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.35$) เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา ($\bar{X} = 3.35$) บึงละหานบัว อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.27$) และ ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ตาราง 46 ตารางแสดงทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของ
จังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัดปากคลองมะขาม เฒ่า อำเภอวัดสิงห์	4.22	0.79	มาก	4.27	.79	มาก	3.68	1.13	มาก	4.28	0.75	มาก	4.17	.86	มาก
2. วัดธรรมามูล อำเภอ เมือง	4.08	0.81	มาก	4.28	.79	มาก	3.52	1.05	มาก	4.13	0.79	มาก	4.07	.87	มาก
3. วัดพระบรมธาตุวรวิ หาร อำเภอเมือง	3.94	0.86	มาก	4.09	.89	มาก	3.48	1.01	ปาน กลาง	3.98	0.94	มาก	3.93	.93	มาก
4. วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี	3.92	0.92	มาก	3.94	.97	มาก	3.36	1.01	ปาน กลาง	3.83	0.90	มาก	3.82	.96	มาก
5. วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี	3.83	0.93	มาก	3.81	.99	มาก	3.40	0.99	ปาน กลาง	3.76	0.88	มาก	3.74	.95	มาก
6. อนุสรณ์สถานขุนสรรรค์	3.77	0.90	มาก	3.80	.95	มาก	3.32	1.19	ปาน กลาง	3.73	0.84	มาก	3.70	.95	มาก
7. เมืองโบราณ อุตะกา	3.68	0.91	มาก	3.48	.98	ปาน กลาง	3.24	0.74	ปาน กลาง	3.46	0.83	ปาน กลาง	3.50	.89	มาก
8. เมืองโบราณคตติงคอน อำเภอสรรคบุรี	3.66	0.88	มาก	3.71	.96	มาก	3.46	1.05	ปาน กลาง	3.60	0.92	มาก	3.63	.94	มาก
9. เมืองโบราณคตติงคอน อำเภอวัดสิงห์	3.52	0.89	มาก	3.50	.96	มาก	3.22	1.20	ปาน กลาง	3.45	0.86	ปาน กลาง	3.45	.95	ปาน กลาง
รวม	3.85	0.70	มาก	3.88	.75	มาก	3.41	0.96	ปาน กลาง	3.80	0.62	มาก	3.78	.75	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือ วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์ ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมา คือ วัดธรรมามูล อำเภอเมือง ($\bar{X} = 4.07$) วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.93$) วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.82$) วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.74$) อนุสรณ์สถานขุนสรรรค์ ($\bar{X} = 3.70$) เมืองโบราณคตติงคอน อำเภอสรรคบุรี ($\bar{X} = 3.63$) เมืองโบราณอุตะกา ($\bar{X} = 3.5$) และ เมืองโบราณคตติงคอน อำเภอวัดสิงห์ ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ

ตาราง 47 ตารางแสดงทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เชื้อนชัยนาท	4.09	0.91	มาก	4.34	.83	มาก	3.42	1.11	ปานกลาง	4.30	0.81	มาก	4.13	.94	มาก
2. สวนนก	4.03	0.92	มาก	4.31	.81	มาก	3.58	1.05	มาก	4.14	0.90	มาก	4.08	.93	มาก
3. พิพิธภัณฑ์สถาน ชัยนาทมุนี	3.92	0.94	มาก	3.97	.96	มาก	3.32	1.11	ปานกลาง	3.92	0.81	มาก	3.85	.96	มาก
รวม	4.01	0.81	มาก	4.21	.79	มาก	3.44	1.05	ปานกลาง	4.12	0.71	มาก	4.02	.85	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าทรัพยากรสิ่งก่อสร้างของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทรัพยากรสิ่งก่อสร้างที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุด คือ เชื้อนชัยนาท ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมา คือ สวนนก ($\bar{X} = 4.08$) และ พิพิธภัณฑ์สถานชัยนาทมุนี ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

ตาราง 48 ตารางแสดงงานเทศกาลและมหกรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาท

งานเทศกาลและมหกรรม ประเพณี	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ประเพณีแห่พวงพุ่ม	4.20	0.82	มาก	4.25	.86	มาก	3.70	1.04	มาก	4.23	0.81	มาก	4.15	.88	มาก
2. งานวันส้มโอชัยนาท	4.09	0.87	มาก	4.17	.88	มาก	3.80	0.99	มาก	4.16	0.87	มาก	4.09	.89	มาก
3. เทศกาลอาหารไทย โบราณชัยนาท	3.80	0.88	มาก	3.76	.93	มาก	3.56	0.91	มาก	3.71	0.89	มาก	3.73	.90	มาก
4. การผลิตและจำหน่าย สินค้า OTOP ของแต่ละ ตำบล	3.74	0.96	มาก	3.85	.89	มาก	3.76	0.96	มาก	3.80	0.86	มาก	3.79	.91	มาก
5. ตักบาตรเทโว	3.72	0.96	มาก	3.72	.88	มาก	3.60	0.95	มาก	3.68	0.86	มาก	3.69	.91	มาก
รวม	3.91	0.73	มาก	3.95	.74	มาก	3.68	0.93	มาก	3.92	0.68	มาก	3.89	.75	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่างานเทศกาลและมหกรรมประเพณีของจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า งานเทศกาลและมหกรรมประเพณีที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าเหมาะสมมากที่สุด คือ ประเพณีแห่พวงพุ่ม ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา คือ งานวันส้มโอชัยนาท ($\bar{X} = 4.09$) การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล ($\bar{X} = 3.79$) เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท ($\bar{X} = 3.73$) และ ตักบาตรเทโว ($\bar{X} = 3.69$) ตามลำดับ

ตาราง 49 ตารางแสดงกิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมท่องเที่ยว ภายในจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ชมสวนเกษตรส้มโอ ชาวแตงกวา อำเภอ มโนรมย์	3.75	0.88	มาก	3.69	.88	มาก	3.42	1.05	ปาน กลาง	3.60	1.01	มาก	3.64	.95	มาก
2. การปฏิบัติธรรมที่ วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา	3.58	0.87	มาก	3.51	.87	มาก	3.16	0.77	ปาน กลาง	3.48	0.90	ปาน กลาง	3.47	.87	ปาน กลาง
3. เยี่ยมชมวัดและ ศิลปะไทยภาคกลาง ดอนบน	3.60	0.90	มาก	3.49	.92	ปาน กลาง	3.08	0.75	ปาน กลาง	3.41	1.02	ปาน กลาง	3.44	.93	ปาน กลาง
4. ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง	3.55	0.87	มาก	3.43	.92	ปาน กลาง	3.28	0.73	ปาน กลาง	3.39	0.91	ปาน กลาง	3.43	.88	ปาน กลาง
5. พักโฮมสเตย์ ศึกษา วิถีชีวิตชาวบ้าน	3.46	0.90	ปาน กลาง	3.39	1.01	ปาน กลาง	2.78	0.89	ปาน กลาง	3.29	1.09	ปาน กลาง	3.29	1.01	ปาน กลาง
รวม	3.59	0.77	มาก	3.50	.82	มาก	3.14	0.60	ปาน กลาง	3.43	0.82	ปาน กลาง	3.46	.79	ปาน กลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ชมสวนเกษตรส้มโอชาวแตงกวา อำเภอ มโนรมย์ ($\bar{X} = 3.64$) การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมา คือ เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางดอนบน ($\bar{X} = 3.44$) ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง ($\bar{X} = 3.43$) และ พักโฮมสเตย์ ศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

ตาราง 50 ตารางแสดงการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท

การบริการด้านคมนาคมที่ เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ถนนสำหรับรถประจำ ทางขนส่ง รถทัวร์ รถ ส่วนตัวและท่าจอดรถ	3.42	1.07	ปาน กลาง	3.53	1.11	มาก	3.48	1.11	ปาน กลาง	3.49	1.06	ปาน กลาง	3.48	1.08	ปาน กลาง
2. แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ	3.33	1.10	ปาน กลาง	3.45	1.00	ปาน กลาง	3.48	1.11	ปาน กลาง	3.22	1.09	ปาน กลาง	3.35	1.07	ปาน กลาง
รวม	3.38	1.01	ปาน กลาง	3.49	1.00	ปาน กลาง	3.48	1.10	ปาน กลาง	3.36	0.97	ปาน กลาง	3.42	1.01	ปาน กลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริการด้านคมนาคมที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา คือ แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

ตาราง 51 ตารางแสดงระบบสาธารณูปโภคของจังหวัดชัยนาท

ระบบ สาธารณูปโภค	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ไฟฟ้า	3.74	0.89	มาก	3.77	.86	มาก	3.24	1.13	ปานกลาง	3.79	0.84	มาก	3.69	.93	มาก
2. โทรศัพท์	3.74	0.95	มาก	3.67	.93	มาก	3.38	1.01	ปานกลาง	3.82	0.85	มาก	3.69	.93	มาก
3. ประปา	3.64	0.94	มาก	3.74	.94	มาก	3.24	1.24	ปานกลาง	3.69	0.85	มาก	3.63	.97	มาก
รวม	3.71	0.88	มาก	3.73	.87	มาก	3.29	1.09	ปานกลาง	3.77	0.79	มาก	3.67	.90	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการบริการด้านสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าระบบสาธารณูปโภคในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมมากที่สุด คือ ไฟฟ้า ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมา คือ โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.69$) และ ประปา ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับ

ตาราง 52 ตารางแสดงที่พัก, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาท

ที่พัก, ร้านอาหาร	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ร้านอาหาร	3.48	0.94	ปานกลาง	3.46	.95	ปานกลาง	2.84	0.98	ปานกลาง	3.52	.83	มาก	3.39	.94	ปานกลาง
2. โรงแรม	3.34	1.01	ปานกลาง	3.30	1.01	ปานกลาง	2.66	1.04	ปานกลาง	3.35	.95	ปานกลาง	3.23	1.02	ปานกลาง
3. ร้านขายของที่ระลึก	3.36	1.00	ปานกลาง	3.26	1.05	ปานกลาง	2.86	0.90	ปานกลาง	3.26	.91	ปานกลาง	3.23	.98	ปานกลาง
4. โฮมสเตย์	3.21	1.00	ปานกลาง	3.19	1.07	ปานกลาง	2.60	1.16	ปานกลาง	3.06	1.10	ปานกลาง	3.07	1.09	ปานกลาง
รวม	3.35	0.90	ปานกลาง	3.30	.94	ปานกลาง	2.74	0.90	ปานกลาง	3.30	.78	ปานกลาง	3.23	.90	ปานกลาง

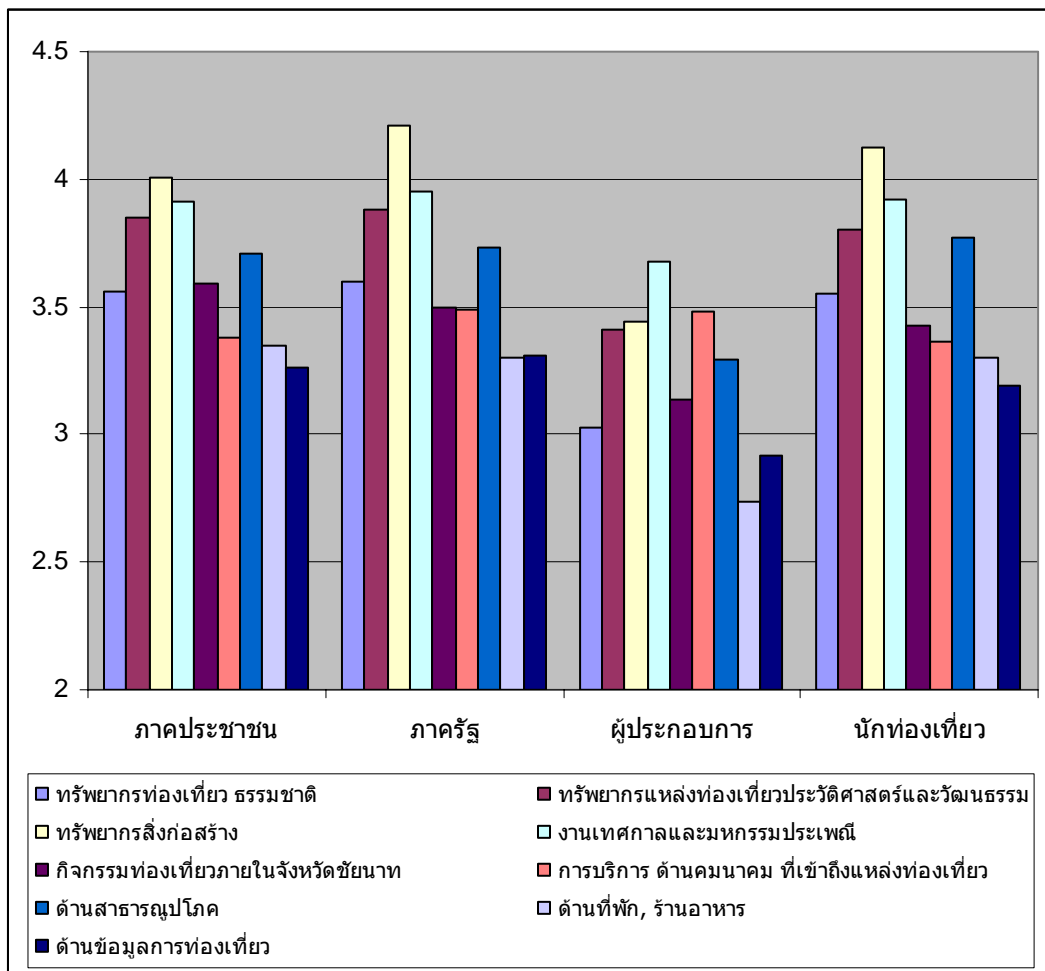
ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าเป็นที่พึง, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาท โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่พึง, ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมา คือ โรงแรม ($\bar{X} = 3.23$) ร้านขายของที่ระลึก ($\bar{X} = 3.23$) และ โฮมสเตย์ ($\bar{X} = 3.07$) ตามลำดับ

ตาราง 53 ตารางข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท

ข้อมูลการท่องเที่ยว	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ป้ายบอกทาง	3.51	0.95	มาก	3.48	1.01	ปานกลาง	3.10	0.93	ปานกลาง	3.50	0.99	มาก	3.44	.98	ปานกลาง
2. แผนที่	3.37	1.00	ปานกลาง	3.38	1.13	ปานกลาง	3.00	0.76	ปานกลาง	3.37	0.99	ปานกลาง	3.32	1.01	ปานกลาง
3. ป้ายสื่อความหมาย	3.31	0.98	ปานกลาง	3.40	1.06	ปานกลาง	2.96	0.86	ปานกลาง	3.27	1.05	ปานกลาง	3.27	1.02	ปานกลาง
4. แผ่นพับ	3.26	0.98	ปานกลาง	3.35	1.10	ปานกลาง	2.80	0.90	ปานกลาง	3.14	1.08	ปานกลาง	3.19	1.04	ปานกลาง
5. เว็บไซต์	3.12	1.14	ปานกลาง	3.22	1.18	ปานกลาง	3.00	1.05	ปานกลาง	3.13	1.12	ปานกลาง	3.13	1.13	ปานกลาง
6. มัคคุเทศก์	2.96	1.08	ปานกลาง	3.04	1.21	ปานกลาง	2.66	0.80	ปานกลาง	2.70	1.09	ปานกลาง	2.87	1.09	ปานกลาง
รวม	3.26	0.88	ปานกลาง	3.31	1.04	ปานกลาง	2.92	0.82	ปานกลาง	3.19	0.91	ปานกลาง	3.20	.93	ปานกลาง

รวม

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด คือ ป้ายบอกทาง ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมา คือ แผนที่ ($\bar{X} = 3.32$) ป้ายสื่อความหมาย ($\bar{X} = 3.27$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 3.19$) เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.13$) และ มัคคุเทศก์ ($\bar{X} = 2.87$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 44 ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท

ตาราง 54 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัดชัยนาท

จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัด ชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของ จังหวัด คือ ส้มโอขาว แตงกวา	4.07	0.90	มาก	4.18	.87	มาก	3.42	1.31	ปาน กลาง	4.33	0.77	มาก	4.08	.97	มาก
2. มีแหล่งน้ำด้านการเกษตร อุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำ เจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และ แม่น้ำน้อย	4.00	0.96	มาก	4.07	.77	มาก	3.60	1.16	มาก	4.16	0.77	มาก	4.01	.91	มาก
3. ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบ สังคมเกษตร	3.91	0.88	มาก	3.94	.85	มาก	3.48	1.31	ปาน กลาง	4.01	0.76	มาก	3.89	.93	มาก
4. มีแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม	3.41	0.89	ปาน กลาง	3.59	.91	มาก	3.24	1.08	ปาน กลาง	3.66	0.89	มาก	3.51	.93	มาก
5. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่ การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง	3.49	0.92	ปาน กลาง	3.52	.95	มาก	3.32	1.13	ปาน กลาง	3.62	0.94	มาก	3.51	.97	มาก
6. มีความสามารถในการผลิต อาหารและเป็นครัวของโลก ได้	3.20	0.93	ปาน กลาง	3.38	.94	ปาน กลาง	3.16	1.11	ปาน กลาง	3.22	0.89	ปาน กลาง	3.25	.95	ปาน กลาง
รวม	3.68	0.72	มาก	3.78	.70	มาก	3.37	1.07	ปาน กลาง	3.83	0.63	มาก	3.71	.76	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุด
แข็งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี
ความเห็นว่าเป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ
ส้มโอขาว แตงกวา ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมา คือ มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำ
เจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย ($\bar{X} = 4.01$) ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร ($\bar{X} =$
3.89) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.51$) มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่
การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.51$) และ มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของ
โลกได้ ($\bar{X} = 3.25$) ตามลำดับ

ตาราง 55 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนหรือจุดด้อยของจังหวัดชัยนาท

จุดอ่อนหรือจุดด้อยของ จังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ	2.56	.89	ปานกลาง	2.39	.92	น้อย	2.66	1.06	ปานกลาง	2.59	.96	ปานกลาง	2.53	.95	ปานกลาง
2.ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา	2.57	1.01	ปานกลาง	2.42	.85	น้อย	2.88	1.35	ปานกลาง	2.41	.99	น้อย	2.53	1.03	ปานกลาง
3.ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว	2.62	.93	ปานกลาง	2.48	.87	น้อย	2.86	1.18	ปานกลาง	2.44	.95	น้อย	2.56	.96	ปานกลาง
4.ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค	2.65	1.05	ปานกลาง	2.49	.93	น้อย	2.94	1.33	ปานกลาง	2.61	.94	ปานกลาง	2.63	1.04	ปานกลาง
5.กิจกรรมงานประเพณีได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด	2.65	.99	ปานกลาง	2.59	.88	ปานกลาง	2.74	1.10	ปานกลาง	3.32	.90	ปานกลาง	2.84	1.00	ปานกลาง
รวม	2.61	.86	ปานกลาง	2.47	.80	น้อย	2.82	1.11	ปานกลาง	2.67	.56	ปานกลาง	2.62	.81	ปานกลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีจุดอ่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการ และ ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 2.53$) รองลงมา คือ ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.56$) ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค ($\bar{X} = 2.63$) และ กิจกรรมงานประเพณีได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด ($\bar{X} = 2.84$) ตามลำดับ

ตาราง 56 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดชัยนาท

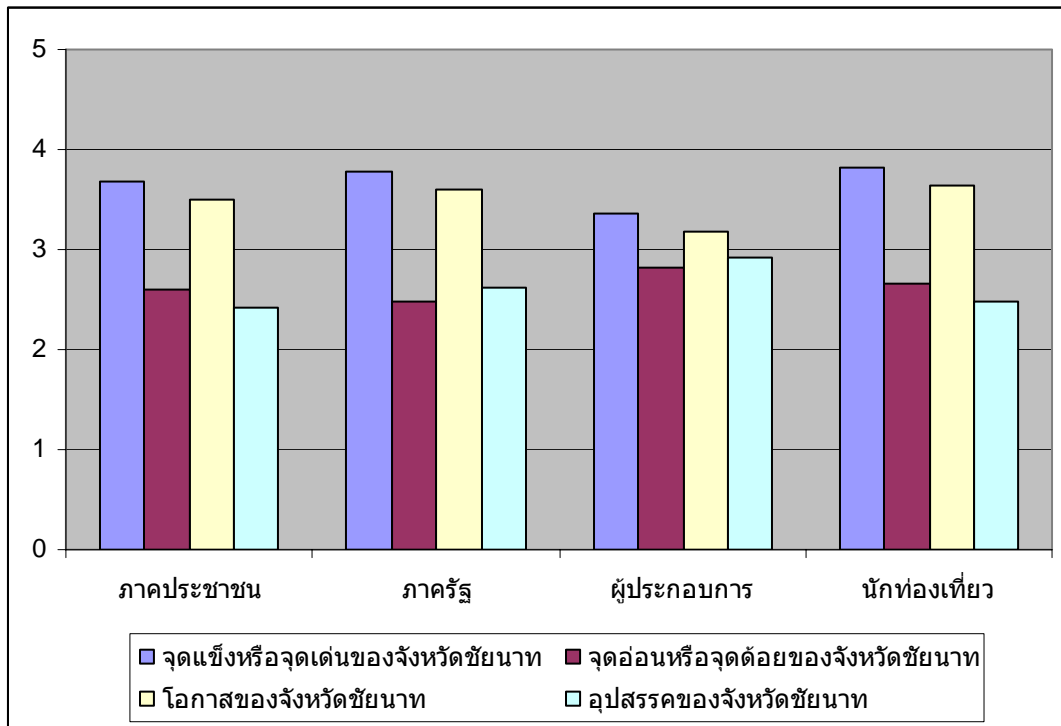
โอกาสของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ	3.60	0.92	มาก	3.80	.83	มาก	3.22	1.30	ปานกลาง	3.72	0.70	มาก	3.64	.92	มาก
2. ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	3.59	0.81	มาก	3.60	.84	มาก	3.22	1.09	ปานกลาง	3.68	0.75	มาก	3.57	.86	มาก
3. มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ	3.40	0.90	ปานกลาง	3.52	.87	มาก	3.28	1.21	ปานกลาง	3.72	0.81	มาก	3.51	.93	มาก
4. ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท)	3.48	0.87	ปานกลาง	3.53	.81	มาก	3.18	1.17	ปานกลาง	3.53	0.81	มาก	3.47	.89	ปานกลาง
5. การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของภาครัฐ	3.46	0.89	ปานกลาง	3.56	.83	มาก	3.06	1.24	ปานกลาง	3.58	0.89	มาก	3.47	.94	ปานกลาง
รวม	3.51	0.76	มาก	3.60	.70	มาก	3.19	1.15	ปานกลาง	3.65	0.60	มาก	3.53	.78	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีโอกาสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็นครัวโลกตามนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา คือ ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้านและการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ($\bar{X} = 3.57$) มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแบบบูรณาการได้หลายอำเภอ ($\bar{X} = 3.51$) ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี-สิงห์บุรี-สระบุรี-ชัยนาท) ($\bar{X} = 3.47$) และ การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิม ๆ มาสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของภาครัฐ ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

ตาราง 57 ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท

อุปสรรคของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชมเขา	2.46	.97	น้อย	3.76	.83	มาก	3.42	.99	ปานกลาง	2.40	.83	น้อย	2.95	1.08	ปานกลาง
2. ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้	2.36	.90	น้อย	2.28	.85	น้อย	2.66	1.04	ปานกลาง	2.29	.91	น้อย	2.36	.92	น้อย
3. ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม	2.41	.90	น้อย	2.35	.81	น้อย	2.74	.92	ปานกลาง	2.42	.97	น้อย	2.44	.90	น้อย
4. การกักต่อน้ำเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน	2.34	.88	น้อย	2.38	.86	น้อย	2.82	1.00	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	2.47	.94	น้อย
5. สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะงักงัน	2.61	1.02	ปานกลาง	2.63	1.12	ปานกลาง	3.20	.99	ปานกลาง	2.81	1.03	ปานกลาง	2.76	1.06	ปานกลาง
รวม	2.37	.92	น้อย	2.29	.90	น้อย	2.70	1.09	ปานกลาง	2.39	.98	น้อย	2.40	.96	น้อย

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทมีอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย (อุปสรรคมาก) ($\bar{X} = 2.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาทมากที่สุด คือ ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชมเขา ($\bar{X} = 2.95$) รองลงมา คือ สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชะงักงัน ($\bar{X} = 2.76$) การกักต่อน้ำเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน ($\bar{X} = 2.47$) ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ($\bar{X} = 2.44$) และขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้ ($\bar{X} = 2.36$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 45 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของจังหวัดชัยนาท

ตาราง 58 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อวิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท

วิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	3.90	0.94	มาก	4.10	.87	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.88	0.95	มาก	3.92	.97	มาก
2. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	3.72	0.93	มาก	4.01	.89	มาก	3.52	1.11	มาก	3.78	0.82	มาก	3.78	.96	มาก
3. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง	3.71	0.90	มาก	4.01	.81	มาก	3.38	1.29	ปานกลาง	3.77	0.90	มาก	3.77	.97	มาก
4. ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	3.81	0.86	มาก	3.86	.89	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.85	0.87	มาก	3.77	.95	มาก
5. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	3.75	0.86	มาก	3.93	.84	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.79	0.90	มาก	3.77	.93	มาก
6. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.74	0.81	มาก	4.00	.83	มาก	3.34	1.15	ปานกลาง	3.77	0.81	มาก	3.76	.94	มาก
7. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการทำงานภาครัฐ	3.71	0.95	มาก	3.95	.89	มาก	3.58	1.21	มาก	3.75	0.83	มาก	3.75	.98	มาก
8. สร้างโอกาสและกระจายรายได้	3.70	0.85	มาก	3.95	.81	มาก	3.38	1.29	ปานกลาง	3.77	0.89	มาก	3.73	.95	มาก
9. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.66	0.92	มาก	4.04	.84	มาก	3.44	1.25	ปานกลาง	3.74	0.89	มาก	3.73	1.02	มาก
10. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร	3.63	0.88	มาก	3.87	.85	มาก	3.56	1.15	มาก	3.72	0.89	มาก	3.70	.93	มาก
11. รักษาความสงบเรียบร้อย	3.59	0.93	มาก	3.77	.81	มาก	3.44	1.03	ปานกลาง	3.76	0.79	มาก	3.63	.88	มาก
12. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ	3.51	0.86	มาก	3.75	.82	มาก	3.52	0.86	มาก	3.74	0.94	มาก	3.57	.84	มาก
รวม	3.70	0.72	มาก	3.94	.70	มาก	3.46	1.08	ปานกลาง	3.78	0.70	มาก	3.74	.79	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นต่อวิสัยทัศน์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีวิสัยทัศน์ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา คือ พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.78$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.77$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.77$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.77$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.76$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.75$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.73$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.73$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.70$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.63$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ตาราง 59 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	3.78	1.00	มาก	4.17	.82	มาก	3.52	1.27	มาก	4.00	.89	มาก	3.88	1.00	มาก
2. ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	3.76	0.90	มาก	3.92	.82	มาก	3.52	1.27	มาก	3.79	.90	มาก	3.80	.94	มาก
3. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง	3.73	0.92	มาก	3.99	.94	มาก	3.52	1.27	มาก	3.79	.95	มาก	3.79	.98	มาก
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.69	0.85	มาก	4.05	.82	มาก	3.36	1.27	ปานกลาง	3.75	.97	มาก	3.77	.93	มาก
5. รักษาความสงบเรียบร้อย	3.74	0.86	มาก	3.98	.85	มาก	3.46	1.11	ปานกลาง	3.64	.80	มาก	3.77	.89	มาก
6. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	3.70	0.95	มาก	4.01	.90	มาก	3.40	1.31	ปานกลาง	3.75	.94	มาก	3.77	.98	มาก
7. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ	3.80	0.89	มาก	3.98	.90	มาก	3.28	1.47	ปานกลาง	3.67	.94	มาก	3.76	1.00	มาก
8. สร้างโอกาสและกระจายรายได้	3.69	0.92	มาก	4.05	.88	มาก	3.22	1.46	ปานกลาง	3.73	.92	มาก	3.75	1.02	มาก
9. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร	3.71	0.89	มาก	4.06	.85	มาก	3.28	1.39	ปานกลาง	3.68	.92	มาก	3.75	.99	มาก
10. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	3.70	0.92	มาก	3.90	.92	มาก	3.40	1.40	ปานกลาง	3.81	.87	มาก	3.74	1.00	มาก
11. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.66	0.89	มาก	3.95	.90	มาก	3.34	1.30	ปานกลาง	3.62	1.09	มาก	3.72	.98	มาก
12. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ	3.70	0.88	มาก	3.93	.81	มาก	3.22	1.18	ปานกลาง	3.47	.81	ปานกลาง	3.71	.95	มาก
รวม	3.72	0.79	มาก	4.00	.75	มาก	3.38	1.24	ปานกลาง	3.73	.73	มาก	3.77	.85	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมียุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมา คือ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.80$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.79$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.77$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.77$) พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.77$) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.76$) สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.75$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.75$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.74$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.72$) และ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.71$) ตามลำดับ

ตาราง 60 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ส่งเสริมการศึกษาและสุขภาพ	3.72	0.88	มาก	3.96	.72	มาก	3.53	0.79	มาก	3.93	.73	มาก	3.82	.79	มาก
- เสริมสร้างสุขภาพ	3.77	0.95	มาก	3.96	.76	มาก	3.62	0.83	มาก	4.05	0.87	มาก	3.88	.87	มาก
- ส่งเสริมการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ	3.63	0.93	มาก	3.86	.79	มาก	3.34	0.77	ปานกลาง	3.80	0.82	มาก	3.70	.85	มาก
- ส่งเสริมการบริโภคอาหารปลอดภัย	3.77	0.94	มาก	4.05	.81	มาก	3.62	1.03	มาก	3.94	0.84	มาก	3.88	.90	มาก
2. สร้างโอกาสและกระจายรายได้	3.73	0.89	มาก	3.98	.83	มาก	3.22	0.89	ปานกลาง	3.81	.80	มาก	3.75	.88	มาก
- พัฒนาอาชีพหลัก ส่งเสริมอาชีพรอง เพื่อเพิ่มรายได้	3.76	0.91	มาก	4.06	.87	มาก	3.22	0.95	ปานกลาง	3.91	0.88	มาก	3.81	.93	มาก
- สร้างจิตสำนึกและวินัยทางการเงิน	3.78	0.93	มาก	3.99	.88	มาก	3.10	0.97	ปานกลาง	3.78	0.95	มาก	3.74	.96	มาก
- เพิ่มช่องทางการตลาด	3.66	0.99	มาก	3.90	.94	มาก	3.34	0.85	ปานกลาง	3.75	0.93	มาก	3.71	.95	มาก
3. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ	3.64	0.96	มาก	3.93	.85	มาก	3.35	1.20	ปานกลาง	3.84	.79	มาก	3.74	.94	มาก
- ยกกระดับความปลอดภัยทางถนน ของจังหวัดชัยนาท	3.69	0.98	มาก	3.98	.86	มาก	3.32	1.24	ปานกลาง	3.89	0.85	มาก	3.78	.98	มาก
- ให้ความรู้บังคับด้วยกฎหมาย จัดกิจกรรมจราจร จัดการแพทย์ฉุกเฉิน และระบบข้อมูลข่าวสาร	3.59	1.02	มาก	3.88	.90	มาก	3.38	1.19	ปานกลาง	3.79	0.86	มาก	3.70	.98	มาก
4. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	3.67	0.90	มาก	3.89	.84	มาก	3.29	1.01	ปานกลาง	3.86	.74	มาก	3.73	.88	มาก
- สร้างเครือข่ายผู้ประสานพลังแผ่นดิน อบรมให้ความรู้ความเข้าใจ	3.70	0.92	มาก	3.90	.85	มาก	3.22	1.13	ปานกลาง	3.84	0.84	มาก	3.73	.93	มาก
- ทำแผนยุทธการเพื่อป้องกันและแก้ไขปราบปรามบำบัดรักษา	3.61	0.95	มาก	3.88	.87	มาก	3.28	1.03	ปานกลาง	3.89	0.79	มาก	3.72	.92	มาก
- ติดตามและประเมินผล	3.69	0.97	มาก	3.88	.94	มาก	3.38	1.03	ปานกลาง	3.85	0.86	มาก	3.75	.95	มาก
5. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.68	0.80	มาก	3.94	.78	มาก	3.37	0.75	ปานกลาง	3.73	.74	มาก	3.72	.79	มาก

ตาราง 60 (ต่อ)

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
- พัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ	3.70	0.90	มาก	4.02	.82	มาก	3.40	0.78	ปานกลาง	3.80	0.83	มาก	3.78	.86	มาก
- ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต	3.66	0.81	มาก	3.81	.84	มาก	3.18	0.83	ปานกลาง	3.66	0.82	มาก	3.63	.84	มาก
- พัฒนาการเรียนรู้ การบริหารจัดการ จำหน่าย และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์	3.69	0.87	มาก	3.98	.88	มาก	3.52	0.79	มาก	3.73	0.90	มาก	3.76	.88	มาก
6. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	3.67	0.87	มาก	3.87	.75	มาก	3.48	0.94	ปานกลาง	3.74	.78	มาก	3.72	.83	มาก
- อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว ไร่วัด โบราณสถานและแหล่งศึกษาชุมชน	3.79	0.95	มาก	4.11	.80	มาก	3.56	1.15	มาก	3.96	0.84	มาก	3.90	.92	มาก
- รวมกลุ่มสร้างพลังชุมชน ให้เป็นนักรักสิ่งแวดล้อม	3.72	0.93	มาก	3.94	.83	มาก	3.52	0.86	มาก	3.89	0.90	มาก	3.80	.89	มาก
- สร้างกระบวนการเรียนรู้ นักสืบสายน้ำ	3.58	0.98	มาก	3.70	.83	มาก	3.22	1.07	ปานกลาง	3.53	1.04	มาก	3.55	.98	มาก
- สร้างวิทยากรแกนนำประจำอำเภอ	3.62	0.96	มาก	3.78	.91	มาก	3.58	0.86	มาก	3.62	0.85	มาก	3.66	.90	มาก
- พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ของชุมชน	3.66	0.92	มาก	3.83	.85	มาก	3.52	1.05	มาก	3.68	0.93	มาก	3.69	.93	มาก
7. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.66	0.83	มาก	3.94	.78	มาก	3.29	0.87	ปานกลาง	3.72	.85	มาก	3.71	.85	มาก
- พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาสังคม	3.71	0.90	มาก	3.94	.89	มาก	3.40	0.78	ปานกลาง	3.71	0.89	มาก	3.73	.89	มาก
- สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต	3.61	0.92	มาก	4.02	.88	มาก	3.26	1.01	ปานกลาง	3.81	0.94	มาก	3.73	.95	มาก
- พัฒนาและบริการสังคมแบบก้าวหน้า	3.68	0.90	มาก	3.92	.80	มาก	3.34	0.85	ปานกลาง	3.73	0.99	มาก	3.71	.91	มาก
- รวมพลังพัฒนาทุนทางสังคม	3.65	0.91	มาก	3.87	.82	มาก	3.16	1.00	ปานกลาง	3.65	0.98	มาก	3.64	.94	มาก
8. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง	3.69	0.83	มาก	3.89	.80	มาก	3.31	0.93	ปานกลาง	3.76	.82	มาก	3.71	.85	มาก
- สร้างกระบวนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการ	3.69	0.87	มาก	3.98	.85	มาก	3.28	1.03	ปานกลาง	3.75	.98	มาก	3.73	.94	มาก
- จัดทำแผนบูรณาการเครือข่าย	3.68	0.89	มาก	3.89	.85	มาก	3.24	0.98	ปานกลาง	3.74	.88	มาก	3.69	.91	มาก
- ประกวดหมู่บ้านต้นแบบ เพื่อขยายผล	3.71	0.94	มาก	3.81	.90	มาก	3.40	0.93	ปานกลาง	3.78	.91	มาก	3.71	.92	มาก

ตาราง 60 (ต่อ)

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร	3.68	0.83	มาก	3.90	.77	มาก	3.24	1.26	ปานกลาง	3.78	.79	มาก	3.71	.90	มาก
- สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ	3.67	0.95	มาก	3.91	.83	มาก	3.32	1.17	ปานกลาง	3.86	0.88	มาก	3.74	.95	มาก
- ลดขั้นตอนระยะเวลาการปฏิบัติราชการ	3.67	0.92	มาก	3.89	.85	มาก	3.32	1.28	ปานกลาง	3.70	0.95	มาก	3.69	.98	มาก
- เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร และกระบวนการตรวจสอบแก้ไขปัญหา	3.65	0.96	มาก	3.82	.89	มาก	3.44	1.30	ปานกลาง	3.73	0.91	มาก	3.69	.99	มาก
- ปรับปรุงการให้บริการ	3.70	0.93	มาก	3.94	.89	มาก	3.26	1.41	ปานกลาง	3.79	0.92	มาก	3.73	1.02	มาก
- จัดเหตุแห่งทุจริต	3.71	0.97	มาก	3.91	.94	มาก	3.02	1.48	ปานกลาง	3.78	1.06	มาก	3.69	1.11	มาก
- เสริมสร้างการมีส่วนร่วมภาคประชาชน	3.62	0.86	มาก	3.90	.81	มาก	3.14	1.34	ปานกลาง	3.80	0.95	มาก	3.68	.98	มาก
- พัฒนาจิตสำนึก ค่านิยม จรรยาบรรณ และมาตรฐานศีลธรรมจรรยา	3.75	0.93	มาก	3.95	.83	มาก	3.20	1.44	ปานกลาง	3.78	0.92	มาก	3.74	1.01	มาก
10. รักษาความสงบเรียบร้อย	3.64	0.97	มาก	3.87	.80	มาก	3.25	1.05	ปานกลาง	3.81	.80	มาก	3.70	.91	มาก
- จัดชุดเฉพาะกิจรับมือตลุมแต่ละคดีที่เกิดขึ้น	3.61	1.04	มาก	3.82	.86	มาก	3.32	1.02	ปานกลาง	3.75	0.88	มาก	3.67	.95	มาก
- เร่งรัดปราบปรามอบายมุขทุกประเภท	3.64	0.99	มาก	3.94	.86	มาก	3.20	1.11	ปานกลาง	3.92	0.87	มาก	3.74	.97	มาก
- เพิ่มความถี่ของจุดตรวจและจุดสกัดโดยมีเครือข่ายครอบคลุมทุกพื้นที่	3.64	0.99	มาก	3.83	.82	มาก	3.14	1.14	ปานกลาง	3.74	0.94	มาก	3.65	.97	มาก
- จัดชุดปฏิบัติการสัมพันธ์ทุกสถานีตำรวจ ร่วมมือกับชุมชน กำนันผู้ใหญ่บ้าน ในการสืบสวนจับกุม	3.66	1.03	มาก	3.89	.85	มาก	3.32	1.19	ปานกลาง	3.81	0.88	มาก	3.72	.98	มาก
11. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	3.70	0.82	มาก	3.87	.78	มาก	3.22	1.25	ปานกลาง	3.79	.77	มาก	3.70	.89	มาก
- สร้างความรู้ความเข้าใจจิตสำนึกที่ดีแก่บุคลากร	3.72	0.90	มาก	3.95	.78	มาก	3.20	1.31	ปานกลาง	3.84	0.90	มาก	3.75	.96	มาก
- การบูรณาการการทำงาน	3.68	0.90	มาก	3.94	.81	มาก	3.32	1.28	ปานกลาง	3.79	0.89	มาก	3.73	.95	มาก

ตาราง 60 (ต่อ)

กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
- การแลกเปลี่ยนเรียนรู้บุคลากรในองค์กร	3.68	0.87	มาก	3.78	.87	มาก	3.14	1.39	ปานกลาง	3.63	0.95	มาก	3.62	1.00	มาก
- พัฒนาคุณภาพหน่วยงาน	3.74	0.92	มาก	3.88	.84	มาก	3.20	1.40	ปานกลาง	3.86	0.86	มาก	3.74	.99	มาก
- บูรณาการโครงการภารกิจ บุคลากรงบประมาณ	3.67	0.90	มาก	3.79	.87	มาก	3.24	1.24	ปานกลาง	3.82	0.83	มาก	3.69	.94	มาก
12. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ	3.66	0.88	มาก	3.89	.85	มาก	3.08	1.32	ปานกลาง	3.75	.80	มาก	3.67	.96	มาก
- ประชาสัมพันธ์ และสื่อสาร 2 ทาง	3.67	0.92	มาก	3.94	.85	มาก	3.20	1.26	ปานกลาง	3.73	0.84	มาก	3.70	.96	มาก
- สร้างประสิทธิภาพเครือข่ายประชาสัมพันธ์	3.65	0.91	มาก	3.85	.90	มาก	2.96	1.41	ปานกลาง	3.76	0.91	มาก	3.64	1.03	มาก
รวม	3.68	0.78	มาก	3.91	.71	มาก	3.30	.9	ปานกลาง	3.79	.66	มาก	3.72	.77	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการกลยุทธ์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมี ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมา คือ สร้างโอกาส และกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.75$) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.74$) ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด ($\bar{X} = 3.73$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.72$) เสริมสร้างและ เปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.72$) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.71$) เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.71$) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การ บริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.71$) รักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.70$) พัฒนา หน่วยงานและบุคลากร ($\bar{X} = 3.70$) และ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.67$) ตามลำดับ

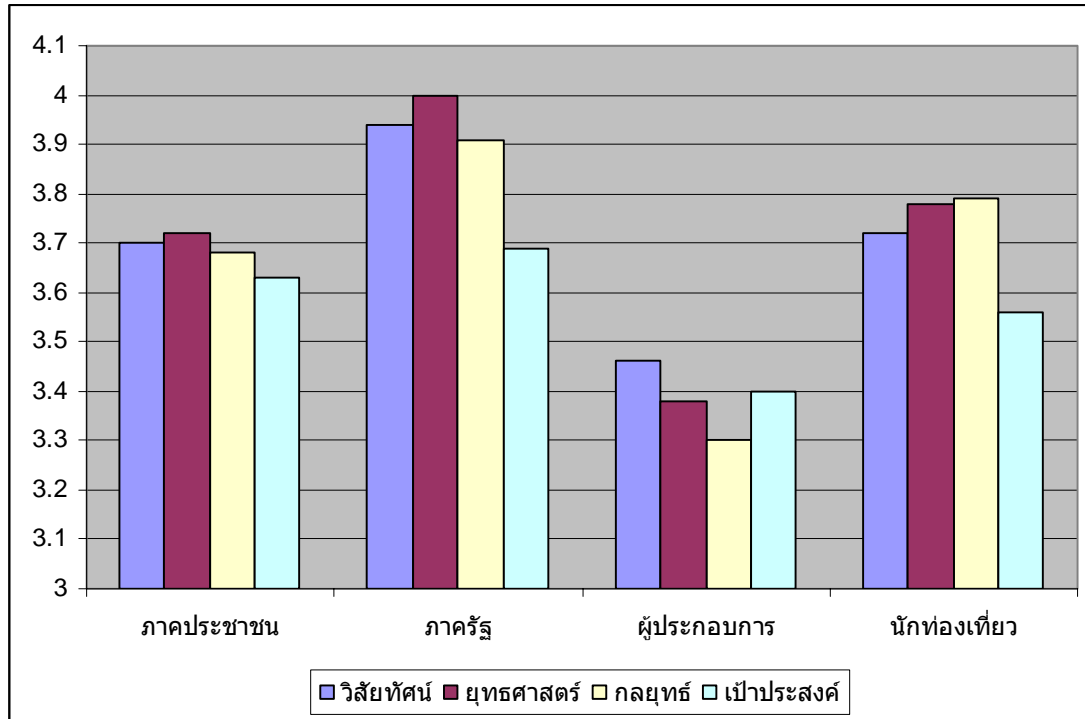
ตาราง 61 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อเป้าประสงค์ของตัวชี้วัดในอีก 1 ปีข้างหน้า
ของจังหวัดชัยนาท

เป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้	3.62	0.95	มาก	3.67	.79	มาก	3.36	1.2	ปานกลาง	3.56	.81	มาก	3.75	.88	มาก
- มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น 6% (เดิม 3% ในปี 2548)	3.63	1.02	มาก	3.73	.84	มาก	3.48	1.16	ปานกลาง	3.55	0.95	มาก	3.61	.97	มาก
- รายได้การท่องเที่ยวให้เพิ่ม 6% (เดิม 3% ในปี 2548)	3.57	0.98	มาก	3.60	.86	มาก	3.36	1.21	ปานกลาง	3.54	0.95	มาก	3.54	.97	มาก
- แหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานเพิ่ม 5% (เดิม 10% ในปี 2548)	3.66	1.04	มาก	3.67	.84	มาก	3.24	1.29	ปานกลาง	3.59	0.92	มาก	3.58	1.00	มาก
2. ประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสาร	3.63	0.95	มาก	3.80	.92	มาก	3.48	.93	มาก	3.71	.83	มาก	3.68	.91	มาก
- จำนวนหน่วยงานที่พร้อมให้ข้อมูลเครือข่ายแบบ On Line เป็น 80% (เดิม 60% ในปี 2548)	3.63	0.95	มาก	3.80	.92	มาก	3.48	.93	มาก	3.71	0.83	มาก	3.68	.91	มาก
3. ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	3.71	0.9	มาก	3.74	.81	มาก	3.52	1.2	มาก	3.60	.89	มาก	3.66	.96	มาก
- ประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็น 80% (เดิม 60% ในปี 2548)	3.71	0.9	มาก	3.74	.81	มาก	3.52	1.2	มาก	3.60	0.89	มาก	3.66	.96	มาก
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	3.58	0.87	มาก	3.74	.77	มาก	3.45	1.1	ปานกลาง	3.58	.72	มาก	3.60	.84	มาก
- รายได้จากการปรับเปลี่ยนอาชีพเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเป็น 10% (เดิม 6% ในปี 2548)	3.70	1.00	มาก	3.76	.89	มาก	3.42	1.11	ปานกลาง	3.63	0.84	มาก	3.66	.94	มาก
- ด้านทุนการผลิตข้าวคุณภาพต่อไร่ลดลง 5% (เดิม 10% ในปี 2548)	3.51	0.94	มาก	3.75	.85	มาก	3.42	1.11	ปานกลาง	3.57	0.88	มาก	3.58	.93	มาก
- ไร่มาตรฐานไม่เป็นใช้หัวตันก 85% (เดิม 75% ในปี 2548)	3.51	0.97	มาก	3.75	.86	มาก	3.46	1.11	ปานกลาง	3.65	0.82	มาก	3.61	.92	มาก
- การเจริญเติบโตของโคเนื้อ 90% (เดิม 75% ในปี 2548)	3.59	1.00	มาก	3.69	.80	มาก	3.50	1.15	มาก	3.45	0.86	ปานกลาง	3.57	.93	มาก
5. บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ	3.73	0.8	มาก	3.66	.92	มาก	3.30	1.2	ปานกลาง	3.51	.99	มาก	3.59	.99	มาก
- สัดส่วนของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนใน 100,000 ราย ควรมีไม่เกิน 20 คน (เดิม 25 คน ในปี 2548)	3.73	0.8	มาก	3.66	.92	มาก	3.30	1.2	ปานกลาง	3.51	0.99	มาก	3.59	.99	มาก

ตาราง 61 (ต่อ)

เป้าประสงค์ของจังหวัดชัยนาท	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6. การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง	3.66	0.9	มาก	3.69	.79	มาก	3.40	1.2	ปานกลาง	3.47	.80	ปานกลาง	3.58	.92	มาก
- ความก้าวหน้าของการจัดแผนชุมชนและนำไปปฏิบัติได้จริงเป็น 70% (เดิม 60% ในปี 2548)	3.66	0.9	มาก	3.69	.79	มาก	3.40	1.2	ปานกลาง	3.47	0.80	ปานกลาง	3.58	.92	มาก
7. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้	3.68	0.9	มาก	3.62	.89	มาก	3.38	1.2	ปานกลาง	3.55	.89	มาก	3.58	.96	มาก
- จำนวนผู้ลงทะเบียนความยากจนของแต่ละอำเภอ ได้เข้าร่วมกิจกรรม ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตวิถีคิดพิชิตความจน 20% (เดิม 10% ในปี 2548)	3.68	0.9	มาก	3.62	.89	มาก	3.38	1.2	ปานกลาง	3.55	0.89	มาก	3.58	.96	มาก
8. การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.61	0.9	มาก	3.60	.86	มาก	3.30	1.1	ปานกลาง	3.48	.95	ปานกลาง	3.53	.97	มาก
- คนพิการที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพ พ.ศ. 2534 เพิ่ม 80% (เดิม 70% ในปี 2548)	3.61	0.9	มาก	3.60	.86	มาก	3.30	1.1	ปานกลาง	3.48	0.95	ปานกลาง	3.53	.97	มาก
รวม	3.63	0.83	มาก	3.69	.73	มาก	3.40	1.11	ปานกลาง	3.56	.66	มาก	3.60	.81	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าเป้าประสงค์โดยรวมของจังหวัดชัยนาท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีเป้าประสงค์ด้านการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมาคือ ประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการและการให้ข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.68$) ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 3.66$) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ($\bar{X} = 3.60$) บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.59$) การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.58$) เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.58$) และ การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 46 ระดับทัศนคติต่อวิทยาศาสตร์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และเป้าประสงค์ ในการพัฒนาจังหวัดชัยนาทให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ตาราง 62 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
จังหวัดชัยนาท

การมีส่วนร่วมในการจัดการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การพัฒนากิจกรรมใน แหล่งท่องเที่ยวด้าน ธรรมชาติและด้าน วัฒนธรรมประเพณี	3.49	.83	ปาน กลาง	3.66	.83	มาก	3.26	1.29	ปาน กลาง	3.59	.80	มาก	3.53	.91	มาก
2. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดชัยนาทและ สาธารณูปโภค	3.45	.85	ปาน กลาง	3.62	.88	มาก	3.43	1.02	ปาน กลาง	3.56	.81	มาก	3.52	.87	มาก
3. มีส่วนร่วมในการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.41	.79	ปาน กลาง	3.59	.85	มาก	3.22	.85	ปาน กลาง	3.39	.78	ปาน กลาง	3.43	.82	ปาน กลาง
4. บริการอื่น ๆ	3.37	.90	ปาน กลาง	3.41	.93	ปาน กลาง	3.15	1.17	ปาน กลาง	3.36	.82	ปาน กลาง	3.35	.93	ปาน กลาง
2. ที่พักแรมและร้านอาหาร	3.29	.86	ปาน กลาง	3.43	.90	ปาน กลาง	3.16	1.06	ปาน กลาง	3.38	.85	ปาน กลาง	3.34	.90	ปาน กลาง
รวม	3.40	.76	ปาน กลาง	3.54	.79	มาก	3.24	.99	ปาน กลาง	3.46	.67	ปาน กลาง	3.43	.78	ปาน กลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าจังหวัดชัยนาทมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าจังหวัดชัยนาทมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรมประเพณีมากที่สุด ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมา คือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.52$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.43$) บริการอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.35$) และ ที่พักแรมและร้านอาหาร ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ

ตาราง 63 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมและบทบาทต่อการเข้าถึงแหล่ง
ท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและระบบสาทรูปโภค

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัดชัยนาทและ สาทรูปโภค	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยว	3.49	0.97	ปาน กลาง	3.67	.97	มาก	3.56	1.07	มาก	3.62	0.99	มาก	3.59	.99	มาก
2. ถนน เข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยว มีคุณภาพดี	3.42	0.98	ปาน กลาง	3.62	.94	มาก	3.50	1.07	มาก	3.60	0.91	มาก	3.54	.96	มาก
3. ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว	3.45	0.93	ปาน กลาง	3.64	.94	มาก	3.38	1.03	ปาน กลาง	3.60	0.97	มาก	3.54	.96	มาก
4. ระบบประปาเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยว	3.49	0.94	ปาน กลาง	3.59	.99	มาก	3.26	1.16	ปาน กลาง	3.51	0.92	มาก	3.49	.98	ปาน กลาง
5. แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.38	0.94	ปาน กลาง	3.56	1.06	มาก	3.44	1.13	ปาน กลาง	3.45	0.96	ปาน กลาง	3.46	1.01	ปาน กลาง
รวม	3.45	0.85	ปาน กลาง	3.62	.88	มาก	3.43	1.0	ปาน กลาง	3.56	.81	มาก	3.52	.87	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาการเข้าถึงแหล่ง
ท่องเที่ยวและสาทรูปโภคในจังหวัดชัยนาทโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาระบบไฟฟ้า
เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมา คือ ถนน เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี
($\bar{X} = 3.54$) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.54$) ระบบประปาเข้าถึงแหล่ง
ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.49$) และ แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.46$)
ตามลำดับ

ตาราง 64 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมและบทบาทต่อที่พักและ
ร้านอาหารในจังหวัดชัยนาท

ที่พักแรมและร้านอาหาร	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ	3.35	0.93	ปานกลาง	3.50	.96	มาก	3.26	1.07	ปานกลาง	3.43	0.95	ปานกลาง	3.40	.96	ปานกลาง
2. ราคาถูก	3.30	0.90	ปานกลาง	3.49	.96	ปานกลาง	3.18	1.21	ปานกลาง	3.36	0.93	ปานกลาง	3.35	.98	ปานกลาง
3. มีจำนวนเพียงพอ	3.29	0.90	ปานกลาง	3.42	.92	ปานกลาง	2.92	1.26	ปานกลาง	3.42	1.00	ปานกลาง	3.31	1.00	ปานกลาง
4. มีหลากหลายให้เลือก	3.22	1.04	ปานกลาง	3.31	1.03	ปานกลาง	3.28	1.11	ปานกลาง	3.33	1.01	ปานกลาง	3.29	1.03	ปานกลาง
รวม	3.29	0.86	ปานกลาง	3.43	.90	ปานกลาง	3.16	1.0	ปานกลาง	3.38	.85	ปานกลาง	3.34	.90	ปานกลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านที่พักและร้านอาหารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านความสะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมา คือ ราคาถูก ($\bar{X} = 3.35$) มีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.31$) และ มีหลากหลายให้เลือก ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

ตาราง 65 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์ในจังหวัดชัยนาท

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ	3.46	0.87	ปานกลาง	3.59	.94	มาก	3.40	0.86	ปานกลาง	3.32	0.85	ปานกลาง	3.45	.89	ปานกลาง
2. ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก	3.41	0.85	ปานกลาง	3.58	.98	มาก	3.26	0.80	ปานกลาง	3.44	0.88	ปานกลาง	3.45	.89	ปานกลาง
3. แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์	3.44	0.91	ปานกลาง	3.57	.89	มาก	3.02	1.22	ปานกลาง	3.51	0.89	มาก	3.44	.96	ปานกลาง
4. ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน	3.42	0.85	ปานกลาง	3.62	.98	มาก	3.16	0.93	ปานกลาง	3.38	0.86	ปานกลาง	3.43	.91	ปานกลาง
5. มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว	3.33	0.91	ปานกลาง	3.57	.90	มาก	3.24	0.82	ปานกลาง	3.31	0.94	ปานกลาง	3.38	.91	ปานกลาง
รวม	3.41	0.79	ปานกลาง	3.59	.85	มาก	3.22	.85	ปานกลาง	3.39	.78	ปานกลาง	3.43	.82	ปานกลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมา คือ ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก ($\bar{X} = 3.45$) แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.44$) ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.43$) และ มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ตาราง 66 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมในแหล่ง
ท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี

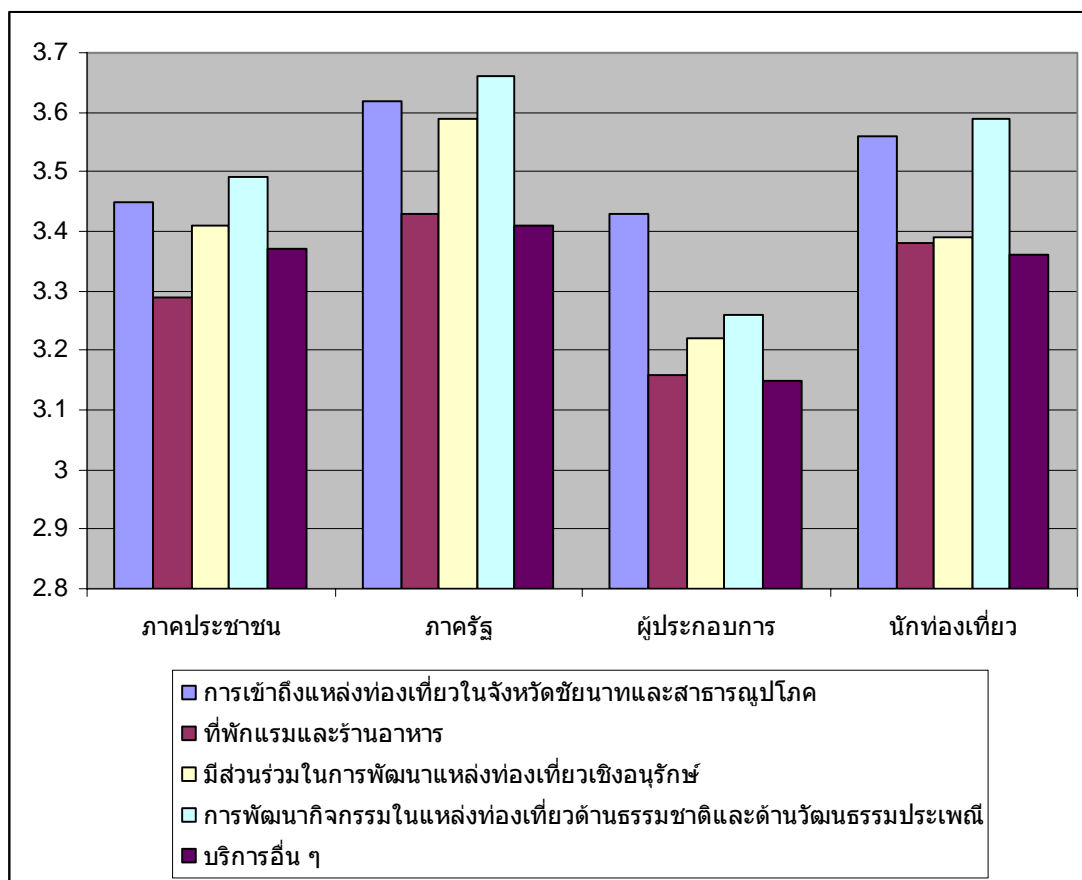
การพัฒนากิจกรรมในแหล่ง ท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและ วัฒนธรรมประเพณี	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. รักษาวัฒนธรรมประเพณี ดั้งเดิมไว้	3.58	0.93	มาก	3.79	.91	มาก	3.36	1.35	ปาน กลาง	3.70	0.98	มาก	3.64	1.02	มาก
2. เป็นการกระจายรายได้	3.47	0.90	ปาน กลาง	3.69	.94	มาก	3.30	1.39	ปาน กลาง	3.61	0.92	มาก	3.55	1.01	มาก
3. ทำให้เกิดการศึกษาค้นหา ความรู้	3.51	0.92	มาก	3.60	.90	มาก	3.26	1.31	ปาน กลาง	3.63	0.92	มาก	3.53	.98	มาก
4. จัดให้มีหลากหลายให้เลือก ตามสภาพของแหล่ง ท่องเที่ยว	3.45	0.89	ปาน กลาง	3.62	.93	มาก	3.26	1.26	ปาน กลาง	3.57	0.86	มาก	3.51	.96	มาก
5. ราคายุติธรรม	3.46	0.93	ปาน กลาง	3.66	.88	มาก	3.26	1.26	ปาน กลาง	3.50	0.94	มาก	3.50	.97	มาก
6. การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์	3.44	0.95	ปาน กลาง	3.62	.93	มาก	3.14	1.37	ปาน กลาง	3.53	0.96	มาก	3.47	1.02	ปาน กลาง
รวม	3.49	0.83	ปาน กลาง	3.66	.83	มาก	3.26	1.29	ปาน กลาง	3.59	0.80	มาก	3.53	.91	มาก

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยว
ด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านการรักษาวัฒนธรรม
ประเพณีดั้งเดิมไว้มากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา คือ เป็นการกระจายรายได้ ($\bar{X} = 3.55$) ทำให้
เกิดการศึกษาค้นหาความรู้ ($\bar{X} = 3.53$) จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว
($\bar{X} = 3.51$) ราคายุติธรรม ($\bar{X} = 3.50$) และ การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

ตาราง 67 ตารางแสดงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการอื่น ๆ

การบริการอื่น ๆ	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. โทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควร	3.51	0.93	มาก	3.48	.99	ปานกลาง	3.10	1.27	ปานกลาง	3.55	0.93	มาก	3.45	1.01	ปานกลาง
2. บริการสินค้าที่ระลึก มีอย่างหลากหลาย	3.34	1.06	ปานกลาง	3.51	.99	มาก	3.28	1.16	ปานกลาง	3.36	0.98	ปานกลาง	3.39	1.03	ปานกลาง
3. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ	3.36	1.09	ปานกลาง	3.42	1.09	ปานกลาง	3.10	1.22	ปานกลาง	3.41	0.99	ปานกลาง	3.35	1.08	ปานกลาง
4. บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ	3.35	1.05	ปานกลาง	3.42	1.06	ปานกลาง	3.12	1.26	ปานกลาง	3.33	1.01	ปานกลาง	3.33	1.07	ปานกลาง
5. บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ	3.30	1.05	ปานกลาง	3.29	1.10	ปานกลาง	3.20	1.16	ปานกลาง	3.33	1.08	ปานกลาง	3.29	1.09	ปานกลาง
6. ตู้บริการเงินด่วน 1 – 2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว	3.38	1.04	ปานกลาง	3.31	.94	ปานกลาง	3.12	1.21	ปานกลาง	3.18	1.03	ปานกลาง	3.27	1.04	ปานกลาง
รวม	3.37	0.90	ปานกลาง	3.41	.93	ปานกลาง	3.15	1.17	ปานกลาง	3.36	.82	ปานกลาง	3.35	.93	ปานกลาง

ในภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาบริการอื่น ๆ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีส่วนร่วมและบทบาทในการพัฒนาด้านโทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควรมากที่สุด ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมา คือ บริการสินค้าที่ระลึก มีอย่างหลากหลาย ($\bar{X} = 3.39$) บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.35$) บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.33$) บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.29$) และ ตู้บริการเงินด่วน 1 - 2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 47 ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
จังหวัดชัยนาท

ตาราง 68 ตารางระดับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น

แรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น	ระดับความต้องการ		ระดับ
	X	S.D.	
1. การสนองการพัฒนาประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว และได้รับการยกย่องจากชุมชน	3.70	0.78	มาก
- ได้รับการยอมรับนับถือจากชุมชนท้องถิ่น	3.80	0.90	มาก
- ให้มีศักดิ์ศรีตามสถานภาพของนักท่องเที่ยว รู้จะใครควรทำอะไรควรทำ	3.77	0.90	มาก
- ช่วยให้เกิดความสำเร็จในการท่องเที่ยว	3.68	0.84	มาก
- เน้นจุดสนใจ โน้มน้าวให้มาเที่ยวอีก	3.70	0.92	มาก
- ให้เกิดความรู้สึกด้านประสบการณ์จริงกับตัวนักท่องเที่ยวเอง และอยากกลับมา	3.64	1.00	มาก
- ย้ำพฤติกรรมที่สร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว	3.59	1.00	มาก
2. การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักท่องเที่ยว	3.70	0.74	มาก
- ลดความกังวลของนักท่องเที่ยว ให้ความเป็นกันเอง ยินดีให้ข้อมูล	3.70	0.86	มาก
- ให้ความรักและเมตตา ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา	3.77	0.85	มาก
- ปลอบใจเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้อย่างกลมกลืน ไม่ทักท้วงเรื่องเล็กน้อย	3.64	0.92	มาก
- ยอมรับนักท่องเที่ยวเสมือนเป็นสมาชิกของชุมชนโดยไม่รังเกียจ	3.68	0.82	มาก
3. จัดความปลอดภัยและความมั่นคงให้นักท่องเที่ยวเมื่อมาแหล่งท่องเที่ยว	3.64	0.85	มาก
- สามารถลดความกังวลและคลายเครียด	3.64	0.95	มาก
- ให้ความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย	3.61	0.93	มาก
- ให้ความมั่นคงที่ได้ศึกษาและรู้เรื่องด้านทรัพยากรธรรมชาติ	3.66	0.88	มาก
4. สมองความต้องการด้านกายภาพแก่นักท่องเที่ยว	3.61	0.78	มาก
- ต้องไม่มีคนมากเกินไป นักท่องเที่ยวพอใจกับลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวที่มาชม	3.69	0.81	มาก
- มีกิจกรรมที่เหมาะสม เข้ากับลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว เช่น เดินป่า เรียนรู้การสื่อความหมายจากธรรมชาติ ซาบซึ้งกับศิลปวัฒนธรรม	3.62	0.86	มาก
- มีกิจกรรมหลากหลายที่บริการให้นักท่องเที่ยวเลือก	3.58	0.85	มาก
- มีสิ่งเร้าจากป้ายประกาศ ป้ายสื่อความหมายและเครื่องหมายต่าง ๆ	3.56	0.96	มาก
5. สมองความต้องการด้านภายในจิตใจของนักท่องเที่ยว	3.61	0.76	มาก
- การอยาก رؤ้อยากเห็น	3.55	0.81	มาก
- การพักผ่อนหย่อนใจ	3.75	0.88	มาก
- การเที่ยวไปกินไป	3.64	0.88	มาก
- การได้เพื่อนใหม่	3.49	0.88	มาก
รวม	3.65	0.66	มาก

จากตาราง 68 แสดงว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าแรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นจังหวัดชัยนาทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นของจังหวัดชัยนาท มากที่สุด คือ การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมา คือ การเสนอการพัฒนาประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว และได้รับการยกย่องจากชุมชน ($\bar{X} = 3.70$) จัดความปลอดภัยและความมั่นคงให้นักท่องเที่ยวเมื่อมาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.64$) เสนอความต้องการด้านกายภาพแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.61$) และ เสนอความต้องการด้านภายในจิตใจของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ

สรุปข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 ภาคประชาชน

1. ให้มีการประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ทุกครั้งที่มีกิจกรรมของจังหวัด
2. ให้จัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเชิงอนุรักษ์
3. ให้จัดการให้ความรู้ในเชิงอนุรักษ์แก่ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
4. ให้พัฒนาคนพร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

กลุ่มที่ 2 ภาครัฐ

1. ให้มีการบูรณาการสถานที่ท่องเที่ยวเป็นเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
2. ให้จัดรูปแบบของสถานที่ท่องเที่ยวให้สามารถนำเที่ยวชม
3. ให้ดูแลเรื่องความสะอาดรอบบริเวณ และห้องสุขา
4. ให้จัดการท่องเที่ยวหลาย ๆ แห่งให้ได้ภายในหนึ่งวัน
5. ให้พัฒนาสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวที่จำเป็น

กลุ่มที่ 3 ภาคผู้ประกอบการ

ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในจังหวัดน้อยมาก และเข้ามาไม่สม่ำเสมอ จังหวัดจึงสมควรหาวิธีจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาแวะชมและพักในแหล่งท่องเที่ยวเป็นระยะเวลาติดต่อกันมากกว่า 1 วัน

กลุ่มที่ 4 นักท่องเที่ยว

1. ให้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอและจังหวัดให้ได้มาตรฐาน
2. ให้ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้กว้างขวาง
3. ให้จัดบริการภายในแหล่งท่องเที่ยวตามความต้องการของนักท่องเที่ยว
4. ให้จัดกิจกรรมให้เป็นเชิงอนุรักษ์

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำไปสู่การวางแผนกลยุทธ์การพัฒนา

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

เพื่อให้เข้าใจวิธีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญจากข้อมูลบทที่ 2 และการวิเคราะห์บทที่ 4 มาใช้วางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยอาศัยประเด็นหัวข้อการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาทที่วางไว้ คือ จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 5 แห่ง และพัฒนาสินค้า OTOP 3-5 ดาว เพื่อให้เป็นแผนที่สมบูรณ์ควรลำดับการดำเนินงาน

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

พ.ศ. 2547-2548

(Strategic Planning Process)

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 5 แห่ง และการพัฒนาสินค้า OTOP 3-5 ดาว
สินค้า OTOP เป็นนโยบายการผลิตเพื่อกระจายรายได้ชุมชนรูปหนึ่งของการท่องเที่ยว

แผนกลยุทธ์ที่สมบูรณ์ควรจะเป็นดังนี้

1. ตรวจสอบทรัพยากรจังหวัดรวบรวมปัญหาจังหวัด

2. วิเคราะห์ SWOT

3. จัดทำวิสัยทัศน์

จังหวัดชัยนาทจะเป็นเมืองท่องเที่ยวและมีผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดที่ดีที่สุด ขณะเดียวกันจะคงไว้ซึ่ง
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม อีกทั้งยังพัฒนาชุมชนในวิถีทางที่ยั่งยืน

4. พันธกิจ

จังหวัดชัยนาทจะเสนอการท่องเที่ยวโดยให้บริการที่ทำความพอใจให้นักท่องเที่ยว ตามความต้องการอย่างสูงสุดใน
ในเงื่อนไขของค่าใช้จ่าย ความสะดวกสบายและความไว้วางใจโดยจัดหาสินค้าคุณภาพดี และบริการเยี่ยม

5. หลักการนำไปสู่กลยุทธ์

1. บุคลากรต้องมีมาตรฐานด้านจริยธรรมในการปฏิบัติงาน
2. ต้องทำความพอใจให้นักท่องเที่ยวและลูกค้า
3. ต้องปรับปรุงผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง
4. ชัยนาทต้องเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพตลอดไป

6. เป้าหมายกลยุทธ์

1. จัดหาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพเยี่ยมและปรับปรุงอยู่เสมอ
2. เพื่อก่อตั้งและคงไว้ซึ่งหลักการต่างๆ ในระดับนานาชาติ
3. เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน
4. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อเสนอผลิตภัณฑ์และบริการใหม่อย่างต่อเนื่อง ให้สนองความต้องการของตลาด

7. แผนปฏิบัติการ

ศึกษาและวิจัย ทำเครื่องมือแบบสอบถาม

8. ตรวจสอบและวัดผล

กระบวนการของแผนกลยุทธ์ที่สมบูรณ์ขยายความได้ดังนี้

หมายความถึงแผนที่สามารถพัฒนาทั้งรูปธรรมและนามธรรมดังนี้ คือ

1. ตรวจสอบทรัพยากรจังหวัดเพื่อรวบรวมปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 5 แห่ง และสถานที่ผลิตสินค้า OTOP ดังตัวอย่าง (หน้า 79 – 90)
2. วิเคราะห์ SWOT แต่ละแหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาปัญหาให้ละเอียดมากขึ้นเป็นประโยชน์ในการแก้ไข (หน้า 208)
3. จัดทำวิสัยทัศน์เพื่อศึกษามุมมองว่าพัฒนาอะไร จะทำอย่างไร หรือมีความใฝ่ฝันว่าจะแก้ปัญหาด้านไหนโดยศึกษาจาก SWOT เป็นพื้นฐาน (หน้า 209)
4. พันธกิจคือความตั้งใจจริงที่จะทำ เป็นข้อผูกพันของผู้รับผิดชอบในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวว่าจะดำเนินไปให้ถึงจุดประสงค์สูงสุด เลือกปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี และให้บริการสินค้าที่มีคุณภาพดี
5. หลักการที่จะนำไปสู่กลยุทธ์ เป็นเกณฑ์ทางสังคมธุรกิจที่ต้องยึดถืออย่างเคร่งครัด ได้แก่ความซื่อสัตย์ในการบริหารจัดการ การมีจริยธรรมในตนเองของผู้ดำเนินการ ทุกอย่างที่ปฏิบัติต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ สินค้า OTOP ต้องครบมาตรฐาน มีบริการอย่างพอเพียง และราคายุติธรรม จุดหมายสูงสุดที่ต้องระลึกไว้เสมอ คือ ทำความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยว
6. เป้าหมายกลยุทธ์ คือ ตัวกำหนดการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบว่าจะมีวิธีการไปสู่จุดหมายได้อย่างไร โดยจัดลำดับต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์ ต่อด้วยกำหนดประเด็นสำคัญ (หน้า 209) นำประเด็นสำคัญแต่ละประเด็นไปกำหนดเป้าประสงค์ (หน้า 210) นำประเด็นเป้าประสงค์ไปจำแนกหัวข้อย่อย เพื่อกำหนดกลยุทธ์ (หน้า 211) เพื่อทำกิจกรรมลงลึกในภาคปฏิบัติต่อไป
นอกจากนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่แน่นอน ผู้รับผิดชอบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาสินค้า OTOP ต้องตั้งค่าตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (หน้า 212) เพื่อกำหนดกรอบระยะเวลาและผลงานที่ต้องได้ตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้
7. แผนปฏิบัติการศึกษาและวิจัย ทำเครื่องมือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต (หน้า 246 - 281) และวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มเติมเพื่อศึกษาผลกระทบด้วย SEA (หน้า 214)
8. ตรวจสอบและวัดผล เป็นมาตรการที่ควรทำหลังจากทำกิจกรรมใดๆ สำเร็จลง เพื่อตรวจสอบปัญหา หาข้อผิดพลาด และสิ่งที่ควรแก้ไข

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาเรื่องการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดชัยนาทครั้งนี้คือทราบผลของการวิจัยว่าได้ตอบรับกับความมุ่งหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย และสมมติฐานในการวิจัย ที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 แล้ว **สำหรับความมุ่งหมายของการวิจัยนั้นได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท และได้ศึกษาความเห็นของประชาชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว ที่มีต่อเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้วิจัยจะนำไปจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนของจังหวัดชัยนาทให้ได้คุณภาพ ส่วนความสำคัญของการวิจัยนั้นได้ทราบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามและนำข้อมูลไปศึกษาวิเคราะห์ เมื่อได้ผลแล้วจะนำเสนอหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจทำแผนกลยุทธ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน สำหรับสมมติฐานในการวิจัยนั้นผู้วิจัยคาดว่า การจัดแผนกลยุทธ์ตามผลการวิจัยที่ได้ศึกษามา และตามขั้นตอนการใช้รูปแบบของการวิจัย ที่อ้างไว้ในบทที่ 2 สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้เกิดกระบวนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้จริง ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป**

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยและวิธีการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตอบแบบสอบถามจากประชากรของ 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอสรรคบุรี และอำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ ภาคประชาชน 100 คน ภาครัฐ 100 คน ภาคผู้ประกอบการ 50 คน และนักท่องเที่ยว 100 คน รวม 350 คน ขนาดของกลุ่มใช้วิธีคำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Accidental Sampling มีระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.10 สำหรับแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วนคือ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับลำดับความคิดเห็นเรื่องทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติ ข้อมูลเรื่อง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ข้อมูลเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวและแรงจูงใจ โดยเก็บข้อมูลด้วยการลงพื้นที่ด้วยตนเองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ (8 กรกฎาคม – 15 สิงหาคม 2548) ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) สถิติที่ใช้ได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การกระจายร้อยละ (Percentage Distribution) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางสถิติ และค่าของผลที่ได้รับจะเป็นแนวความคิดทางวิทยาศาสตร์

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยมีความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยวในแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวตามลำดับมากที่สุด-น้อยที่สุดในเรื่องดังต่อไปนี้

แหล่งทรัพยากรท่องเที่ยว จังหวัดชัยนาท

ทรัพยากรธรรมชาติ

1. บึงฉวาก อำเภอหันคา ค่าเฉลี่ย 4.11 S.D 0.90
2. ทศนียภาพริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ค่าเฉลี่ย 3.60 S.D. 0.90
3. เขาสารพัดดี อำเภอหันคา ค่าเฉลี่ย 3.59 S.D. 0.90
4. เขาพลอง อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 3.43 S.D. 0.88
5. บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี ค่าเฉลี่ย 3.35 S.D. 0.89

ทรัพยากรโบราณสถานและวัฒนธรรม

1. วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์ ค่าเฉลี่ย 4.17 S.D. 0.86
2. วัดธรรมามูล อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 4.07 S.D. 0.87
3. วัดบรมธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 3.93 S.D. 0.93
4. วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี ค่าเฉลี่ย 3.82 S.D 0.96
5. อนุสาวรีย์ขุนสรรค์ อำเภอสรรคบุรี ค่าเฉลี่ย 3.70 S.D 0.95

ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง

1. เขื่อนชัยนาท อำเภอสรรพยา ค่าเฉลี่ย 4.13 S.D 0.94
2. สวนนก อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 4.08 S.D 0.93
3. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชัยนาทมุนี อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 3.85 S.D. 0.93

มหกรรมประเพณี

1. ประเพณีห่มผ้าฝายนก อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 4.1 S.D. 0.88
2. งานวันส้มโอชัยนาท อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 4.0 S.D. 0.89
3. วันจำหน่ายสินค้า OTOP แต่ละตำบล ค่าเฉลี่ย 3.7 S.D. 0.91
4. วันเทศกาลอาหารไทยโบราณ อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 3.73 S.D. 0.90
5. เทศกาลตักบาตรเทโวประจำปี แต่ละอำเภอ ค่าเฉลี่ย 3.69 S.D. 0.91

กิจกรรมท่องเที่ยว

1. ปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอ ค่าเฉลี่ย 3.47 S.D. 0.87
2. ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา ค่าเฉลี่ย 3.64 S.D. 0.95
3. เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน ค่าเฉลี่ย 3.44 S.D. 0.93
4. ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง ค่าเฉลี่ย 3.43 S.D. 0.88
5. พักโฮมสเตย์ศึกษาชีวิตชาวบ้าน ค่าเฉลี่ย 3.49 S.D. 1.00

การบริการด้านคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

1. ถนนสำหรับพาหนะรถยนต์ ค่าเฉลี่ย 3.48 S.D. 1.08
2. แม่น้ำ ท่าจอดเรือ ค่าเฉลี่ย 3.35 S.D. 1.07

บริการสาธารณูปโภค

1. ไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 3.69 S.D. 0.93
2. โทรศัพท์ ค่าเฉลี่ย 3.69 S.D. 0.93
3. น้ำประปา ค่าเฉลี่ย 3.63 S.D. 0.97

บริการที่พัก ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึก

1. ร้านอาหาร ค่าเฉลี่ย 3.39 S.D. 0.94
2. โรงแรม ค่าเฉลี่ย 3.23 S.D. 1.00
3. ร้านขายของที่ระลึก ค่าเฉลี่ย 3.23 S.D. 0.98
4. โฮมสเตย์ ค่าเฉลี่ย 3.07 S.D. 1.00

ข้อมูลการท่องเที่ยว

1. ป้ายบอกทาง ค่าเฉลี่ย 3.44 S.D. 0.98
2. แผนที่ ค่าเฉลี่ย 3.32 S.D. 1.0
3. ป้ายสื่อความหมาย ค่าเฉลี่ย 3.27 S.D. 1.0
4. แผนที่พับ ค่าเฉลี่ย 3.19 S.D. 1.00
5. เว็บไซต์ ค่าเฉลี่ย 3.13 S.D. 1.1

จุดแข็ง

1. ส้มโอขาวแตงกวาเป็นผลไม้ที่มีชื่อเสียง ค่าเฉลี่ย 4.08 S.D. 0.97
2. มีแหล่งน้ำด้านการเกษตร ค่าเฉลี่ย 4.01 S.D. 0.91
3. ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร ค่าเฉลี่ย 3.89 S.D. 0.93
4. มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ย 3.51 S.D. 0.93
5. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นนำไปสู่สินค้า OTOP ค่าเฉลี่ย 3.51 S.D. 0.97

จุดอ่อน

1. กิจกรรมงานประเพณีได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัด ค่าเฉลี่ย 2.84 S.D. 1.00
2. ขาดการประชาสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 2.63 S.D. 1.0
3. ขาดความรู้ในการเพิ่มมูลค่า ให้กับแหล่งท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 2.56 S.D. 0.96
4. ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.53 S.D. 1.00
5. ขาดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ค่าเฉลี่ย 2.53 S.D. 0.95

โอกาส

1. กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัยและเป็นครัวโลกได้ ค่าเฉลี่ย 3.64 S.D. 0.92
2. มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัยนโยบายกองทุนหมู่บ้าน ค่าเฉลี่ย 3.57 S.D. 0.86
3. มีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ย 3.51 S.D. 0.93
4. ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี – สิงห์บุรี – สระบุรี – ชัยนาท) ค่าเฉลี่ย 3.51 S.D. 0.93
5. การเปลี่ยนกระบวนการแบบเดิมมาสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ค่าเฉลี่ย 3.47 S.D. 0.94

อุปสรรค

1. ขาดการสื่อสารกับภายนอกจังหวัด ค่าเฉลี่ย 2.95 S.D. 1.00
2. สัตว์ปีกติดเชื้อไข้หวัดนกทำให้การท่องเที่ยวชะงักงัน ค่าเฉลี่ย 2.76 S.D. 1.00
3. การกำจัดน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ค่าเฉลี่ย 2.47 S.D. 0.94
4. ควรหารายได้เพิ่มเติมจากการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 2.44 S.D. 0.90
5. ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ค่าเฉลี่ย 2.36 S.D. 0.92

วิสัยทัศน์

1. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ค่าเฉลี่ย 3.92 S.D. 0.97
2. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร ค่าเฉลี่ย 3.77 S.D. 0.96
3. ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพ ค่าเฉลี่ย 3.77 S.D. 0.95
4. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ค่าเฉลี่ย 3.77 S.D. 0.97
5. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 3.77 S.D. 0.93

ยุทธศาสตร์

1. แก้ไขปัญหาเสพติด ค่าเฉลี่ย 3.88 S.D. 1.00
2. ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพ ค่าเฉลี่ย 3.80 S.D. 0.94

3. พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง ค่าเฉลี่ย 3.79 S.D. 0.98
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ค่าเฉลี่ย 3.77 S.D. 0.93
5. พัฒนาหน่วยงานและบุคลากรของทางราชการ ค่าเฉลี่ย 3.77 S.D. 0.98

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพ ค่าเฉลี่ย 3.82 S.D. 0.79
2. ป้องกันความปลอดภัยทางท้องถนน ค่าเฉลี่ย 3.78 S.D. 0.98
3. สร้างโอกาสและกระจายรายได้ ค่าเฉลี่ย 3.75 S.D. 0.88
4. ป้องกันสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ค่าเฉลี่ย 3.74 S.D. 0.94
5. แก้ไขปัญหายาเสพติด ค่าเฉลี่ย 3.73 S.D. 0.88

เป้าประสงค์

1. การกระจายรายได้ ค่าเฉลี่ย 3.75 S.D. 0.88
2. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการและบริการ ค่าเฉลี่ย 3.68 S.D. 0.91
3. ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพ ค่าเฉลี่ย 3.66 S.D. 0.96
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ค่าเฉลี่ย 3.60 S.D. 0.84
5. พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง ค่าเฉลี่ย 3.58 S.D. 0.92

การมีส่วนร่วมด้านอนุรักษ์

1. พัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี ค่าเฉลี่ย 3.53 S.D. 0.91

2. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภค ค่าเฉลี่ย 3.52 S.D. 0.87
3. มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ค่าเฉลี่ย 3.43 S.D. 0.82
4. บริการอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 3.35 S.D. 0.93
5. ที่พักแรมและร้านอาหาร ค่าเฉลี่ย 3.34 S.D. 0.90

การมีส่วนร่วมในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภค

1. ไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 3.59 S.D. 0.99
2. ถนน ค่าเฉลี่ย 3.54 S.D. 0.96
3. ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ค่าเฉลี่ย 3.54 S.D. 0.96
4. ประปา ค่าเฉลี่ย 3.49 S.D. 0.98
5. แม่น้ำ ค่าเฉลี่ย 3.46 S.D. 1.01

การมีส่วนร่วมและบทบาทต่อที่พักและร้านอาหาร

1. ร้านอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ค่าเฉลี่ย 3.4 S.D. 0.96
2. ราคาถูก ค่าเฉลี่ย 3.35 S.D. 0.98
3. มีจำนวนเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.31 S.D. 1.00
4. มีหลากหลายให้เลือก ค่าเฉลี่ย 3.29 S.D. 1.03

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1. มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 3.45 S.D. 0.89
2. ให้การศึกษาก่อให้เกิดจิตสำนึก ค่าเฉลี่ย 3.45 S.D. 0.89
3. จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ค่าเฉลี่ย 3.44 S.D. 0.96
4. บริการให้มีมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย 3.43 S.D. 0.91
5. ขีดความสามารถในการรองรับ ค่าเฉลี่ย 3.38 S.D. 0.91

มีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรม ด้านธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี

1. รักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมไว้ ค่าเฉลี่ย 3.64 S.D. 1.00
2. กระจายรายได้ให้ชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.55 S.D. 1.00
3. ให้ความรู้ ค่าเฉลี่ย 3.53 S.D. 0.98
4. จัดให้มีกิจกรรมหลากหลายตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.51 S.D. 0.96
5. ราคายุติธรรม ค่าเฉลี่ย 3.50 S.D. 0.97

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการด้านอื่น ๆ

1. พัฒนาด้านโทรศัพท์สาธารณะ ค่าเฉลี่ย 3.45 S.D. 1.01
2. บริการสินค้าที่ระลึก ค่าเฉลี่ย 3.39 S.D. 1.03
3. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่าเฉลี่ย 3.35 S.D. 1.08
4. บริการห้องน้ำ ค่าเฉลี่ย 3.33 S.D. 1.07
5. บริการศูนย์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย 3.29 S.D. 1.09

แรงจูงใจ

1. การสนองการพัฒนาประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.70 SD 0.78
2. การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.70 SD 0.74
3. จัดความปลอดภัยและความมั่นคงให้นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.64 SD 0.85
4. สมองความต้องการด้านกายภาพ แก่นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.61 SD 0.78
5. สมองความต้องการด้านจิตใจ ของนักท่องเที่ยวค่าเฉลี่ย 3.61 SD 0.76

การอภิปรายผล

ด้านท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรโบราณสถานและวัฒนธรรมทรัพยากร สิ่งก่อสร้าง

จากการตอบแบบสอบถาม ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 4 กลุ่ม จะพบลักษณะของการท่องเที่ยวของชาวชัยนาท ว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน คือ วัดปากคลองมะขามเฒ่าเป็นอันดับ 1 และเลือกการท่องเที่ยวธรรมชาติ เป็นอันดับต่อมา โดยหาความเพลิดเพลินจากธรรมชาติ เช่น บึงฉวาก และทัศนียภาพลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีน บ่งบอกว่าเป็นกลุ่มคนรักสงบ รักธรรมชาติ รักสัตว์ป่า ชอบสังคมเกษตร สนใจประวัติศาสตร์ ต้องการสักการะโบราณสถาน พระพุทธรูปในพระพุทธศาสนา มีศรัทธาต่อพระครูวิมลคุณากร (หลวงปู่ศุข) ผู้ก่อสร้างวัดที่มีเดชาปาฏิหาริย์ ในหลายเรื่องจนเป็นที่ประจักษ์ มีจิตกรรมฝาผนังในพระอุโบสถ ซึ่งเป็นฝีมือพระหัตถ์ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และหม่อมเจ้าจรัสพัตรา อาภากร เป็นเรื่องชาดกทำให้ประชาชนได้รับความรู้ สมควรเก็บรักษาอุโบสถแห่งนี้ไว้เป็นอนุสรณ์ ในฐานะเป็น historic site เหมาะสมกับการจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตามทฤษฎีที่กล่าวไว้โดย McIntosh, Goeldner และ Ritchie เรื่อง Special Places in Special Places นอกจากนี้วัดยังมีความสวยงามสงบเงียบมีบริเวณจอดรถกว้าง มีที่จำหน่ายอาหาร มีร้านขายที่ระลึกหน้าวัด มีบริการห้องน้ำ มีการพัฒนาต่อเนื่องโดยหน่วยราชการทหารเรือ มีป้อมยามและตำรวจให้ความปลอดภัยอยู่หน้าวัด มีโทรศัพท์สาธารณะ ทุกอย่างเหมือนที่กำหนดไว้ในลักษณะที่ดีของแหล่งท่องเที่ยว (Twenty check points)

ขณะเดียวกัน วัดธรรมามูลถูกจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานและวัฒนธรรมอันดับ 2 วิเคราะห์ว่าวัดมีคุณค่าทางจิตใจแก่กลุ่มตัวอย่างโดยเชื่อมั่นในประวัติความเป็นมาแต่โบราณและความศักดิ์สิทธิ์ วัดรักษาความสะอาดสวยงาม แต่ยังคงขาดองค์ประกอบเรื่องการเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกหลายอย่างเช่นเดียวกับวัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี และวัดพระบรมธาตุวรวิหาร ในอำเภอมืองซึ่งถูกจัดเป็นอันดับ 3 และ 4 ทั้งที่เป็นวัดเก่าแก่ วิเคราะห์ว่าทรุดโทรมไม่มีงบประมาณการปรับปรุงอย่างพอเพียงตั้งแต่อดีตมาสมควรแก้ไขอย่างรีบด่วน จังหวัดต้องทำให้วัดเกิดภาพพจน์ที่สวยงาม และเพิ่มคุณค่าให้ได้ เนื่องจากวัดทั้งสองมีมูลค่าในตัวเองมากอยู่แล้ว เช่น สถานที่ตั้งอยู่ในทำเลดี ผู้ก่อตั้งเป็นพระมหากษัตริย์ เป็นวัดศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง มีองค์ประกอบอีกหลายอย่างภายในวัดที่ไม่มีใครทำได้ในปัจจุบัน เช่น พระปรารักษ์ เจดีย์ พระพุทธรูปองค์ใหญ่ๆ สมัยต่างๆ และโบราณวัตถุ สูดทำยกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับอนุสาวรีย์ขุนสรรค์ผู้กอบกู้ชาติไทยในคราวรบกับพม่าที่บางระจัน เพื่อระลึกถึงคุณความดีของท่าน

ยิ่งกว่านั้นกลุ่มตัวอย่างได้เลือกทรัพยากรสิ่งก่อสร้างกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างคล้ายตามกันได้อย่างสนิท (Congruent likeness) คือเที่ยวชมเขื่อนเจ้าพระยาและสวนนกชื่นชมบรรยากาศธรรมชาติแต่แฝงไว้ด้วยการต้องการความรู้

ความต้องการด้านการท่องเที่ยวของตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม แสดงลักษณะเด่นตามความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แล้ว และเป็นไปตามทฤษฎีของนักอนุรักษ์ที่มีชื่อเสียง ที่ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ในบทที่ 2

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรกิจกรรม และด้านทรัพยากรบริการ

เนื่องจากจังหวัดชัยนาทเป็นทางผ่านไปภาคเหนือไม่มีใครจะมีนักท่องเที่ยวแวะจังหวัดชัยนาทและชมโบราณสถานที่สำคัญ ทรัพยากรธรรมชาติการประกวดหุ่นฟางนกจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้แม้จะมีเพียงปีละ 1 ครั้ง เพราะเป็นกิจกรรมทันสมัยและเป็นเชิงอนุรักษ์อย่างเต็มที่ ส่วนทรัพยากรกิจกรรมที่กลุ่มวิจัยเลือกก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติและมีความหมายต่อการอนุรักษ์ เช่น ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา และปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส ชมพิพิธภัณฑ์ฯ เพื่อให้ได้ความรู้ ชมการผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อให้เห็นเทคโนโลยีท้องถิ่น เที่ยวชมงานประกวดส้มโอ และเทศกาลอาหารชัยนาท เป็นการกระจายรายได้ให้ชุมชน นอกจากนี้ยังไม่ลืมหาความสุขให้กับจิตใจด้วยการปฏิบัติศาสนพิธีทางพุทธศาสนา คือ ตักบาตรเทโว ทรัพยากรบริการทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวเลือกทางถนน การใช้ยานพาหนะทางบกเป็นความต้องการของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าการเดินทางทางน้ำ เนื่องจากมีความสะดวกและปลอดภัยมากกว่า

ด้านทรัพยากรบริการด้านสาธารณูปโภค บริการที่พักและร้านอาหาร และข้อมูลการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างเลือกความเห็นเรื่องทรัพยากรสาธารณูปโภคโดยคำนึงถึงความปลอดภัย จึงเลือกไฟฟ้าให้แสงสว่างเป็นอันดับแรก และคำนึงถึงเรื่องโทรศัพท์เป็นอันดับต่อมา เพราะมีความสำคัญต่อการทำธุรกิจและการสื่อสาร ส่วนน้ำประปาไม่มีปัญหาเพราะตัวจังหวัดตั้งอยู่บนแม่น้ำ 3 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย และยังมีคลองส่งน้ำชลประทานเข้าถึงทุกอำเภอ ยกเว้นพื้นที่ห่างไกลที่ชลประทานเข้าไม่ถึง ต่อมาด้านบริการที่พักและร้านอาหาร กลุ่มตัวอย่างเลือกร้านอาหารก่อนเป็นอันดับแรก โรงแรมและร้านขายของที่ระลึกเป็นการบริการที่เห็นว่าสำคัญลำดับต่อมา เพราะพิจารณาว่านักท่องเที่ยวมักเป็น Excursionists (ผู้มาเที่ยวแบบไม่ค้างคืน) จะมาพักบ้านเพื่อนหรือบ้านญาติ ถ้าสร้างโรงแรมมากมายจะเสียประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยใช้เหตุ สำหรับข้อมูลการท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องทราบข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อตัดสินใจและศึกษาแหล่งท่องเที่ยวก่อนไป หรือไปแล้วต้องได้รับความสะดวกพอสมควร กลุ่มตัวอย่างจึงเลือกป้ายบอกทาง แผนที่ ป้ายสื่อความหมาย แผ่นพับ และเวปไซด์ ตามลำดับ

ด้านจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

กลุ่มตัวอย่างได้เลือก หัวข้อ SWOT ANALYSIS เป็นไปตามแนวทางที่แบบสอบถามกำหนดไว้ วิเคราะห์ได้ว่า จังหวัดมีทรัพยากรเด่น (จุดแข็ง) เป็นไปตามสภาพจริง คือ มีแหล่งน้ำพอเพียงในการเกษตร มีผลไม้ คือ ส้มโอ ขาวแตงกวา มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ มีสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่น มีวิถีชีวิตในสังคมเกษตร และสามารถผลิตอาหารเป็นครัวโลกได้ แต่เมื่อเน้นเรื่องการท่องเที่ยวในปัจจุบัน จังหวัดชัยนาทขาดลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (จุดอ่อน) ตามที่จังหวัดนำมาลำดับความต้องการ และกลุ่มตัวอย่างก็เห็นด้วยว่าเป็นเรื่องจริงที่ควรแก้ไข โดยเลือกกิจกรรมงานประเพณีที่ส่งเสริมในระดับจังหวัดเป็นอันดับ 1 จังหวัดไม่ทำกิจกรรมประเพณีให้โดดเด่นขนาดเป็นที่กล่าวขวัญของนักท่องเที่ยวได้เลย จังหวัดไม่ได้เพิ่มมูลค่าให้กับกิจกรรมประเพณีเพราะชาวชัยนาทได้มองข้ามเรื่องการท่องเที่ยวมานานแล้ว เนื่องจากมีจุดแข็งอย่างพอเพียง รวมกับอุปนิสัยความเป็นอยู่แบบเรียบง่ายพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ จึงไม่จัดการท่องเที่ยวในรูปแบบใดทั้งสิ้น ดังหลักฐานที่เห็นได้ในปัจจุบัน จังหวัดไม่เป็นผู้ดำเนินการจัดการ การละเลยทำให้เสียประโยชน์ที่จังหวัดอื่นเห็นคุณค่าเร็วกว่าและแก้ไขแหล่งท่องเที่ยวล่วงหน้าไปก่อนจึงเกิดการสะสมนักท่องเที่ยวมานานกว่า เมื่อจังหวัดชัยนาทไม่เคยริเริ่มการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ จึงทำให้จังหวัดชัยนาทขาดรายได้ด้านการท่องเที่ยว ทั้งก่อนหน้านี้ จนถึงปัจจุบัน

ตามที่กล่าวมา ถ้าจังหวัดมีความตั้งใจจริงที่จะแก้ไขการท่องเที่ยวเป็นแบบบูรณาการเชิงอนุรักษ์เหมือนจังหวัดอื่น โอกาสที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพสูงก็จะเป็นไปได้ และนำรายได้มาสู่จังหวัด

โอกาสของจังหวัดชัยนาท ถือว่าดีกว่าหลายจังหวัดเพราะชัยนาทเป็นแหล่งวัตถุดิบของการเกษตรสามารถนำไปสร้างสินค้า OTOP หรือเป็นผลิตภัณฑ์ของครัวโลก หรือจะร่วมมือกับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนได้ มองในมุมกว้างชัยนาทพร้อมหลายด้านเพียงแต่ต้องการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ก็จะพัฒนาได้ระดับหนึ่งซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาขั้นต่อไป

อุปสรรคของจังหวัดอยู่ที่การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ดินเสียเพราะใช้ปุ๋ยเคมี นำเน่าเสียเพราะละเลยจึงทำให้มีผลต้องแก้ไขในปัจจุบัน ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ขาดการติดต่อสื่อสารกับจังหวัดใกล้เคียง กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า จุดอ่อน และอุปสรรคตามที่จังหวัดจัดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ เป็นรูปธรรมที่ถูกต้อง ควรแก้ไขโดยเร็ว สรุปได้ว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ต้องพัฒนาหลายด้านควบคู่ไปด้วย เช่น เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การศึกษา จึงจะประสบความสำเร็จ ซึ่งจะไปตรงกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ พัฒนาแบบองค์รวม ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ 2

ด้านวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และเป้าประสงค์

กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นคล้อยตามลำดับหัวข้อของยุทธศาสตร์จังหวัด คือ ระดับความคิดเห็นต่อวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ อันได้แก่ การแก้ปัญหาสาธารณสุขมาเป็นอันดับ 1 ระดับความคิดเห็นต่อกลยุทธ์จังหวัด เรื่องสุขภาพและการส่งเสริมการเล่นกีฬาเป็นอันดับ 1 ระดับความคิดเห็นต่อเป้าประสงค์การกระจายรายได้มาเป็นอันดับ 1 ทั้งหมดที่เหลือก็เป็นอันดับรองลงไป คือ สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการทำงานภาครัฐ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ และบริการข้อมูลข่าวสาร เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และป้องกันบรรเทาสาธารณภัย โดยจังหวัดพิจารณาว่าเป็นแผนเหมาะสมที่จะวางกลยุทธ์ต่อไปให้เป็นแนวทางปฏิบัติตามเป้าประสงค์เพื่อให้ไปถึงจุดมุ่งหมาย และเป็นไปตามหลักการพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า จะต้องพัฒนาคนเป็นอันดับแรกก่อน ตามทฤษฎีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงมีพระราชดำริดังกล่าวไว้ ในบทความเรื่องวิสัยทัศน์มหाराช

ด้านการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีเป็นอันดับแรก ให้ความสำคัญเรื่องการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภคโดยเลือกไฟฟ้าเป็นอันดับแรก ให้ความคิดเห็นเรื่องบทบาทต่อที่พักและร้านอาหารโดยเลือกความสะดวก ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะเป็นอันดับแรก ให้ความคิดเห็นเรื่องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยกำหนดพื้นที่เฉพาะเพื่อแหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่ทำประโยชน์อื่น เป็นอันดับแรก ให้ความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โทรศัพท์สาธารณะเป็นอันดับแรก

การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในเรื่ององค์ประกอบของการท่องเที่ยวจัดเข้าเป็นทฤษฎีระบบของการพัฒนาชุมชน คือ การนำทฤษฎีระบบ (System Theory) มาใช้ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อนำความเจริญมาสู่ท้องถิ่นได้ตรงประเด็นมากขึ้น โดยหยิบยกปัจจัยที่ล้วนเป็นบริบทในชุมชนขึ้นมาพิจารณา ถ้าผลออกมาดี หมายถึง ชุมชนให้ความร่วมมือดี (มณฑา เหมศิริ. 2543: 32-33; อ้างอิงจาก เฉลียว บุรีภักดี. 2543. *ทฤษฎีระบบ*)

ด้านแรงจูงใจ นักท่องเที่ยวต้องการประสบการณ์และการยกย่องจากชุมชน

ด้านการใช้ SWOT และ SEA ในการสร้างแผนแม่บท เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

แม้ว่าการวิจัยจะใช้วิธีการหลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลจริง แต่ก็ยังมีอีก 2 วิธี ที่มีประโยชน์และควรนำมาอภิปราย ดังได้กล่าวถึงแล้วในบทที่ 2 คือ SWOT และ SEA ในบทนี้ผู้วิจัยขอเสนอ

รูปแบบการดำเนินวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แน่นอนและพัฒนาไปถึงจุดหมาย ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยใช้ SWOT เป็นจุดเริ่มต้นเพื่อให้เกิดภาพพจน์การอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) เป็นส่วนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการสร้างแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยว ตามทฤษฎีของการทำ SWOT ต้องหาประเด็นของสถานที่วิจัย ให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค เมื่อได้ประเด็นสำคัญจะได้วางกลยุทธ์และกำหนดเป้าประสงค์ของแหล่งท่องเที่ยวต่อไป สำหรับแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทสรุปกระบวนการของ SWOT ได้ดังนี้

1. บอกระเด็นของแหล่งท่องเที่ยว 4 ด้าน (หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)
ในกรณีนี้จะพิจารณาแหล่งท่องเที่ยวโดยรวม ของจังหวัดชัยนาท

จุดแข็ง

1. มีแม่น้ำ 3 สายไหลผ่านเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม
2. มีโบราณสถานสวยงามในแต่ละอำเภอ
3. มีทรัพยากรธรรมชาติที่ควรเป็นสถานที่ท่องเที่ยว
4. มีผลไม้ประจำถิ่น คือส้มโอขาวแตงกวา เป็นรายได้เศรษฐกิจ

จุดอ่อน

1. มีภัยแล้งในเขตที่ชลประทานไปไม่ถึง (กิ่งอำเภอเนินขาม และหนองมะโมง)
2. มีปัญหาสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน
3. ขาดการประชาสัมพันธ์เรื่องแหล่งท่องเที่ยว
4. ขาดการอนุรักษ์โบราณสถาน

โอกาส

1. สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นในพื้นที่ใกล้เคียง
2. พัฒนาเป็นครัวโลกได้
3. มีโอกาสพัฒนาสินค้า OTOP โดยระบบกองทุนกู้ยืม
4. มีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

อุปสรรค

1. ขาดงบประมาณในการทำนุบำรุงโบราณสถาน
2. เป็นทางผ่านไปสู่อากาศเหนือ ไม่ใช่จุดแวะพัก
3. ขาดบุคลากรมืออาชีพ จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่จะให้ความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นทั้งสี่ สามารถเขียนในแบบที่อ่านเข้าใจง่าย ดังนี้

จุดแข็ง

1. มีแม่น้ำ 3 สายไหลผ่านเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม
2. มีโบราณสถานสวยงามในแต่ละอำเภอ
3. มีทรัพยากรธรรมชาติที่ควรเป็นสถานที่ท่องเที่ยว
4. มีผลไม้ประจำถิ่น คือส้มโอขาวแตงกวา เป็นรายได้เศรษฐกิจ

จุดอ่อน

1. มีภัยแล้งในเขตที่ชลประทานไปไม่ถึง (กิ่งอำเภอเนินขาม และหนองมะโมง)
2. มีปัญหาสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน
3. ขาดการประชาสัมพันธ์เรื่องแหล่งท่องเที่ยว
4. ขาดการอนุรักษ์โบราณสถาน

โอกาส

1. สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นในพื้นที่ใกล้เคียง
2. พัฒนาเป็นครัวโลกได้
3. มีโอกาสพัฒนาสินค้า OTOP โดยระบบกองทุนกู้ยืม
4. มีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

อุปสรรค

1. ขาดงบประมาณในการทำนุบำรุงโบราณสถาน
2. เป็นทางผ่านไปสู่อากาศเหนือ ไม่ใช่จุดแวะพัก
3. ขาดบุคลากรมืออาชีพ จากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ที่จะให้ความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2. นำ SWOT ที่ได้มากำหนดวิสัยทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว

การจัดทำแผนอนุรักษ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องใช้วิสัยทัศน์ซึ่งเปรียบเหมือนแผนที่นำทางก่อนกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจน เพื่อหาแนวทางปฏิบัติตามแผนอันจะบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ วิสัยทัศน์ที่ได้จาก SWOT ข้างต้นดังนี้

“แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ เกื้อกูลทรัพยากรเกษตรกรรม นำหน้าคือทรัพยากรโบราณสถานสวยงาม ความต้องการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เน้นหนักประชาสัมพันธ์ให้ ความสำคัญสินค้า OTOP”

3. เลือกประเด็นสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวจากวิสัยทัศน์

1. ชัยนาทมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและโบราณสถาน
2. มีผลไม้เศรษฐกิจส้มโอขาวแตงกวา
3. พัฒนาสินค้า OTOP ให้เป็นระดับ 3-5 ดาว
4. จัดกิจกรรมแข่งขันประกวดหุ่นฟางนก

4. กำหนดเป้าประสงค์

สำหรับแผนการพัฒนาแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนนั้นเป้าประสงค์ถือเป็นเรื่องสำคัญต้องกำหนดเป้าประสงค์ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และประเด็นสำคัญด้วย ผู้วิจัยได้นำผลการประมวลจากแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างเลือกกว่ามากที่สุดมาผนวกกับข้อเสนอแนะ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

ประเด็นสำคัญ	เป้าประสงค์
1. ชัยนาทมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและโบราณสถาน	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และปลอดภัย ซ่อมแซมและปรับปรุงโบราณสถานให้ดูมีชีวิต พัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเชิงอนุรักษ์ สนับสนุนให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางด้วยการประชาสัมพันธ์เรื่องแหล่งท่องเที่ยว
2. มีผลไม้เศรษฐกิจส้มโอขาวแตงกวา	<ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนให้ทุกครัวเรือนปลูกส้มโอขาวแตงกวา เปลี่ยนที่นาหมดสภาพมาเป็นสวนส้มโอ เปลี่ยนปุ๋ยเคมีเป็นปุ๋ยชีวภาพ ขายเป็นผลไม้สดและแปรรูป จำหน่ายนักท่องเที่ยวและส่งขายทั่วประเทศ
3. พัฒนาสินค้า OTOP ให้เป็นระดับ 3-5 ดาว	<ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนให้ชุมชนผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น อบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า OTOP ส่งเสริมด้านเงินทุนจากหน่วยงานของรัฐ หาตลาดให้ และควบคุมราคา
4. จัดกิจกรรมแข่งขันประกวดหุ่นฟางนก	<ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนให้ทำติดต่อกันทุกปี จัดนักวิชาการให้ความรู้เรื่องนกอย่างถูกต้อง จูงใจผู้แข่งขันด้วยรางวัลหรือนักท่องเที่ยวด้วยการบริการด้านที่พัก อาหาร และค่าเดินทางโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

5. การกำหนดกลยุทธ์

เพื่อให้กระบวนการพัฒนาและวางแผนเข้าสู่กระบวนการปฏิบัติ จึงต้องกำหนดกลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดให้คล้อยตามหัวข้อประเด็นสำคัญและเป้าประสงค์ โดยใช้วิธีการประมวลผลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตอบแบบสอบถาม ว่ามากที่สุดรวมกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ดังนี้

ประเด็นสำคัญและเป้าประสงค์	กลยุทธ์
1. ชัยนาทมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและโบราณสถาน <ul style="list-style-type: none"> 1.1 ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย 1.2 ซ่อมแซมและปรับปรุงโบราณสถานให้ดูมีชีวิต 1.3 พัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเชิงอนุรักษ์ 1.4 สนับสนุนให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางด้วยการประชาสัมพันธ์เรื่องแหล่งท่องเที่ยว 	1. ประชาสัมพันธ์ให้ทราบทางสื่อทุกแขนง 2. สร้างเครือข่ายให้ทราบจุดมุ่งหมายและปฏิบัติตาม
2. มีผลไม้เศรษฐกิจส้มโอขาวแตงกวา <ul style="list-style-type: none"> 2.1 สนับสนุนให้ทุกครัวเรือนปลูกส้มโอขาวแตงกวา 2.2 เปลี่ยนที่นาหมดสภาพมาเป็นสวนส้มโอเปลี่ยนปุ๋ยเคมีเป็นปุ๋ยชีวภาพ 2.3 ขายเป็นผลไม้สดและแปรรูป 2.4 จำหน่ายนักท่องเที่ยวและส่งขายทั่วประเทศ 	1. จัดเจ้าหน้าที่เกษตรให้ความรู้ด้านวิชาการ 2. ติดตามและประเมินผลผลิตเพื่อหาตลาดรองรับ
3. พัฒนาสินค้า OTOP ให้เป็นระดับ 3-5 ดาว <ul style="list-style-type: none"> 3.1 สนับสนุนให้ชุมชนผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น 3.2 อบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า OTOP 3.3 ส่งเสริมด้านเงินทุนจากหน่วยงานของรัฐ 3.4 หาตลาดให้ และควบคุมราคา 	1. จัดหาตราสินค้าเพื่อให้ง่ายแก่การจดจำและจำหน่าย 2. ส่งเสริมความรู้ให้สินค้ามีมาตรฐานตลอดไป
4. จัดกิจกรรมแข่งขันประกวดหุ่นฟางนก <ul style="list-style-type: none"> 4.1 สนับสนุนให้ทำติดต่อกันทุกปี 4.2 จัดนักวิชาการให้ความรู้เรื่องนกอย่างถูกต้อง 4.3 จูงใจผู้แข่งขันด้วยรางวัลหรือนักท่องเที่ยวด้วยการบริการด้านที่พักอาหาร และค่าเดินทางโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย 	1. จัดหาทุนสนับสนุนให้ดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง 2. เผยแพร่กิจกรรมนี้ให้มีผู้มาเที่ยวชมมากขึ้น

6. การตั้งค่าตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้วจะต้องตั้งค่าตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายซึ่งเป็นเสมือนกรอบการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จและได้ผลตามเป้าประสงค์ ผู้วิจัยจะได้นำผลจากการประมวลจากแบบสอบถามที่ได้รับคำตอบมากที่สุดมาผนวกกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยรูปแบบการตั้งตัวชี้วัด และการตั้งค่าเป้าหมายของจังหวัด ชัยนาทเป็นต้นแบบ

ตาราง 69 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามแนวคิดการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้ได้ผล

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
		ปี พ.ศ. 2548 -2550	2548	2549	2550
1. ชัยนาทมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและโบราณสถาน					
1.1 ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	20	5	7	8
1.2 ซ่อมแซมและปรับปรุงโบราณสถานให้ดูมีชีวิต	2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรับปรุงขึ้น	30	10	10	10
1.3 พัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเชิงอนุรักษ์	3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมเชิงอนุรักษ์	50	10	15	25
1.4 สนับสนุนให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางด้วยการประชาสัมพันธ์เรื่องแหล่งท่องเที่ยว	4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงานประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	50	10	15	25
2. มีผลไม้เศรษฐกิจส้มโอขาวแตงกวา					
2.1 สนับสนุนให้ทุกครัวเรือนปลูกส้มโอขาวแตงกวา	1. ร้อยละของครัวเรือนที่ปลูกส้มโอขาวแตงกวา	70	20	20	30
2.2 เปลี่ยนที่นาหมดสภาพมาเป็นสวนส้มโอ เปลี่ยนปุ๋ยเคมีเป็นปุ๋ยชีวภาพ	2. ร้อยละของสวนส้มโอที่ใช้ปุ๋ยชีวภาพ	50	10	15	25
2.3 หาดตลาดส่งออกไปต่างประเทศ	3. ร้อยละของตลาดส้มโอขาวแตงกวา	85	15	30	40
3. พัฒนาสินค้า OTOP ให้เป็นระดับ 3-5 ดาว					
3.1 สนับสนุนให้ชุมชนผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. ร้อยละของสินค้า OTOP ที่เพิ่มขึ้นในระดับ 3-5 ดาว	30	10	10	10
3.2 อบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า OTOP	2. ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรม	50	10	15	25
3.3 ส่งเสริมด้านเงินทุนจากหน่วยงานของรัฐ	3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกองทุนหมู่บ้าน	50	10	15	25
3.4 หาดตลาดให้ และควบคุมราคา	4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของตลาดสินค้า OTOP	30	10	10	10

ตาราง 69 (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
		ปี พ.ศ.			
		2548-2550	2548	2549	2550
4. จัดกิจกรรมแข่งขันประกวดหุ่นฟางนก					
4.1 สนับสนุนให้ทำติดต่อสืบเนื่องกันทุกปี	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เข้าแข่งขันประกวดหุ่นฟางนก	20	5	5	10
4.2 จัดนักวิชาการให้ความรู้เรื่องนกอย่างถูกต้อง	2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการประดิษฐ์หุ่นฟางนกอย่างถูกหลักวิชาการ	50	10	15	25
4.3 จูงใจผู้แข่งขันด้วยรางวัลหรือนักท่องเที่ยวด้วยการบริการด้านที่พักอาหาร และค่าเดินทางโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เข้าชมและนักท่องเที่ยว	40	10	10	20

เมื่อครบกระบวนการ 6 ขั้นตอนแล้ว ต้องตรวจสอบและติดตามผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

อีกวิธีหนึ่งคือเมื่อบูรณาการการพัฒนาในหัวข้อต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงและการพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบของ SEA ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่นำมาจากเอกสารคำสอนของสถาบันการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งมี 4 ระดับ ดังภาพประกอบ 2 คือ

1. ระดับนโยบาย (POLICY) ได้แก่กรอบแนวคิดในการพัฒนา
2. แผน (PLAN) ได้แก่หัวข้อสำคัญในการพัฒนาต่าง ๆ
3. โครงการ (PROJECT) ได้แก่กลุ่มโครงการของการพัฒนา
4. รายการ (PROGRAM) ได้แก่โครงการเฉพาะของแต่ละกลยุทธ์

ผู้วิจัยขอเสนอแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบนำเสนอโดยใช้ SEA ซึ่งจำแนกแผนพัฒนาเป็นหัวข้อสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้คือ

1. ด้านสิ่งแวดล้อม
2. ด้านเศรษฐกิจ
3. ด้านสังคม วัฒนธรรมและการศึกษา
4. ด้านการท่องเที่ยว

การเขียนแผนกลยุทธ์ SEA ต้องคำนึงถึงความเกี่ยวพันและผลกระทบของหัวข้อทั้ง 4 ระดับ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยคาดหวังว่า การสร้างแผนกลยุทธ์อย่างรอบคอบโดยอาศัยเครื่องมือ (แบบสอบถาม) และรูปแบบเพื่อช่วยการพัฒนาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนอีก 3 ชนิด คือ การตรวจสอบทรัพยากร การวิเคราะห์ศักยภาพภายนอกภายในของแหล่งท่องเที่ยว (SWOT) และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว (SEA) จะช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้เห็นเด่นชัดตรงประเด็น และครอบคลุมทุกปัญหาก่อให้เกิดผลไปสู่จุดมุ่งหมายได้ถูกต้องแม่นยำไม่เกิดช่องโหว่ จะสามารถแปลผลเป็นรูปธรรมได้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยขอเสนอแผนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. บูรณะซ่อมแซมโบราณสถานสำคัญทุกอำเภอของจังหวัด
2. บริหารจัดการให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. ให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย
4. เลือกรางวัลมหรพรมประเพณีของจังหวัดให้เด่นที่สุด 1 อย่าง ต่อ 1 ปี โดยพิจารณาจากทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีอยู่ และอาศัยสื่อช่วยในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
5. งานมหรพรมหุ่นฟางนก (มีอยู่แล้ว) ควรพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หากผู้รับผิดชอบในการจัดการและแก้ปัญหา ประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าดึงดูดใจนักท่องเที่ยวด้วยรางวัล
6. จัดให้มีสัญลักษณ์ หรือคำขวัญประจำสินค้า OTOP 3 – 5 ดาว
7. จัดอาหารมีชื่อของจังหวัดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชอบเที่ยวไปกินไป
8. จัดเที่ยวชมโบราณสถานที่โดดเด่นของแต่ละตำบล โดยให้มีกิจกรรมแข่งขันเพื่อเป็นแรงจูงใจ
9. จัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาประจำปีเพียงพิธีเดียวที่พิจารณาว่าไม่ยุ่งยาก ลงทุนน้อยและได้ผลมาก โดยระดมความคิดจากประชาชน และทำเป็นงานเหตุการณ์สำคัญของจังหวัด
10. ให้มีการปฏิบัติธรรมหรือนั่งวิปัสสนาในวัดที่มีชื่อเสียงของจังหวัด และต้องมีพิธีการนำศรัทธา โดยมีการกำหนดวันเวลาที่แน่นอน แจกตามสื่อต่างๆ
11. จัดการประมูล (Bid) ในระดับจังหวัดหรือประเทศหรือต่างประเทศในลักษณะ MICE MICE เป็นคำย่อที่มาจากคำเต็มดังนี้ M มาจากคำว่า Meeting หมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อประชุม I มาจาก Incentive หมายความว่า ให้รางวัลด้วยการท่องเที่ยว C มาจาก Convention หมายถึง การประชุมประจำปีครั้งสำคัญระดับชาติ และ E มาจาก Exhibition หมายถึง การจัดนิทรรศการงานวิชาการและงานแสดงสินค้าระดับชาติ (มงคล วัตตะโร. 2546: 4-15) ถ้าทำได้ในลักษณะนี้จะช่วยเพิ่มรายได้ ผู้ประกอบการ สินค้า OTOP โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยว เพราะจะมีนักท่องเที่ยวรวมทั้งผู้ติดตามเดินทางสู่จังหวัดจำนวนมาก

12. สิ่งใดที่ยังไม่มีในจังหวัดชัยนาท เช่น สวนสนุก สวนสัตว์ การจัดการกีฬาทางน้ำ เช่น แข่งเรือ หรือเจ็ตสกี ก็ควรจัดขึ้น ถ้าไม่ขัดต่อวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน

13. ควรจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ชมทัศนียภาพสองฝั่งเจ้าพระยา หรือจังหวัดใกล้เคียง

14. นำเสนอภาครัฐ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะกรรมการจังหวัด ตลอดจนคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการจัดทำแผนการท่องเที่ยว ภาครัฐอาจให้ภาคเอกชนและนักท่องเที่ยวร่วมวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้เผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ผู้ประกอบการ ชุมชน และนักท่องเที่ยว เพื่อทุกฝ่ายจะได้ศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งอาจทำให้แผนกลยุทธ์ของจังหวัดมีลักษณะบูรณาการภาคต่างๆ ที่เกี่ยวกับแผน เพราะมีการวางแผนจากระดับบนลงล่าง และจากล่างสู่บน (Top-down and Bottom-up)

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาทส่วนใหญ่ต้องปรับปรุงแก้ไข เกือบทุกด้าน จึงสมควรวิจัยลงลึกเฉพาะแห่ง เพื่อให้ได้ผลสมบูรณ์ ควรศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของชุมชน ศึกษาความคิดเห็นของชุมชน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการท่องเที่ยว

2. เนื่องจากกลยุทธ์การพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน โดยรอบ จึงควรวิจัยเขตพื้นที่รอบบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ควบคู่กันไปด้วย

3. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยอันมีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4. ควรนำทฤษฎีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ มาเป็นแนวทางเพื่อเป็นองค์ประกอบในการวางแผนกลยุทธ์ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น BSCs (การวิเคราะห์ขบวนการภายใน) และ PAN (เป็นเครื่องมือแก้ไขให้แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม ทันสมัย นำใช้ นำชม เป็นการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน)

5. อาจเชื่อมโยงพื้นที่วิจัยกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ดังเช่น ยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ประเทศไทย – ลาว – พม่า – เขมร – เวียดนาม (AMECS) หรือที่เรียกว่าแผนอริวดี-เจ้าพระยา – แม่โขง นักท่องเที่ยวจะได้ประโยชน์จากการมาท่องเที่ยว 1 ครั้ง หรือ Adamanization คือ ท่องเที่ยว ชุมพร พังงา กระบี่ ไปพร้อมกัน โดยชัยนาทอาจเชื่อมโยงกับ กลุ่มภาคกลางตอนบน คือ สิงห์บุรี อ่างทอง สระบุรี และลพบุรี

สรุป

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพื้นฐานความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นอย่างดี ทุกคนแสดงความรู้สึกรักถิ่นที่อยู่ หวังเห็นทรัพยากรที่มีค่าในท้องถิ่นของตน ทุกคนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรมีการอนุรักษ์และบูรณาการแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน ทุกคนพร้อมที่จะสนับสนุนและ

ให้ความร่วมมือกับจังหวัดในด้านความคิด แรงงาน และการสนับสนุนทางการเงินบ้าง ผู้วิจัยสังเกตเห็นความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่พบขณะให้ตอบแบบสอบถามการทำวิจัยแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท ทุกคนล้วนต่างยินดีให้ความเห็นและให้ความร่วมมือดีมาก แต่ประชาชนขาดผู้นำที่มีทักษะทางด้านอนุรักษ์ และขาดผู้นำในการเรียกร้องให้มีการบูรณะแก้ไขหรือการจัดการเชิงอนุรักษ์ รอให้เป็นหน้าที่ของจังหวัด คงปล่อยให้แหล่งท่องเที่ยวขาดมาตรฐานและรอการพัฒนาจากภาครัฐต่อไป

สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนในการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดชัยนาท มีดังนี้

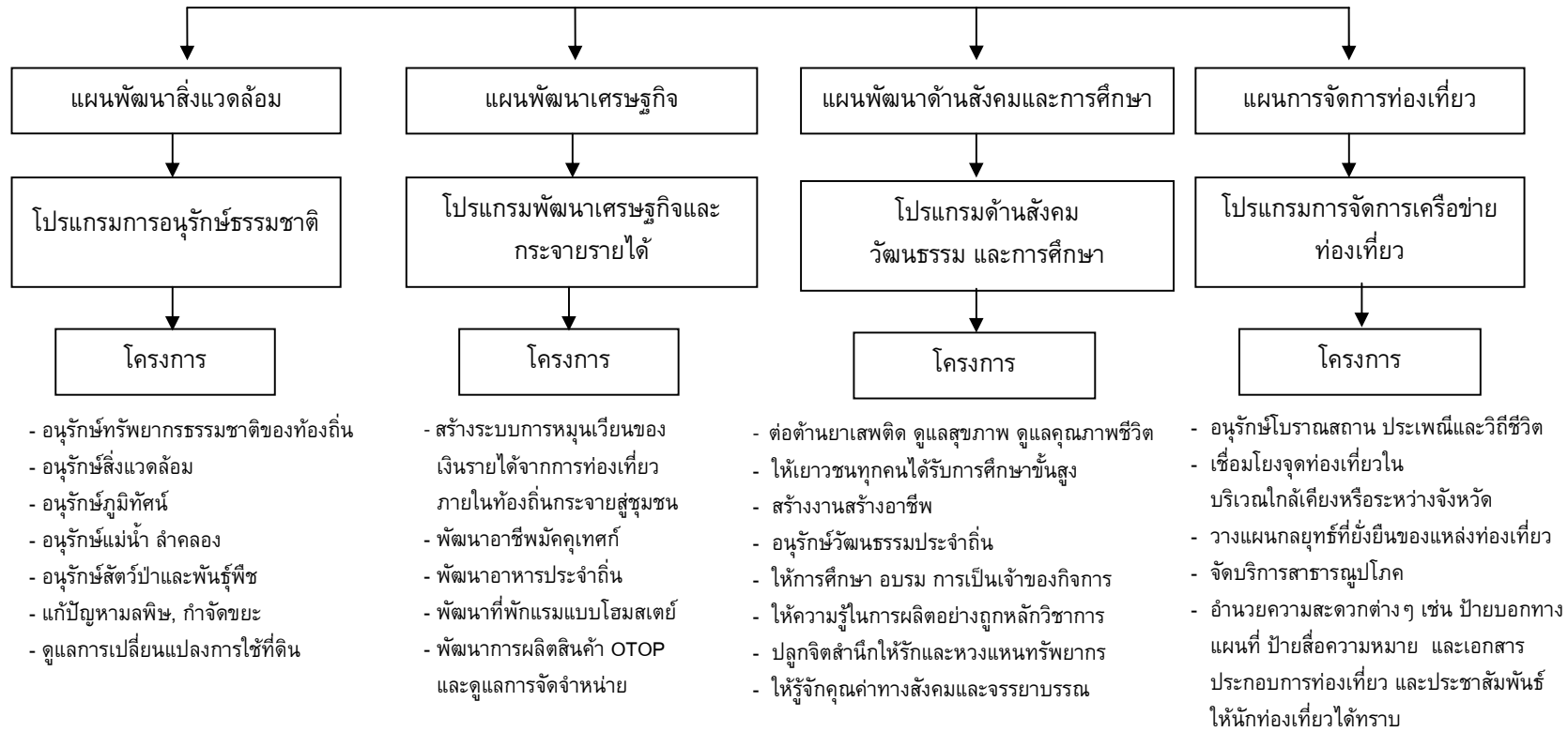
สิ่งที่มีพร้อมอยู่แล้ว	สิ่งที่กำลังรออยู่	สิ่งที่คาดว่าจะตามมา
<ol style="list-style-type: none"> 1. ความร่วมมือร่วมใจของภาคประชาชน ทั้งแรงงานและความคิด 2. พื้นฐานความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์พอสมควรพร้อมที่จะต่อยอดไปถึงการบูรณาการอย่างยั่งยืน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักอนุรักษ์ ภาคเอกชนและภาครัฐที่ตั้งใจจริงจะเป็นผู้นำในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2. แผนปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญตามลำดับมากที่สุด - น้อยที่สุด 3. แผนเฉพาะกิจที่ใช้ปรับปรุงและพัฒนาการอนุรักษ์ให้ยั่งยืน 4. เงินงบประมาณที่จังหวัดควรจัดสรรให้พอเพียงในแต่ละงวด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นบัญชีว่าจะปรับปรุงและอนุรักษ์ 2. แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งที่อนุมัติให้ทำการบูรณาการได้ 3. การวัดผลและติดตามผล

สิ่งที่ภาคประชาชนควรทำได้ระหว่างรอความพร้อม

1. จัดเวทีชาวบ้านแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หาทางออกเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของท้องถิ่นตนเป็นประจำสม่ำเสมอ
2. หาข้อสรุปในการประชุมทุกครั้งอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อเตรียมข้อมูลเสนอตำบล อำเภอ และจังหวัด
3. จัดตั้งกลุ่มเยาวชนหนุ่มสาวประสานกับผู้อาวุโส บอกจุดประสงค์ ให้รักทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
4. จัดเยาวชนเข้าโครงการของกรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับจิตสำนึกให้มีทัศนคติและแนวคิดเรื่องการอนุรักษ์ เมื่อได้ความรู้มาก็เป็นแนวร่วมให้แก่ ครอบครัว และชุมชนในท้องถิ่น
5. จัดกลุ่มให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวในการเป็นมัคคุเทศก์
6. อบรมให้ความรู้ด้านบริหารจัดการและอื่นๆ ที่จำเป็น

การใช้ SEA ทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัด ชัยนาท

- วิสัยทัศน์ : ใน พ.ศ. 2548 จังหวัด/อำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน จะพัฒนาไปสู่การเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
- วัตถุประสงค์ : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา และท่องเที่ยว
- นโยบาย : ใช้ SEA วางแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน โดยให้ทุกฝ่ายร่วมปฏิบัติการวางแผนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ภาพประกอบ 48 การใช้ SEA ทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาท

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาที่ดินกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (ตุลาคม 2510). **แผนแม่บทงานวิจัยการอนุรักษ์ดินและน้ำ.**
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2537). **ข้อเสนอแนะในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน.** เอกสารประกอบการสัมมนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยครั้งที่ 5
- กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช. (มีนาคม 2547). **คู่มือการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า.** กรุงเทพฯ : มปท.
- กฤติยากรณ์ นวลศรี. (2544). **การศึกษาผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว: กรณีศึกษา เกาะพีพี อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่** ปรินญาณิพนธ์การวางแผนภาคและเมือง สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม. กรุงเทพฯ.
- กฤษดา ยะการ. (2543). **ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน ตำบลแม่ทราย อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่.** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- กาญจนา ทองทั่ว ; และคนอื่นๆ. (2546). **การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านวังอ้อ ตำบลหัวดอน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี.** สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยแห่งชาติ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2533). **ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** กรุงเทพฯ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). **การพัฒนาการท่องเที่ยวเรื่องกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.** กรุงเทพฯ : มปท
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2546). **ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทสี่ภาคกลางตอนบน.** พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร. มปท.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและคณะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยรังสิต. (2548). **การทบทวนและจัดทำแผนปฏิบัติการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ พ.ศ. 2548-2549.** มปท. พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2544). **แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคกลางตอนบน.**
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). **การคิดเชิงบูรณาการ.** กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.

- ข้อมูลการตลาด. (2541). สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชัยนาท. ชัยนาท.
- ข้อมูลทั่วไป ประวัติความเป็นมาจังหวัดชัยนาท. (2548). ออนไลน์.
- จังหวัดชัยนาท. (5 ธันวาคม 2542). พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาจังหวัด
ชัยนาท. กรุงเทพฯ : ศูรสภา ลาดพร้าว
- ฉัตรมงคล แน่นหนา. (2546). การจัดการวางแผนแบบกลยุทธ์. เอกสารประกอบวิชาการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สถาบันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉลียว บุรียภัคดี . (2543). ทฤษฎีระบบ. ใน วารสารร่วมไททอง. มณฑล เหมศิริ. (2543: 32-33). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.
- ชัยนต์ ผลโภค. (2539:2-4). ธรรมชาติของธุรกิจท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: เอกสารสัมมนา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยวัฒน์ ชยางกูร, ม.ล. (2546). นวัตกรรมเชิงรุก. กรุงเทพฯ : เอ อาร์ บิสซิเนส เฟลส.
- ชัยวุฒิ ชัยพันธ์. (2541). การจัดการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยว.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ หล่อธนาวิชย์ ; และโยชิโร อิวะสะ. (2545). การศึกษาเพื่อหาแนวทางการพัฒนา
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดแม่ฮ่องสอน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยแห่งชาติ.
- ดำรงค์ วัฒนา ; และธีระ กุลสวัสดิ์. (พฤษภาคม, 2545). แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงาน
ทำไมต้องเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ SWOT. ใน วารสารอีโคโนมี. ปีที่ 2
ฉบับที่ 40. กรุงเทพฯ.
- ที่ทำการปกครอง จังหวัดชัยนาท. (2546). เอกสารการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น. ชัยนาท.
- นงพรรณ พิริยานุพงศ์. (2546). คู่มือปฏิบัติการวิจัยและพัฒนา. กรุงเทพฯ : โครงการ
สวัสดิภาพ.
- นันทิยา หุตานูวัตร ; และณรงค์ หุตานูวัตร. (2541). กลยุทธ์การวิเคราะห์ SWOT. กรุงเทพฯ :
สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย.
- บังอร สว่างมณี. (2545). เอกสารประกอบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. ชัยนาท : ห้องสมุด
ประชาชน อ. สรรคบุรี. อัดสำเนา.
- ปกรณ์ ปรียาการณ. (2544). การวางแผนกลยุทธ์ แนวคิดและแนวทางวิธีประยุกต์.
กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประเสริฐ อรุณรักษ์. (2540). ประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาชาวบ้าน จังหวัดชัยนาท.
กรุงเทพฯ.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2542). เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากร
ธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปัญญา วีระวิทยเลิศ. (2545). **ปฏิบัติการวิจัย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- พรเพ็ญ จริญญาณกุล. (2542). **บทบาทผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง. อัดสำเนา.
- พระมหาเจติยารักษ์, บุญส่ง ภัททะจาโร. (2547). **ประวัติวัดพระบรมธาตุวรวิหาร**. ชัยนาท : มปท.
- พสุ เดชะรินทร์. (2544). **รู้จักในการปฏิบัติ** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิริยะ ไกรฤกษ์. (2520). **แบบศิลปะในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์
- พีรพัฒน์ เอี่ยมขำ. (สิงหาคม 2547). **กลยุทธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยปี 2548**. กรุงเทพฯ : อนุสาร อสท.
- ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา. (2545). **Balanced Scorecard**. การวางแผนกลยุทธ์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภราเดช พยัฆวิเชียร. (2540). **การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- มงคล วัตตะโร. (2546). **สถานการณ์ MICE ในปี 2544. ใน จุลสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**. หน้า 4-15. กรุงเทพฯ.
- มนัส สุวรรณ. (2530). **นิเวศวิทยากับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ
- ยศ สันตสมบัติ ; และคณะผู้วิจัย. (2546). **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการจัดทรัพยากร**. เชียงใหม่: วิทอินดีไซน์ จำกัด
- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดชัยนาท. (2547). **เอกสารการวางแผนพัฒนารัฐบาลจังหวัด**. อัดสำเนา.
- ระพีพรรณ ทองหล่อ; และคนอื่น ๆ. (2545). **การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นผลมาจากการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดน่าน**
- ระหัตร์ โรจนประดิษฐ์. (2546). **P-A-N Potential Analysis Network for Ecotourism**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธิ. (2538). **การประเมินผลโครงการวิจัยเชิงประเมิน**. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อแกรมมี.
- ลัดดา ศิลาน้อย; และคนอื่น ๆ. (2542). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอหนองบัว จังหวัดขอนแก่น**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณพร วณิชชานุกร. (2541). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. อัดสำเนา.

วัลลีพันธ์ สถิตยยุทธการ ; สำอางค์ หิรัญบุรณะ ; และพยอม ธรรมบุตร. (2538).

The Greening of Thai Hotel. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

วีระศักดิ์ อนันทมงคล. (2545). การเสริมสร้างความเข้มแข็งประชาคมตำบลเพื่อกำหนดมาตรฐานคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง. ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 9 กรมพัฒนาชุมชน กรุงเทพฯ.

ศรัญญา วรากุลวิทย์. (2546). **ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิคตอเรียเวอร์พอยท์.

ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก. (2539). **สรุปรายงานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและบทบาทชุมชนท้องถิ่น.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สมาคมเพื่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ.

สถาบันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ Oxford Brook University. (2542). **การอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว.** เอกสารประกอบการสอนวิชาการท่องเที่ยว อัดสำเนา

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540). **การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.** กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการวิชาการ.

สนธยา บำรุงศักดิ์. (2545). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อำเภอเบตงจังหวัดยะลา.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมยศ เงินบำรุง ; ธานีรินทร์ สุธีประเสริฐ. (2542). **การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมสิ่งแวดล้อมศึกษาเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี.** อัดสำเนา.

สมยศ นาวิการ. (2538). **การบริหารเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ผู้จัดการ.

สมาคมเพื่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม. (2537) **แผนปฏิบัติการที่ 21 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน.** เรียบเรียงโดย Michael Keating. สวิตเซอร์แลนด์. กรุงเทพฯ: กระทรวงการต่างประเทศ.

สโม่สหราชอาณาจักรแห่งประเทศไทย สาขาตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น (กันยายน 2521). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** เอกสารเผยแพร่ในการสัมมนาการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2535). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 7.**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2540). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
แห่งชาติฉบับที่ 8.**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
แห่งชาติฉบับที่ 9.**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยและ
สถาบันคีนันแห่งเอเชีย. (กันยายน 2540). **โครงการดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน
ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มปท.**

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.
(2541). **รายงานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปี 2541.**

สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดชัยนาท. (2548). **จากฟางข้าวที่ไร้ค่ามาเป็นหุ่นฟางนก.
ศาลากลางจังหวัดชัยนาท ชัยนาท.**

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2547-2549). **ยุทธศาสตร์การ
พัฒนาการท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพฯ : มปท.**

สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดชัยนาท. (2547). **การวางและจัดทำผังเมืองรวม
จังหวัดชัยนาท. ชัยนาท. มปท.**

สิริวัฒนา ไจมา ; และคณะ. (2547). **การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านแม่กลาง
หลวงดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย**

สุชิน ศีลธรรม ; และคณะ. (2544). **การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการ
บริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะปากจั่น ตำบลปากจั่น
อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.**

สุภาวดี จันทวานิช. (2543). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

สุเมธ ตันติเวชกุล. (2539). **วิสัยทัศน์มหाराช. ใน วารสารเชื้อเพลิง. หน้า 3 – 17 ปีที่ 3 ฉบับ
ที่ 4. กรุงเทพฯ.**

เสนาะ ดิยาวี. (2546). **การบริหารกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**

อนันต์ อัครวนนท์, บรรณธิการ. (2545). **ในหลวงกับสิ่งแวดล้อมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
สยามรัฐ ปีที่ 53 ฉบับที่ 188118.**

อุทัย ทักษิณธรรม. (2542). **การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยประชาชนในท้องถิ่นใน
หมู่บ้านศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินญาณิพนธ์
การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.**

- อุไรพรรณ ปรากฏมทรัพย์. (2544). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ : กรณีศึกษาชุมชนบ้านทุ่งสูงจังหวัดกระบี่ ปรินญาณีพนธ์วิทยาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยจัดการจัดการทรัพยากร กรุงเทพฯ
- Christ, Costas. (2002). **Ecotourism and Sustainable Development**. The 6th
 International Conference 7-8 September 2002. Bangkok : Institute of
 Ecotourism, Srinakharinwirot University.
- Dhamabutra, Payom. (1996). **Strategic Environmental Assessment for the
 Implementation of Sustainable Development**. Bangkok. Institute of
 Ecotourism, Srinakharinwirot University.
- Dowling, Ross K. (1995). **Ecotourism : Concept, Design and Strategy**. Bangkok..
 Institute of Eco-Tourism, Srinakharinwirot University.
- Glasson, J. (1995) **Socio-economic Impact 1**: Overview and economic impacts. In
 method of EIA, P. Morris and R. Therivel (eds). London: UCL Press
- Kaplan, R.S. and Norton, D.P. (1992). "The Balanced Scorecard. Measure
 that drives performance". **Harvard Business Review**, Vol. 70, No. 1.
- Lascurain, Hector Ceballos. (1996). **Tourism, Ecotourism and Protected Areas**.
 SADAG, Bellegard-sur-Valserine, France.
- McIntosh, Robert W ; Goeldner, Charles R ; & Ritchie, J.R. Brent . (1995). **Tourism
 Principles, Practices, Philosophies**. USA.
- Munn, R.E. (1979). **Environmental Impact Assessment : Principles and
 Procedure** .New York. Wiley.
- Oreilly, A. M. (1986). **Tourism Carrying Capacity Concept and Issue**. USA.
- Pearce, D.W. (1992), **Towards Sustainable Development through Environment
 Assessment**. London : University College.
- Turner, R. K. & Pearce, D.W.. (1992). **Sustainable Development : Ethics and
 Economics**. London : University College.
- Watson, G. B. (1995). **Urban Village : Strategic Planning for Sustainable**. England.
- WCED (The World Commission on Environment and Development) (1987). **Our
 Common Future**. Oxford University Press.
- WTO (World Tourism Organization) (1993) **Sustainable Tourism Development**. USA.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/4976

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.121 4๑74

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์พยอม ธรรมบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชากริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๗๖๖/๑๖

๕ ก.ค. 48

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/4๗8

วันที่ 5 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์อรรถพร โพธิ์สุข เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๒ ธันวาคม 2548

หนังสือฉบับนี้ขอรับรองว่า ข้าพเจ้า ดร. ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ ผู้ช่วยคณบดี ฝ่ายวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ได้ตรวจผลการวิเคราะห์การประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) จากแบบสอบถามเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดชัยนาท ของนางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการวางแผนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว ปรากฏว่าถูกต้อง

ดร. ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ

ภาคผนวก ข

ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0519.12/5042

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5๐73

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยนาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5075

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชัยนาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5๘๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเฒ่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอดความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/๕๐๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดชัยนาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/ 5๐๖ 8

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญเสีรี จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5๘ ๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การท่งเที๋ยว กีฬา และนันทนาการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่งเที๋ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่งเที๋ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และนักท่งเที๋ยว ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่งเที๋ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

วิทยาลัยการศึกษามหาสารคาม
 เลขที่ 835
 วันที่ 8 ก.ค. 2548
 เวลา 14.00 น.

ที่ ศธ 0519.12/5080

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท" โดยมี อาจารย์ชวกริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และนักท่องเที่ยว ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

เรียน ประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
เพื่อโปรดทราบและสั่งการ

๕ 8 ก.ค. 2548

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเศชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(Signature)

(นายชนเรรินทร์/ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์)

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5081

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชัชวาทิตพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัชวาทิต” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวิวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้อาจารย์ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัชวาทิต ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/ 5082

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าหน่วยศิลปากร จังหวัดชัยนาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้เจ้าหน้าที่หน่วยศิลปากร ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศร 0519.12/5083

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงแรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานและนักท่องเที่ยว ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5084

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการรีสอร์ท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานและนักท่องเที่ยว ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5085

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการภัตตาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชاکกริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานและนักท่องเที่ยว ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ที่ ศธ 0519.12/5086

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการ บริษัท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพะจิต ตามประทีป นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท” โดยมี อาจารย์ชาคริต ชุ่มวัฒนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานและนักท่องเที่ยว ตอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดชัยนาท ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพะจิต ตามประทีป ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3763272

ภาคผนวก ค

- แบบสอบถาม
- แบบสัมภาษณ์
- แบบสังเกต

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทาง
ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
จังหวัดชัยนาท**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการวิจัยเพื่อประกอบสารนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลของการวิจัยในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน จังหวัดชัยนาท

แบบสอบถามชุดนี้มีคำถามทั้งหมด 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1** ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท
- ตอนที่ 3** ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท
- ตอนที่ 4** ทักษะเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เป้าประสงค์ และเป้าหมายของจังหวัดชัยนาท
- ตอนที่ 5** ความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยวบทบาทของประชาชน ภาครัฐ และผู้ประกอบการ ในการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แรงจูงใจ และข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
นางสาวพะจิต ตามประทีป
ผู้วิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาจังหวัดชัยนาท

1

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ 2
 ชาย หญิง
2. อายุ ปี 3
3. สถานภาพ 4
 โสด สมรส แยกกันอยู่/หย่าร้าง
4. การศึกษา 5
 ป.4 ป.6 ม. 3 ม. 6
 ปวช. ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ 6
 ค้าขาย การเกษตร นักเรียนนักศึกษา
 ข้าราชการบำนาญ รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัท
 แม่บ้าน
6. สถานภาพทางสังคม 7
 ประชาชนในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ประกอบการเอกชน
7. รายได้ต่อเดือน/บาท 8
 ไม่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 5,000 – 10,000
 10,001 – 15,000 15,001 – 20,000 มากกว่า 20,000

ตอนที่ 2 ตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

คำชี้แจง ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวต่อไปนี้มีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับใด
แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

รายการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย					
	ผู้ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	ปานกลาง	เห็นด้วย	เห็นด้วยมากที่สุด	
2.1 ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ						
2.1.1 ทศนียภาพลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน						9 ☐
2.1.2 ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา						10 ☐
2.1.3 เขาสารพัดดี อำเภอหันคา						11 ☐
2.1.4 บึงฉวาก อำเภอหันคา						12 ☐
2.1.5 บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี						13 ☐
2.1.6 บึงละหานบัว อำเภอหันคา						14 ☐
2.1.7 เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา						15 ☐
2.1.8 เขาพลอง อำเภอเมือง						16 ☐
2.2 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม						
2.2.1 เมืองโบราณคดีตองคอน อำเภอสรรคบุรี						17 ☐
2.2.2 อนุสรณ์สถานขุนสรรค์						18 ☐
2.2.3 เมืองโบราณดอนกลาง อำเภอวัดสิงห์						19 ☐
2.2.4 เมืองโบราณ อุตะเภา						20 ☐
2.2.5 วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์						21 ☐
2.2.6 วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง						22 ☐
2.2.7 วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี						23 ☐
2.2.8 วัดธรรมามูล อำเภอเมือง						24 ☐
2.2.9 วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี						25 ☐
2.3 ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง						
2.3.1 เขื่อนชัยนาท						26 ☐
2.3.2 พิพิธภัณฑ์สถานชัยนาทมุณี						27 ☐
2.3.3 สวนนก						28 ☐

รายการทรัพยากรท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย				
	ต่ำที่สุด	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	สูงที่สุด
2.4 งานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณี					
2.4.1 การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล					29 ☐
2.4.2 ประกวดหุ่นฟางนก					30 ☐
2.4.3 เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท					31 ☐
2.4.4 งานวันส้มโอชัยนาท					32 ☐
2.4.5 ดักบาตรเทโว					33 ☐
2.5 กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท					
2.5.1 การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา					34 ☐
2.5.2 ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง					35 ☐
2.5.3 พักโฮมสเตย์ ศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน					36 ☐
2.5.4 เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน					37 ☐
2.5.5 ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา อำเภอมโนรมย์					38 ☐
2.6 การบริการ ด้านคมนาคม ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2.6.1 ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ					39 ☐
2.6.2 แม่น้ำ ท่าจอดเรือ					40 ☐
2.7 ด้านสาธารณูปโภค					
2.7.1 ไฟฟ้า					41 ☐
2.7.2 ประปา					42 ☐
2.7.3 โทรศัพท์					43 ☐
2.8 ด้านที่พัก, ร้านอาหาร					
2.8.1 โรงแรม					44 ☐
2.8.2 โฮมสเตย์					45 ☐
2.8.3 ร้านอาหาร					46 ☐
2.8.4 ร้านขายของที่ระลึก					47 ☐

รายการทรัพยากรท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย				
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
2.9 ด้านข้อมูลการท่องเที่ยว					
2.9.1 แผนที่					48 ☐
2.9.2 แผ่นพับ					49 ☐
2.9.3 ป้ายบอกทาง					50 ☐
2.9.4 ป้ายสื่อความหมาย					51 ☐
2.9.5 มัคคุเทศก์					52 ☐
2.9.6 เว็บไซต์					53 ☐

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัดชัยนาทด้วย SWOT

(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

จุดเด่น ท่านคิดว่าข้อความต่อไปนี้ เป็นเป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทในระดับใด

3.1 จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย				
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3.1.1 มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม					54 ☐
3.1.2 มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง					55 ☐
3.1.3 มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้					56 ☐
3.1.4 มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย					57 ☐
3.1.5 มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอบาง แดงกวา					58 ☐
3.1.6 ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร					59 ☐

จุดอ่อน ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทในระดับใด

3.2 จุดอ่อนหรือ จุดด้อยของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
3.2.1 ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ แบบบูรณาการ						60 ☐
3.2.2 ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว						61 ☐
3.2.3 ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา						62 ☐
3.2.4 กิจกรรมงานประเพณี ได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัดเท่านั้น						63 ☐
3.2.5 ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค						64 ☐

โอกาส ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทในระดับใด

3.3 โอกาสของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
3.3.1 กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบ ทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็น ครัวโลกตามนโยบายของรัฐ						65 ☐
3.3.2 ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัย นโยบายกองทุนหมู่บ้าน และการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน						66 ☐
3.3.3 ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว ระหว่าง จังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี – สิงห์บุรี – สระบุรี - ชัยนาท)						67 ☐
3.3.4 มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม แบบบูรณาการได้หลายอำเภอ						68 ☐
3.3.5 การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิมๆ มาสู่การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของนักท่องเที่ยว						69 ☐

อุปสรรค ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท ในระดับใด

3.4 อุปสรรคของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นปานกลาง	เห็นด้วย	เห็นด้วย		
3.4.1 ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชบเซา						70	☐
3.4.2 ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้						71	☐
3.4.3 ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม						72	☐
3.4.4 สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชลดตัว						73	☐
3.4.5 การกำจัดน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ไขปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน						74	☐
3.4.6 นักลงทุนจากภายนอกไม่สนใจลงทุนด้านอื่น นอกจากเกษตรกรรม						75	☐

ตอนที่ 4 วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท

ท่านคิดว่าถ้าจะทำให้วิสัยทัศน์ และความฝันที่จะพัฒนาจังหวัดของท่านให้เป็นจริง ในช่วงห้าปีข้างหน้าวิสัยทัศน์ต่อไปนี้เป็นท่านเห็นว่าควรอยู่ในระดับใด

4.1 วิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นปานกลาง	เห็นด้วย	เห็นด้วย		
4.1.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต						76	☐
4.1.2 สร้างโอกาสและกระจายรายได้						77	☐
4.1.3 พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์						78	☐
4.1.4 เสริมสร้างและพัฒนาชุมชน ชุมชนเข้มแข็ง						79	☐
4.1.5 ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ						80	☐
4.1.6 เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้						81	☐
4.1.7 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด						82	☐

4.1 วิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
4.1.8 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ						83	☐
4.1.9 รักษาความสงบเรียบร้อย						84	☐
4.1.10 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร						85	☐
4.1.11 พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร						86	☐
4.1.12 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ						87	☐

4.2 ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
4.2.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต						88	☐
4.2.2 สร้างโอกาสและกระจายรายได้						89	☐
4.2.3 พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์						90	☐
4.2.4 เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง						91	☐
4.2.5 ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ						92	☐
4.2.6 เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้						93	☐
4.2.7 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด						94	☐
4.2.8 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ						95	☐
4.2.9 รักษาความสงบเรียบร้อย						96	☐
4.2.10 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร						97	☐
4.2.11 พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร						98	☐
4.2.12 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ						99	☐

4.3 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	สูงที่สุด		
4.3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.1.1 พัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ						100	☐
4.3.1.2 ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต						101	☐
4.3.1.3 พัฒนาการเรียนรู้ การบริหารจัดการ จำหน่าย และ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์						102	☐
4.3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาสและกระจายรายได้ มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.2.1 พัฒนาอาชีพหลัก ส่งเสริมอาชีพรอง เพื่อเพิ่มรายได้						103	☐
4.3.2.2 สร้างจิตสำนึกและวินัยทางการเงิน						104	☐
4.3.2.3 เพิ่มช่องทางการตลาด						105	☐
4.3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.3.1 พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาสังคม						106	☐
4.3.3.2 สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต						107	☐
4.3.3.3 พัฒนาและบริการสังคมแบบก้าวหน้า						108	☐
4.3.3.4 รวมพลังพัฒนาทุนทางสังคม						109	☐
4.3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.4.1 สร้างกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการ						110	☐
4.3.4.2 จัดทำแผนบูรณาการเครือข่าย						111	☐
4.3.4.3 ประกวดหมู่บ้านต้นแบบเพื่อขยายผล						112	☐

4.3 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย				
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	ปานกลาง	พอ	เห็นด้วย
4.3.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพ มีกลยุทธ์มีดังนี้					
4.3.5.1 เสริมสร้างสุขภาพ					113 ☐
4.3.5.2 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ					114 ☐
4.3.5.3 ส่งเสริมการบริโภคอาหารโปรตีน					115 ☐
4.3.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างและเปิดโอกาส ไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ มีกลยุทธ์ดังนี้					
4.3.6.1 อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว ในวัด โบราณสถานและแหล่งศึกษาชุมชน					116 ☐
4.3.6.2 รวมกลุ่มสร้างพลังชุมชนให้เป็นนักรักสิ่งแวดล้อม					117 ☐
4.3.6.3 สร้างกระบวนการเรียนรู้ นักสืบสายน้ำ					118 ☐
4.3.6.4 สร้างวิทยากรแกนนำประจำอำเภอ					119 ☐
4.3.6.5 พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ของชุมชน					120 ☐
4.3.7 ยุทธศาสตร์ที่ 7 การป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด มีกลยุทธ์ดังนี้					
4.3.7.1 สร้างเครือข่ายผู้ประสานพลังแผ่นดิน อบรมให้ความรู้ความเข้าใจ					121 ☐
4.3.7.2 ทำแผนยุทธการเพื่อป้องกันและแก้ไข ปราบปรามบำบัดรักษา					122 ☐
4.3.6.3 ติดตามและประเมินผล					123 ☐
4.3.8 ยุทธศาสตร์ที่ 8 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติภัย มีกลยุทธ์ดังนี้					
4.3.8.1 ยกระดับความปลอดภัยทางถนน ของจังหวัดชัยนาท					124 ☐
4.3.8.2 ให้ความรู้บังคับด้วยกฎหมาย จัดวิศวกรรมจราจร จัดการแพทย์ฉุกเฉิน และระบบข้อมูลข่าวสาร					125 ☐
4.3.9 ยุทธศาสตร์ที่ 9 การรักษาความสงบเรียบร้อย มีกลยุทธ์ดังนี้					
4.3.9.1 จัดชุดเฉพาะกิจรับผิดชอบแต่ละคดีที่เกิดขึ้น					126 ☐
4.3.9.2 เร่งรัดปราบปรามอบายมุขทุกประเภท					127 ☐
4.3.9.3 เพิ่มความถี่ของจุดตรวจและจุดสกัดโดยมีเครือข่ายครอบคลุมทุกพื้นที่					128 ☐
4.3.9.4 จัดชุดปฏิบัติการสัมพันธ์ทุกสถานีตำรวจ ร่วมมือกับชุมชน กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ในการสืบสวนจับกุม					129 ☐

4.3 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.3.10 ยุทธศาสตร์ที่ 10 ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ และการบริการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีกลยุทธ์มีดังนี้							
4.3.10.1 สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ						130	☐
4.3.10.2 ลดขั้นตอนระยะเวลาการปฏิบัติราชการ						131	☐
4.3.10.3 เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร และกระบวนการตรวจสอบ แก้ไขปัญหา						132	☐
4.3.10.4 ปรับปรุงการให้บริการ						133	☐
4.3.10.5 ขจัดเหตุแห่งทุจริต						134	☐
4.3.10.6 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมภาคประชาชน						135	☐
4.3.10.7 พัฒนาจิตสำนึก ค่านิยม จรรยาบรรณ และมาตรฐานศีลธรรมจรรยา						136	☐
4.3.11 ยุทธศาสตร์ที่ 11 พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.11.1 สร้างความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึกที่ดีแก่บุคลากร						137	☐
4.3.11.2 การบูรณาการการทำงาน						138	☐
4.3.11.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้บุคลากรในองค์กร						139	☐
4.3.11.4 พัฒนาคุณภาพหน่วยงาน						140	☐
4.3.11.5 บูรณาการโครงการ ภารกิจ บุคลากร งบประมาณ						141	☐
4.3.12 ยุทธศาสตร์ที่ 12 การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงาน ภาครัฐ มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.12.1 ประชาสัมพันธ์ และสื่อสาร 2 ทาง						142	☐
4.3.12.2 สร้างประสิทธิภาพเครือข่ายประชาสัมพันธ์						143	☐

ท่านคิดว่า เป้าประสงค์ และค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดในอีก 1 ปีข้างหน้ามีความเหมาะสมในระดับใด

4.4 เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549	เห็นด้วย						
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.4.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	4.4.1.1 รายได้จากการปรับเปลี่ยนอาชีพเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็น 10 % (เดิม 6% ในปี 2548)						144	☐
	4.4.1.2 ด้านทุนการผลิตข้าวคุณภาพต่อไร่ ลดลง 5 % (เดิม 10% ในปี 2548)						145	☐
	4.4.1.3 ไก่มาตรฐานไม่เป็นไขหัวदनก 85% (เดิม 75% ในปี 2548)						146	☐
	4.4.1.4 การเจริญเติบโตของโคเนื้อ 90% (เดิม 75% ในปี 2548)						147	☐
4.4.2 การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้	4.4.2.1 มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น 6% (เดิม 3 % ในปี 2548)						148	☐
	4.4.2.2 รายได้การท่องเที่ยวให้เพิ่ม 6% (เดิม 3% ในปี 2548)						149	☐
	4.4.2.3 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เพิ่ม 5% (เดิม 10% ในปี 2548)						150	☐
4.4.3 การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	4.4.3.1 คนพิการที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพ พ.ศ. 2534 เพิ่ม 80% (เดิม 70% ในปี 2548)						151	☐
4.4.4 การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง	4.4.4.1 ความก้าวหน้าของการจัดแผนชุมชนและนำไปปฏิบัติได้จริงเป็น 70% (เดิม 60% ในปี 2548)						152	☐
4.4.5 ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	4.4.5.1 ประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็น 80% (เดิม 60% ในปี 2548)						153	☐
4.4.6 เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้	4.4.6.1 จำนวนผู้ลงทะเบียนความยากจนของแต่ละอำเภอ ได้เข้าร่วมกิจกรรมปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตวิถีคิดพิชิตความจน 20 % (เดิม 10% ในปี 2548)						154	☐
4.4.7 บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ	4.4.7.1 สัดส่วนของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนใน 100,000 ราย ควรมีไม่เกิน 20 คน (เดิม 25 คน ในปี 2548)						155	☐

4.4 เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549	เห็นด้วย						
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.4.8 ประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการ และการให้ข้อมูลข่าวสาร	4.4.8.1 จำนวนหน่วยงานที่พร้อมให้ข้อมูลเครือข่ายแบบ On Line เป็น 80% (เดิม 60% ในปี 2548)						156	☐

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยว

การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาท

5.1 ความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
5.1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภคมีลักษณะในหัวข้อต่อไปนี้ ในระดับใด							
5.1.1.1 ถนน เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี						157	☐
5.1.1.2 แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว						158	☐
5.1.1.3 ระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว						159	☐
5.1.1.4 ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว						160	☐
5.1.1.5 ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว						161	☐
5.1.2 ที่พักแรมและร้านอาหาร ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้ในระดับใด							
5.1.2.1 มีหลากหลายให้เลือก						162	☐
5.1.2.2 สะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ						163	☐
5.1.2.3 ราคาถูก						164	☐
5.1.2.4 มีจำนวนเพียงพอ						165	☐

5.1 ความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
5.1.3 ท่านคิดว่าท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในข้อต่อไปนี้ระดับใด							
5.1.3.1 แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์						166	☐
5.1.3.2 มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่นๆ						167	☐
5.1.3.3 มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว						168	☐
5.1.3.4 ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก						169	☐
5.1.3.5 ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน						170	☐
5.1.4 ท่านเห็นด้วยกับการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและ ด้านวัฒนธรรมประเพณีต่อไปนี้ในระดับใด							
5.1.4.1 จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว						171	☐
5.1.4.2 ราคายุติธรรม						172	☐
5.1.4.3 การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์						173	☐
5.1.4.4 ทำให้เกิดการศึกษาหาความรู้						174	☐
5.1.4.5 เป็นการกระจายรายได้						175	☐
5.1.4.6 รักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้						176	☐
5.1.5 บริการอื่นๆ							
5.1.5.1 บริการสินค้าที่ระลึก มีอย่างหลากหลาย						177	☐
5.1.5.2 บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ						178	☐
5.1.5.3 โทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควร						179	☐
5.1.5.4 ตู้บริการเงินดาวน์ 1-2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว						180	☐
5.1.5.5 บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ						181	☐
5.1.5.6 บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ						182	☐

5.1 ความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
5.1.6 บทบาทของภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดชัยนาท ควรมีลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด							
5.1.6.1 บทบาทภาครัฐในการลงทุน ด้านพัฒนาสาธารณูปโภค						183	☐
5.1.6.2 บทบาทภาครัฐในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว						184	☐
5.1.6.3 บทบาทภาครัฐในการพัฒนาการตลาดด้านท่องเที่ยว						185	☐
5.1.6.4 บทบาทผู้ประกอบการในการร่วมลงทุน สาธารณูปโภค						186	☐
5.1.6.5 บทบาทผู้ประกอบการในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว						187	☐
5.1.6.6 บทบาทผู้ประกอบการในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ						188	☐
5.1.6.7 บทบาทของประชาชนในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น						189	☐
5.1.6.8 บทบาทของประชาชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว						190	☐
5.1.6.9 บทบาทของประชาชนในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและการประเมินผล การพัฒนาการท่องเที่ยว						191	☐
5.1.6.10 บทบาทของประชาชนในการเป็นเจ้าของธุรกิจท่องเที่ยว และได้รับการกระจายรายได้						192	☐

*ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยวไม่ต้องตอบ ข้อ 183-192

ความคิดเห็นเรื่องแรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น

ท่านคาดหวังว่าแรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นในเรื่องต่อไปนี้ควรมีในระดับใด

5.2 แรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนท้องถิ่น	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	มาก	ปานกลาง	พอ	เห็นด้วย		
5.2.1 สนองความต้องการด้านกายภาพแก่นักท่องเที่ยว ดังนี้							
5.2.1.1 ต้องไม่มีคนมากเกินไป นักท่องเที่ยวพอใจกับลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวที่มาชม						193	☐
5.2.1.2 มีกิจกรรมที่เหมาะสม เข้ากับลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว เช่น เดินป่า ผจญภัย เรียนรู้การสื่อความหมายจากธรรมชาติ ซาบซึ้งกับศิลปวัฒนธรรม						194	☐
5.2.1.3 มีกิจกรรมหลากหลายที่บริการให้นักท่องเที่ยวเลือก						195	☐
5.2.1.4 มีสิ่งเร้าจากป้ายประกาศ ป้ายสื่อความหมาย และเครื่องหมายต่างๆ						196	☐
5.2.2 สนองความต้องการด้านภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวในเรื่องต่อไปนี้							
5.2.2.1 การอยาก رؤ้อยากเห็น						197	☐
5.2.2.2 การพักผ่อนหย่อนใจ						198	☐
5.2.2.3 การเที่ยวไปกินไป						199	☐
5.2.2.4 การได้เพื่อนใหม่						200	☐
5.2.3 จัดความปลอดภัยและความมั่นคงให้นักท่องเที่ยวเมื่อมาแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้							
5.2.3.1 สามารถลดความกังวลและคลายเครียด						201	☐
5.2.3.2 ให้ความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย						202	☐
5.2.3.3 ให้ความมั่นใจที่ได้ศึกษาและรู้เรื่องด้านทรัพยากรธรรมชาติ						203	☐
5.2.4 การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักท่องเที่ยว มีดังนี้							
5.2.4.1 ลดความกังวลของนักท่องเที่ยว ให้ความเป็นกันเอง ยินดีให้ข้อมูล						204	☐
5.2.4.2 ให้ความรักและเมตตา ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา						205	☐
5.2.4.3 ปล่อยให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้อย่างกลมกลืน ไม่ทักท้วงเรื่องเล็กน้อย						206	☐
5.2.4.4 ยอมรับนักท่องเที่ยวเสมือนเป็นสมาชิกของชุมชนโดยไม่รังเกียจ						207	☐

5.2 แรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนท้องถิ่น	ระดับความเห็นด้วย						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
5.2.5 สนองการพัฒนาประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว และได้รับการยกย่องจากชุมชน มีดังนี้ 5.2.5.1 ได้รับการยอมรับนับถือจากชุมชนท้องถิ่น						208	☐
5.2.5.2 ให้มีศักดิ์ศรีตามสถานภาพของนักท่องเที่ยว รู้อะไรควรทำ ไม่ควรทำ						209	☐
5.2.5.3 ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการท่องเที่ยว						210	☐
5.2.5.4 เน้นจุดสนใจ โน้มน้าวให้มาเที่ยวอีก						211	☐
5.2.5.5 ให้เกิดความรู้สึกด้านประสบการณ์จริงกับตัวนักท่องเที่ยวเอง และยากจะลืม						212	☐
5.2.5.6 ย้ำพฤติกรรมที่สร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว						213	☐

5.3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดชัยนาทแบบบูรณาการ

214

1.
2.
3.

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
นางสาวพะจิต ตามประทีป
1 กรกฎาคม 2548

**แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชน ภาครัฐ และผู้ประกอบการ
เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
จังหวัดชัยนาท**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการวิจัยเพื่อประกอบสารนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลของการวิจัยในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน จังหวัดชัยนาท

แบบสอบถามชุดนี้มีคำถามทั้งหมด 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1** ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท
- ตอนที่ 3** ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท
- ตอนที่ 4** ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เป้าประสงค์ และเป้าหมายของจังหวัดชัยนาท
- ตอนที่ 5** ความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยวบทบาทของประชาชน ภาครัฐ และผู้ประกอบการ ในการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
นางสาวพะจิต ตามประทีป
ผู้วิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาจังหวัดชัยนาท

1

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ 2
 ชาย หญิง
2. อายุ ปี 3
3. สถานภาพ 4
 โสด สมรส แยกกันอยู่/หย่าร้าง
4. การศึกษา 5
 ป.4 ป.6 ม. 3 ม. 6
 ปวช. ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ 6
 ค้าขาย การเกษตร นักเรียนนักศึกษา
 ข้าราชการบำนาญ รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัท
 แม่บ้าน
6. สถานภาพทางสังคม 7
 ประชาชนในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ประกอบการเอกชน
7. รายได้ต่อเดือน/บาท 8
 ไม่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 5,000 – 10,000
 10,001 – 15,000 15,001 – 20,000 มากกว่า 20,000

ตอนที่ 2 ตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

คำชี้แจง ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวต่อไปนี้มีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับใด
แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

รายการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย					
	ไม่เห็นด้วย	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เห็นด้วย	
2.1 ทรัพยากรท่องเที่ยว ธรรมชาติ						
2.1.1 ทศนียภาพลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน						9 ☐
2.1.2 ป่าเขาราวเทียน อำเภอหันคา						10 ☐
2.1.3 เขาสารพัดดี อำเภอหันคา						11 ☐
2.1.4 บึงฉวาก อำเภอหันคา						12 ☐
2.1.5 บึงละหานใหญ่ อำเภอสรรคบุรี						13 ☐
2.1.6 บึงละหานบัว อำเภอหันคา						14 ☐
2.1.7 เขาสรรพยา อำเภอสรรพยา						15 ☐
2.1.8 เขาพลอง อำเภอเมือง						16 ☐
2.2 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม						
2.2.1 เมืองโบราณคดีตองคอน อำเภอสรรคบุรี						17 ☐
2.2.2 อนุสรณ์สถานขุนสรรค์						18 ☐
2.2.3 เมืองโบราณดอนกลาง อำเภอวัดสิงห์						19 ☐
2.2.4 เมืองโบราณ อู่ตะเภา						20 ☐
2.2.5 วัดปากคลองมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์						21 ☐
2.2.6 วัดพระบรมธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง						22 ☐
2.2.7 วัดพระแก้ว อำเภอสรรคบุรี						23 ☐
2.2.8 วัดธรรมามูล อำเภอเมือง						24 ☐
2.2.9 วัดมหาธาตุ อำเภอสรรคบุรี						25 ☐
2.3 ทรัพยากรสิ่งก่อสร้าง						
2.3.1 เขื่อนชัยนาท						26 ☐
2.3.2 พิพิธภัณฑ์สถานชัยนาทมุณี						27 ☐
2.3.3 สวนนก						28 ☐

รายการทรัพยากรท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	ปานกลาง	เห็นด้วย	เห็นด้วย		
2.4 งานเทศกาลและมหรหรรรมประเพณี							
2.4.1 การผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP ของแต่ละตำบล						29	☐
2.4.2 ประกวดหุ่นฟางนก						30	☐
2.4.3 เทศกาลอาหารไทยโบราณชัยนาท						31	☐
2.4.4 งานวันส้มโอชัยนาท						32	☐
2.4.5 ตักบาตรเทโว						33	☐
2.5 กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัดชัยนาท							
2.5.1 การปฏิบัติธรรมที่วัดพิชัยนาวาส อำเภอหันคา						34	☐
2.5.2 ดูนกที่บึงประจักษ์ อำเภอเมือง						35	☐
2.5.3 พักโฮมสเตย์ ศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน						36	☐
2.5.4 เยี่ยมชมวัดและศิลปะไทยภาคกลางตอนบน						37	☐
2.5.5 ชมสวนเกษตรส้มโอขาวแตงกวา อำเภอมนोरมย์						38	☐
2.6 การบริการ ด้านคมนาคม ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว							
2.6.1 ถนนสำหรับรถประจำทางขนส่ง รถทัวร์ รถส่วนตัวและท่าจอดรถ						39	☐
2.6.2 แม่น้ำ, ท่าจอดเรือ						40	☐
2.7 ด้านสาธารณูปโภค							
2.7.1 ไฟฟ้า						41	☐
2.7.2 ประปา						42	☐
2.7.3 โทรศัพท์						43	☐
2.8 ด้านที่พัก, ร้านอาหาร							
2.8.1 โรงแรม						44	☐
2.8.2 โฮมสเตย์						45	☐
2.8.3 ร้านอาหาร						46	☐
2.8.4 ร้านขายของที่ระลึก						47	☐

รายการทรัพยากรท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย					
	ได้มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ได้น้อยที่สุด	
2.9 ด้านข้อมูลการท่องเที่ยว						
2.9.1 แผนที่						48 ☐
2.9.2 แผนที่พับ						49 ☐
2.9.3 ป้ายบอกทาง						50 ☐
2.9.4 ป้ายสื่อความหมาย						51 ☐
2.9.5 มัคคุเทศก์						52 ☐
2.9.6 เว็บไซต์						53 ☐

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัดชัยนาทด้วย SWOT

(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

จุดเด่น ท่านคิดว่าข้อความต่อไปนี้เป็นเป็นจุดแข็งของจังหวัดชัยนาทในระดับใด

3.1 จุดแข็งหรือจุดเด่นของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย					
	ได้มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ได้น้อยที่สุด	
3.1.1 มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม						54 ☐
3.1.2 มีภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การทำ OTOP จนมีชื่อเสียง						55 ☐
3.1.3 มีความสามารถในการผลิตอาหารและเป็นครัวของโลกได้						56 ☐
3.1.4 มีแหล่งน้ำด้านการเกษตรอุดมสมบูรณ์คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย						57 ☐
3.1.5 มีผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด คือ ส้มโอขาว แตงกวา						58 ☐
3.1.6 ประชาชนมีวิถีชีวิตแบบสังคมเกษตร						59 ☐

จุดอ่อน ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นจุดอ่อนของจังหวัดชัยนาทในระดับใด

3.2 จุดอ่อนหรือ จุดด้อยของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
3.2.1 ขาดแผนพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ แบบบูรณาการ						60 ☐
3.2.2 ขาดความรู้ในการเพิ่มความสำคัญให้กับแหล่งท่องเที่ยว						61 ☐
3.2.3 ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนและสถาบันอุดมศึกษา						62 ☐
3.2.4 กิจกรรมงานประเพณี ได้รับการส่งเสริมในระดับจังหวัดเท่านั้น						63 ☐
3.2.5 ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในระดับภาค						64 ☐

โอกาส ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นโอกาสของจังหวัดชัยนาทในระดับใด

3.3 โอกาสของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
3.3.1 กระแสโลกต้องการอาหารปลอดภัย ชัยนาทเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบ ทางการเกษตรมาก่อน (มีข้าว ปลา หมู ไก่) มีประสิทธิภาพเป็น ครัวโลกตามนโยบายของรัฐ						65 ☐
3.3.2 ได้รับความร่วมมือจากรัฐให้มีโอกาสผลิตสินค้า OTOP โดยอาศัย นโยบายกองทุนหมู่บ้าน และการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน						66 ☐
3.3.3 ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีในเรื่องเศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว ระหว่าง จังหวัดภายในกลุ่ม (ลพบุรี – สิงห์บุรี – สระบุรี - ชัยนาท)						67 ☐
3.3.4 มีโอกาสพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม แบบบูรณาการได้หลายอำเภอ						68 ☐
3.3.5 การเปลี่ยนกระบวนการท่องเที่ยวแบบเดิมๆ มาสู่การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมและเชิงอนุรักษ์มากขึ้นทำให้แหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัดชัยนาทอยู่ในความคิดของนักท่องเที่ยว						69 ☐

อุปสรรค ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นอุปสรรคของจังหวัดชัยนาท ในระดับใด

3.4 อุปสรรคของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นปานกลาง	พอ	เห็นพ้อง		
3.4.1 ขาดการสื่อสารเรื่องท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายนอกจังหวัดโดยรอบ ส่งผลให้การท่องเที่ยวชบเซา						70	☐
3.4.2 ขาดบุคลากรและงบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แข่งขันกับจังหวัดอื่นได้						71	☐
3.4.3 ตลาดต่างประเทศตั้งนโยบายกีดกันสินค้าเกษตร ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรจังหวัดน้อยลง รายได้ตกต่ำ ควรหารายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มเติม						72	☐
3.4.4 สัตว์ปีกติดเชื้อไขหวัดนก ทำให้การท่องเที่ยวชลดตัว						73	☐
3.4.5 การกำจัดน้ำเน่าเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และท่าจีน ยังต้องได้รับการแก้ไขปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องหลายจังหวัด เพราะใช้น้ำร่วมกัน						74	☐
3.4.6 นักลงทุนจากภายนอกไม่สนใจลงทุนด้านอื่น นอกจากเกษตรกรรม						75	☐

ตอนที่ 4 วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท

ท่านคิดว่าถ้าจะทำให้วิสัยทัศน์ และความฝันที่จะพัฒนาจังหวัดของท่านให้เป็นจริง ในช่วงห้าปีข้างหน้าวิสัยทัศน์ต่อไปนี้เป็นท่านเห็นว่าควรอยู่ในระดับใด

4.1 วิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นปานกลาง	พอ	เห็นพ้อง		
4.1.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต						76	☐
4.1.2 สร้างโอกาสและกระจายรายได้						77	☐
4.1.3 พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์						78	☐
4.1.4 เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง						79	☐
4.1.5 ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ						80	☐
4.1.6 เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้						81	☐
4.1.7 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด						82	☐

4.1 วิสัยทัศน์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
4.1.8 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ						83	☐
4.1.9 รักษาความสงบเรียบร้อย						84	☐
4.1.10 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร						85	☐
4.1.11 พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร						86	☐
4.1.12 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ						87	☐

4.2 ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
4.2.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต						88	☐
4.2.2 สร้างโอกาสและกระจายรายได้						89	☐
4.2.3 พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์						90	☐
4.2.4 เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง						91	☐
4.2.5 ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ						92	☐
4.2.6 เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้						93	☐
4.2.7 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด						94	☐
4.2.8 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุ						95	☐
4.2.9 รักษาความสงบเรียบร้อย						96	☐
4.2.10 เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และการเสนอข้อมูลข่าวสาร						97	☐
4.2.11 พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร						98	☐
4.2.12 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงานภาครัฐ						99	☐

4.3 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
4.3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.1.1 พัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ						100	☐
4.3.1.2 ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต						101	☐
4.3.1.3 พัฒนาการเรียนรู้ การบริหารจัดการ จำหน่าย และ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์						102	☐
4.3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาสและกระจายรายได้ มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.2.1 พัฒนาอาชีพหลัก ส่งเสริมอาชีพรอง เพื่อเพิ่มรายได้						103	☐
4.3.2.2 สร้างจิตสำนึกและวินัยทางการเงิน						104	☐
4.3.2.3 เพิ่มช่องทางการตลาด						105	☐
4.3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.3.1 พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาสังคม						106	☐
4.3.3.2 สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต						107	☐
4.3.3.3 พัฒนาและบริการสังคมแบบก้าวหน้า						108	☐
4.3.3.4 รวมพลังพัฒนาทุนทางสังคม						109	☐
4.3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.4.1 สร้างกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการ						110	☐
4.3.4.2 จัดทำแผนบูรณาการเครือข่าย						111	☐
4.3.4.3 ประกวดหมู่บ้านต้นแบบเพื่อขยายผล						112	☐

4.3 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
4.3.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพ มีกลยุทธ์มีดังนี้							
4.3.5.1 เสริมสร้างสุขภาพ						113	☐
4.3.5.2 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ						114	☐
4.3.5.3 ส่งเสริมการบริโภคอาหารโปรตีน						115	☐
4.3.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างและเปิดโอกาส ไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.6.1 อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว ในวัด โบราณสถานและแหล่งศึกษาชุมชน						116	☐
4.3.6.2 รวมกลุ่มสร้างพลังชุมชนให้เป็นนักรักสิ่งแวดล้อม						117	☐
4.3.6.3 สร้างกระบวนการเรียนรู้ นักสืบสายน้ำ						118	☐
4.3.6.4 สร้างวิทยากรแกนนำประจำอำเภอ						119	☐
4.3.6.5 พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ของชุมชน						120	☐
4.3.7 ยุทธศาสตร์ที่ 7 การป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.7.1 สร้างเครือข่ายผู้ประสานพลังแผ่นดิน อบรมให้ความรู้ความเข้าใจ						121	☐
4.3.7.2 ทำแผนยุทธการเพื่อป้องกันและแก้ไข ปราบปรามบำบัดรักษา						122	☐
4.3.6.3 ติดตามและประเมินผล						123	☐
4.3.8 ยุทธศาสตร์ที่ 8 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติภัย มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.8.1 ยกระดับความปลอดภัยทางถนน ของจังหวัดชัยนาท						124	☐
4.3.8.2 ให้ความรู้บังคับด้วยกฎหมาย จัดวิศวกรรมจราจร จัดการแพทย์ฉุกเฉิน และระบบข้อมูลข่าวสาร						125	☐
4.3.9 ยุทธศาสตร์ที่ 9 การรักษาความสงบเรียบร้อย มีกลยุทธ์ดังนี้							
4.3.9.1 จัดชุดเฉพาะกิจรับผิดชอบแต่ละคดีที่เกิดขึ้น						126	☐
4.3.9.2 เร่งรัดปราบปรามอบายมุขทุกประเภท						127	☐
4.3.9.3 เพิ่มความถี่ของจุดตรวจและจุดสกัดโดยมีเครือข่ายครอบคลุมทุกพื้นที่						128	☐
4.3.9.4 จัดชุดปฏิบัติการสัมพันธ์ทุกสถานีตำรวจ ร่วมมือกับชุมชน กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ในการสืบสวนจับกุม						129	☐

4.3 กลยุทธ์ของจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.3.10 ยุทธศาสตร์ที่ 10 ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ และการบริการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีกลยุทธ์มีดังนี้							
4.3.10.1 สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ						130	☐
4.3.10.2 ลดขั้นตอนระยะเวลาการปฏิบัติราชการ						131	☐
4.3.10.3 เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร และกระบวนการตรวจสอบ แก้ไขปัญหา						132	☐
4.3.10.4 ปรับปรุงการให้บริการ						133	☐
4.3.10.5 ขจัดเหตุแห่งทุจริต						134	☐
4.3.10.6 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมภาคประชาชน						135	☐
4.3.10.7 พัฒนาจิตสำนึก ค่านิยม จรรยาบรรณ และมาตรฐานศีลธรรมจรรยา						136	☐
4.3.11 ยุทธศาสตร์ที่ 11 พัฒนาหน่วยงานและบุคลากร มีกลยุทธ์มีดังนี้							
4.3.11.1 สร้างความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึกที่ดีแก่บุคลากร						137	☐
4.3.11.2 การบูรณาการการทำงาน						138	☐
4.3.11.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้บุคลากรในองค์กร						139	☐
4.3.11.4 พัฒนาคุณภาพหน่วยงาน						140	☐
4.3.11.5 บูรณาการโครงการ ภารกิจ บุคลากร งบประมาณ						141	☐
4.3.12 ยุทธศาสตร์ที่ 12 การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การทำงาน ภาครัฐ มีกลยุทธ์มีดังนี้							
4.3.12.1 ประชาสัมพันธ์ และสื่อสาร 2 ทาง						142	☐
4.3.12.2 สร้างประสิทธิภาพเครือข่ายประชาสัมพันธ์						143	☐

ท่านคิดว่า เป้าประสงค์ และค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดในอีก 1 ปีข้างหน้ามีความเหมาะสมในระดับใด

4.4 เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549	เห็นด้วย						
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.4.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต	4.4.1.1 รายได้จากการปรับเปลี่ยนอาชีพเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็น 10 % (เดิม 7% ในปี 2548)						144	☐
	4.4.1.2 ด้านทุนการผลิตข้าวคุณภาพต่อไร่ ลดลง 5 % (เดิม 10% ในปี 2548)						145	☐
	4.4.1.3 ไก่มาตรฐานไม่เป็นไขหัวตันกเป็น100% (เดิม 96% ในปี 2548)						146	☐
	4.4.1.4 การเจริญเติบโตของโคเนื้อเป็น 100% (เดิม 95% ในปี 2548)						147	☐
4.4.2 การสร้างโอกาสและการกระจายรายได้	4.4.2.1 มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น 6% (เดิม 3 % ในปี 2548)						148	☐
	4.4.2.2 รายได้การท่องเที่ยวให้เพิ่ม 6% (เดิม 3% ในปี 2548)						149	☐
	4.4.2.3 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เพิ่ม 5% (เดิม 8 แห่ง ในปี 2548)						150	☐
4.4.3 การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	4.4.3.1 คนพิการที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพ พ.ศ. 2534 เพิ่ม 90% (เดิม 80% ในปี 2548)						151	☐
4.4.4 การเสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง	4.4.4.1 ความก้าวหน้าของการจัดแผนชุมชนและนำไปปฏิบัติได้จริงเป็น 90% (เดิม 80% ในปี 2548)						152	☐
4.4.5 ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	4.4.5.1 ประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็น 90% (เดิม 80% ในปี 2548)						153	☐
4.4.6 เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่การเรียนรู้	4.4.6.1 จำนวนผู้ลงทะเบียนความยากจนของแต่ละอำเภอ ได้เข้าร่วมกิจกรรมปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตวิธีคิดพิชิตความจน 20 % (เดิม 10% ในปี 2548)						154	☐
4.4.7 บรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ	4.4.7.1 สัดส่วนของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนใน 100,000 ราย ควรมีไม่เกิน 20 คน (เดิม 25 คน ในปี 2548)						155	☐

4.4 เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549	เห็นด้วย						
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.4.8 ประสิทธิภาพและการปฏิบัติราชการ การบริการ และการให้ข้อมูลข่าวสาร	4.4.8.1 จำนวนหน่วยงานที่พร้อมให้ข้อมูลเครือข่ายแบบ On Line เป็น 80% (เดิม 60% ในปี 2548)						156	☐

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยว

การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวและบทบาทของภาครัฐ ผู้ประกอบการ ประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชัยนาท

5.1 ความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวและบทบาทภาครัฐ ผู้ประกอบการ ประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
5.1.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาทและสาธารณูปโภคมีลักษณะในหัวข้อต่อไปนี้ ในระดับใด							
5.1.1.1 ถนน เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีคุณภาพดี						157	☐
5.1.1.2 แม่น้ำ เป็นทางคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว						158	☐
5.1.1.3 ระบบไฟฟ้าเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว						159	☐
5.1.1.4 ระบบประปาเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว						160	☐
5.1.1.5 ระบบสื่อสารโทรคมนาคม มีในแหล่งท่องเที่ยว						161	☐
5.1.2 ที่พักแรมและร้านอาหาร ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้ในระดับใด							
5.1.2.1 มีหลากหลายให้เลือก						162	☐
5.1.2.2 สะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ						163	☐
5.1.2.3 ราคาถูก						164	☐
5.1.2.4 มีจำนวนเพียงพอ						165	☐
5.1.3 ท่านคิดว่าท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในข้อต่อไปนี้ระดับใด							
5.1.3.1 แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการเชิงอนุรักษ์						166	☐

5.1 ความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวและบทบาทภาครัฐ ผู้ประกอบการ ประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย	มาก	ปานกลาง	น้อย	เห็นด้วย		
5.1.3.2 มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อื่นๆ						167	☐
5.1.3.3 มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยว						168	☐
5.1.3.4 ให้การศึกษาและใช้สื่อความหมายที่ก่อให้เกิดจิตสำนึก						169	☐
5.1.3.5 ให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน						170	☐
5.1.4 ท่านเห็นด้วยกับการพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและด้านวัฒนธรรมประเพณีต่อไปในระดับใด							
5.1.4.1 จัดให้มีหลากหลายให้เลือกตามสภาพของแหล่งท่องเที่ยว						171	☐
5.1.4.2 ราคายุติธรรม						172	☐
5.1.4.3 การจัดกิจกรรมเชิงอนุรักษ์						173	☐
5.1.4.4 ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าความรู้						174	☐
5.1.4.5 เป็นการกระจายรายได้						175	☐
5.1.4.6 รักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมไว้						176	☐
5.1.5 บริการอื่นๆ							
5.1.5.1 บริการสินค้าที่ระลึก มีอย่างหลากหลาย						177	☐
5.1.5.2 บริการห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอ						178	☐
5.1.5.3 โทรศัพท์สาธารณะมีพอสมควร						179	☐
5.1.5.4 ตู้บริการเงินด่วน 1-2 หน่วยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว						180	☐
5.1.5.5 บริการศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ						181	☐
5.1.5.6 บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพียงพอ						182	☐
5.1.6 บทบาทของภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดชัยนาท ควรมีลักษณะต่อไปในระดับใด							
5.1.6.1 บทบาทภาครัฐในการลงทุน ด้านพัฒนาสาธารณูปโภค						183	☐
5.1.6.2 บทบาทภาครัฐในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว						184	☐
5.1.6.3 บทบาทภาครัฐในการพัฒนาการตลาดด้านท่องเที่ยว						185	☐
5.1.6.4 บทบาทผู้ประกอบการในการร่วมลงทุน สาธารณูปโภค						186	☐
5.1.6.5 บทบาทผู้ประกอบการในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว						187	☐

5.1 ความคิดเห็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวและบทบาทภาครัฐ ผู้ประกอบการ ประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดชัยนาท	ระดับความเห็นด้วย						
	ไม่เห็นด้วย เลย	ไม่ เห็นด้วย	ปานกลาง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย มากที่สุด		
5.1.6.6 บทบาทผู้ประกอบการในการร่วมทำการตลาดและสร้าง มาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ						188	☐
5.1.6.7 บทบาทของประชาชนในการดูแลรักษาทรัพยากรและ แหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น						189	☐
5.1.6.8 บทบาทของประชาชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ ท่องเที่ยว						190	☐
5.1.6.9 บทบาทของประชาชนในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและการประเมินผล การพัฒนาการท่องเที่ยว						191	☐
5.1.6.10 บทบาทของประชาชนในการเป็นเจ้าของธุรกิจท่องเที่ยว และได้รับการกระจายรายได้						192	☐

5.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดชัยนาทแบบบูรณาการ

193

1.
2.
3.

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
นางสาวพะจิต ตามประทีป
1 กรกฎาคม 2548

แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 30 คน

1. ชื่อ.....สกุล.....
อาศัยอยู่ในอำเภอ.....
2. อายุ.....ปี อาชีพ.....
3. ตำแหน่งปัจจุบัน.....ระยะการทำงาน.....ปี
4. มีครอบครัว / โสด มีบุตร.....คน
5. งานที่รับผิดชอบในตำแหน่ง.....
6. งานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม.....
7. งานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....
8. งานพิเศษที่ทำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 8.1 ชุุดพบโบราณวัตถุทางโบราณคดี
 - 8.2 สำรวจท้องถิ่นที่อยู่อาศัยและพบหลักฐานทางโบราณคดี
 - 8.3 เขียนเอกสารค้นคว้าแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ปรากฏมาก่อนหรือที่ยังปรากฏอยู่ในปัจจุบัน
เพื่อให้หลักฐานสมบูรณ์
9. มีส่วนร่วมกับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวด้าน.....
10. เป็นเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการสินค้า OTOP ในชื่อธุรกิจว่า.....
11. เป็นเจ้าของโรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮ้าส์ โฮมสเตย์ชื่อ.....
12. มีข้อเสนอเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือ.....
13. มีบุคคลในครอบครัว / ลูกบ้าน / ผู้ใต้บังคับบัญชา ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ จำนวน.....คน
14. แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอของท่านที่มีชื่อเสียง.....แห่ง คือ.....
15. ท่านเคยอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวโดยทำ.....เมื่อ.....
16. อำเภอที่ท่านอาศัยอยู่มีโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหารบริการนักท่องเที่ยว.....แห่ง
เพียงพอหรือไม่เพียงพอ
17. มีทรัพย์สินส่วนตัว (ไร่ นา สวน) ผลิตสินค้า.....ขายให้.....
18. ท่านเคยร่วมมือกับอำเภออื่นทำกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือไม่
19. ท่านเคยเสนอความคิดให้จังหวัดหรือหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
หรือไม่.....ถ้าเคย เสนอเรื่องอะไร.....
20. ท่านเคยอาสาช่วยเหลือแหล่งท่องเที่ยวด้วยการสละแรงงานและทุนทรัพย์ให้แก่.....
21. ท่านเป็นแกนนำเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือสิ่งแวดล้อมเรื่อง.....
22. ท่านจะแนะนำผู้ใต้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร ถ้าหากพบเห็น
การทำลายโบราณสถานหรือโบราณวัตถุ.....

แบบสังเกตสถานที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

1. แบบสังเกตชนิดมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยใช้ถาม จดบันทึก สังเกต ฝ้าดู นักท่องเที่ยวขณะอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อนำมาประมวลและตัดสินใจการให้ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 สัญชาติ

1.4 สถานภาพทางการศึกษา (ถามประกอบการสังเกต) ดูท่วงทีมารยาท การพูด สำเนียง บุคลิกลักษณะ การแต่งกาย การรับประทานอาหาร อารมณ์ขณะพูดคุยกับกลุ่มที่มาด้วยกัน

1.4 จำนวนที่มา/ลักษณะที่มา มาก/น้อย/เดี่ยว/คู่/กลุ่ม ให้ความสำคัญสถานที่/แสดงอาการดูถูกเหยียดหยาม

1.5 พาหนะ ใช้รถ Tour, รถส่วนตัว

1.6 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำระหว่างอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว ดู, ชื่นชม, จดบันทึก, ถ่ายรูป มองอย่างเดียว ทำลายโบราณสถานและโบราณวัตถุ ขูด ขีด ดึง

1.7 การให้ความสนใจแก่โบราณสถาน มากเป็นพิเศษ/ธรรมดา/น้อย

1.8 สนใจเอกสารของแหล่งท่องเที่ยว / ถ่ายภาพนักท่องเที่ยวชาติอื่น / ชักถามนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง / ไม่สนใจใครเลย

1.9 พอใจสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว

1.10 สละทรัพย์สินใส่ตู้บริจาค / ไม่ใส่

2. แบบสังเกตชนิดไม่มีส่วนร่วม

ผู้วิจัยฝ้าสังเกตอยู่วงนอก ไม่เข้าร่วมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว ไม่ต้องการให้ผู้ถูกสังเกตรู้สึกได้

2.1 สังคมชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว

- ให้ความเอื้อเฟื้อแก่นักท่องเที่ยว เป็นพิเศษ/มาก/น้อย
- เข้ามาช่วยทำกิจกรรมให้แหล่งท่องเที่ยว ดูแลนักท่องเที่ยว
- ตอบปัญหาให้นักท่องเที่ยว/แนะนำนักท่องเที่ยว
- เข้ามาหาผลประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยว เก็บหาพืชผลของป่า/ขับรถรับจ้าง

ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับจุดที่นักท่องเที่ยวมาลง/เก็บเงินหน้าห้องน้ำ/ขายอาหาร/ขายของที่ระลึก/รับจ้างถ่ายรูป/เป็นยาม /เป็นมัคคุเทศก์

2.2 สังเกตลักษณะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยว ภูมิทัศน์รอบบริเวณแหล่งเที่ยว และกิจกรรม

- จะมาถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ด้วยวิธีใด (ทางรถยนต์/ทางน้ำ/เดินเท้า)
- มีสาธารณูปโภคไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (มาก/น้อย/ไม่มี)
- บริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวมี แม่น้ำ ภูเขา สะพาน บ้านพักอาศัย สถานที่

ราชการ จุดเด่นอื่นๆ

- สภาพทรัพยากร ใหม่/เก่า/ชำรุด/ศิลปกรรมยังสมบูรณ์หรือเสียหายมาก/น้อย
- การดูแลทรัพยากร ที่สร้าง/กำลังปรับปรุง/ซ่อมแซมแล้ว
- การรักษาความสะอาด ดีมาก/ปานกลาง/น้อย
- ผู้ดูแลทรัพยากร พระ/ชาวบ้าน/ชุมชน/ผู้ประกอบการเอกชน/ภาครัฐ (อบจ.,

อบต.)/กรมศิลปากร

- มีสิ่งโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ภายในแหล่งท่องเที่ยว – วัด โบสถ์ วิหาร เจดีย์ พระพุทธรูป สิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งแวดล้อม ภูเขา บ่อน้ำ ต้นไม้ น้ำพุร้อน

- กิจกรรมภายในแหล่งท่องเที่ยว – ทำตามสภาพแหล่งท่องเที่ยวและเป็นเชิงอนุรักษ์/สวนทางกับการอนุรักษ์

- การบริการจัดการแหล่งท่องเที่ยว – ดีมาก/ปานกลาง/ควรปรับปรุง

- การรับเงินบริจาคเพื่อเป็นทุนทำนุบำรุงแหล่งท่องเที่ยว – มีผู้รับบริจาค/รับเงินสงเคราะห์จากองค์กรเอกชน/จากรัฐ (ซึ่งมีรายการเขียนบอกไว้) ขายสินค้าพุทธพาณิชย์ (ดอกไม้ธูป เทียน พระพุทธรูป เครื่องราง ของขลัง)

วิสัยทัศน์จังหวัด(Vision)

“เมืองเกษตรมาตรฐาน สืบสานคุณภาพชีวิต”

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)
1. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	1.1 ประชาชนมีความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต 1.2 ทำให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น 1.3 ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในการบริหารจัดการแก่ผู้ประกอบการ 1.4 มีกระบวนการผลิตที่ทันสมัย
2. การสร้างโอกาส และกระจายรายได้	2.1 ประชาชนพ้นเกณฑ์ความยากจน 2.2 ส่งเสริมกระบวนการผลิต และเพิ่มมูลค่าการผลิต 2.3 ส่งเสริมการบูรณาการเครือข่ายกองทุนชุมชน 2.4 มีการบริหารจัดการกองทุนที่เข้มแข็ง 2.5 กลุ่มอาชีพมีความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต 2.6 ส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียงและวิสาหกิจชุมชน
3. การเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	3.1 ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถพึ่งตนเองได้ 3.2 ประชาชนมีการรวมตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพขององค์กรและชุมชนให้เป็นเครือข่ายซึ่งกันและกัน 3.3 ประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีหลักประกัน สวัสดิการทางสังคม และพิทักษ์สิทธิ์ 3.4 ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่เป็นธรรมมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
4. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง	4.1 ชุมชนมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการ 4.2 ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในชุมชน 4.3 เกิดการบูรณาการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในชุมชน 4.4 ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)
5. ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ	5.1 ประชาชนมีร่างกายแข็งแรงและสุขภาพดี 5.2 ประชาชนเยาวชนมีความเป็นเลิศด้านกีฬาและพัฒนาสู่กีฬาระดับอาชีพ
6. เสริมสร้างและเปิดโอกาสไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้	6.1 นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชน รมฝั่งเม่นำมีความตระหนักร่วมศึกษาสายน้ำพร้อมทั้งสร้างเครือข่าย นักอนุรักษ์สายน้ำทั้ง 3 สายอย่างมีจิตสำนึก 6.2 ประชาชนที่ลงทะเบียนความยากจนได้ปรับเปลี่ยนวิถีคิดในการแก้ปัญหาการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ 6.3 ประชาชนในตำบลที่ตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนมีความเข้าใจและร่วมพัฒนาแหล่งการเรียนรู้จัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยชุมชนเพื่อชุมชน
7. การป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพติด	7.1 หมู่บ้าน/ชุมชน มีองค์กร/แกนนำ ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เป็นรูปธรรม 7.2 ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง 7.3 มีการใช้กลไกทางสังคมเพื่อควบคุมแก้ไข้ปัญหา และสร้างระบบเฝ้าระวังที่ยั่งยืน 7.4 สถานการณ์การแพร่ระบาดอยู่ในระดับที่เบาบาง ไม่ส่งผลกระทบต่อการค้ามันชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน
8. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ	8.1 เพื่อลดอัตราการบาดเจ็บ การสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจากอุบัติเหตุจากการจราจร

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)
9. การรักษาความสงบเรียบร้อย	9.1 สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน 9.2 สร้างความสงบสุขให้แก่ประชาชน
10. ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ การบริการ และ IT	10.1 ประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจ 10.2 การให้บริการสะดวก รวดเร็ว 10.3 การดูแล เอาใจใส่ แก้ไขปัญหา และการปรับปรุงการให้บริการ 10.4 การดำเนินการอย่างคุ้มค่า โปร่งใสและตรวจสอบได้
11. การพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	11.1 บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและมีจิตสำนึกที่ดี ในการบริหารจัดการ 11.2 การพัฒนาการทำงานแบบมีส่วนร่วมให้กับ หน่วยงาน 11.3 หน่วยงานที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ ใช้เทคโนโลยีและข้อมูลประกอบการตัดสินใจ 11.4 ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร
12. การเสริมสร้างความร่วมมือในการทำงานภาครัฐ	12.1 ประชาชนให้การยอมรับนโยบายของทางราชการและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ 12.2 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง 12.3 ระบบเครือข่ายประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ 12.4 การดำเนินงานอย่าง คำนึงค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)
13 การติดตามและประเมินผล	13.1 หน่วยงานผ่านเกณฑ์การประเมินผลกาดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และนโยบายสำคัญ 13.2 การติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 13.3 บูรณาการการติดตามประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกันของทุกหน่วยงาน 13.4 ใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของจังหวัด

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)				เป้าหมาย(Targets)				
		ปี 45	ปี 46	ปี 47	ปี 48-51	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51	
<p>การสร้างโอกาสและกระจายรายได้</p> <p>1. ประชาชนมีความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>2. ทำให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น</p> <p>3. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในการบริหารจัดการแก่กลุ่มเกษตรกร</p> <p>4. มีกระบวนการผลิตที่ทันสมัย</p>	<p>1. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 20,000 บาท/คน/ปี</p> <p>2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด</p> <p>3. จำนวนของเครือข่ายกองทุนชุมชนระดับตำบลที่มีความเข้มแข็ง</p> <p>4. ร้อยละของผู้ที่มีเงินจากกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองที่สามารถชำระค่าน้ำบ้าน และเพิ่มขึ้นของกลุ่มอาชีพที่มี</p> <p>5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่มีความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>6. ร้อยละของกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ที่สามารถพัฒนาเป็นวิสาหกิจชุมชน</p> <p>7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็น 4-5 ดาว</p> <p>8. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP</p>	26,512 ครัวเรือน	30,386 ครัวเรือน	11,643 ครัวเรือน	100	16	16	16	16	
		20,184 ตำบล	-	-	6	6	7	7	8	
		-	27 แห่ง	24 แห่ง	32 แห่ง	8 แห่ง	8 แห่ง	8 แห่ง	8 แห่ง	
		59,001 ราย	79,152 ราย	85,398 ราย	95	95	95	95	95	
		110 กลุ่ม	116 กลุ่ม	161 กลุ่ม	20	20	20	20	20	
		430 กลุ่ม	441 กลุ่ม	486 กลุ่ม	7	7	7	7	7	
		-	85 ผลิตภัณฑ์	42 ผลิตภัณฑ์	20	5	5	5	5	
		115 ตำบล	120 ตำบล	136 ตำบล	12	3	3	3	3	

เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของจังหวัด

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)				เป้าหมาย(Targets)				
		ปี 45	ปี 46	ปี 47	ปี 48 - 51	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51	
9. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้นจากปี 2547	10. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	-	63.05	66.81	10	3	2	3	3	
		-	-	ด้านบาท	40	10	10	10	10	
- ภายในจังหวัด (อำเภอ/กิ่งอำเภอละ 1 แห่ง)	- ภายในกลุ่มจังหวัด (2 แห่ง)	-	-	-	1	1	-	-	-	
		-	-	-	1	1	-	-	-	
11. ผลการศึกษาที่สามารถจัดตั้งศูนย์การตลาดผลิตผลการเกษตรในพื้นที่จังหวัดชัยนาท (กลุ่มจังหวัด)	12. ร้อยละที่ลดลงของอัตราการว่างงาน	-	-	-	1	1	-	-	-	
		-	-	1.72	1	1	1	1	1	

เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของจังหวัด

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)					เป้าหมาย(Targets)				
		ปี 45	ปี 46	ปี 47	ปี 48-51	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51		
<p>การสร้างโอกาสและกระจายรายได้</p> <p>1. ประชาชนมีความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>2. ทำให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น</p> <p>3. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในการบริหารจัดการแก่กลุ่มเกษตรกร</p> <p>4. มีกระบวนการผลิตที่ทันสมัย</p>	<p>1. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 20,000 บาท/คน/ปี</p> <p>2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด</p> <p>3. จำนวนของเครื่องใช้ของชุมชนระดับตำบลที่มีความเข้มแข็ง</p> <p>4. ร้อยละของผู้อยู่ในเงินจากกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองที่สามารถชำระคืน</p> <p>5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มอาชีพที่มีความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>6. ร้อยละของกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ที่สามารถพัฒนาเป็นวิสาหกิจชุมชน</p> <p>7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็น 4-5 ดาว</p> <p>8. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP</p>	<p>26,512 ครัวเรือน</p> <p>20,184 ล้านบาท</p> <p>-</p> <p>59,001 ราย</p> <p>110 กลุ่ม</p> <p>430 กลุ่ม</p> <p>-</p> <p>115 ล้านบาท</p>	<p>30,386 ครัวเรือน</p> <p>-</p> <p>27 แห่ง</p> <p>79,152 ราย</p> <p>116 กลุ่ม</p> <p>441 กลุ่ม</p> <p>85 ผลิตภัณฑ์</p> <p>120 ล้านบาท</p>	<p>11,643 ครัวเรือน</p> <p>-</p> <p>24 แห่ง</p> <p>85,398 ราย</p> <p>161 กลุ่ม</p> <p>486 กลุ่ม</p> <p>42 ผลิตภัณฑ์</p> <p>136 ล้านบาท</p>	<p>100</p> <p>6</p> <p>32 แห่ง</p> <p>95</p> <p>20</p> <p>7</p> <p>20</p> <p>12</p>	<p>16</p> <p>6</p> <p>8 แห่ง</p> <p>95</p> <p>20</p> <p>7</p> <p>5</p> <p>3</p>	<p>16</p> <p>7</p> <p>8 แห่ง</p> <p>95</p> <p>20</p> <p>7</p> <p>5</p> <p>3</p>	<p>16</p> <p>8</p> <p>8 แห่ง</p> <p>95</p> <p>20</p> <p>7</p> <p>5</p> <p>3</p>			

เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของจังหวัด

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)				เป้าหมาย(Targets)				
		ปี 45	ปี 46	ปี 47	ปี 48-51	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51	
	9. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้นจากปี 2547	-	63.05 ล้านบาท	66.81 ล้านบาท	10	3	2	3	3	
	10. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน - ภายในจังหวัด (อำเภอ/กิ่งอำเภอละ 1 แห่ง) - ภายนอกจังหวัด (2 แห่ง)	-	-	-	40	10	10	10	10	
	11. ผลการศึกษาที่สามารถจัดตั้งศูนย์การตลาดผลิตผลการเกษตรในพื้นที่จังหวัดชัยนาท (กลุ่มจังหวัด)	-	-	-	1	1	-	-	-	
	12. ร้อยละที่ลดลงของอัตราการว่างงาน	-	-	1.72	1	1	1	1	1	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พะจิต ตามประทีป
วันเดือนปีเกิด	28 กันยายน 2487
สถานที่เกิด	อำเภอ พญาไท กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	324/20 रामคำแหง 78 หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2507	มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ จาก โรงเรียนสตรีสันติราษฎร์บำรุง
พ.ศ. 2514	ครุศาสตร์บัณฑิต (สาขาภาษาอังกฤษ) จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรชั้นสูง (สาขาวิชาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการ การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ